

PETRI ALOIS ...
EPIGRAMMATUM
CENTURIAE SEX. 1.
ENCOMIASTICA. 2.
CENSORIA...

Pietro Alois, Nicolò Palumbo

6

19-b

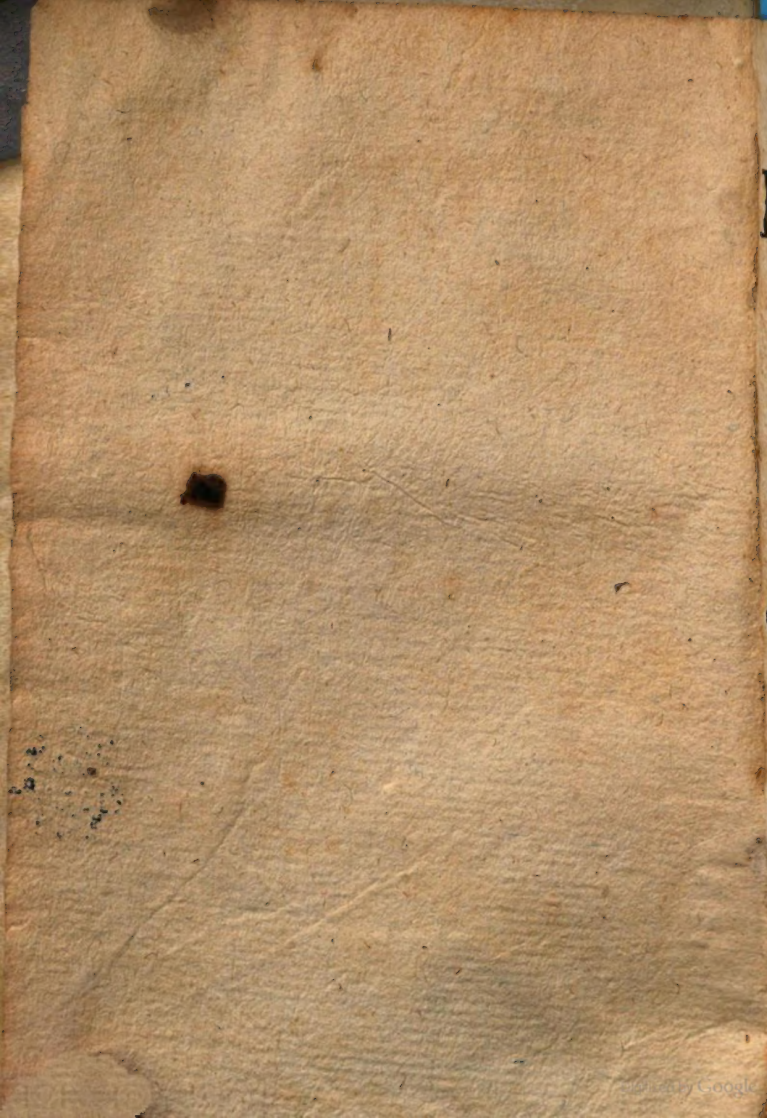
87

M

83

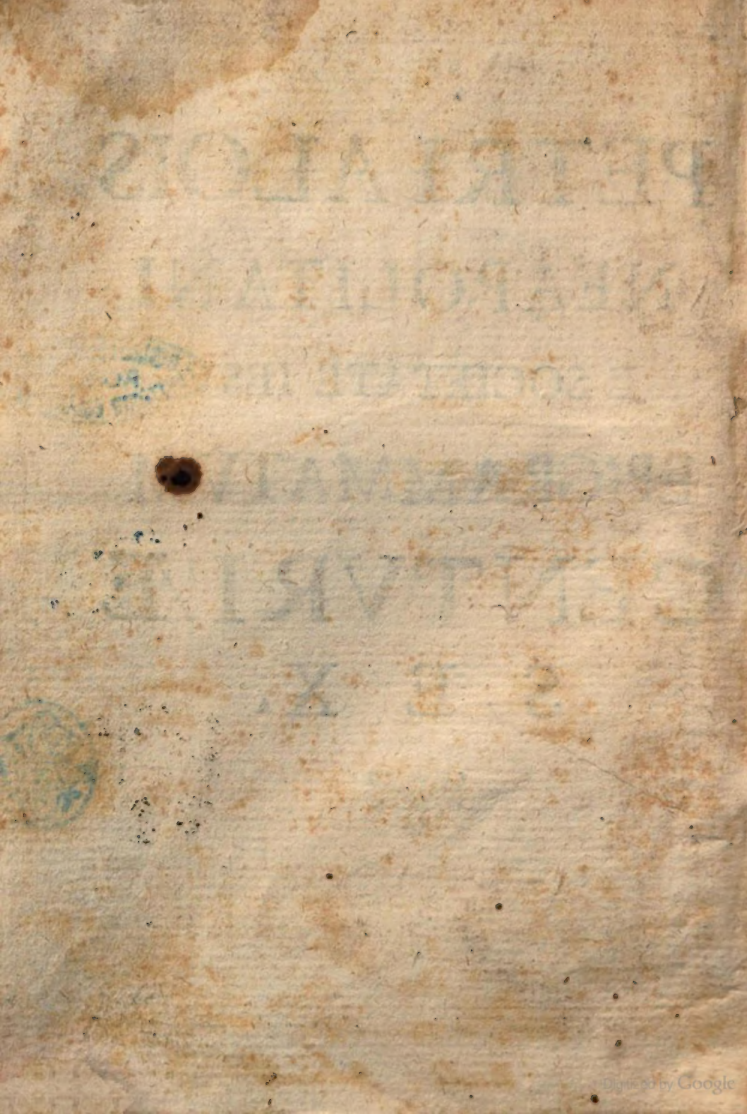

6.-19. b. 87

PETRI ALOIS
NEAPOLITANI
E SOCIETATE IESV
EPIGRAMMATVM
CENTVRIÆ
S E X.

PETRI ALOIS
NEAPOLITANI
E SOCIETATE IESV.

Epigrammatum Centuriæ sex

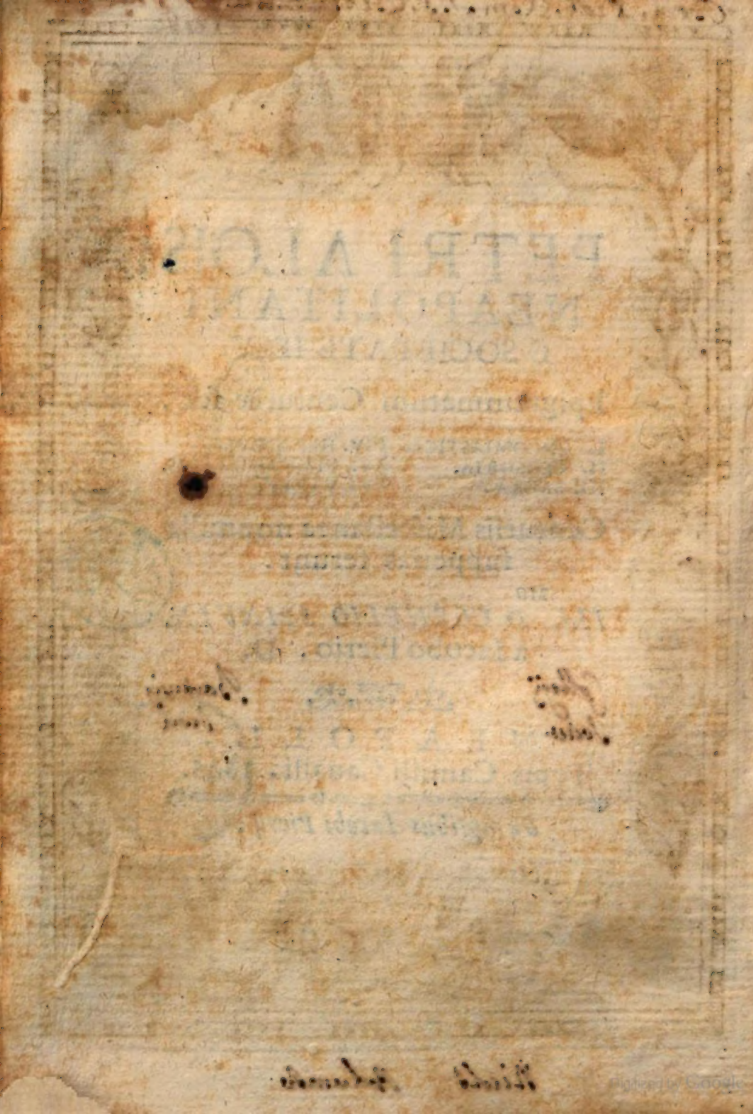
I. ENCOMIASTICA.	IV. HEROÏDVM.
II. CENSORIA.	V. PIA, ET MORALIS.
III. SACRA.	VI. VARIA.

Centurijs Miscellanea nonnulla
suppetias ferunt.

^{MO}
ILL. D. CORNELIO SPINVLÆ
à Iacobo Pierio. D.

Collegij
Societ. NEAPOLITANI
Typis Camilli Caualli.

Sumptibus Iacobi Pierij.

ILLVSTRISSIMO D:
CORNELIO
SPINVLAE.

Iacobus Pierius F.

VT in elegantissimo
Neapolitanæ Sire-
nis cratere aliquid
eruditum è prælo tuæ propi-
narem vel virtuti, vel gloriæ;
Gentilitio tui generis episto-
miolo reconditum disertis-
simæ Musæ vinū, an nectar

depromendum duxi, vt mei
erga te obseruantia nūquā
peracelceret. Quid hoc? li-
ber est Epigrammatum ab
Adm. R. P. Petro Alois è So-
cietate Iesu viro tum sacra-
rum, tum humaniorum
litterarum scientissimo ela-
boratus, quem veteri Mar-
tiali alacris styli candore,
doctisq; argutiarum de-
licijs parem dixerim, sed
casta, integraq. carminis ve-
re

recundia longè maiorem.
Meliores Latinitatis Ge-
nios, amoenitates omnes
Quirinalium Leporum in-
sumpsit, & tot lumina, quot
verba; tot Gratias, quot syl-
labas illigauit. Iucundū hoc
raris auribus accidet, ex
Alois calamo nihil fellis,
plurimū mellis haurire, cū
aculeo tamen, quo numquā
caret in clausulis. Itaque va-
datus, obstrictusq; plurimis

officijs tuis, rependere hanc
gratiã volui, vt poeticæ vo-
luptatis illecebra negotiofæ
vitæ curas possis identidem
vel cõponere, vel lenire. Tãti
munusculi confidentia mi-
nimè reformidat comitatẽ
tuã, quæ in Societ. Iesu pro-
pensissima est, amatq; Ma-
gni, Sanctiq; Ignatij, alũnos,
inter quos SPINVLAS He-
roes sanè multos ad immor-
talitatẽ nominis Pietas eru-

diuit.

diuit. Leges hìc CARO-
LVM tuę Familiæ lumē, ac
decus, qui Orienti Lucē ad-
didit occasu suo; & flammis
destinatus a Barbaris, explē-
descere vilus est pœna, non
opprimi: & non tam defla-
grauit in cineres, quā exarsit
ad gloriā. Efflorescit nunc
iterū inter ignes carminis vi,
& coruscat illustriùs nō in-
cendio, sed ingenio. Ergo
Heliconis aquæ peramandę

tibi sunt, quibus excitatur
CAROLI fama, eęque flā-
mæ reuiuiscunt, quæ tuæ
Gentis Sidera, vel soles sūt.
Denique illud fuit, cum
Religiosum hunc, atq. egre-
gium poetam tuę consecra-
uerim fame, quod qui Rosas
loquitur florentissimo sty-
lo, tegi debuit sub SPINV-
LAE patrocinio: Vale.

FRANCISCVS

PICCOLOMINEVS

Societatis Iesu Prouincialis in Regno
Neapolitano.

C*um Sex Epigrammatum Centurias cū
Miscellaneis P. Petri Alois Societatis
Iesu, tres eiusdem Societatis Theologi, qui-
bus id commissum fuit recognouerint, & in
lucem edi posse probauerint. Nos auctoritate
ad hoc specialiter tradita ab Adm. Reu. Patre
Carolo Sangrio Vicario Generali, facultatem
concedimus, ut Typis mandentur; si ita vi-
debitur ijs, ad quos approbatio librorum spe-
ctat. In cuius rei fidem has litteras manu
nostra subscriptas, & sigillo nostræ Socie-
tatis munitas dedimus. Neapoli die 31.
Octobris. 1645.*

Franciscus Piccolomineus.

Admodum Reuerendi Patris Petri Alois in Neapolitano Collegio Societatis Iesu Sacrarum literarum Interpretis, Centurias sex cum Miscellaneis legi: nihilque in eis, quod pijs moribus, & integerrimæ Christianæ Religionis dogmatis aduerfetur, reperi. Opus ergo ob styli candorem, sententiarum, & acumen, & grauitatem, dignissimum typis, & publica luce censeo. In meæ tamen obseruantia, veritatisque monumentum sequentia Anagrammata religiosa Authoris verecundia non recuset; eaque à Typographo imprimi minime vetet.

Petrus Alois. Tu es par Soli, (vel) vt Sol præis.

Petrus Alois Societatis Iesu. Istius Poësis vt è cælis orta.

Pater Petrus Alois de Societate Iesu

I, ede versus: ita Præses Clio a te optat.

D. Agustinus de Angelis Congregationis
Somaschæ Theologus, & Caraccioli
Collegij Rector.

I M P R I M A T V R

Præuia approbatione Admodum R. P. D. Agustini de Angelis Congregationis Somaschæ Theologi.

Gregorius Peccerillus Vic. Gen.

*F. Ioseph de Rubeis Ordinis Minorum
Conu. S. T. D. Emin. Card. Philamar.
Theologus.*

Illustris. & Excellentis. Signore.

Giacomo Pieri dice à V.E. che hauendo da stampare vn
Libro intitolato Epigramme, del Padre Pietro Alois
della Compagnia di Giesù, supplica V. E. commet-
ta à chi comanda lo riueda, & ne facci relatione, acciò
lo fauorischì dell'Imprimatur, e lo riceuerà à gratia,
vt Deus.

**Magnificus V.I.D. Antonius Bassus videat, & in scrip-
tis referat.**

Capic. Latro Reg.

Excellentis. Princeps.

Nil potest tam purus vndique poematum
candor Regij iuris præstantiam obscura-
re: ideoque posse typis mandari arbitror.
15. Calendas Maij. 1646-

Excellentiæ Vestræ

Seruus Humilissimus

Antonius Bassus

Imprimatur.

Zuffa Reg. Caracciolus Reg. Cap. Latro Reg.

Ad Amicum Lectorem.

AQuarum scaturigines, vt placeant, vt sapiant, coloris, saporisque sint expertes oportet: simplices eas iucundius gustatus haurit, oculus intuetur. Secus verò, quæ è Parnassi iugo Hippocrenes aquæ defluunt, vt animum oblectare possint, puræ non hauriuntur. Ab Epicis efferuescente prælio, militari sanguine Aganippeus latex crebrius admiscetur. Ad Tragedi carmen flebilis lacrymarum perennitas lugentem Hippocrenen interfluit. Comædis, cum parasitantur, Aonius liquor labitur iurulentus: idem, cum Thrasionem agunt, in inanes iactantiæ ampullas turgidus intumescit. Bucolicis, & Pastorijs poëtis Heliconis riuus lacteus effluit. Satyrici, dum censoria spongia Ciuium sordes abstergunt, squalentes, ac turbidas Pindi scatebras reddunt. Ad Lyricorum votum, vinosi Venusini exemplo, sapius Bacchi liquor Bellerophontis fontem inundat. Quod si Lyrica natio generosior emergat è dolijs, Pindarumque nobiliori auso secuta ad Hero.

roum, Cēlituumq; laudes celebriorē euehat
Lynam, suos tunc certe Permessus subsilien-
tes gemmiferos latices Cœlum versus sub-
limis attollit. At Elegiaci Vates, cum multi-
formes animi affectiones versibus exprimāt,
ijs versicolore aspectu Pegasea aqua delabi-
tur: quandoq; ad timorem subflaua pallet;
quandoq; ad spem glauca virescit; atratus
eadem ad tristitiam, ad hilaritatem spumea
candidatur. Sed si in molliores elegos suos
æstus, æstrumque Cypria Erimnys immittat;
si ad lasciua Citharæ concentum Dionæa,
poetæ carmina per summam intemperantiam
temperent: quàm repente tetro spectaculo
Auernalis colluies occulto meatu in Aga-
nippes vndas illabitur! Inde cordis acon-
ita, absynthia, lenticea, quasque omnes

Spinosas Erycina ferit sub pectore curas
noxia cultrix largiter irrigat. Ad extremum
Epigrammatum scriptores plerumque falsos
Castalios latices ebibunt. Huiusmodi igitur
pocula, quæ dulcem falsedinem sapiunt tibi,
Amice Lector, propino; haurias ea libenter:
sidera æterna illa Cœli lumina imitari ne
grà-

graueris : ea non neſtare , non ambroſia , ſed
falsis Oceani aquis enutriti , ſi minus ad ve-
ritatem , ad allegoriam tamen aptè veterum
philophantium antiquitas autumauit. Cæ-
terum centuria ſexta in lucem integra mini-
me prodijt ; non quod extremò centuriatæ
Muſæ prælium , prælumue refugerint : ſed
quod non Pindi culmine , ſed cano poetæ
vertice cum largius ningeret , maturiori æta-
te , Parnaffia laurus exaruit : tremulumque
mouens curua caput ſenectus ipſum areſcen-
tis laureæ labile iam pondus excuſſit.

Hinc auctoris animo ab Helicone ad Ly-
cœum penitus auocato ; Poëſim , eiufq; ille-
cebras veriora , & ſeueriora ſtudia ablegarūt.
Ne tamen extrema centuria ſiniſtro planè
omine omnino manca prodiret ; illi Miſcel-
lanea nonnulla amico fœdere ſuppetias , non
inutili prorsus ope tulerunt. Vide , viue , &
vale.

CENTVRIA PRIMA

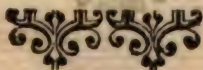
ENCOMIASTICA.

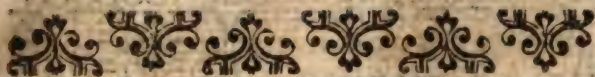
I.

AD VRBANVM VIII.

Barberinum. P. M.

VRbis amor, columenq; Orbis; quæ læta Parentem
 Gens septemgemino Romula colle videt.
 Augustæ cui frontis honos, Romanaque vultus
 Maiestas; Floræ cui Charis ore nitet:
 Quid sua Barbaries indit tibi nomina? tantum
 Debuit è cœlo nomina ferre genus.
 Numidico sed victa dedit Nomas ardua nomen;
 Victa dat Urbano nomina Barbaries.

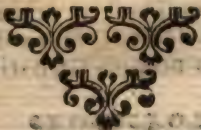

II.

In Urbani VIII. P. M. laudem, cum
intumescentis Tiberis inun-
datio subsideret.

Nuper ab Hetrusco Tiberinus littore cur sum
Flexerat, & tumidis altior ibat aquis:
Vndarumque minax Romanis arcibus agmen
Egerat, infuetas feruidus ire vias;
Cur tamen innocuas subito permulserit iras,
Nescia mentiri Calliopea docet.
Cernuus Urbano dum frontem deprimat amnis;
Obsequio faciles detumuisse aquæ.
Præscius hinc Siloen cerno, & Iordanidas vndas
Urbani imperio supposuisse caput.

III.

In Imperatorum Austriaci
generis laudem.

P Hæbum olim Daphnæ fertur fugisse sequentem;
 Laurique æternas induit inde comas:
 Cum Phæbo visa est dare terga; Boræa petebat
 Austriadum inuicta regna gerenda manu.
 Induit hinc laurum Daphnæ; comitata triumphos,
 Posset ut Austriadas cingere fronde comas.

IV.

Ad Carolum V. Imperatorem Au-
striacum victorijs, & trium-
phis inclytum .

M Ille refers, decus Austriadum, domito hoste,
triumphosi;

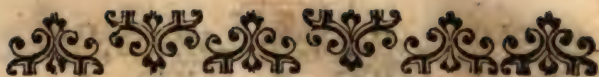
Victor in aduersos praelia mille cies.

O quem te memorem? ferri seu fulmina vibres,
Seu tua Phæbæa tempora fronde tegas.

Fulminis, & Lauri ne quis diuortia credat;

Laurum fronte, manu fulmina Cæsar habes.

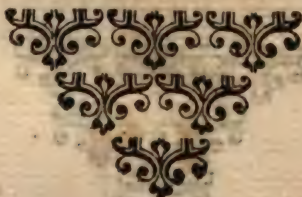

V.

In victoriam Caroli V. Imperatoris
Austriaci de Turcico exercitu
reportatam .

DVm cōtra Ismaridū victor tonat agmina Cæsar,
Fulmineosque ictus regia dextra iacit:
Tegmine sub lauri quid non , Phæbeia Daphne ,
Threiciæ Phæbes territa signa tegis ?
Scilicet arma Iouis potis es prohibere tonantis ;
Arcere Austriadæ fulmina nulla potes.

VI.

De Nauali victoria.
In laudem Ioannis Austriaci Christianæ classis Ducis.

Vivat vt Austriadæ venturis gloria seclis;
Threiciæ vt maneat viuida fama necis;
Pinge mihi, Pictor, cæcum caligine cælum,
Cynthia vbi Eclipsim discolor ore subit:
Scriptaq; verba addas: en SOLI ADVERSA CRV-
His rubra dicatur Luna locuta notis. (ENTOR,
Thressam Luna aciem; Austriaden sol signat ouantem;
Indicat Ismaridum millia cæsa cruor.

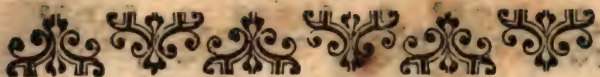
VII.

De Solymani Exercitu pròpe Vien-
nam Christiani agminis sub Ca-
rolo V. congressum
fugiente.

Ad Lunam in Turcarum
Insignibus.

L Vna fugax, si Threicijs quæ Insignibus adstas,
Venatrix eadem per nemus arma iacis:
Quid tua in aduersos non spicula dirigis hostes?
Quid tua non arcu vindice signa regis?
Nempe feras audax fugientes figere nosti:
Figere sectantes nescia tela geris.

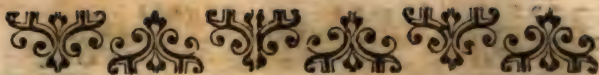

VIII.

De Nauali Christianorum victoria
 è Turcis in Patræo sinu ad
 Echinadas reportata.

Christiadum in Thraces ageret cum prælia classis,
 Fatiferosque darent dira metalla globos:
 Igniuomus cælum puluis caligine textit;
 Proripuitque citam Thressa carina fugam.
 Debuerat Thracum tutari Luna cohortes;
 Versaque victrici sistere vela manu.
 Pulueris at cæca latitans sub nube, nequibat
 Auxilium Odrysijs Cynthia ferre suis.

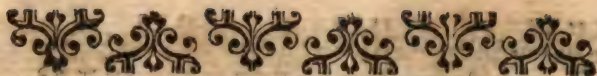

IX.

De Lunigeris Turcarum Insigni-
bus ex nauali Christianorum
victoria in fugam versis.

Rerum fama memor, priscæ si prælia gentis
Ismaridum pugnae composuisse velis :
Venturis lateant noua ne discrimina seclis ;
Patræi lustres cæcula claustra sinus .
Sol stetit, Isacides ageret cum prælia ductor :
Cum Thrax consereret prælia, Luna fugit .

X.

De Nauali Christianorum victoria
ad Lunam in Turcarum
Insignibus.

Vatum sacra cohors, Phœbi quos cura remordet,
Nosse tuas cuperet, Cynthia mæsta, vices.
Dic age, Lunigeris Præses quæ puppibus aditas,
Quis tibi candoris depulit ore iubar?
Vincta, reor, Thracum redimas vt colla catenis;
Exuiſ argentum, pallida Luna, tuum.

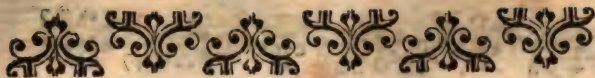

XI.

In Caroli V. Imperatoris, & Francisci I. Gallia Regis imagines
simul depictas.

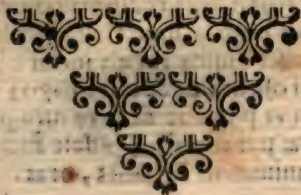
A Spicit hic Orbis belli duo fulmina Reges ;
Europæque simul lumina prima videt.
Si duo Christiadum tales in prælia surgant,
Occidet effræna Thracia Luna fuga ;
Trans thalamum Auroræ, extremos Garamâtas, & Indos
Flagrabunt sacris mox pia thura focis :
Sub iuga iam Ganges, iam turgidus ibit Araxes ;
Nilus & incassum prima fluenta teget.
Interea iuuet intentos defigere visus,
Ora dat Heroum quæ rediuiua color.
Austriadæ nitet effigies hinc Cæsaris ; Inde
Regia Francisci viuida forma micat.
Vtraque regali obtutu sic spirat imago ;
Nunc etiam ut populis sit dare iura potis.
Ars tua Naturæ par omnia, Dædale Pictor,
Discordes animas ni sociasset, erat.

XII.

Ad Magnum Henricum Galliaë
Regem, eieeto, vel enecto
hoste, victorem.

Heroes inter rädias, Henrice, vetustos,
Astra minora inter Cynthia quale micat.
En tibi, qui profugos ensis procul expulit hostes,
Aurea secla ferax, aurea sarta parit.
Germinat exundans Gentilia lilia tellus;
Dum fluit hostili sanguine Gallus ager:
Mirä vides: ferro fuluum tibi nascitur aurum;
Liliaque educi cana cruore vides.

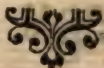

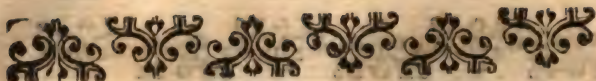

XIII.

In Parricidam Magni Henrici IV.
Galliæ Regis.

B Arbarus Eumenidum stygijs par omnia monstria,
Lethali Henrico vulnere corda ferit.
Proh facinus ! Quæ Sicanijs inuenta Tyrannis
Sit potis hoc tantum plectere pœna nefas ?
Tisiphone, Alecto, atque immitior ore Megæra,
Imparia huic sceleri quàm flagra vestra reor ?
Agmina tercentum furiarum proferat Orcus;
Sæuitiæ has stimulis æmulus ardor agat :
Sisyphe, & Ixion vestris vos soluite pœnis ;
Omnis in hoc Erebi sæuiat ira caput.
Vulturis ora, rotam, rupis reuolubile saxum,
Iustior huic vni Iudicis vrna paret.
Det tamen haud pœnas refugis ceu Tantalus vndis.
Cum rabidus lymphas non petat ore canis.

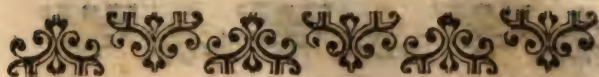

XIV.

De insigni equo Magni Henrici IV.
Galliæ Regis.

Hic decus alipedum, quos edidit inclyta Siren,
 Aligero è cursu quàm bene nomen habet:
 Crine niger, baliusque pilo, ceruice recurvus,
 Spumeus ore, tumens naribus, aure brevis:
 Candorem præfert stellatus fronte niualem;
 Attollunt modicum colla superba caput:
 Crispat inundantem caudam, pede discolor vno,
 Insultatque fremens corneus vngue solo:
 Arduus incessus; cursu pernicio Euris,
 Doctus & in numerum conglomerare gradus:
 Stare loco impatiens, resonant vbi cornua Martem;
 Aduersusque hostes insiliisse furit,
 Henrico celer Alindus tessore superbit:
 Nec magis se cœli pondere iactet Atlas.

XV.

Magni Henrici IV. Galliae
Regis Tumulus.

Henricus iacet hac Heroum Maximus urna;
 Augusta dat hinc lacrymis lilia Gallus ager.
 Ferri indignantis rabido Rex occidit ictu;
 Aurea quòd reuocet, ferrea secla fuget.

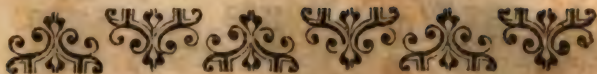
XVI.

De Henrico IV. Gallorū Rege celeberrimo, & Alexandro Cardinali Vrsino; quorum suum vterque cor Patribus Societatis Iesu sepeliendum mandauit.

Ad vtriusque Insignia alluditur.

Post memoris vitę metam Borbonius Heros,
 Cor Ignatiadis dat tumulare suum.
 Cor & Alexander, sacri lux alma Senatus,
 Fida Ignatiadum condāt vt vrna, iubet.
 Iungite Alexandri, Barboni iungite corda;
 Galla placent Latijs Lilia iuncta Rosi.

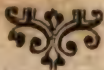

XVII.

De Alexandro Farnesio Duce frequentibus in Belgio victorijs celeberrimo.

Alluditur ad hyacinthos illius Insignia.

A Rma Ajax, eademq; Ithacus dum poscit Achillis;
 Illa Ithachus Graio Iudice victor habet.
 Cedere at impatiens Telamone creatus Vlyssi,
 Ipse suum impauido perculit ense latus.
 Discolor hinc tellus fluido madefacta cruore,
 Cespitem te viridi, flos Hyacinthe, dedit.
 Nunc, quando Austriadum columen, Farnesius Heros,
 Flore sub hoc, vinci nescius, arma gerit.
 En cruor Aiæcis floris sub imagine vincit;
 Armaque Achillæis nobiliora refert.

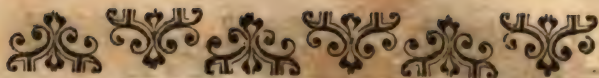

XVIII.

Ad Rhæbum equum Alexandri
Farnesij.

R Hæbe niues dorso, præfers qui naribus ignes ,
 Aligeros cursu vincere docte Notos :
 Pondere quàm grato premeris? tibi fulminis instar,
 Ense minax quantus terga fatigat Eques ?
 Hunc Æthon præ sole velit ; præ Castore mallet
 Cyllarus; hunc ales Bellorophontis equus .
 Huius & imperio dum Belgas impetis hostes ,
 Ne mirere cita territa castra fuga :
 Alciden, Diomedem, Ænean, Hectora, Achillem
 Ferre putes ; vno non tibi terga premi.

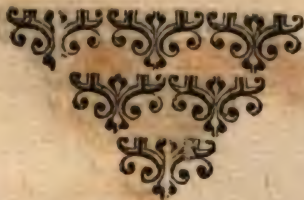

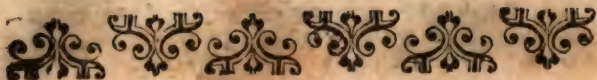

XIX.

De Celebrī Chiappini Vitellij equa
apud Famianum libro VIII.
de bello Belgico.

A Lite vectus equa, strictoque Vitellius ense
Belgarum victor territa corda fugat.
Par equa sessor; vitet seu cautior ictus;
Seu pedibus pernix corpora cæsa premar.
Ausonia alipedem matre hac da, Pegase, prolem;
Temnet & hostiles Itala turma minas.

X X.

Ad Carolum Sabaudiaë Ducem bel-
lica virtute celeberrimum.

OMnia par magnis Heroibus ense coruscas,
Ausoniaë columen, Carole, Martis honos.
Belligeros si prisca Duces tibi conferat ætas;
Te, reor, Æacidæ dixerit illa parem.
Sed gremio Æaciden tulit arbitra Tethys aquarum;
Te bellantem hostis credidit igne satum.

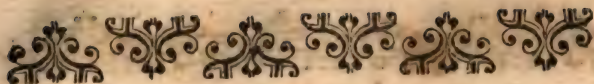

XXI.

Ad Victorium Sabaudia Ducem.

A Nnibal Aufonijs oris infensor hostis
 Vlturus cineres, tristis Elisa, tuos;
 Exitium magnum, atque Alpes immisit apertas;
 Cum tegeret fines Italus Alpe suos.
 Nunc quando Alpina non rupe repellimus hostes;
 Sed tua, Magne Heros, dextera regna tegit;
 In nos Annibales si gens ferat æmula mille;
 VICTORI Aufonio mille trophæa feret.

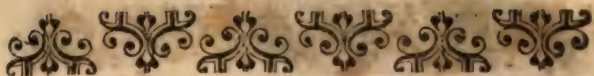

XXII.

Ad Principem Mauritium Sabaudie,
cum olim Cardinalis Romæ
degeret.

H Ectoris Ausonij soboles, decus addite terris;
Quem fouet elatis Roma superba iugis:
Clarior Hesperia referas si Phæbus Eoum;
Nomina cur, Heros, gens tibi Maura dedit?
Nosco; orbis regimen nomen tibi præcinit; alter
Grata feres cæli pondera Maurus Atlas.

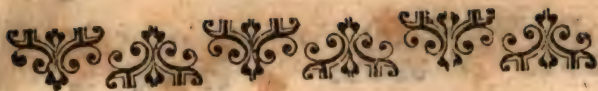

XXIII.

Ad Principem Thomam Sabaudia.

Quam tibi fama impar, Italum fortissime gentis
 Quantus in aduersos fatifer arma moues ?
 Seu ferrum tractes, hastæ seu fulmina vibres;
 Par foret, Alcida te memorare parem.
 Herculis at laudes potis es super ire; Leonis
 Tu cor, exuias ille Leonis habet.

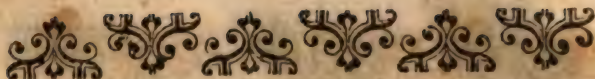

XXIV.

Ad Eminentissimum Octauium
Cardinalem Aquiniuium Archiepi-
scopum, dum æstatem
Romæ ageret.

DVm patria procul Icarius te distinet ardor;
Natalesque vetat sæuus adire plagas.
Præproperam Siren hyemem medio apparat æstu;
Tempora sollicitus vertere monstrat amor.
Luminibus Siren largos dat flebilis imbres:
Æolias animas pectore mæsta ciet.
Sic hyemem reuocet, profugos sic arceat æstus:
Omne potest, frigus si dare possit Amor.

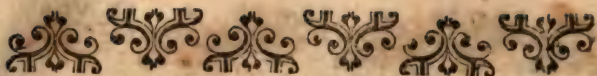

XXV.

Ad Eminentissimum Cardinalem
Barberinum Sidoniæ Doridis
donum.

HÆc ego puniceo Doris conchylia succo
Sidonij mitto patria dona maris.
Hinc tibi, magne Heros, radiantem purpura frõtem;
Hinc Romana tibi purpura membra tegat.
Vnum oro; Romæ solio cum Præses ab alto
Iura Quirinali Legifer arce dabis;
Augusta ut Tyrio tibi vellera tinximus ostro;
Threicio fluctus sanguine tinge meos.

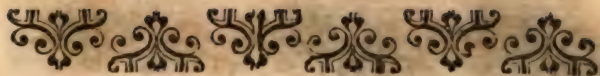

XXVI.

Ad Eminentissimum Antonium
Cardinalem Barberinum
Tyrrheni maris Siren.

Sollicita, Antoni, quæro conchylia Siren,
Vt tua purpureo murice palla flagret,
Qualia diues alit Sarrano gurgite Doris;
Qualia Getulæ Tethyos vnda parit.
Tyrrhenus Tyrio careat quod Nerèus ostro,
Inficior tristes ore rubente genas.
Iam rea sum voti : nostro rubor ingruit ore;
Hic pro Sidonio murice munus eat.

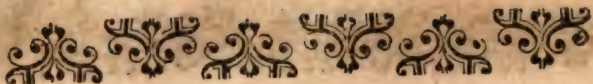

XXVII.

De Vrsinis Romanis Patritijs , è quibus in Purpuratorum Patrum numerum quatuor supra viginti sunt relati.

M Aiorne, an Minor Vrsa, polo quæ fulget ab alto;
 Vrsino generi nomina clara dedit?
 Lucida Sidonijs dux est Cynosura carinis;
 Graiæ Helice puppis turgida vela regit.
 Iudice me, Vrsini Cynosura est nominis auctor;
 Hanc quærit Tyrio murice pressa ratis:
 Sic ea , Romulidum fulget quæ vertice Patrum,
 Vrsina trahitur purpura sacra face .

XXVIII.

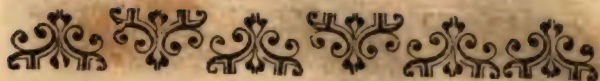
Ad Eminentissimum Alexandrum
Cardinalem Vrfinum, qui in he-
roico symbolo, in quo Vrfa post
partum, priorum pedum suctu
multos dies viuens depingitur,
hanc epigraphen inscripsit.

IPSE ALIMENTA SIBI.

Ex Plin. lib. 8. c. 36.

E Didit Vrfa parens catulos cum lucis in auras,
Progeniem syluis læta dedisse nouam:
Nulla illi imbelles pecudes, damæque; Lepusque;
Nullaque lanigeræ dant alimenta greges;
Ipsa sibi nutrix, nemoris dum despicit escas;
Dulce suos lambit, pabula grata, pedes.
Inclyte Alexander, lux sacri clarior ostri,
Quo minor est Macedùm fama superba Ducis;
Plantas Vrfa suas lambat, quam stemmate præfers;
Prodige tu dando munera, lambe manus.

XXIX.

XXIX.

In Eminentissimi Roberti Bellarmi-
ni Cardinalis è Societate Iesu
Effigiem,

O Quicumque inhias Romano feruidus ostro,
Hanc cupida effigiem mente reconde memor.
Aspice purpureus pendet post terga galerus;
Ne sua luminibus retia tendat Honor.
Diua Deum complexa oculis datur obuia Virgo;
Vt sua luminibus retia tendat Amor.
Diua tuis, Natique impar fulgoribus ostrum,
Post tergum latitans erubuisse reor.

XXX.

In laudem historiæ de bello Belgico
Eminentissimi Cardinalis
Bentiuoli.

Quam Sophiæ laudi cedat Mauortius ardor;
Hinc visura olim postera secla reor.
Parca fecet, Libitina furat, Mars sæuiat armis;
Ingenij extinctos fax reuocare potest.
Austriades, aut Belga dedit quot millia letho,
Bentiuoli en calamo nunc rediuiua vides.
Hoc Bellatori redeat si fœnore vita;
Noxius haud vllum, Mars violente, rapis.

XXXI.

Ad Eminentissimum Ascanium Car-
dinalem Philamarinum Neapo-
litanum Archiepiscopum.

Post Troiæ exitium, post diruta Pergama flammis,
Cum premeret profugos Æolis ira Phryges;
Ascanius Tyrias genitori vt panderet arces;
Vt flamma obrueret pectus Elisa suum;
Materna doctus Cythereidis arte Cupido,
Ascanij fallax induit ora puer.
Mendaces habeat ficta sub imagine vultus;
Cui rerum Virtus arbitra, regna negat.
Est tibi, vt imperio subeas sacra regna Quiritum,
Quam geris, Herois regia forma satis.

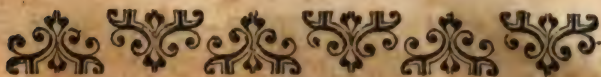

XXXII.

Ad Eminentissimum Petrum
Aloisium Cardinalem
Carasam.

L Aëtea, maganimos quæ fert Heroas olympos,
Vnica sidereò candet in orbe via.
At non vna, Heros, tibi stemmatis orbe renidet
Concolor ætheriæ lactea Zona viæ.
Auguror hinc Vates rerum tibi præscius; omen
Nec vanum Aoniis noscere crede iugis.
Non vno patrium quod tu merearis olympum
Nomine, non vnas apparat ille vias.
Tres dat stemma vias; totidem det Roma tiaras:
Sic par stemma tibi, par iter astra parent.

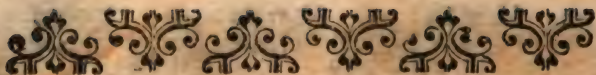

XXXIII.

Ad Eminentissimum Petrum
Aloisium Cardinalem
Carasam.

P Acati præcellus eris cum Legifer orbis;
Ambiet & crines terna corona tuos:
Quàm fausto quinis decus addes omine Paulis:
Quartus habet generis stemmata clara tui.
Sextus Alexander, sextus Nero, nomine Sextus
Tarquinius Romæ noxia damna tulit,
Tu contra, quæ tres dederant dispendia, felix
Vnus qui repares, nomine Sextus eris.

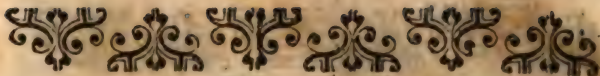

XXXIV.

Ad Archiducem Carolum Austria-
cum in Equestris prælij simulacro
cassidis apice alas præferentem.

CArole, quas præfers galeati verticis alas,
Adde humeris; fies aliger alter Amor.
Nullatamen nitidos vitta inuida condat ocellos;
Hinc ne, quæ vibres, spicula nulla geras.
Mox genitrice probes vt te Cythereide natum,
Thrace triumphato Cypria regna petas.
Par est vt, gemino referas cum lumine solem;
Pallida te viso Cynthia Thressa cadat.

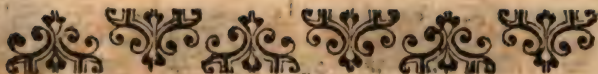

XXXV.

In Italiæ laudem.

L Audibus Italiæ diues non India certet :
 Cedat & Aufonijs terra Sabæa plagis.
 Aurum Indos ditat, Panchaia thura Sabæos :
 Omnia non omnis munera terra parit.
 Heroes, quibus ex auro simulacra dicentur;
 Thura quibus flagrent, Itala terra creat.

XXXVI.

In Italiæ bellorum tumultus !

A Vsoniæ, Omnipotens, semper miserate labores,
 O tandem Hesperias Pax beet alma plagas.
 Altera iam teritur bellis immitibus ætas ;
 Dat noua Mars Italas funera flere nurus .
 Italiæ siquem iustissima cura remordet ,
 Effera pugnaci deferat arma manu .
 Sanguine belligeros dudum respersimus enses ;
 Villa nec Ausonio terra cruore caret.
 Exosus pugnæ , fessus iam desijt æther
 Prælia crinita præmonuisse facei .
 Si quoties furor arma vocat , flagret igne Cometes ,
 Igneus exiguo temporis orbis erit .

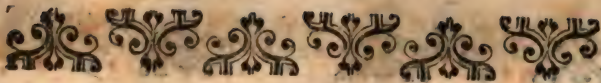

XXXVII.

De mirabili Vrbe Venetijs.

VRbs hæc, quæ stabiles dominandi præterit annos
 Siue tuos Latium, Græcia siue tuos;
 Nota sit vt medios inter constantia fluctus,
 Æquoris immota cæcula sede premit.
 Tempore sed nullo, aut Martis labefacta furore
 Mœnia, non Nereo, sed Ioue fulta reor,

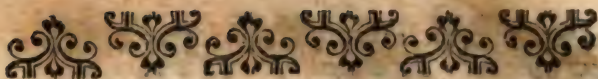

XXXVIII.

De mirabili Vrbe Venetijs.

A Emulus Ægæo non irritus Adria certat ;
 Hinc sua vterque tumens pignora laude refert.
 Prodiit Ægæos inter Cytherèia fluctus ;
 Vrbs Veneta Adriacis inclyta surgit aquis :
 Hæc didicit Thracum bene tela retundere victrix,
 Si potis est iaculis bella ciere Venus.
 Cypridis opprobrium inuisa Sol Luce retexit.
 Vrbs labem hæc reteget, Thracia Luna, tuam.

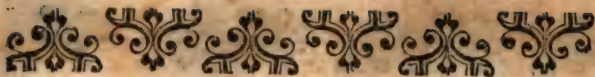

XXXIX.

Leo Venetus ad Cœlestem
Leonem.

NE mihi fiderei iactes, Leo, luminis ignes;
 Stellatam præter ne mihi luce iubam.
 En Venetùm Heroum mihi cum decora alta coruscât;
 Ausim fidereas exuperare faces.
 A te, iustitiæ quam diuidit arbitra, Libram,
 Erigone in nostras tradidit æqua manus.
 Pronus Atlas sua terga tuo si subiicit orbi;
 Neptuni dorsum mœnia nostra premunt.

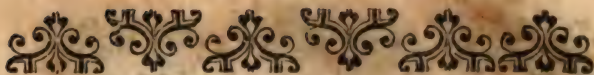

XL.

In Patauij Urbis ingeniorum altricis
laudem ad Antenorem eius
Conditorem.

ANtenor, Troiæ felix incendia linquens,
Condis in Hesperijs mcenia celsa plagis;
Hic, vbi Cæsareas leges, sophiæque Lyceum
Autonidum lustrant lumina mille virum.
Talia si Phrygio radiassent lumina regno;
Fouissetque pares Dardana terra viros;
Troia Ithaci, Antenor, tibi tuta fuisset ab astu;
Ilion Argolicus non subiisset equus.

XLI.

Ad Romanos.

S Aluete, Heroes, quos Tybridis excipit ora;
 Romuleaque annos degere sede iuvat.
 Rerum magna Parens, atque huic ars æmula, certans
 Vobis delicias prodiga ferre suas.
 Hic se marmoreæ tollunt ad sidera moles;
 Phidiaca hic spirant saxa animata manu.
 Largior autumnus dat munera pomifer annus;
 Assiduoque virens flore perennat ager.
 Huc hospes properat terrarum cernuus orbis;
 Romanusque facer lambitur ore cinis.
 Iudice me, cum sæpe tumens violentior vndas
 E Tusco refluxas littore Tybris agit;
 Romula respiciat quod mœnia; pœnitet amnem;
 Inclyta Roma, tuas deseruisse plagas.

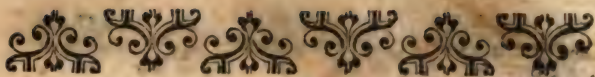

XLII.

Ad Neapolitanos :

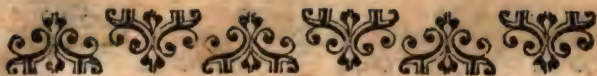
FElices Animæ, quas educat inclyta Siren,
 Sebethique fouet florea ripa sinu.
 Quàm vobis natura suas dat prodiga gazas,
 Siue piger Phoebi, seu celer axis eat.
 Prata hîc dum vernant, autumnat lætior annus;
 Hîc furere immiti frigore nescit hyems.
 Hîc nemus æstum arcet, seu textilis vmbra Lyæi;
 Quique fluit vitrea ductilis amnis aqua.
 Blanda hîc Pausilypi iuga, Mergellinaque sedes,
 Lenia pellaci murmure flabra cient.
 Lambit odoratos scopulos lasciuior vnda;
 Gaudet & alternas ire, redire vias.
 At stygios, reor, euomuit cum Vesuius ignes,
 Parthenopesque atra polluit arua face;
 Persephone (nec vana fides) incendia mouit;
 Dum dolet elysium vincier ægra suum.

XLIII.

Capuæ Laus:

V Rhs; quæ Campanis surgis sublimior oris;
 Formosa ò oculis hospita terra meis.
 Sirenam linquo; salve gratissima tellus;
 Me tibi Parthenopen posthabuisse iuvat.
 Delicias, gremio quas vberè prodiga pandis,
 Quam celebri resonat nuncia fama tuba!
 Vulturhus socios inter felicior amnes,
 Quàm bene te blandis lenior ambit aquis;
 Vndique fluentes ditat seges aurea campos;
 Vndique Lenæi mitia dona rubent.
 Floraque Pomonæ certat, Cererique Lyæus;
 Despiciit Elysium sylua beata nemus.
 Cornigerique greges spumantia cymbia replent;
 Cymbia nectareos vincere visa fauos.
 Non alia affulsit mihi sede serenior æther;
 Lucidior nusquam Cynthus ore micat.
 Hic olim Pœnus sua cum tentoria fixit
 Annibal; haud Lusius, Lynceus Argus erat.

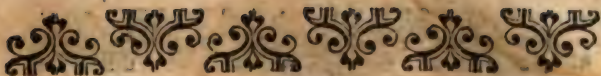

XLIV.

In Insignia Magni Ducis
Hetruriæ.

TYreni Herois, quæ latè insignia fulgent,
Ostentant senos, inclyta signa, globos:
Illi orbes referunt, quos Sol, Saturnus, & Hermes;
Iuppiter, & Mauors, & Cythereis habent.
Cynthia abest; quod dum pelagi freta cærulea lustrat,
Lunigeras agitet classis Hetrusca rates.

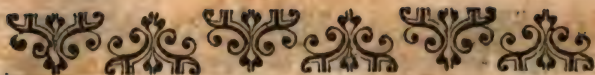
XLV.

De Estensium Ducum erga
Poetas patrocinio .

Flua Iouis volucris lætantes agmine cynos
 Est olim è Tyrijs pellere visa plagis .
 Quàm diuersa indit tellus Sidonia mores !
 Quamque huic dissimiles Italis ora creat !
 Estensis , Tyriæque Aquilæ discrimina noscas:
 Dulcisonos cynos hæc fugat, illa fouet,

Virg.
Æn. 8.

XLVI.

Ad seniozem Alphonsum Ferrariæ
Ducem bellica laude
inclytum.

Hercule qui nato, quique Hercule Patre superbis,
Alciden similem num tibi fama canat?
Fluminis obluctans Acheloi infringere cornu,
Herculeæ fuerit fama superba manus:
Eridanò regi fluuiorum cornua septem
Seruasse, Alphonsi gloria maior erit.

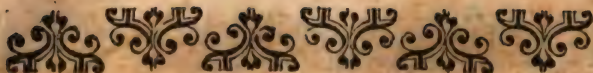

XLVII.

Ad iuniorem Alphonsum
Ferrariæ Ducem.

S Tat tibi sublimis galea Iouis armiger ales;
 Nullaque fulminei tela Tonantis habet.
 Anne triumphali viridantes vertice Lauri
 Arcent longinqua tela trifulca fuga?
 Aurea num reuocas cum tecla, in fulminis vsum
 Nulla habet Ignipotens, quæ domet æra, faber.
 Quidquid idest; memorans Phætonta, facesq; Tonātis;
 Principe te, Eridanus fulmina nulla pauet.

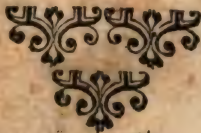

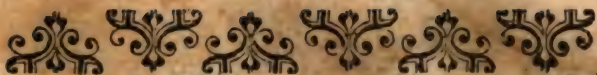

XLVIII.

De Aquila in Alphonſi Ferrariæ
Ducis Inſignibus.

STemma quid hoc trifido ſine fulmine peruolat ales
Terrifico fertur qui dare tela Ioui?
Scilicet exoſus ferri, chalybumque laboris,
Fulmineæ volucris Mulciber arma negat;
Vtque nouo ſudent operi cum Bronte Pyracmon,
Dat Siculo Ignipotens flaua metalla foco:
Hinc vigil Alphonſo diademata mille laborat;
Aureaque inuiſta ſceptra gerenda manu.
Nulla ſibi Eſtenſis Cyclopum fulmina poſcit,
Fulmina cui cedant, illius enſis erit.

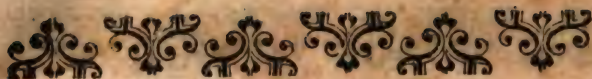

XLIX.

De Aquila in Alphonsi Ferrariæ
Ducis Insignibus.

Sidereæ vicina Lyræ, fax inclyta cælo,
 Hæc olim astra inter regia fulsit auis.
 Ætheria nunc sede procul, decus addita terris,
 Stemmatis Estensis clarior orbe micat.
 Hic ea circumagi cælestes credidit orbes;
 Magnus vbi Alphonsus promicat ore iubar:
 Credidit hinc geminas Astrææ fulgere Lances;
 Iura idem populis cum daret æqua suis:
 Credidit astra inter radiare Orionis ense;
 Cum rutilo Alphonsi fulminat ense manus.
 Regia auis, gaude: Lyra linquitur vnica cælo;
 Centum hinc Estensis nomina plectra sonant.

L.

Ad Mariam Austriacam Hungariæ
Reginam, nunc Imperatricem.
Tiphœus sub Inarima, cum ad eam
Insulam Regia classis appelleret.

Ille ego cœlesti quondam dominarier arce,
Aetheriaque ausus pellere sede Iouem;
Tartara centimanus detrusus ad ima Tiphœus,
Pressa sub Inarimes pondere membra tego.
Tyrrenum, Regina, fretum quæ remige findis.
Ætheris ambitas tu mihi redde plagas.
Regia si nostra vestigia fixeris ora,
Cælifer Austriaco pondere dicar Atlas.

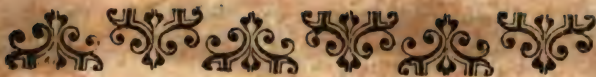

LI.

Ad Mariam Austriacam Hungariæ
Reginam, nunc Imperatricem.

A Vstriades cumserta parat regalia coniux,
Præcingant aureas, quæ tibi fronte comas;
Regia ne condat rutilis diademata gemmis,
Quas alit Eois Oceanitis aquis;
Seu quas euoluit Gangetide Nais arena;
Seu Thetis Ægypto quas Erythræa parit.
Gemmarum sit cura leuis, labor irritus auri;
Serta Heroïnam nobiliora decent.
Cerne, Ariadnæo quæ sidere fulget olympo,
Illa micet capiti digna corona tuo.
Stellarum amissum doleat ne Gnosias orbem;
Sunt magis astra tuis debitaserta comis.
Vnum Gnosia dedit Labyrinthi sternere monstrum;
Tu monstra hæreseos perdere mille dabis.

LII.

Ad Mariam Austriacam Hungariæ
Reginam, nunc Impe-
ratricem.

De pace in Italia concilianda.

DVm colis Ausoniam nostris decus addita regnis,
Hinc celerem rapiant effera bella fugam.
Vna potes Martis positis immitibus armis,
Nutibus vltrices composuisse minas.
Olim pacem Iris mortalibus attulit ægris;
Concordique tulit fœdera fixa manu.
Iride tu melior pacis præfigere leges;
Otiaque in longas fida referre moras.
En tibi picta suum subdit Thaumantias arcum;
Nullaque te coram munera pacis obit.
Quæque trahit varios aduerso Sole colores,
Te prope purpureo victa pudore rubet.

LIII.

Ad Mariam Austriacam Hungariæ
 Reginam, nunc Imperatricem.
 Dum Neapoli Templum, domumq;
 Societatis Iesu inuiseret; fictoque
 cælestium planetarum spe-
 ctaculo assideret.

DUm lustras Ignatiadum, Virgo inclyta, sedes;
 Sacraque dum voto supplice Tempia subis.
 Parthenopæa refert choreas lætissima pubes,
 Quale trahunt cæli lumina blanda choros.
 Ficta tibi spectanda ferunt se sidera; sed te
 Vera immota oculis, Austrias, astra vident.

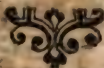

LIV.

Parthenope sub Mariæ Austriacæ
Hungariæ Reginae, nunc
Imperatricis discessum.

Regia iter Virgo flauum meditatur ad Istrum;
Illuc Austriadæ regna beanda vocant.
Cælitis hîc saltē formæ simulacra relinquat;
Hinc sibi solamen lumina mæsta trahant.
Quæ tamen è gemmis tanto dignetur honore?
Quæ referet vultus Indica bacca decus?
Cana Fides adamanta cupit; Spes alma smaragdum;
Arbitra curarum flamma pyropon amat.
Vane labor! Regina meas cum deseret oras,
Induet in marmor tristia corda dolor.
Sculptor Amor, iaculo simulacra effingere doctus,
Austriadem cordis marmore finge meam.

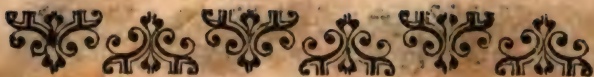

LV.

D. Ferdinandus Ribera, Alcalàen-
sium Dux, Neapolitanus Prorex
noctu pòeticum apparatus cele-
brantem Mariam Austriacā Hun-
gariæ Reginam visit.

C Astalius celebri resonabat carmine cætus
Austriadum Mariam, Pannonidumque decus.
Parthenopes cum dulcis amor, Riberius Heros
Nocte Heliconiadum festa theatra subit;
Pieridumque libens blandis concentibus adstat,
Cynthius Aonio vertice quale micat.
Dixere hinc medio mirantia sidera cælo:
Anne nouum Solem fulgere nocte iuuat.

LVI.

In diē Natalem Ferdinandi Austria-
ci, Ferdinandi II. Imperatoris,
& Mariæ Austriacæ filij.

A Vstriadùm decus, en soboles augusta parentum
Nascitur, & terris aurea secla refert.
Hæc orbi vt niueo lux sit signanda lapillo,
India mittat ebur, marmora mitte Paros.
Fallimur Indus ebur, Parius sibi marmora seruet:
Cum nouus Astriades nascitur, alia notent.

LVII.

De Ferdinando Austriaco Ferdinan-
di II. Imperatoris, & Mariæ Au-
striacæ filio recens nato.

Fernandum vt referat, fingas mihi, Pictor, Amorē;
Spicula luminibus, ne vibret ille manu.
Deme alis; tanto felix ne pignore Mater
Aligeræ metuat prolis ad altra fugam.
Illius at celebri pennas superingere famæ;
Detur vt huic geminas Solis adire domos.

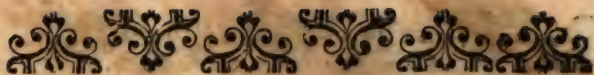
LVIII.

Ad Sigismundum III. Poloniæ , ac
Suetiæ Regem.

De Leone , & tergeminis coronis
Regijs Suetiæ stemmatis.

Diuite quis vena profusior extulit aurum ?
An Tagus, an flaua Lydius amnis aqua ?
Stemmatis vnde tibi diademata terna coruscant ,
Sigismunde, tuis debita ferta comis ?
Anne aureos Atalanta suos huc detulit orbes ?
Deque globo triplici terna corona micat ?
Cerne, Leam referens, vigili sub imagine custos,
Adstat muneribus fulua Atalanta suis .
Fallor; si veri quid habent oracula Vatum;
Si quid Lynceo lumine Musa videt ;
Vnà Asia, atq; Europa, atque his comes Africa tellus,
Tres tibi tergemino munere ferta ferunt .

LIX.

Ad Sigismundum III. Poloniæ,
ac Suetiæ Regem.

Q Væ Sigismundus placida ditione còercet,
Inclÿta Sauromàtum cernere regna iuuat.
Inde micat cælo glacialibus ignibus Arctos;
Aureaque in scopulis Succina gemma micat.
Magnetem rapiunt Arctoi fideris ignes;
Flauentes calamos succina gemma trahit.
Sigismunde, rapis tu corda: electraque, & Arcton
Artem, qua rapiant, hinc didicisse reor.

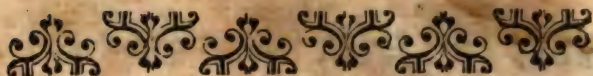
LXI.

In laudem Sigismundi III. Poloniæ,
ac Suetiæ Regis.

De Aquila in Regio stemmate.

Cælo olim defixa oculos, assueta tueri
Aurea flammiferi lumina Solis Aus;
Phœbæos tantum quid nunc exosa nitores,
Diffita Sole procul regna Boræa colit.
Clarius haud illam medio trahit æthere Titan;
Despicit & radios Memnonis ora tuos.
Nempe micat Boræa dum Sigismundus ab oris;
Non alibi solem regia quærit Aus.

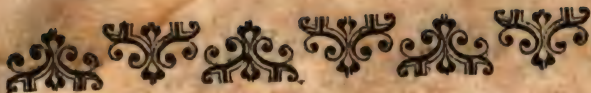

LXI.

In celeberrimam victoriam de Tur-
cis reportatam anno 1621. à La-
dislao Poloniæ, ac Suetiæ
Principe, nunc Rege.

O Quicumque tenes Borealia regna Bootis,
Qualque vider propior Mœnalis Vrsa plagas:
Nocte breues posthac spectabis lætior vmbras,
Præcipitem velox nec dabit hora diem.
Solibus aut breuibus, longis aut noctibus olim
Causa rotis fuerat Cynthia lenta suis:
Sæpe fugax timer Arctæas dum Luna phalanges,
Iam didicit celeres ocyor ire vias.

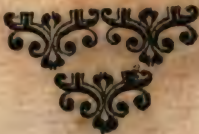

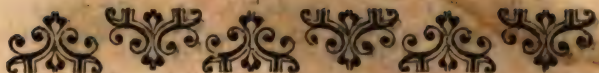

LXII.

De Turcis Ladislai Poloniæ, ac Sue-
tix Principis, nunc Regis vir-
tute debellatis.

BRutorū genus est geminum tibi, Cynthia, sacrum;
Lunam Elephas, Lunæ Thracius ora colit:
Ambos membra iuuat fluuiali tergere lympa;
Flectere hic est animum durior, ille genu:
Corde Elephas gemino sibi fortia pectora munit;
Barbara gens excors Thracia pectus habet.
Tam simili posuit quæ sors discrimina genti?
Thrax sine corde quid es; si fera Maura bicors?
Reddidit excordes trepidos formidine Thraces,
Quæ micat Arctoi Principis hasta manu.

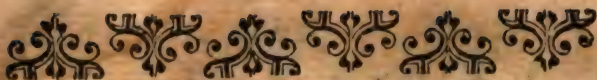

LXIII.

In celeberrimam victoriam de Tur-
cis propè Borysthenem reporta-
tam à Ladislao Poloniæ,
& Suetiæ Principe,
nunc Rege.

Q Væ prius Eridani ad ripas effusa fluebat;
Littore Sauromatùm succina gemma fluit.
Liquitur Heliadum cognata in funera fletus;
Latoùm casus succina gutta dolet:
Eridani Phæton audentior occidit vndis;
Thressa Borysthenio flumine Luna cadit.

LXIV.

Ad inuictum Sarmatiæ exercitum
 contrà Turcas subductu Ladislai
 Poloniæ, & Suetiæ Principis,
 nunc Regis .

S Armata Mauortis decus immortalē, Phalanges
 Exere, læua ferus Thrax ubi bella ciet .
 Quid non audendum, cum Ladislaus in hostem
 Arduus inuicta proripit arma manu?
 Gens cælo dilecta aude; tibi militat æther;
 Iunctaque cælesti fœdere bella geris .
 Vincat ut Isacides, stat Sol: ut Sarmata vincas,
 Præcelerem glomerat Thracia Luna fugam .

LXV.

De Aquila regio Insigni Ladislai Po-
loniæ, & Suetiæ Principis,
nunc Regis.

Post victoriã de Turcis reportatam.

DVm male Phæbeos Phæton agit æthere currus,
Fulmine flumineis excidit ictus aquis.
Dum male Threicius præfert Insignia Lunæ,
Sauromatùm sensit fulmina sæua Ducis.
Vngue gerit gemino Iouis ales fulmina vindex;
Hæc Ladislao suggerit, illa Ioui.

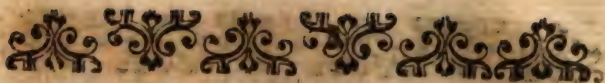

LXVI.

Ad candidam Aquilam regium In-
 signe Ladislai Poloniae, & Sue-
 tiae Principis, nunc Regis.
 Post victoriã de Turcis reportatam.

Imperosa Ioui quæ fulmina fuggeris ales,
 Quam bene Sarmatici stemmatis orbe micas?
 Exuis at pullo quid tegmine discolor alas?
 Membra quid argenteo pluma colore tegit?
 An te dum niueis ambit victoria pennis,
 Olli tu similes induis alba notas?
 An te victricem quò candida tegmina condant,
 Victa dat exuias Thracia Luna suas?

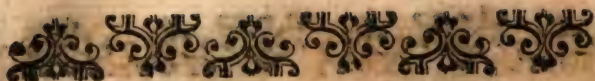

LXVII.

Ad Lunam Turcarum Insigne.
 Post victoriam de Turcis reporta-
 tam à Ladislao Poloniae, & Sue-
 tiæ Principe, nunc Rege.

T Hreiciæ cum victa cadis sub imagine Lunæ,
 Persephone, umbrarum squalida regna subis;
 Regna tibi non tuta reor, Proserpina, Ditis:
 Condere Lethæis te nequit Orcus aquis.
 Qui domuit Thracem, Alcidae par omnia pugnat;
 Inuia an Alcidae Regia Ditis erit?

LXVIII.

De Luna in Turcarum Insignibus.
 Post victoriam de Turcis reporta-
 -ram à Ladislao Poloniae, & Suetiae
 Principe, nunc Rege.

S Auromatum Ductor ferro dum demetit hostes;
 Regna frequens Erebi Thracia turba subit.
 Cerberus umbrarum custos hinc fertur hianti
 Gutture tergeminos ingeminasse sonos.
 Cerbere, te in Thraces qua possim dicere causa
 Latratu stygios personuisse lacus?
 Luna ciet canibus latratus; Cerbere latras,
 Quod subeat stygias Thracia Luna plagas.

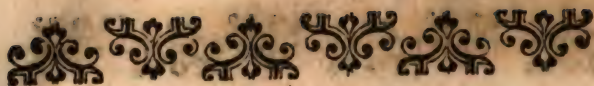

LXIX.

Ad Aquilam regium Insigne La-
dislai Poloniae, & Suetiae
Regis.

D Ardaniij foboles Regis venatibus Idam,
Dum colit, est volucris certa rapina Iouis.
Armiger, Aretoi volitas qui Principis ales,
Grata manet Phrygijs te quoque præda iugis;
Cum petet Idæas Dianæ in imagine sylvas,
Præda gemat rostro Thracia Luna tuo.

LXX.

De cādida Aquila in purpureo stem-
mate Ladislai Poloniæ, & Sue-
tiæ Regis .

Q Væ niuē tectā ales flammanti intermicat orbe,
Contiguo Ætnæas induit igne niues .
Stemma nouam referat Poloni Principis Ætnam ;
Orbe niues igneo regia seruat auis .
Centimanos alios fer, Thracia terra, gigantes;
Non deest, Encelados quæ premat Ætna tuos .

LXXI.

LXXI.

Ad Aquilam regium Insigne La-
dalai Poloniæ, & Suetiæ
Regis.

Regina alituum, quæ suggerit arma Tonanti.
 Aëra dum penna præpete tranat avis;
 Mucronem fama est dextræ rapuisse minaci:
 Victimæ cum Virgo danda Laccena foret.
 Tu quoque Sarmatice volucris decus addita regno,
 Thrace vide innocuus lillet vt ense cruor.
 Odrysiæ invade acies, interrita ferrum
 Eripe, quo Thracis barbara dextra furit:
 Inde triumphali Boreæ pete regna volatu;
 Ferrum rostro, alis aurea secla feres.

Plutia
parall.

LXXII.

De Leone in regio Suetiæ stemmate
ad Ladislaum Poloniæ, & Sue-
tiæ Regem.

Q Vid fugientē, Heros, tibi præfert stemma Leonē?
Quæ tanta impaudam terruit ira feram?
Lucis aues cristatæ illum, sonitusue rotarum,
Seu facis infensæ lux inimica fugat. Pi. 13.
Nuncia solis aus nulla hîc; rota nulla, sonusque; an. 6.
Præpoperam suasit flamma nec vlla fugam.
An Nemeæus erat; teque hostes ense fugantem
Dum videt, Alciden credidit esse Leo?

LXXIII.

De tergiminis coronis in regio Sue-
tiæ stemmate ad Ladislaum Po-
loniæ, & Suetiæ Regem.

Stemma tibi patrium diademata terna coequet,
Sueti olim proaûum cingere fronte comas.
Ladislac, tuos, deserto stemmate, crines
Terna quid alterna non vice ferta premunt?
Nempe triumphalem cingat quod Laureæ frontem;
Aurea seruari stemmate ferta sinis.

LXXIV.

De bellica aduersus Turcas
Sarmatiæ virtute

S Auromatum procul orbe agitas cur, Phœbe, quadrigas?
Cæruleoque celer gurgite mergis equos?
Hic, vbi Sarmaticis victoria personat armis,
Ne tibi sit trepidi, Cynthia, causa metus:
Latonz genus omne peti fuge credere; tantum
Odryfias Lunas Sarmata victor agit.

LXXV.

In Hispanicam classem Ligusticum
mare nauigantem, subitaq; coorta
tempestate disiectam. 1635.

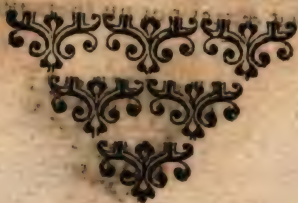
Hispano classis dum milite nauigat æquor;
Disjicit en quassas sæua procella rates:
Quid sceleris tantum, Cauro, Borææque, Notoques
Quid liceat furijs, Eure proterue, tuis?
Effera proh rabies! Priscum furiale venenum
Gliscit adhuc, odij vis rediuiua redit:
Indignata iterum miscet Saturnia fluctus,
Quod vehat Æneas puppis Ibera nouos.

LXXVI.

In laudem D. Cæsaris Aualos Magni
Camerarij, regijque patrimonij
custodis, cuius stemma Turris
aurea in orbe cæruleo.

Cæruleo in gremio, centeno lumine custos
Pervigil astrorum seruat Olympus opes.
Austriadæ magni seruat, quæ cæcula surgunt
Æquora, regales Auala turris opes.
Austriadæ, astrorumque opibus custodia compar:
Nulla time gazis damna, Philippe, tuis;

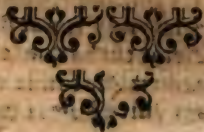

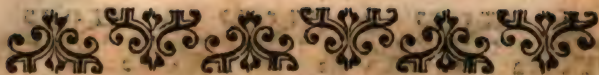

LXXVII.

Ad D. Hectorem Pignatellum Mon
 tisleonis Ducem Barcinonis
 Proregem, Hispaniæ
 Magnatem.

O Cciduæ Hesperiaæ fines, & regna Pyrenes
 Vltima, larga tuæ munera lucis habent.
 Parthenope ad patrias cum te vocat inclyta sedes;
 Patria natiuo lumine regna beas.
 Hesperiaæ geminae sic tu iubar exeris: ò quàm
 Ledaas superas, astra gemella, faces!
 Fulsere alternis Ledaia sidera cælo;
 Vnum tu gemino sidus in orbe micat.

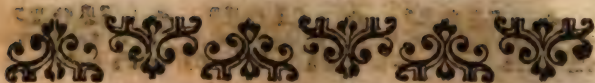

LXXVIII.

D. Petri Feriæ Ducis in Alsatia Hispanicæ militiæ generalis Præfecti post pulcos à Constantiæ, & Brisachij obsidione Suecos hostes,
Tumulus .

Inuietis Feriæ Constantia tuta sub armis,
Illius hinc lacero pectore fata dolet.
Obsessum, Feria quod vindice vicerat hostes,
Brisachium largis imbribus ora rigat:
Illius hinc mærens Alsatia funera luget;
Podamici in luctus hinc amat ire latex.
Spumantes Rhenus qui sanguine voluerat vndas,
Turgidus in lacrymas flebile flumen agit;
Rauca sonans, Feriæ vnda iterat dū murmure nomen,
Præcipitem celerat turba Sueca fugam.
Ne tumulo violas, neu lilia funde viator:
Victores cineres vnica Palma tegat.

LXXIX.

Tumulus Christophori
Columbi.

H Oc Ligurē tegit Heroem brevis urna sepulchro;
 Qui dedit ignoto tendere vela polo;
 Post pelagi fremitus, vndaſque; Indosque ſubactos,
 Abſtulit immeritis Indica thura ſacris.
 Sparge roſas tumulo, ſupplexque precare: Sit illi,
 Tranſmiſit leuior qui mare, terra leuiſ.

LXXXI

LXXX.

LXXX.

In cinerum urnam.

In funere D. Didaci Pimenteli in
Neapolitano Regno Re-
giæ classis Præfecti.

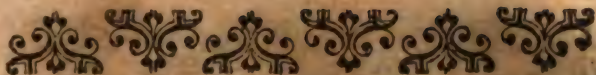
Ad Hispaniam.

H Osti inferre paras si Martis, Iberia, flammæ,
Quàm cinere hoc ingens Martia flamma latec!
Exanimi trepidans ut Thrax expalleat ore;

Imbuat hic Thracum concolor ora cinis.
Ut rediuvia rogo, ceu Phœnix, gloria surgat;
Virtutis cinis hic semina prima fouet.

Sit cinere hoc felix tumulus, sit ditior Urna,
Quàm, quæ gemmiferi prodigit amnis aquas.
Si dederant cineres Romana incendia tales;
Fax tua ditasset Romula testæ, Nero:
Talem olim cinerem si Troia ambusta dedisset;
Vltæ foret Graias Troia flamma faces.

LXXXI.

Ad D. Andream Capanum Equitem
iuris prudentia exornatum.

Gens tua, post domitos armis victricibus hostes,
 Fixit in Hesperijs clara trophœa iugis.
 Tu nunc, quas agit aduersas Inscitia turmas,
 Ingenij victor pellere luce potes.
 Hectoras, Aiaces, & fulmina Martis Achilles,
 Grata vocent atavos secula prisca tuos.
 Scipiadas vocet Ausonij tutamina regni,
 Dicat & Alcidas Italæ ora suos.
 Bellonæ inuideat quæ nil Astræa triumphos;
 Martis ut æqua sit lancea lance minor;
 Tu patriæ Minoæ refers, Graiūque Solonem:
 Tu Numa, tu Themidis iure Lycurgus eris.

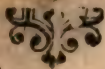

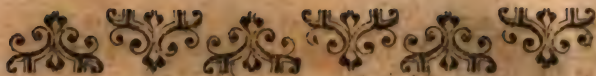
LXXXII.

Ad Victorium Priulum Veneta no-
bilitate Clarissimum.

De Cypressu, quæ illi in delicijs fue-
rat, quæque ventorum turbine
euulsa plurium Poëtarum
carminibus est ce-
lebrata.

CAra tibi Erigonen inter, chelasque sequentes
Arbor sidereo clarior orbe micat.
VICTORI, si rara promissæ vestigia terris;
Teque rapit pernix alite Fama via:
Si duce, si socia dudum Virtute viator
Arduus ætherio tramite carpis iter;
Par erat, Elæas metas imitata cypressus,
Pulchrior ut cælo fulgeres, acta solo.

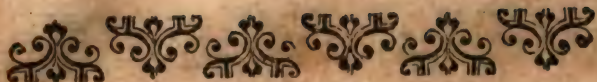

LXXXIII.

In Torquati Tassi effigiem.

Quid Protheus variæ memoret miracula formæ?
 Prisca ætas Hecates terna quid ora canat?
 Quid tumidus mihi Geriones tria corpora iacet;
 Quem timuit tacitis flauus Iberus aquis?
 Iane bifrons, gemini sileas discrimina vultus;
 Suspice ne formas, ò Acheloe, tuas.
 Pallada, Pierides, Charites, Suadam, Orphea, Phœbum,
 Mira tot, effigies hæc satis vna refert.

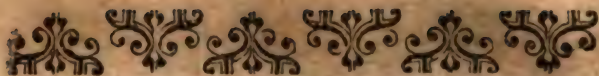

LXXXIV.

Martiniani arcis inscriptio in Salentina regione Mario Palmerio Domino.

M Ars nomen, Marius dedit aurea secla: tuerur
 Ferreus hinc me Mars, aureus hinc Marius.
 Ciuibus hospitium Graijs mea mænia pando:
 Exulat at Mario vindice Græca fides.

LXXXV.

De Romana Virtute ad Porsenam
Hetruscorum Regem.

T Arquinium eiectum reuocari dum iubet hostis ;
 Quàm celebri virtus Romula laude micat ?
 Hinc Virgo tumidis cita Tybridis enatat vndis ;
 Dat dextram ardenti Mutius inde rogo .
 Romanos olim ne, Porsena, Marte laceffas :
 Scæuola te flammis, Clælia terret aquis .

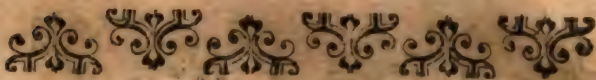

LXXXVI.

In Æneæ Troianorum Regis,
& Lauiniæ nuptijs.

SOLue moras, Hymenæe; datur Lauinia coniux
Æneæ, lentas solue, Hymenæe, moras.
Fatali Æneæ thalamo, nuptæque Latinæ
Floribus almus ades tempora victus, Hymen.
Hinc olim exurget læto gens aurea mundo;
Romana hæc Urbis sidus, & Orbis erit.
Romulidum gens, Mauortis pulcherrima proles
Et Thetidem, & terras sub sua iura premet.
Arbitra eris populis felix; patriumque Quiritum
Pace, armisque potens, nomen ad astra feres.
Nunc tamen haud tædas incende, Hymenæe, iugales;
Collucet Rutulum plurima tæda rogis.

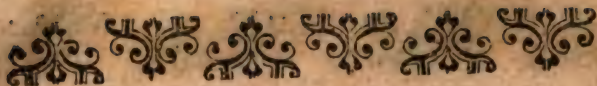
LXXXVII.

De C. Iulij, Cæsaris marmoreo
simulacro.

Ex Plutarcho: Cæsar cum ad Rubi-
conem annem vetitos fines præ-
figentem venit, cursum cohibuit;
subsistensque, & tacitus multa se-
cum agitavit animo.

M Armoreo admirans signo qui lumina figis;
Arte hic Phidiaca Cæsaris ora vides.
Quantū fronte decus radiat! quātum instar in illo est!
Quām bene fulmineo fulgurat ense manus!
Talem illum pauidi septem videre Triones;
Cum premeret Latio barbara colla iugo.
Cerni etiam spirans hac posset imagine Cæsar;
Cerneret immotus ni Rubiconis aquas.

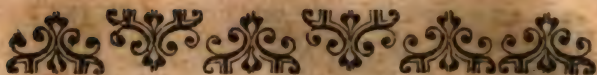

LXXXVIII.

De C. Iulio Cæsare , qui Romanam
Rempublicam subegit .

Q Væ cæsa soboles genitricis prodiit aluo ,
Cæsareæ stirpi nomina clara dedit .
At domitis Gallis Cæsar, Belgisque subactis ,
Vt referat titulis nomina prisca novis ;
Serrilem in morem cædit tibi, Roma, comantem
Cælariem; inde iugo libera colla premit .
Reddit Roma vices, effert cum Cassius ensem;
Cæsar vt & cæsus nomina bina ferat.

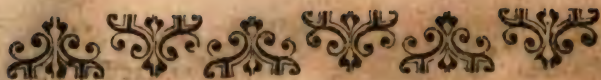
LXX XIX.

De C. Iulio Cæsare cum Alexandria
pulsus suos commentarios nan-
do seruasset.

Ex Suetonio cap. 64.

A Equoris vndifono naret dum gurgite Cæsar,
Partitus mira dicitur arte manus.
Historiæ monumenta suæ ne mergeret vndis;
Læua librum seruat, Nerea dextra ferit.
Interea tumidis furit vndique fluctibus æquor;
Vndique ventorum vis inimica furit.
Nereus, atque Eurus, qua possim dicere causa
Mergere Cæsareum vos nequissæ caput?
Supposuisse reor cum Cypride Pallada dextram;
Palladi cura liber, Cypridi Cæsar erat.

XC.

De C. Iulio Cæsare cum Alexandria
pulsus suos commentarios
nando seruasset.

DUm tumidi tranat Pelagi freta cœrula Cæsar,
Historiæque manu pondera grata gerit;
Dulcia quò Protheus olli solamina ferret,
Faridico vates edidit ore sonos.
Maeste animis, Heros; manet, æternùmque manebit,
Quæ notat annales pagina fida tuos:
Augusti haud calami fas est perijsse labores,
Nectar ubi condit Romula lingua suum.
Lethæi Historiæ vincent obliuia fontis,
Exuperare minas quæ didicere maris.

XCI.

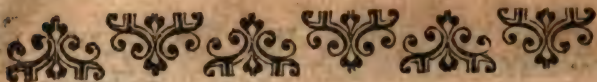

XCI.

De C. Iulio Cæsare nando suos commentarios seruante , & Octauio Augusto flammis eripiēte Æneidem, quam comburi author testamento mandauerat.

Infensa ingenijs agitat fors dira Pœsim ;
 Par itidem Historiæ fors monumenta premit .
 Vis Latiae decus hiltoriæ deiecerat vndis :
 Damnatat flammis carmina culta Maro.
 Eripit Augustus rapidis Æneida flammis ;
 Nans rapit Historiam Cæsar Iulus aquis .
 Tam bene, qui flammæ depellat, non erit vllus ;
 Tam bene, qui pellat Nerea, nullus erit.

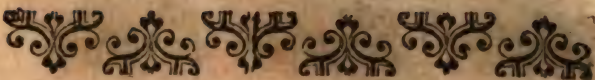

XCII.

De Augusto, cui in Aëtiaco bello primus aditus ad victoriam patuit ;
 quod Echeneis, seu Remora prætoriam M. Antonij nauim detinuerit ex Plin. lib. 3 2. cap. 1.

Cernitur Aëtiaco pelagus dum feruere bello ;
 Præliaque infensus Tybridi Nilus agit ;
 Antoni exiguus remoratur carbasa piscis ;
 Romulaque in Pharios turgida vela ruunt .
 Victor io, Cæsar ; ter io, gens Iulia, felix ;
 Æneæ magni quàm iuuat esse genus !
 Augusto en medijs Echeneis militat vndis ;
 Militat Æneadæ cum Venus orta mari .

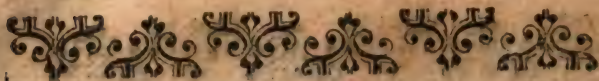

XCIII.

De Augusto, cui in Actiaco bello pri-
mus aditus ad victoriam paruit,
quod Echeneis prætoriam Anto-
nij nauim detinuerit.

C Lasse Paræthonia, Pharijsque Antonius armis
Cum Latio infensus, dissita Bactra tulit;
Cumque Augustus agens Italos in prælia Cæsar;
Acer in Eoas impulit arma rates;
Barbara quòd latitans Echeneis carbasa sistat;
Libera certamen Romula classis init.
Augusto hinc niueis plaudit Victoria pennis;
Ægypti hinc rapiunt lintea victa fugam.
Spem iacit Imperij medijs Antonius undis:
Et profugo, victor Cæsar ab hoste redit.
Quid decus Imperij, Romana potentia, iactas?
Cum rapere hæc piscis, cum dare regna queat.

XCIV.

De Augusto, cui in Actiaco bello pri-
mus aditus ad victoriam patuit;
quod Echeneis prætoriam Anto-
nij nauim detinuerit.

Ad Cleopatram olim piscatu cum
Antonio oblectatam.

Ex Plutarcho in Antonio.

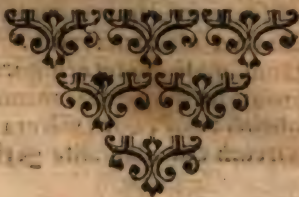
A Vsoniæ Eois minitans Antonius armis,
Centena Ioni dum rate terga premit:
Romuleæque Lupæ certat latrator Anubis:
Romanamque vocant dissona sistræ tubam;
Cernitur Antoni defixa Echeneide puppis,
Turgida nec ventis pellere vela datur.
Augusto hinc primos aditus Victoria pandit;
Cæsareæque vrgent barbara rostra rates.
Quid Mullos cepisse iuuat, Cleopatra, bilibres?
Ægypto vtilior præda Echeneis erat.

XCV.

In Iuris Ciuilis librum Hectoris Ca-
piciij Latri, Taurelli Marchionis,
ac supremi Ordinis à La-
tere Consiliarij.

EXimij quisquis legis hinc monumenta laboris,
Nomine in Hectoreo ne fera bella time.
Post priscum felix alium videt Hectora seclum;
Maior ut armigera Pallas inermis eat.
Regna Italus munit pacatis legibus Hector:
Viudice Tros Hector cuspide regna ruit.

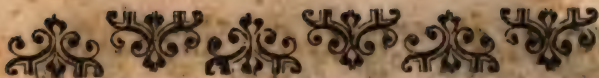

XCVI.

Andreas Brancacius , Dominus Villarnensium , Galliæ Architalassus , vir genere, militia, & religione clarus , dum prope Durlanum in acie cadit exanimis ; ei sæuissimè hostis secto digito è dextera annulum adamante conspicuum extrahit.

I Nelyre, dum Gallispes agminis vnica, Ductor,
 Præpropera immiti vulnere fata subis;
 Læua foret quo dextra; tibi hinc violentior hostis,
 Pollice dissecto trux adamanta rapit.
 Fulminat vt ferrum, malè dextera fulgurat auro:
 Belligeras prodit lucida gemma manus.
 Ast adamanti inhians tua, Prædo, viscera quæras:
 Durius hæc circum cor adamanta gerit.

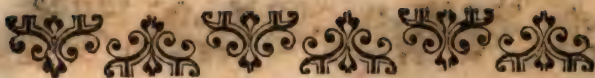

XCVII.

De Ierofolyma Turcico iugo liberanda sacri belli Epopeia Torquato Accepto destinatur.

P Rorh pudor! excelsæ Solymèia regna Sionis
 Treiciæ gentis sceptrâ superba regunt?
 Rex vbi Cælicolûm mortales induit artus;
 Diaque sunt tumuli condita membra sinu:
 Illic Ismaria surgunt Insignia Lunæ;
 Assyriasque premit barbara turba plagas.
 Inclyta Christiadum patrias gens exere vires;
 Odrysium excutiant mœnia sacra iugum.
 Nostra ô si in Thraces Godefridos excitet ætas;
 Torquatus nouus est, qui pia bella canat.

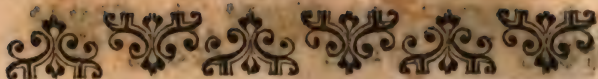

XCVIII.

In laudem Ioannis Barclai Argenidis
authoris .

B Barclai Aonidum decus immortale Sororum ;
 Ingenio quantum postera secla beas !
 Musarum ex adytis prodit te patre Virago,
 Exuperare fide secula prisca potis .
 Argenidi collata tuæ nil Clælia iactet ;
 Nil memoret laudes Penelopea suas ,
 At Triquetra extuleris Siculū quod in æthera nomen,
 Grata cupit cineri soluere iusta tuo .
 Funeris Ætna faces, lacrymas Arethusa liquentes,
 Enna tibi violas, pulchra dat Hybla rosas.
 Lilia ne desint , det Gallia: creditur illa
 Abdita Sicanijs delituisse plagis.

IC.

Ad P. Iulium Cæsarem Recupitum
 è Societate Iesu Vesuviani in-
 cendij scriptorem.

Quàm felix, Iuli, mons flammis Vesuvius arsit;
 Clarus ab ingenio dum micat ille tuo!
 Atraque si tantam pariant incendia lucem;
 Largior euoluet Sicehis Ætna faces.
 Talia Theſſalides incendia poſcet Olympus;
 Talia frondoso vertice poſcet Atlas:
 Talibus incendi iam Pelion ignibus optat;
 Succendique pari iam face vellet Athos;
 Altaque Priamidum celebris venatibus Ida
 Expeteret flammæ, Dardana Troia, tuas.
 Vos aliò Aonides Parnasſi abducite fontes:
 Pegæſeas Helicon, yt flagret, odit aquas.

C.

Ad P. Marcellum Spinellum
 è Societate Iesu.

Fama vetus celebrat florentem Heliconæ rosetis,
 Parnassique sacris blanda vireta iugis.
 Fama eadem arcanas rerum scrutantia causas
 Horrida dumeritis docta Lycea canit.
 At duce te sophiæ saltus lectissima pubes
 Dum subit; hæud vsquam spinea resqua videt.
 Inuiæque ingenijs, obrutibus abdita mentis
 Iam procul à dumis peruia cuncta patent.
 Hinc tu, ceu domitæ Ducibus dant nomina gentes,
 Spinarum euulso germine nomen habes.

F I N I S.

CENTVRIA
SECVND A.

CENSORIA.

CENTVRIA

SECVND.A.

CENSORIA.

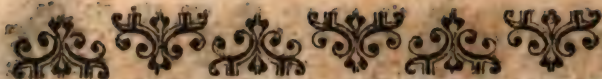
CENTVRIA II.

CENSORIA.

. Iudicij I. libro ib

Romæ post Cannensem ab Anniba-
le cladem querimonia.

ME Miseram quæ fata præmunt? vbi Romulæ
virtus?
Inclyta vbi Æneadum parta trophæa Ducū?
Aufonijs oculis quot fletus flumina luscus
Annibal est armis eliciuisse potis?
Audiat hoc, Latio retulit qui signa Camillus;
Optet & Elysios deseruisse choros.
Audiat hoc vindex ambusta Scæuola dextra:
Quique ultor Regum depulit Vrbe iugum!
Audiat aduerso metuendus Horatius hosti;
Præcipitem Tuscus quem superasse nequit!
Coclitis ò annos si prisca reuolueret ætas;
Victurus cæci prælia claudus erat.

II.

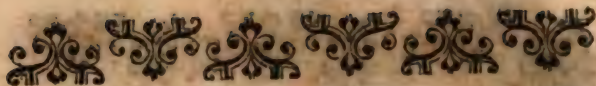
De Fabio Maximo., cui inter sacrifi-
candum occensus Soricis audi-
tus Dictaturam deponen-
di causam præbuit.

ad. Val. Max. c. i.

Ethnica superstitio deridetur.

A Distaret sacris Fabius cum cornuus aris;
Ut superis supplex fumea thura daret:
Hollis cum caderet vittatus cornua taurus;
Mus trepido fertur persitrepuisse sono.
Protinus hinc Fabium portento territus Augur,
Romulidum regimen deseruisse iubet.
Roma, mares animos quid inania nomina iactas?
Si Mures, animi pertimere mares.

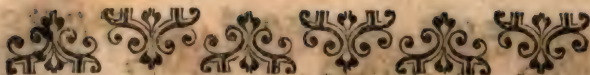

III.

De Fabio Maximo, cui inter sacrificandum occensus soricis auditus
Dictaturam deponendi causam præbuit.

D'Vm superùm Fabius templis indicit honorem;
Plurima dum ferro victima cæsa cadit;
Romuleasque aras dum pingua thura uaporant;
Auditur resono stridulus ore forex.
Cogitur hinc Fabius Romanos linquere falces;
Illum Rómulidis Mus dare iura vetat.
Mira fides! tantum num Romula pectora terret
Musculus exiguo murmure rauca sonans;
Mus, stimulantè fame, querulo cum perstrepat ore,
Præ Fabio paueant illius ora fabæ.

IV.

De Fabio Maximo, cui inter sacrificandum occensus Soricis auditus
Dictaturam deponendi causam præbuit.

D Vm peragit sacris Fabius solennia templis,
Augur & obtutu sedulus exta notat;
Sacra inter rauco mus flebilis obstrepit ore:
Hinc olim Fabio Roma subesse negat.
Pœnorum domitor, tutelaque Maximus Urbis,
Cogitur en Muris pertimuisse sonum.
Annibal, in Latium si Alpes immittis apertas;
Romanisque inhians collibus arma paras;
In Fabium Libyæ vindex cur agmina cogis?
Qui pareret murem, mons tibi nullus erat?

V

De Fabio Maximo, cui inter sacrifi-
candum occensus Soricis auditus
Dictaturam deponendi
causam præbuit.

I Ndigeti incendit dum mascula thura Quirino
Maximus, & sacris ignibus extra flagrant:
Musculus en querulo strepit inter sacra susurro;
Hinc regimen Fabio territa Roma negat.
Maxime, fræna diu tractasses Romula felix;
Quæ murem ei jceret, si tibi felis erat.

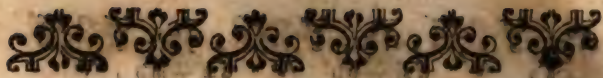
VI.

De Fabio Maximo, cui inter sacrificandum occensus Soricis auditus

Dictaturam deponendi
causam præbuit.

Cum Fabius superos supplex in vota vocaret;
Et iugulum ferro lecta iuuenta daret:
Mus precibus trepidante sono sua murmura miscet;
Territa se hinc Fabio subdere Roma negat.
Rerum cerne vices: Mus rauco stridulus ore
Romanas Aquilas ad noua iura trahit.

VII.

De Fulviæ M. Antonij Triumviri
coniugis immanitate in
Tullium.

Romulidum, & patriæ servator Tullius Urbis,
Militis ut dextra colla secunda dedit;
Os illi exanime Antoni sævissima coniux
Confodisse diu vindice fertur acu.
Sic delere iuvat celebris convicia linguæ;
Fædaque facunda probra notata manu.
Improba, quod findas arcum, quod spicula frangas,
Scissuras reparant vulnera nulla suas.

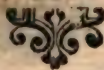

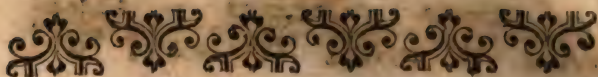
VIII.

De M. Antonio Triumuiro cogno-
mento Baccho ; qui quod nauali ,
quàm terrestri pugna congre-
di maluisset, victus dicitur
ab Augusto.

Ex Plutarcho.

Romanis victor toties Antonius armis ,
Augusto infensus dum fera bella ciet ;
Leucatae Actiacis autus configere in vndis ,
Inde fugax Nili littora victus adit .
Forſitan Ægypto victricia ſigna tuliffet ;
Ni dederat medijs prælia Bacchus aquis .

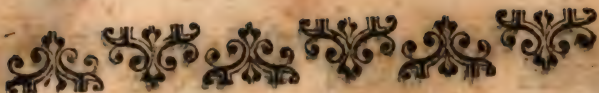

IX.

De Augusto ab vxore Liuia Tiberij
matre veneno, vt suspicio
fuit, enecto .

NE tetro mirere, quod illita poma veneno
Augusto dederit perfida nupta viro .
Cæsareum subiit cum primùm Liuia limen,
Tiberij genitrix prole venena tulit .
Improba proh quantùm Medææ Liuia præstat !
Hæc arui, atque alui germine virus habet .

X.

De Augusto ab vxore Liuia, Tiberij
matre veneno, vt suspicio
fuit, enecto.

Certamen gemini feeleris videre Quirites;
Ait anceps Roma iudice palma fuit.
Pordat vt Augustum, Romam quo Liua perdat;
Tiberium genitrix, Saga venena dedit.

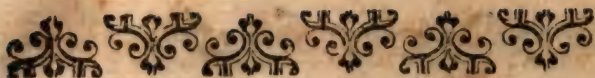
XI.

Romæ votum de Tiberio Cæsare,
cui suspenſa ſemper, & obſcura
verba fuerunt.

Ex Tacito anno 1. ex Dione lib. 57.

Ancipites ſemper voces, ſuſpenſaque verba,
Cum mentis profert abdita, Cæſar habet;
Mille per ambages, dubioſque indagine ſenſus,
Quæ cupit, ambiguo ſubdoluſ ore refert.
Non tot Mæander ſinuofis flexibus errat;
Non Labyrinthæ par fuit artis opus.
Tauromini haud tales fallaci gurgite fluctus,
Anfractuſque pares Siceliſ ora videt.
At mage ſuſpenſa vt pendens oracula prodat;
Pro tripode illi ſit trabs bene iuncta bipes.

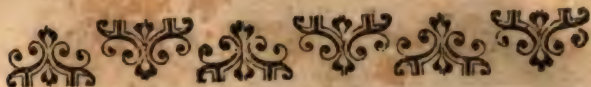

XII.

De Magna Tiberij Cæsaris, cum
tonaret, formidine.

DVm tonat; & laceris micat vndiq; nubibus æther;
Tiberius capiti fulmina sæua timet.
O si fulmineus monstrum hoc affligerit ictus;
Romula si tonitru concidat icta lues;
Quàm vester sæcundus erit bona nubila partus?
Nobilior Danaæ non Iouis imber erit.
Educat labor Ænæo Vulcanius antro
Non meliore aliàs tela trifulca manu.
Tiberij caput occiderit si fulmine; possis
Impare non olim Mulciber ire pede.

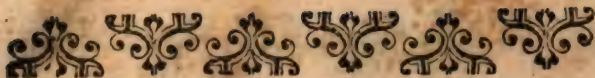

XIII.

De Tiberio Cæsare, qui cum tonaret
lauro caput ambiebat.

DVm strepit, & tonitru caua nubila findit olympus;
Quam trepidus torquet Cæsaris ossa pauor!
Fulmineas prohibere minas potis innuba virgo
Cogitur immeritum cingere fronde caput.
Latonæ soboles male sit tibi Cynthie; nam te
Vt fugeret, latuit cortice Nympha fugax;
Nunc inuita trucem condant ne laurea frontem;
Quàm celeres Daphne mallet habere pedes.

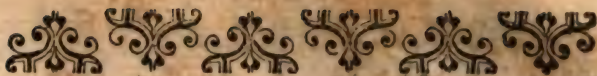

XIV.

De Tiberio Cæsare Capreas circum,
Tyrrhenum mare nauigante.

DVm Capreas circum, freta cæcula remige verrit
Tiberius Latij peltis acerba plagis;
Mergite deuotam Borealia flabra Carinam;
Inuisum superis opprime, Caure, caput;
Det monstrum hoc pœnās vestro si flamine, ventis;
Abstulerit tantam si maris ira luem:
Nunquam orbi Æolides spirabunt dulcius auræ;
Gratior Ausoniæ non Zephyritis erit;
Plus salis haud vnquam Neptunia præferet vnda;
Nunquam erit iratis æquius æquor aquis.

XV.

De Tiberio Cæsare morti proximo
 è Capreis in Misenum
 nauigante.

Gens inimica mihi Tyrrhenum nauigat æquor,
 Iuno ait; Æneas dum mare puppe secat,
 Classis amica mihi Tyrrhenum Nerea lustrat;
 Cum mare Tiberius findit, Erinnyes ait.
 Fertur vterque celer peregrinas exul ad oras,
 Cærulea Ausonij post freta visa maris.
 Æneam Dido Libycis fouet hospita regnis;
 Tiberium stygijs Dis habet hospes aquis.
 Tuta Anchisiaden statione excepit Elisa;
 Tiberium Elysia est degere sede nefas.
 Si Capreas remeare velit, non deneget Orcus;
 Vicina Inarimes antra Typhœus habet.

XVI.

De Tiberio Cæsare in Miseni promontorio vita functo.

Miseni iuga summa petit, Capreasque relinquit;
 Cum sua Tiberius proxima fata videt.
 An te vt sulphureo propiorem sistat Auerno,
 Tænarios Erebi certus adire Lacus?
 Cæsare an extincto Misenum Fama parabat,
 Æolia vt caneret funera festa tuba?
 Quidquid id est; cita Tiberio pyra destinet ignes;
 Viua etiam fumerant debita membra rogo.

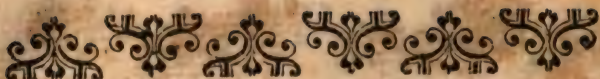
XVII.

De Tiberio Cæsare vita functo; qui
pueros, quibus sceleris author
erat, pisciculos nominabat.

Ex Cornel. Tac.

Tiberio extincto, gens ò quid Romula, cessas
Iamdudum merito tradere membra rogo?
An sibi Tiberium cognato nomine Tybris
Poscit, ut agnatis rite parentet aquis?
In cassum, Tiberine, Luem tu flumine tantam
Laueris; Oceano par licet vnda foret.
Sed petet è lacero cum corpore pabula piscis;
Pisciculis acer dentibus ultor erit.

XVIII.

De Tiberio Cæsare vita functo.

Cælaris inferijs meritos persoluat honores;
 Funerâsque paret Romula turba faces.
 Fraxinus hinc ingens ferro cadat icta bipenni;
 Cæsa det hinc ramos Pineæ Sylva suos.
 Tiberio extincto rogi ocyor excitet ignes;
 Flammarum serò munera Cæsar habet.

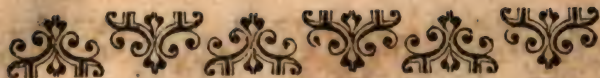

XIX.

Ælij Seiani mores, & mors :

DVm sua Tiberius Caprearum regna coerces;
 Seiani imperium regna Quirina premit.
 Ingeminat tacitas Cælo irrita Roma querelas;
 Cum nece in innocuos Ælius Vrbe furit.
 Infidiæ, scelerum fraudes, noua mortis imago,
 Funestant rabidis territa corda minis.
 Auri sacra fames, & opum vesana cupido
 Romulidum ferro colla cruenta metit.
 Sæpe venenatos latices, & Colchica ciues
 Pocula lethali mista liquore bibunt.
 Interea Fortuna rotat versatilis orbem;
 Seiani que cadunt sceptræ superba manu.
 In caput inuisum gens vndique Romula sæuit;
 Dextraquæ abscondit vindice membra furor:
 Illius hinc laceros artus Tybris excipit alueo:
 Iam sua monstra amnis, qualia pontus, habet.

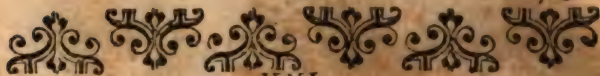

XX.

Ælij Seiani mores, & mors.

A Vsonia infelix, in te quæ promit Auernus
 Monstra, quibus Phlegeton non mage sæua parit!
 Tiberij scelus hinc Crateridas inquinat vndas;
 Seiani hinc ferro vindice Roma gemit.
 Sæuities, aurique fames, & cypridis ignes
 Ingeminant Italis funera mille plagis.
 Romulei non vlla dies it sanguinis experts;
 Hunc fasces rapiunt; ille venena bibit.
 Sæpe hominum exitio Cocyti immanior oestro
 Murmura dat tacitis Thessala saga notis.
 Sæpe etiam magico sub carmine deuouet orco
 Innocuum latitans cerea forma caput.
 Degener haud vnâ tellus alic Itala Circen;
 Quæ mala sublustri gramina nocte legit.
 Quidquid amat feritas, Seianus præcipit; & quæ
 Imperat hic, obcunt toxica, saga, chalybs.
 Aligerum interea celerat Fortuna rotatum;
 Seianique ruens occidit Imperium.
 En furit inuisum discerpere Roma Tyrannum;
 Quem Tiberina alueo mox rapit vnda suo.
 Scilicet exanimis proludit Tybridis vndis
 Ælius: vt stygias findere discat aquas.

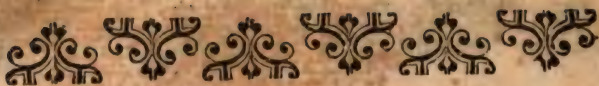
XXI.

De Titij Sabini sub Seiani tyrannide nece.

Ex Tacito ann. 4. ex Dione lib. 57. ex Plin. lib. 8.
c. 40. Fædum anni principium incescit tra-
cto in carcerē illustri equite Titio Sabino :
in quem cum animaduerteretur , & in ser-
uitia eius ; vnus ex his canis nec à carcere
abigi potuit, nec à corpore recessit abiecto
in gradibus Gemonijs mœstos edens vlula-
tus, magna P. R. corona circumstante : ex
qua cum quidam ei cibum obiecisset, ad os
defuncti tulit. Innatauit idem cadauere in
Tiberim abiecto, sustentare conatus .

I Vnior exorients senium cum deferit annus;
Seiani Titium barbara iussa necant.
Hinc auersa bifrons Ianus sua lumina torquet;
Tantaque sæuitiæ cernere monstra negat.
Vltima serui etiam tua fata, Sabine, sequuntur;
Seianique nefas arguit ore canis :
Multa gemens, Domini custos non immemor adstat;
Extinctoque cibi dona tulisse ferunt,
Cum dehinc exciperent Tiberina fluenta cadauer;
Visus hero canis est supposuisse latus .
Has mirata vices , canis olim nomine Roma
Seianum potius dixerit, anne canem ?

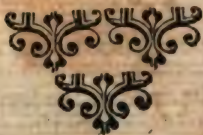
XXII.

XXII.

Ad Caium Caligulam, qui Impera-
torum primus in auream coro-
nam Lauream commu-
tauit.

L Aurea ferta comis tu primus in aurea mutas.
Sub iuga qui quartus Romula regna premis.
Verticis an crines, ubi Cypria ludit Erinny's,
Ramis casta suis Laurus obire nequit?
An caput afflandum Phlegraei fulminis ictu,
Innocua Daphne condere fronde negat?
Quidquid id est; animus sub fuluo ferreus auro
Quàm male mendaci subdolus arte latet?

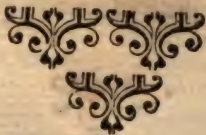

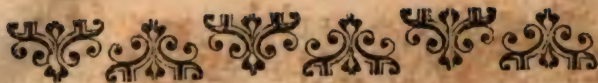

XXIII.

Ad Caium Caligulam Romanum
Imperatorem, qui ex Suetonio ma-
xime inuidus, comatos adolescen-
tes, quoties sibi occurrerent, occipi-
tio raso deturpabat .

CUm Romana tibi, Cai, datur obuia Pubes,
Cui niteant aureis tempora flaua comis;
Ocyus inuidiæ vesano percitus oestro,
Ferro cæsaries ut cadat icta, iubes .
Nempe in Cæsariem cum sæuis, improbe, tantum;
Cæsaris hinc nomen te meruisse negas .
Miles pila tuus quid in hostes irrita iactet;
Inuide, si tibi dent vulnera sæua pili .

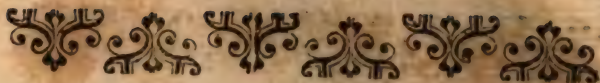

XXIV.

Caius Cæsar cum ab Astura Antium nauigaret, cumque è rota classe vna eius quinque-remis non proficeret; quod eam, contra quadringentorum remigum vim semipedalis Echeneis retineret: moræ tandem causa veluti auspiciali cognita, Romam reuocatus Imperator, ibi à coniuratis interfectus est. ex Plin. lib. 32. cap. 1.

CEnteno æquoreas cum remige funderet vndas,
 Tænarijs Caius victima danda focis:
 Turgida vela tenax Echeneis sistere cogit;
 Hinc celer incæptum nauita vertit iter.
 Cogitur inuitus Tarpeias scandere sedes
 Cæsar, vbi ferro vindice fata manent.
 Sæuitiæ vltrices hinc discite Numinis iras:
 Est scelerum claudio non pede pœna sequax.
 Vincula si defint, Echeneis vincula nequit;
 Supplicio fontes ne procul ire queant.

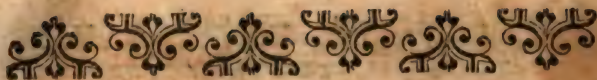

XXV.

In Neronis sæuitiem.

Romula regnorum quidquid gens inclyta preffit,
 Sub sua iura trucis sceptrâ Neronis habent :
 Olli centeno findit freta remige classis ;
 Victricelque Aquilæ diffusa regna domant .
 Olli gemmarum sua munera mittit Eous ;
 Hesperiusque aureas fundit Iberus aquas .
 Olli Ægyptiacas Nilus sæcundat arenas ;
 Cultaque septeno gurgite prata beat .
 Cernuus Arctophylax subdit sua plaustra Neroni ;
 Illius imperium Parrhasis Vrsa pauet .
 Mille illi seruat gremio conchylia Doris ;
 Mille illi Seres patria dona parant .
 Olli lana rubet Tyrio satis ebria succo ;
 Et Phrygio aulæum flamine pingit acus .
 Illius obsequio Panchæa mittit odores ;
 Cæsareæque siti præla Falerna madent .
 Olli sylua feras ; volucres dat Phasidas aër ;
 Prodiga dat Mullos , dat Synodonta Thetis .
 Hæc inter furit ; esuriem nec barbarus explet ,
 Sanguineum cupidus per mare nare Nero .

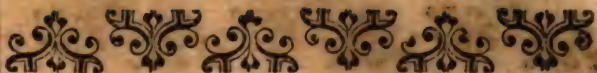

XXVI.

De Romæ incendio sub Nerone.

P Roh facinus ! subit en iterū gens Dardana flāmas ;
 Ignipotens Martis mœnibus arma mouet .
 Tros puer huc pronam deuoluat Aquarius urnam ;
 Auxilium agnato fœdere Roma petit .
 Affer opem luctari audax Romane periclis ;
 Itala ne facibus diruta Troia cadat .
 Si potes, vndantem superiniice Nerea flammis :
 Vel mage pro Nereo sit tibi, Roma, Nero .

XXVII.

De Romæ incendio sub Nerone :

T Roas in aduersos Argoi militis astu
 Horrida flammarum semina fudit equus :
 Dehinc noua Romulea starent cum Pergama dextra ;
 Efferus incendit Romula tecta Nero . .
 Quid meruisse reat te gens Ænèia? semper
 Brutorum vt noctas experiare faces .

XXVIII.

In Neronem Matricidam :

Cum Romana flagrat rapidis tecta ardua flammis;
 Cum nece Romulidum millia multa cadunt :
 Non explet vesana Nero ieiunia cordis ;
 Scutitemque noua pascere caede parat.
 Matris et immiti cum ferro dissociat aluum,
 Scutitæ incurrit crimina nulla Nero.
 Sanguineo meritis ferro persolvere pœnas
 Alius debuerat, quæ fera monstra parit .

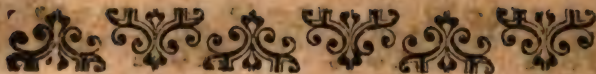

XXIX.

Ad Neronem Cæsarem, qui se
ipsum interemit.

S Ero, non sæuo ferri dum concidis ictu;
Umbrarumque fugax pallida regna subis;
Romulidæ nullo celebrant tua funera luctu;
Excitat haud vllam Romula dextra pyram.
At quod Roma negat, Ditis dat Regia, Cæsar:
Flet tibi Cocytus, stat Phlegetonte rogas.

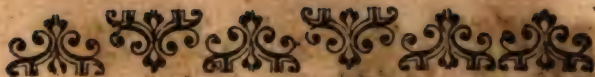
XXX.

Ad Neronem Cæsarem, qui se
ipsum interemit.

IN tua crudelis condis cum viscera ferrum;
Et properata, Nero, cum nece fata vocas:
Nec lacrymas dat Roma; pyrae neque congerit ignes;
Interdictus aqua, Cæsar, & igne peris.

XXXI.

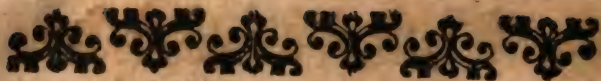

XXXI.

Ad Neronem Cæsarem, qui se
ipsum interemit.

Hoc tibi, Sæue Nero, quod figis in ilia ferrum,
Hesperix fausta quam bene luce micat!
Hoc mage, Roma velit, quàm sidus Orionis, ensem;
Ferrum hoc est auro ditius, Herme, tuo.
Cesserit huic diues flaua Pactolus arena;
Cesserit aurifero largior amne Tagus.
Fortunæ hoc ferro stet si versatilis orbis;
Deprimet haud vllum Romula colla iugum.
Hoc etiam potis est ferro fugientia Roma
Aurea secla cita iam reuocare via.

XXXII.

Ad Neronem de cerca eius effigie :

FErres, sive Nero, fuerant cui viscera quondam,
 Hic te spirantem dædala cera refert.
 Terra reor stygijs suxisse absynthia campis ;
 Talia cum ceræ glutina finxit apis.
 Annua Persephonæ dat Hymen si festa maritæ .
 Talis alit dubias illita cera faces .
 Ast vrbs insanis arsit cum Romula flammis ,
 Tunc bene debueras cercus esse Nero .

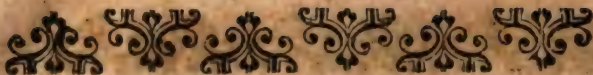

XXXIII.

Ad Neronem de cerca eius effigie.

NE molli mirere tuos in imagine vultus,
 Marmore corde ferox qui mage dura geris.
 Nil manus artificis, nil ars, me iudice, peccat;
 Materia hæc mores exprimit apta tuos.
 Cereus in vitium flexi, monitoribus asper
 Cum, Nero, sis; varium te bene cera refert.

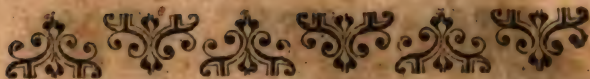

XXXIV.

De Marmorea Neronis statua .

Qui fuerat naturæ olim monstrosa propago ,
 Prodigiale Nero prodijt artis opus.
 Aspice funestam vibrantia lumina cœdem;
 Aspice fulminea feruere fronte minas .
 Talis erat Romana dedit cum Pergama flammis ;
 Talis & Annæo funera læua dedit.
 Talis erat, Poppæa, tuam cum perculit aluum;
 Sæuijt in matrem cum nece, talis erat.
 Marmore in hoc olli sculptor spirare dedisset ;
 Sed timet, artificem ne necet ille suum.

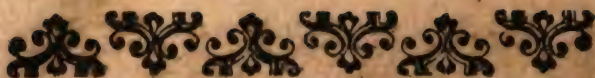
XXXV.

De Annæi Senecæ nece Neronis
iussu.

Ad Aulicos.

D Vlcia qui docta deuoluit flumina lingua;
Qui sophiæ latices aureus ore dedit;
Imperij Annæus propior qui culmina vidit,
Cernitur hîc lenta pallidus ora nece.
Aspicias, vt sectis crudelius vndique venis,
Irriguus lacero corpore sanguis abit.
Purpureus largè thermis iam defluit imber;
Spumeaque exundans decolor vnda rubet.
Hos, Regum qui tecta frequens teris, aspice riuos:
Hic est, non alius, quem sitit Aula, latex.

XXXVI.

De Annæi Senecæ necæ Ne-
ronis iussu.

Annorum Annæus senior ne compleat orbes,
 Sæue tuum scelus est id vetuisse Nero.
 Illius en lacerum subit vndique vulnera corpus;
 Sectaque idat vitæ vena cruenta fugam.
 Innocuo semper tepeat num sanguine ferrum?
 An rudis est fontis pectus inire chalybs?
 Roma sile: Annæi proludit pectore cuspis;
 Figere mox audax cæda Neronis erit.

XXXVII.

De Annæi Senecz necē Ne-
ronis iussu.

FErreus in vitium, illecebris pellacibus asper;
Tutari eloquio Romula iura potis:
Nestoris Annæus fando par omnia linguæ,
Nestoreos meruit viuere posse dies.
Cur tamen ante diem ferro cadit? Integra Parcæ
Crudelis vetuit flamina nere Nero.

XXXVIII.

Ad Annæum Senecam ob Neronis
 sæuitiem intra balneum sectis
 venis exanguem .

Vibret in insontes rabidus quæ spicula Liur,
 Hic, Annæ, tua noscere cæde datur.
 Scilicet immerita laceraris cuspide pectus,
 Sectilis vt pluuio vena cruore fluat.
 Quin vt sanguineos citius tepor euocet imbres,
 Lethali obrueris membra cruentus aqua .
 Sic tibi Romulidum properat dum fata Tyrannus,
 Ante diem innocuus funera sæua subis.
 Nauifragus plures cum Nereus obruat vndis ;
 Æmulus hinc Nerei te Nero merfit aquis.

XXXIX.

Roma, quæ nocturnam Gallorum irruptionem ab anseribus patefactam repulerat; multò post ab Arnulpho Germaniæ Rege obsessa capitur per occasionem leporis forte in Urbem refugientis: Romanis stationibus Ludrico hostium insequentium clamore, atque impetu tamquam vero conterritis, anno 892.

EXcita Roma hostes, anser dum clamat, arcet;
 Versaque dant Galli præpete terga fuga.
 Obsessam premit Arnulphus dum milite Romam;
 Sæua in Romulidas intulit arma lepus.
 Ne te plus nimio, Romana pōtentia, iactes;
 Quam lepus expugnat; cui dedit anser opem.

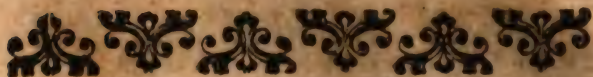
XL.

**Ad Macedonem Alexandrum
vinolentum.**

Fertur Apollineas nato cecisse quadrigas,
Indicet vt prolem Sol Phaëtonta suam .
Romulus arma mouet, violentaque bella laceffit;
Vt Mauorte probet se genitore satum .
Te Ioue, Alexander, iactes vt Patre creatum;
Fraterno Bacchum semper amore foues.

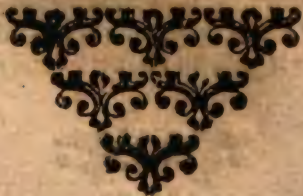
LXI.

XLI.

De Samsonis ex Dalilæ dolo exitio;
cum ille antea Palæstinos agros
igniferis vulpibus incendiſſet.

N Azaridùm decus, Iſacidùm fortiffimus Heros
In flammam hoſtiles vulpibus egit agros.
Hoſtis Idumæi mox præda miſerrima Samſon
Cernitur; hinc illum mors violenta rapit.
Scilicet abſimili lueret ne incendia pœna,
Coniuge deceptus, vindice vulpe perit.

XLII.

Saul filius Cis quærens amissas Patris asinas
 Rex eligitur. Amalecitas debellat: inde as-
 portatam prædam, plurimæque boum ar-
 menta contra Dei præceptum seruat; ideo
 regno priuatur, eique Dauid filius Iessæ
 sufficitur. Reg. 4. cap. 11. & 15.

Ciffides dum vile pecus per deuia quærit;
 Repperit Isaciæ sceptræ gerenda domus.
 Dehinc Amalecitas victricibus edomat armis;
 Inde redux prædas, exuuiasque refert.
 Cœlitis ast ausus mandata refringere legis,
 Cornigerum seruat millia multa boum.
 Excidit hinc regno; fracto dat scedere pœnas;
 Iessidæ imperium gens Solymæa subit.
 Regum disce vices; Ludibria disce: Rudentes
 Profuerant regno, cui nocuere boues.

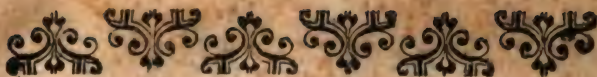

XLIII.

Saul filius Cis quærens amissas Patris Agnas
 Rex eligitur. Amalecitas debellat; inde
 asportatam prædam, plurimæque bouum
 armēta contra Dei præceptum seruat; ideo
 regno priuatur, eique Dauid filius Iessæ
 sufficitur.

N Vminis auspicijs olim Solymēa virtus
 Victrici fudit barbara castra manu.
 Cælitis at legis dum Rex mandata retractat;
 Mactandos seruat, noxia dona, boues
 Hinc expers regni meritas dat sanguine pœnas;
 Iessæique subit regia iura Sion.
 Instabili folio nil fidere discite Reges;
 Bos regna Isacidum; Dardana mutat Equus.

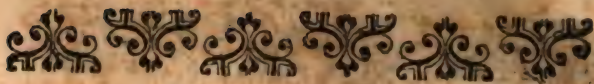

XLIII.

Idem Argumentum.
Ad Saulem.

Rex, Amalacæos fauis dum victor in hostes,
 Est rapere hinc prædam cælite lege nefas.
 Tu tamen hostiles inhias dum, perfide, gazas;
 Cornigerum retines millia multa boum.
 Quæ miseram vesana rapit dementia mentem?
 Cornua dum seruas, icta corona cadit.

XLV.

Absalon è quercu pendens
exanimis.

I Sacidas Dauide satus formosior inter,
Ore niues, aurum vincere crine potis;
Dum rapido infelix densam subit impete quercum;
Cæsarie implicita triste pependit onus.
Nempe coma ambierit patriam quod iniqua coronâ;
Hinc violata prior regia iura luit.

XLVI.

Abſalon è quercu. pendens
exanimis .

F Laua comas, Solymi ſoboles pulcherrima regis,
Sæuior in patrem dum fera bella ciet;
Vt non immerito luat auſa miſerrima letho,
Penſilis è querno ſtipite membra trahit.
Nempe ſua vlciſci cupit aurea ſecula quercus;
Quæque inimica videt, ferrea corda necat .

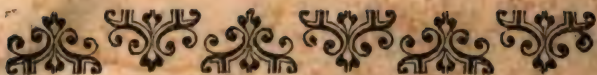

XLVII.

Abſalon è quercu pendens
exanimis.

I Effidæ proles, roſeis pulcherrima malis,
Cui natiuum aureo crine latebat ebur.
Dum ramoſa fugax querceta pererrat Idumes;
Reſtitit implicita pendula præda coma.
Aurea ſecula reor cupiens noua texere quercus,
Diripuit flauis aurea fila comis.

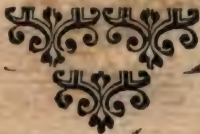

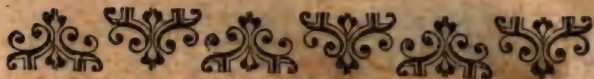

XLVIII.

De Hebræa matre in Ierosolymæ ob-
sidione filium, vt eo pasceretut,
dilacerante.

VNdique dum pauidæ solymæia mænia gentis
Victrices acies obsidione premunt.
Vesana stimulante fame lactentia nati
Isacidem matrem mæmbra vorasse ferunt.
Ipsa fames auctor sceleris pallore relicto,
Discolor infecit fusa rubore genas.
Quæque minax bello Romana insignia præfert,
Vertisse est oculos Romula visa Lupa.
Mox ultura nefas, scelerisque piacula tanti,
Flauij in Isacidæ impulsit arma Ducis.
Æneadum custos, altrix Lupa fida Quirini,
Par erat, vt Solymam plecteret vltæ Lupam.

XLIX.

De Hebræa matre in Ierosolymæ
obsidione filium, vt eo pasce-
retur, dilacerante.

DVm matrē Solymæam abdominis vrget Erinnyſ
Innocuæ sobolis membra cruenta vorat.
Eumenides Stygis, Alecto, geminæque ſorores
Hinc ſceleris formam condidicere nouam.
Ingluuiem expleri tam ſæua vbi nouit ab eſca,
Maluit ore procul Tantalus ire dapes.

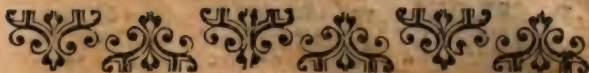
L.

Ad Romanas legiones Ierosolymam
obsidentes.

Visæ sunt armatæ acies tranantes nu-
bila, & Ciuitati circumfusæ
ex Iosepho lib. 6.

O Quæ regnorum domitrix gens Romula, dudum
Ifacidum muros obsidione premis,
Aerias acies Solymam vastare furentes
Aspicias immitti tendere tela manu?
Nempe sua Eumenidam super àera protulit Orcus
Agmina, queis ultor suggerit arma furor.
Aduersus Solymos, irato vindice cœlo;
Prælia missa Titi, bellaque Ditis erunt.
Par erit & Stygiæ, & Latiae victoria genti;
Prælia post, vni sed Stygi præda manet,

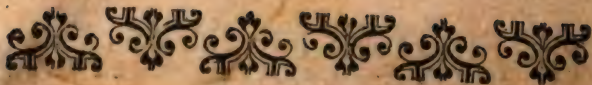

LI.

Ad Henricum VIII. Angliæ Regem,
 veræ religionis desertorem, sex coniugum
 Virum: duabus Catharina Aragonia, & An-
 na Cliuia repudiatis: duabus Anna Bolena
 & Catharina Hauarda fratris filia capite
 damnatis: Ioanna Semeria partu enecta:
 quibus Catharina Paria viro tandem super-
 stes accessit.

Primus flagitijs, octauus nomine, sextum
 Coniux, imperio regna Britannia premis.
 Soluis Aragoniæ primùm connubia nuptæ;
 Anna dehinc ferro colla secunda dedit.
 Tertia pulchra subit thalamum Semeria virgo,
 Quam partu exanimem mors violenta rapit.
 Excipitur sociata toro tibi Cliuia coniux;
 Huic quoque coniugij quam citò iura negas!
 Fraternal socias Hymenæi fœdere prolem;
 Fraternal proli diripis ense caput;
 Coniugis at Pariæ post tædas occidis, ò si
 Pro Pario tumulo venerat illa prius.

LII.

Ad Henricum VIII.
Angliæ Regem.

Regnator Solij quoties, Henrice, Britāni,
Fœda, infida tibi tæda iugalis erit?
Bina cruentavit geminas tibi nupta secures;
Punijt & læsus noxia colla pudor.
Mira fides! Henrico ietus dant crescere frontem;
Vnà coniugibus qui minuere caput.

LIII.

LIII.

De Henrico VIII.
Angliæ Rege.

Sæpius eiecta, enecta vel coniuge, iunxit
 Henricus sexti fædera; connubij.
 Olli bina viro violati nupta pudoris
 Iam rea, sub ferro vindice colla dedit.
 Cumq; aliæ, atq; aliæ thalamum, noua turba, subirent;
 Anglus ait: Tauro nubitis, anne toro?

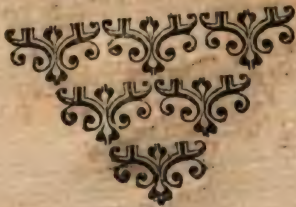

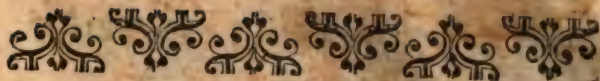

LIV.

De Henrico VIII.
Angliæ Rege.

Polluit incesta cum regia Cypride tecta
 Fœdior Henrico nupta Bolena viro.
 Rex alios vecors Hymenæi exuscitat ignes;
 Regna faces sextæ coniugis Angla vident.
 Pasiphaën referunt, obnoxia turba, puellæ,
 Quas misera Tauro nubere sorte datur.

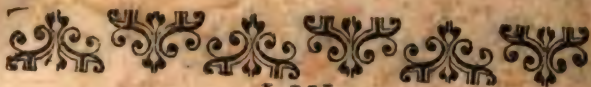
LV.

De Henrico VIII.
Angliæ Rege.

Henricus toto diuisos orbe Britannos
 Sacra procul Diuûm pellere iura iubet:
 Quinaque connubij socialia fœdera soluit:
 Sub sexta tandem coniuge fata subit.
 Seraque sexta fuit, reliquis felicior vxor;
 Ne thalamum hæc perdat pulsa, dedit tumulum.

LVI.

LVI.

In Lutheri hæreseos detestationem in Danu-
bii ripa. Pyramis excitata.

Corripe velox

Hinc iter hoīpes:

Mala ne mora cōtagia

Ignarus attrahas miser;

Alite præstat properare fuga.

Has inquinavit peste Tartarea plagas

Aquilonis exitium, Orbis Arctoi lues

Lutherus, Orco natus haud minor patre.

Sub Sole monstro hoc scedius vidit nihil

Arctos gemina; scelestius nihil aspici

Testata, cupijt obrui Oceani sinu:

Næ Erebo furenti inuita spectatrix foret:

Plaustroq; verso increpuit Arctophilax moras.

Hinc Pyramis ad astra arduum attollit caput;

Cælicolum vt inde flagitet supplex opem;

Obliqui vt iras fulminis iustas ciat;

Aquilonis Austriacæ Aquilæ vt cedat furor;

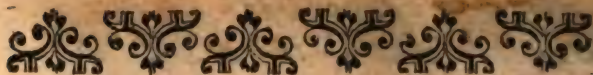
Næ corda saxis paria Saxones gerant;

Dia Boræa regna quò flagrent face;

Næ impari iugo Ister, & Tybris fluant;

Næ Phlegetontæū potet Germania Tigrim.

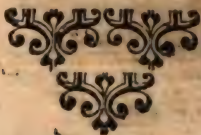
LVII.

LVII.

In Caluinum hereticum stigmaticū,
cuius humero ad infamiam nota
imprensa lilijs est inusta.

VEris honos rosa, natiuo quæ purpurat ostro;
Authore exeruit te, Cytheræa, comas.
Æmulus, & coniux tibi, Cypria, Mulciber idem,
Author & ipse noui germinis esse cupit:
Hinc dextrâ Ignipotens ferrum molitus, & ignem,
Lilia Caluini tergore nigra dedit.

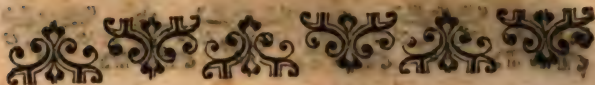

LVIII.

In Caluinum hereticum stigmaticū,
 cuius humero ad infamiam nota
 impressa Lilijs est inusta.
 Alluditur ad illud, Lilia non nent.

Q Væ Caluinus alit nigranti Lilia tergo,
 Non glacies lædet, non furor, Eure, tuus.
 Scilicet argenti nunquam casura pruina,
 Aduigilans custos illa cruore rigat.
 Cultori sed grata suo si Lilia nerent,
 In laqueum intorto stamine vincla darent.

LIX.

In Caluinum hereticum stigmaticū,
cuius humero ad infamiam nota
impressa Lilijs est inusta.

Q Væ dorso, Caluine, tuo noua Lilia florent,
Persephone è stygijs munera misit agris.
Plura paratis nam poma etiam mox floribus addet;
Hospes Tænaræ cum Stygis arua petes.

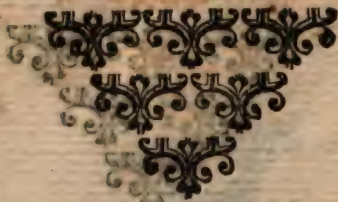

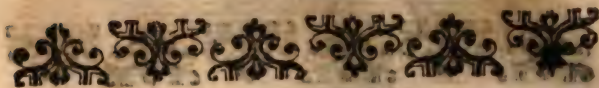

.XLX.

Idem Argumentum

L Ilia lacteolum folijs imitantia rorem,
 Lilia Rhiphasas vincere visa niues;
 Sorte mala indecori Caluini consista tergo,
 Tristitia degeneres explicuere comas.
 Tam turpi damnata solo, candore relicto,
 Illa reor fadis erubuisse notis.

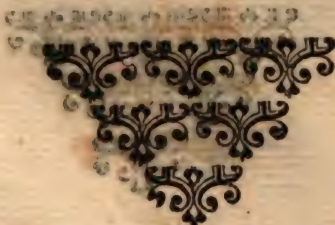

LXI.

Idem Argumentum.

HÆc, quæ Caluini surgunt, sata Lilia, ergo,
 Silius haud lædet, non glacialis hyems:
 Non Aquilo excutiet, rapidi non flamina cauri;
 Non flabris quaties, Eure proterue, tuis.
 Irriget hæc largè, vigeant vs florida semper,
 Pentapolis præceps qui pluit imber agris.

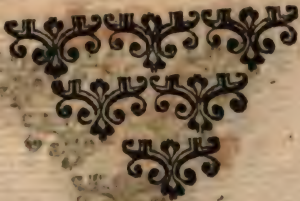

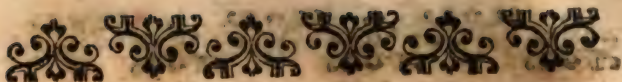

LXII.

Idem Argumentum!

Q Væ tergo, Caluſine, tuo nota Lilia ſurgunt,
 Flamina nulla Euri, nullaque lædat hyems.
 At Leo, Lethales qui terris euomit ignes,
 Num rabido in flores ſæuiet ore tuos?
 Parce metu: vt nullo radix elangueat æſtu,
 Mox Acherontæas prodiget Orcus aquas.

LXIII

In Othonem Cerberum hæreticum.

Cerberi in amentis cerebro falis vncia nulla est;
 In scirpi citius cortice nodus erit.
 Cerberi in acephali ne vertice quære cerebrum;
 Ex ovo insuetos carpsiteris ante pilos.
 Cerberus à cerebro nil dissonat ordine verso;
 Peruerso à cerebro nomen, & omen habet.

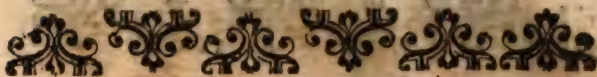

LXIV.

In Othonem Cerberum hæreticum.

Pistrino dignum caput est tibi, Cerbere, trinum;
 An caput est nullum re tibi, voce triplex?
 Nomine sis idem, sis re quoque Cerberus; at cur
 Es diues capitum, Cerbere, mentis inops?
 Dum dubitat cui det capiti Natura cerebrum;
 Monstrum expers cerebri protulit æqua triiceps.

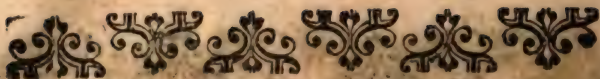

LXV.

In Hæreticum turpi caluitie
deformatum.

IN te desigia cum lumina, Calue, viator;
Mente coli haud capitis læuia tecta putet.
Quale caret succo, careat si germine tellus;
Sic expers cerebri fers sine crine caput.
Defectus mentis varij, cerebrique labores
Vt fugiant, raso crine nouacula iuuat:
Prolis amans Natura tibi tonsoris in vsum
Tempora nuda pilis exuit alma parens.
Irrita sedulitas! caput vt sanabile ferres,
Anticyris centum terre decebat opem.

LXVI.

In Hæreticum vinolentum cogno-
mento Biberium.

Hospita Diogeni perhibent caua dolia quondam!
Gloria & hinc Cynici clarior orbe viget.
Bibberius Cynico melior dum guttura pandit,
Excipit hospitio dolia plena suo.

LXVII.

In Hæreticum vinolentum cogno-
mento Biberium.

Mira fides! quid non mortalia pectora cogit
Bacchi pellaci nectare sacra sitis?
Iudice Bibberio præstant cellaria cœlo;
Cœlum Lenæi munere cella præit.
Inde, ait, argentem deuoluit Aquarius urnam;
Igne hic innocuo feruida vina flagrant.

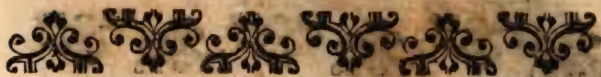

LXVIII.

In Hæreticum vinolentum cogno-
mento Biberium.

Bibberius rudis Aonidum concentibus olim;
Cui nequijt Pindi tingere labra latex;
In numerum rapido noua carmina concitus æstro,
Feruida post Bacchi pocula pota, canit.
Præ Phœbo est Bromij vis maior: reddere vatem
Dolia quem possunt, Delia vena nequit.

LXIX.

Biberij hæretici, & Prodicti Cei
Philosophi tumulus.

S Iste, incisa legas, qui transis, verba, viator;
 Exiguam penset res tibi mira moram.
 Bibberius simul hoc tegitur, Prodictusque sepulchros
 Mutuò vbi extincti iurgia sæua cient.
 Scilicet est genus Germanis alter in otis;
 Esse Deum increpitans asserit alter aquam.

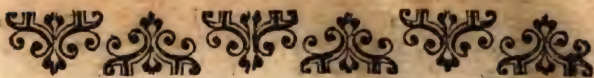
LXX.

Ad Teutonem Hæreticum
vinolentum.

A Dynaton Bacchi plenus cum promete gaudes;
 Mantous cecinit quale poeta, canis.
 Ante pererratis amborum finibus exul
 Partho potus Arar, Teutoni Tigris erit.
 Nil opus est Araris, Tigrisque inuertere cursum;
 Cum tua neutrum æque tangere labra queant:

LXXI.

LXXI.

In Teutonium hæreticum
vinolentum.

N Octe iacet pluuia, celebrat conuiuia mane
Teutonus, & Baccho, pellimus, inquit, aquas.
Eluue exacta, cum terra emergeret vndis.

Est sata Lamechidæ vinea prima manu.
Post largos imbres, lucis cum prædit in auras,
Teutonus euigilans, vinea pota perit.

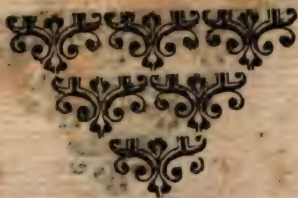

LXXII.

In Teutonum hæreticum
vinolentum.

F Raxinus in sylvis; angeseit Malus in hortis;
Monte Abies effert, Populus amne comas:
Bacchus amat colles; adamat Germania Bacchum:
Hinc collum; & collis Teonus esse cupit.
Collis ut à vino turgentes educet vuas,
Collum ut prælongo gutture vini bibat ore.

LXXIII.

In Hæreticum discordias
disseminantem.

D Octa per innumeras rixarum millia fraudes
 Texere, mille vomis perfida lingua, dolos.
 Insidias, altus, mendacia, iurgia, questus
 Quot tuus effreno prodigit ore furor
 Sanguineo tecum Discordia læva flagello,
 Dissidijque fremit turba proterua sequax
 Infensus Pyladæ tibi credulus esset Orestes,
 Inter & Atridas bella etruenda dares,
 Cumque tuo fallax virus stillaueris ore,
 Germani pollux Castoris osor erit.
 Odisset Siculus, duce te, Damona sodalis:
 Pirithoo, & Theseo fœdera nulla forent.
 Scipiadæ immeritam sensisset Lælius iram,
 Iungeret & stabilis pectore nulla fides.
 Fraude tua Patrocli non funera fleret Achilles:
 Coniugis haud fleret Penelopæa moras,
 Porcia, te audito, fidi pertæsa Catonis,
 Nupta foret cædas polcere visa novas.
 Hinc solers Natura tuos exosa susurtos,
 Iam sibi, iam soboli surdior aure cauet;
 Si verbis elementa tuis aurita dedisset,
 Quàm subito præceps in chaos orbis erat.

LXXIV.

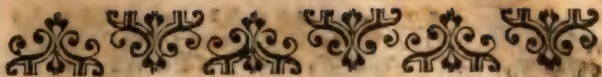

LXXIV.

In Pompilianum vanum
promissorem.

Non dare, sed blandis promittere plurima verbis;
 Hoc si largiri, Pompiliane, vocas;
 Munificus nostris vincam tua munera donis;
 Iam celebri vulgi prodigus ore ferat.
 Accipe Pactolus quidquid vehit aureus vnda;
 Accipe quidquid aquis Thracius Hebrus habet.
 Accipe Lyfiacis quidquid Tagus abdit arenis;
 Accipe quæ patrijs effodit Indus agris.
 Accipe Sidonium quot vellera purpurat ostrum;
 Tot cape, quot gemmas Oceanitis alit.
 Accipe quot Siculis errant in montibus agnæ;
 Tot cape, quot frænat Parthenopæus equos.
 Accipe congestas quot habet Phænicia merces;
 Accipe, quæ moriens Sol, oriensque videt;
 Munera nostra dari tibi si velocius optas;
 Præpetibus ventis dona ferenda dedi.

LXXV.

In Symmachum iactantia
nobilem.

TE dum laude effers, mentū tibi, Symmache, tāgis;
Inde tuis æquas fortia facta pilis;
At cum signato mentiris plurima mento;
Dispercam, si non depilis esse velis.

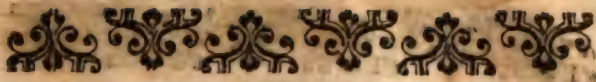

LXXVI.

In Symmachum iactantia
nobilem .

T Ot mihi sunt dotes animi, quot vertice crines;
Symmache, dum tumido sapius ore refert:
Plurima ne vana promas mendacia lingua;
Quam citò nudato vertice caluus eris!

LXXVII.

Iu Symmachum iactantia
nobilem .

P Rælia cum memoras, duce te, celebresq; triūphos;
Barbæ sæpe pilis asseris esse pares.
Nil mirum pilis pugnæ gens Romula gessit;
Hinc numerare soles tu quoque bella pilis.
Romuleis pilis vim fregit sæpius hostis;
At tibi dirigit semper ab hoste pilus.

LXXVIII.

In furem claudum.

CUm pede sis breuior, cum dextra longior idem;
 Vna Vulcanum, Mercuriumque refers.
 Hinc te Cælitibus similem, quibus ætheris oris
 Imperij sedem figere fata dabunt?
 En ultro sua regna tibi Saturnia cedit;
 Aère cum medio pensile pondus eris.

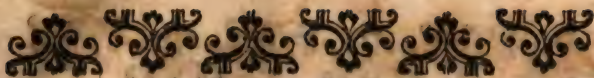

LXXIX.

In furem claudum.

Finge Elegos gressu, ne fingas, claude, querelis:
 Parce auras gemitu sollicitare leues.
 Ne superos, neue astra voces crudelia mærens;
 Impare quod dubius cogeris ire pede.
 Grossum prompta pedis breuiorem dextera pensat?
 An nescis longas furibus esse manus?

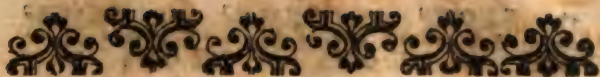

LXXX.

In furem claudum.

Nostra parem Ætnæo Vulcanum protulit ætas:
 Cernite quàm simili claudicet iste pede.
 Quod prunas tractet, manus illi est obsita fumo:
 Huic ne sit discors est piceata manus.
 Vestem ille edomito nouit conflare metallo;
 Est huius vestes vellere docta manus.
 Alter mallei amat, magis alter forcipis vsum;
 Eripit affixam cum cita dextra seram.
 Lemnius imperium sibi Mulciber obtinet ignis:
 Claudio huic trabs duplex àère regna dabit.

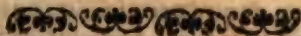

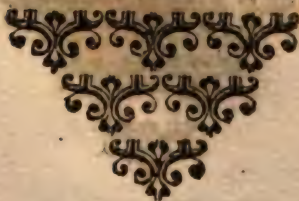
LXXXI.

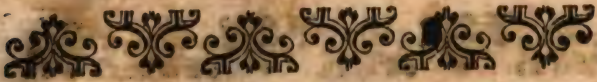
Ad furem claudum :

P Rapete quæ fertur Volucrum regina volatus.
 Nobilis hanc olim stemmate pinge tuo.
 Immerito quæres cur hæc insignia dentur?
 Est non æqua pedes, est avis illa rapax.

Aquila læuo pede est breuior,
 adeoque clauda ex Altobrando .

LXXXII.

In furem claudum.

Claudius en simul est hic, & est hic Furius idem;
 Pes, manus, hæc illi nomina bina dedit.
 Romula sic reuocat primæuæ nomina gentis;
 Romanum fideant ne noua secla genus.
 Porcius est latro; Traiani est nominis hæres:
 Præpete cum dextra proxima quæque trahit.
 Marfupijs cæsis est Cæsar; Apricius arcis;
 Quas aperit vulsa forcipe sæpe sera.
 Nomina tot veterum cum congerat; ò bone Liçtor,
 Vt sit Torquatus, cannabe colla premas.

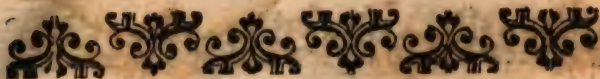

LXXXIII.

Lucanij maledici tumulus !

H Inc fuge, qui transis: exhalant tetra mephitim;
 Condita quæ fædo marmore membra latent.
 Hac obtrectator tegitur Lucanius urna;
 Cuius adhuc linguæ spicula fama timet.
 Atra diu fertur vetuisse huic ostia Ditis,
 Ne sit mordaci Cerberus ore minor.

LXXXIV.

Labieni maledici tumulus.

N Ostra tuo^{vrbs} quantùm debet, Labiene, sepulchro;
 Te tumulo inclusum quod siluisse monet.
 Mendaci innocuos assuetus carpere lingua,
 Hoc tandem mutus marmore membra tegis.
 Dentem inhamatus adhuc poteras vitare ferarum;
 Horrerent morsus Tigris, & Vrsa tuos.

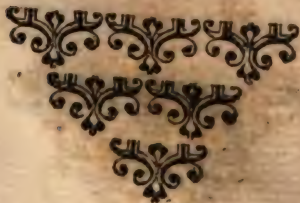

LXXXV.

De Cinnæ insulsa poesi.

SI in niuea excudi iactas tua carmina charta;
 Ne spirare hyemis frigora Cinna dole.
 Infelix semper Vati fors inuida tanto,
 In niue nata, ignis carmina præda cadent.

LXXXVI.

**Tumulus Faustini ad extremum
senium furis.**

H Ac, Faustine, iaces furtis celeberrimus vrna ;
 An nosum tumulo quem dedit atra dies.
 Dudum te fugiens exterrita distulit ictum,
 Ne falcem raperes, dum Libitina timet.

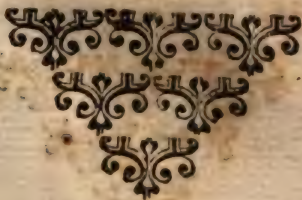

LXXXVII.

Glauri celeberrimi furis
tumulus.

Condidit hac tandē sua Glaurus mēbra sepulchro,
Sat celeberrimis, dum Phlegetonta petit.
Huic tumulo spolijs nudata cadauera mittar
Vespillo: est Glauri nunc quoque dextra rapax.

LXXXVIII.

Tatij perpetua scabie absumpti
tumulus .

Conditur hic Tatius; puerum, iuuenemq; senemq;
Quem scabie immiti pressit acerba lues .
Sulphuris exhaust, pestem pertæsus iniquam,
Baiani quidquid littoris ora dedit.
Sulphureas tandem Stygias cum crederet vndas,
Credibile est illum non renuisse mori.

LXXXIX.

LXXXVIII.

Ad Ianum Polytropon.

A Sper, & urbanus; tetricus, festiùs es idem:
 Te sine, nec tecum vivere, Iane, queo.
 Garrulus, & tacitus; lætusque, & tristis, & anceps;
 Mille refers vario more, vel ore vices.
 Ilia nunc risu sociorum lassâ fatigâs:
 Inde supercilij pondera mæsta subis.
 Admisces turbata iocis mox verba facetis;
 Et iacit iratum vox inopina sonum.
 Sæpius exhauris quot habet Charis alma lepores;
 Sæpius immiti iurgia felle madent.
 Sæpius haud quidquam te dulcius excipit auris:
 Nil & amarities par tibi sæpe parit.
 Euripus, seu Scylla pares flexusque; vicesque
 Non habet; aut Indis diffusa Doris aquis.
 Non simili alternat vertigine torua Charybdis:
 Aut Thetis instabili Gadibus acta freto.
 Æquoris vnda sapit; sapis idem, & desipis vnus:
 Hoc dispar; pelagi cætera Ianus habes.

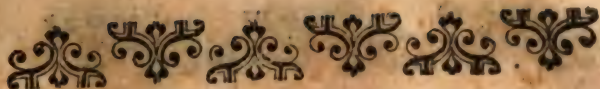

XC.

In Æmilianum Versipellem.

Humanus, facilis, sciulus, censorque seuerus;
 Quæ modo damnas, plurima sæpe probas.
 Gloriolæ rumidæ cupidus, contemptor honorum,
 Hinc eadem velox expetis, inde fugis.
 Nescius inuidiæ, largis quos laudibus effers;
 Sæpe Menippæoliuidus ore premis'.
 Diuitijs inhians, gazam auersatus, & aurum;
 Prothea te præfers, Æmiliane, nouum.
 Qui bene te norit, cordisque arcana recludet;
 Quæque illic fraudum retia mille tegis;
 Te Siculi Nerei Scyllæis dixerit vndis;
 Te Labyrinthæis flexibus ire parem.
 Ast vnum latuit Labyrinthi carcere monstrum;
 Monstra tuus centum sed Labyrinthus alit.

XCI.

In linguacem locutuleium.

Hic tumidis blatero labris, & latior ore,
 Ilia cui verbis non satis æqua, dolenti
 Nescius effræna tenuisse silentia lingua;
 Ictu oculi est centum fundere verba potis.
 Nocte, dieque loquax validas obtunderet aures,
 Quas Phæbi est visus munere ferre Mydas.
 Illius infano ciues præ murmure, mallent
 Præcipitem, reboant quem Catadupa, sonum.
 Innumeras vigil obtutu quæ subrigit aures,
 Illius alloquium territa fama fugit.
 Quid linguas Vates centum cupit, oraque centum?
 Cum sit mille magis lingua vel vna loquax.

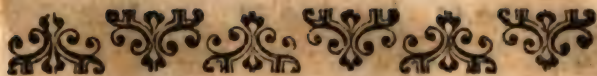

XCII.

In Iudicem furacem, & bibacem.

Hic, quem furandi docuit Cyllenius astus,
 Quot bibit exhaustis pocula plena cadis!
 Sæpius hinc podagræ pes est dum compede victus;
 Attrahit argenti pondera dextra rapax.
 Vnus mercurij potis es mulctare clientem;
 Si podagræ chiragram iungere, Bacche, velis.

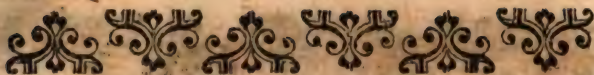

XCIII.

In Cinnam locupletem, amicis par-
ce, & serò munificum.

Q Vi serò dat, vix dat; vis dare vix, serò da.
Qui citò dat, bis dat; vis dare bis, citò da.
Marmore cum legeret Cinna hæc, dare durus amicis;
Marmoreis monitis perstitit esse lapis.

XCIII.

In Marium mendacem.

V Eri semper amans quàm sis, hinc cernere fas est;
 Vera quod haud vnquam prodere sensa velis.
 Pectoris illa vigil medijs penetralibus abdis;
 Sphingis vt ingenium nil timuisse queas.
 Ori custodes adstant, mendacia mille;
 Vllus ne veri prodeat inde sonus.
 Hinc cordi cum lingua tuo sit dissona semper;
 Dicèris potius quàm Marius, Varius.

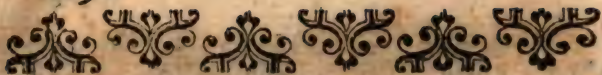

XCV.

De Hyppa loquaci, & somnolento.

C Enfores certant, & adhuc sub iudice lis est;
 An Glis hic dici, vel mage Pica queat.
Ni dormit, loquitur; patet ore, aut lumina claudite.
Et sonus, & somnus dicier Hyppa potest.

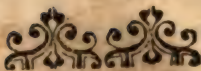
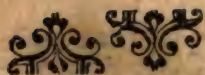

XCVI.

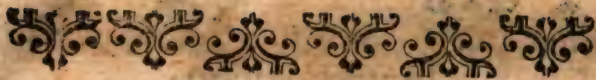
In Cinnam ciuibus inuidum,
& inuisum.

D At Natura parens larga quæ munera dextra,
Omnia lucenti lumine Cinna videt.
Si quis opum diues patrio bene gaudeat auro;
Si cui flaua ferat prodiga dona Ceres:
Largior aut plenis spumet vindemia labris.
Et repleant vastos pressa Falerna cados:
Mygdonijs surgat si cui domus alta columnis;
Clarior ingenio siquis in vrbe micat:
Eloquio siquis, Sophiæque, aut carmine præstet;
Si cui Castalidum dulcior vnda fluat:
Florida iucundo si cui nitet ore iuuentus;
Si quis præualido robore membra regit:
Si quem nupta virum felici prole bearit,
Et sobolis referant blandius ora patrem.
Inuidet hæc miser, & toruis obtutibus hæret;
Solamenque mali nulla medela parit.
Cernitur os illi macies tenuare; colorque
Cernitur informi membra notare situ.
Exanimis dolet; abrumpi mox ilia sentit;
Intimaque absomit viscera liuor edax.
Si absumili huic pœna Siculos torsere Tyranni;
Sicanias pressit lenior ira plagas.
Pat nisi supplicium detrusi ad Tartara pendunt;
Mite cor in fontes, torua Megara, geris.

In versipellem.

Hic, qui versuta mentitur fronte Catonem,
 Pectore quot latebras, quem labyrinthon habet!
 Huic cot fraude latens spirarum millia condit;
 Quo perplexa minus Gordia vincla forent.
 Huius & ambages, mentisque volumina mille
 Oedipus, aut acris Sphinx reperisse nequit.
 Hunc simul implexis imitentur rupibus Alpes;
 Ne queat Alpinas Annibal ire vias.
 Sit non absimilis Lycio si monte Chimara;
 Pegase, quàm frustra Bellerophonta vehes!
 Tale tuum si, flava Ceres, penetrare fuisset;
 Persephone stygias non adiisset aquas.
 Par Danaæ custos si surgat ahenea turtis;
 Aureus incassum Iuppiter imber erit.
 Ardua si tales fuerant tibi, Creta, recessus;
 Irrita Minois Cnossia fila dabat.
 Huic similis fuerat tibi si custodia, Tethys;
 Raptori Æacides non Phrygi terror erat.
 Nili si latebræ similes, Cleopatra, fuissent;
 Romanos poteras temnere tuta manus.
 Quique Parathonios fœcundas gurgite campos;
 Non alibi malles condere, Nile, apud.
 Tænarius simili lateat si janitor antro
 Cerberus, Alcidae vincula nulla timet.
 Styx Erebum talis si circumfusa coercet;
 Indiga nil vestis Tartara clausa reor.
 Plura sed incassum ne congestisse laborem;
 Sit fas hunc vna dicere voce Chaos.

XCVIII.

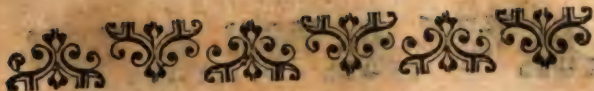
Ad Candidum Lectorem.

De Ametho Æthiope.

Qui à remigio liber purgandis ca-
minis operam dabat.

A Methus damnans Nereia munera remex;
Quæque humeris crebro verbere lora sonant;
Vulcani dicat obsequio se compede liber;
Et iuuat ex vndis ignis inire lares.
Stipite prælongo purgandis dextra caminis
Illius hinc alia lætior arte vacat.
Cernite, proh quantum Naturæ ars æmula certat!
Redditur Æthiopis nigrior arte color.

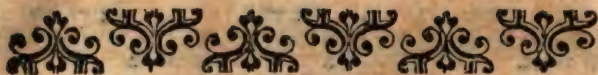

IC.

De impudica coniuge .
Apud Lutheri sectatores .

CÆcilio iuuenis seniori Gellia nupsit;
Nestori quale Helene sponsa Lacæna foret .
Iungitur en viti longæuo stipite truncus;
Cernitur en igni se sociare cinis .
Sic hedera paries viridante vetustior hæret;
Atlantique vxor sic Atalanta foret .
Sic foret Anchisæ coniux Sidonia Dido;
Pallada Saturno sic Hymenæe, dares.
Sic Erebi thalamo lethæi portitor orci
Persephonen stygio duceret orbe Charon.
Coniugi at ignaro iuuenes vt retrahat annos ,
Ex vetulo vitulum Gellia nupta facit.

C.

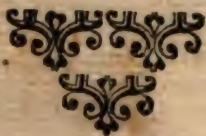
Hæreticæ coniugis
In Virum dictærium :

Germanis in agris pecorum semesa premebat.
Corpora tabifico sanguine dira lues :
Cornigenum genus omne iubet lex flumine mergi,
Cui fuerit vita longior acta dies.
Læta ait hinc vxor longæuo nupta marito :
Quàm bene, quod nescit nare vir amne meus.

F I N I S.

CENTVRIA
TERTIA.
SACRA.

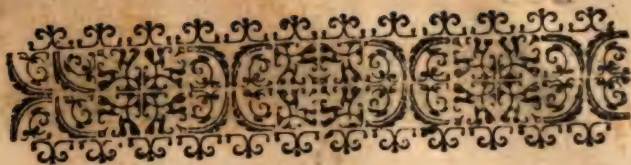

CENTVIA

TRIA

SACRA

CENTVRIA III.

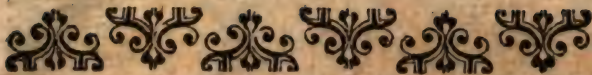
S A C R A.

I.

De tribus Pueris in Babylonis fornacem con-
iectis ; quorum solemnia paulò ante Do-
mini natalem diem celebrantur .

A Spice, crudelis Babylon , Solymèia pubes
Tradat vt immerito membra tenella rogo
Mira fides ! hominum sensu clementior ignis
Isaciùm innocuus lædere membra timet .
An quod membra nives puerorum lactea credat ;
Aduersas refugit territa flamma nives ?
An quia diuini melior quàm feruor amoris
Æstuat ; hinc victus vilior ignis abit ?
An noua diuidui diuortia cernimus ignis ?
Lucem aliò , atque aliò diuidit ille faces :
Hic ignes radiant ; alibi vis æstuat ignis :
Nempe Syri regis pectore cæca furit .
Quidquid idest : pueri cum præferet ora sub antro
Numen, eritque tui præda furoris hyems ;
Ponere sæuitiem Babylonis discite ab igne .
Mitius & pueri lædere membra nives .

II.

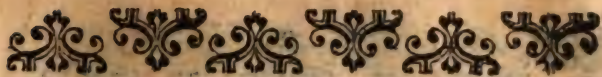

II.

Ad S. Homobonum sartorem, cuius
obitus celebritas Natalem Do-
mini diem aliquot ante
diebus præcedit.

T Antane te humanæ ceperunt tædia vitæ,
Sancte senex? terris cedere tantus amor?
Quò properas? tu doctus acu vigilare labori,
Frigida sæpe inopum tegmine membra tegis:
Ne fuge; mox oriens pueri Deus exeret artus;
Nullaque, qua condat membrula, vestis erit.

III.

In Domini Natalem diem , quo Sol
 spicis coronatus apparuit , ex
 Baronio, & alijs.

V Itales cælestis Amor cum prodit in auras)
 Virginei visus linquere claustra sinus :
 Frugiferæ Cereris præcinctus tempora fertis,
 Ætherio, Titan, clarior orbe micas .
 Te ne aurea deceat spica redimire ; Tonanti
 Arentes paleæ dum posuere torum ?

IV.

Ad Puerum Iesum in Bethlemia
spelunca iacentem.

NE fle; ne nimio, mea lux, præ frigore vagi.
 Non lacrymarum arcet frigora sæua tepor.
 Ne suspiriola ingemina, pulcherrime rerum;
 Æoliam gemitus vim repulisse nequit.
 Ne geme, ne vagi; ride mi Pupule: risus
 Tempora pacato frigore verna dabit.
 Si lubet, è geminis iacias incendia ocellis:
 Æstiuos referent lumina dia dies.

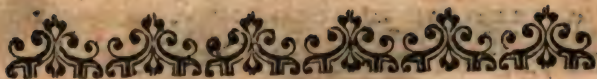

V.

Ad puerum Iesum in præ-
sepi iacentem.

M Ille oculis media spectant te sidera nocte;
Alme puer, paleas dum tua membra premunt;
Ardent se induere in paleas, & cedere calo
Sidera; sic membris, Diue, beanda tuis.
Sistite iter, patrias ne linquite sidera sedes:
Tempus erit, victor cum premet astra Puer.

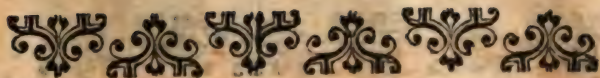

VI.

De Puero Iesu fasciolis inuoluto in
Præsepi ad cælestem Angelorum
militiam pacem canentem.

A Gmina cælituum semper victricia, tantum.
Nomina quid pacis congeminare iuuat?
Cælestes acies pacis noua fædera cogit.
Quis cum mortali iungere gente metus?
Nempe dedisse Ducem cernunt in vincula palmas;
Cælicolùm hinc acies fædera pacis amant.

VII.

Ad somnum de Puerio Iesu in Be-
thlemia spelunca dor-
miente.

B Ethlemij condis Pueri cum lumina; cæli
Tu mihi delicias, inuide somne, rapis.
Inde soporifero rorantes nectare pennas
Cum remoues, cæli gaudia mi reſeras.
Impare regnatis quàm ſorte ſoporque, ſororque
Mors Erebum, cælum pandere ſomne potes.

VIII

Ad somnū de puero Iesu

Ad somnū de puero Iesu
dormiente :

H Os, ubi vita sibi solum defixit, oculos
Audax ne, mortis somne gemelle, premas.
Si generis memor es, tua ni te somnia fallunt;
Regna ubi sunt vitæ, præripe, somne, fugam.
Fallimur imperium in Puerō hoc commune potitur.
Et sopor, & somni decolor ore soror.
Corde crucis cupido mors regnat; somnus ocellis:
Quantum Amor immeritis prodigit imperium.

IX.

De Puero Iesu in Præsepi dor-
miente.

Ad Pastores .

DUm gelido spectas, pastorum turba ; sub antro
Stramineo Puerum ponere membra toro ;
Ah precor , ah resona ne voce abrumpe soporem ;
Ne data luminibus gaudia lingua fugat .
Fastibi nunc spectare : Puer si pandat ocellos ;
Obruta cælesti lumina luce teges .
Aspice siderei nocturna silentia cæli ;
Scilicet, vt pandat lumina mille ; filet .

X!

In Puerum Iesum in Præsepi
iacentem.

S Tramineis, Puer'alme, iaces male fultus auenis;
Et furiit ah tremulas lædere bruma manus.
Te super alarum dum mollia tegmina latè
Pandit, spectantum pectora figit Amor.
Vulnera Amor frustra quærit, frustra que cruorem
Vbera, Diue puer, lac tibi quærat Amor.

XI.

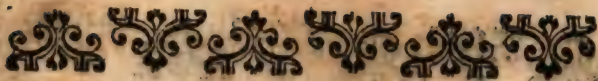

XI.

De Puero Iesu in Bethleemæ
spelunca;

Bethleemæ collata, procul sint Thessala Tempe;
 Prodigit hic dius gaudia mille Puer.
 Si nemus Elysiū Bethleemæ Græcia confert;
 Elysiū temnat Græcia victa nemus.
 Dum colere has cælestis Amor dignabitur oras;
 Sit mihi Bethleemam deseruisse Inefas.
 Immitis dum sæuit hyems, dum bruma rigescit;
 Otia felici degere sede iuuat.
 Ore niues Boreas; flammæ Puer afflat; ocellis;
 Hinc niue certat hyems, ignibus inde Puer.
 Sic dum frigorebus Pueri se incendia miscent;
 Temperie verni temporis ipse fruar.

XII.

Ad Puerum Iesum.

Pastoritium carmen in duorum pa-
storum certamine à primo
emodulatum.

INtexto candet mihi lacteus humor hibisco;
At tua cum præfers ora, Puella nigret.
Indum candet ebur, nigranti textile buxo:
Te viso, buxo concolor horret ebur.
Hyblæa candent argentea valle ligustra;
Candidiora geris, Diue, ligustra genis.
Lactea Rhiphæo quæ plurima vertice candet;
Te prope nix gelidos obruet atra sinus.
Candori cessura tuo, mi Pupule, nigrent
Lacteus humor, ebur, cana ligustra, niues.
Incertum tamen est, ubi nam victoria maior;
Vincantne ora niues, an mage corda faces.

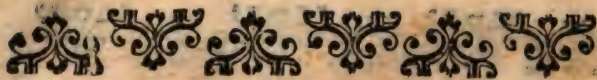

XIII.

Ad Puerum Iesum,
Pastoritium carmen in duorum pa-
storum certamine ab altero
emodulatum.

N Igra reor puro rorantia Cymbia lacte;
Natiuas præfers cum, Puer, ore niues.
India mittit ebur, patrio sed concolor Indo,
Lux mea, blande Puer, te prope nigret ebur.
Arctoas Alpina niues si culmina iactant;
Arctoas superas, Pupule belle, niues.
Si præeunt Hyblæa niuem candore ligustra;
Pupule mi, niuea fronte ligustra præis.
Candori collata tuo, pulcherrime rerum,
Lac, Ebur, & niuibus iuncta ligustra nigrent.
Nil tamen ambigerem cælestes vincier ignes,
Diue, tuis oculis; vincis vt ore niues.

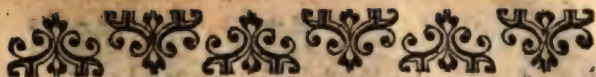

XIV.

De Puerō Iesu in præsepi
iacente :

Dius Amor, quæ mira oculis spectacula pandis :
 Vagitus, supera qui tonat arce, ciet.
 Ille ne turgidulos lacrymis irrorat ocellos;
 Astra serenanti cui maris ira cadit.
 Qui nutu vincere potest, & soluere Cauros;
 Nexibus hunc arcum candida lina ligent?
 Ergone, qui dextra terrarum pondera librat
 Immotus, gelido frigore membra tremit?
 Ille tremat rapidis data præda furoribus Euri;
 Fulgere sidereas qui dedit igne faces?
 Scilicet imperio subdunt se cuncta Tonantis;
 Dius Amor, paret legibus ille tuis.

XV.

De Puero Iesu in præsepi
iacente.

Pro. 8. Ludens in Orbe terrarum.

Sibila cum rapidus geminat Notus ; æquoris iras
Sistere arenarum margine mira reor .

Mira reor vastæ librari pondera terræ ;

Sidera lege pari fulgere , mira reor .

Alternis æstus præferuida tempora cælo ;

Alternis hyemes reddere , mira reor .

Munera mira reor , quæ pomiter educat annus ;

Florea vere nouo munera mira reor .

Ast vbi nunc parua pueri sub imagine Numen

Aspicitur , rerum cuncta minora reor .

Lusisse Omnipotens fertur , cum conderet orbem ;

Ludicra nunc Pueri nulla sub ore gerit ,

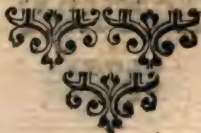

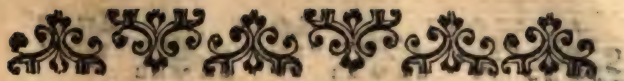

XVI.

Ad Puerum Iesum in præsepi
iacentem.

Candidior niuibus, niuibus mage frigide, duras
Pupule mi stipulas dum tua membra premunt;
Ah niuibus vicina tuis mihi corda latentes
Feruida quàm subito corripuere faces;
Quodque mihi è niuibus tacitos cor excipit ignes;
Irriguas cor idem liquitur in lacrymas.
Fædus aquæ, flammæque ineunt? Amor ilicet omnes
Naturæ leges dissoluisse potes,
Fædera, Deus Amor, potis es noua condere: miti
Dissona, Deus Amor, iungere pace potes.
Estque parum iunxisse: niues sunt semina flammis:
Flammaque succenso pectore semen aquis.

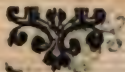

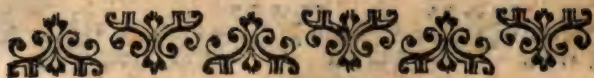
XVII.

De Bethlemij præsepis paleis, in quibus
iacere Dominus infans
dignatus est.

In illud Ægyptij Regis ad Hebræos
Exod. 5. Non do vobis paleas,

I Am paleas Ægypte leues tibi barbara serues:
Bethlemium paleas pande Mapale tuas.
En hic ætheria deserta sede, Tonantis
Paruula membra torus nunc paleatus habet:
Concolor est auro palea hæc, & ditior astris;
Est radiis, Titan, inuidiosa tuis.
Dant lateres Phariæ paleæ durescere flammis;
Hic paleæ soluunt molle cor in lacrymas.
Pyramidum Pharii lateres fastigia tollunt;
Hic cor, nobilior Pyramis, astra subit.

XVIII.

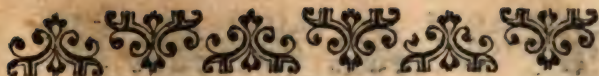
De Puero Iesu in Bethlemia
spelunca iacente.

Ad Niues.

Ex illo Iob 38. Numquid ingressus
es thesauros niuis?

Caucasus, atque Alpes, & Caspia culmina mōtes;
Seruat vbi glacies Mænalis vrsa suas;
Quà Scythia concreta riget horrida membra pruina;
Quasue plagas algens trux Arimaspus habet;
Seu Rhiphæus apex, & diffusa regna Bootis;
Hæc vobis sedes est magis apta, Niues.
Hinc, vbi prima fouent superum cunabula Regem;
Quàm procul Arctoum par erat esse gelu.
At Bethlæ præsepe tegas cum sedula custos;
Hic ego thesauros, nix reor esse tuos.

XIX.

De Puero Iesu in Bethleemia spelunca iacente.

Ex illo psalm. 134. Producit ventos
de thesauris suis.

A Frice siste precor, Borea tua flamina siste;
Ah cohibe tumidas, Æolis ira, minas.
En tremit innocua pueri sub imagine Numen;
Sæuitiæque hyemis peruia tecta colit.
Quid tantum gelido malasque, manusque flagello;
Ora quid, & plantas, Eure proterue, teris.
Diue Puer, ventis heu verba quid irrita, iacto?
Sic furere Æolidas patria iura iubent.
Nempe ubi thesauros Bethlæ specus abdit olympi;
Ventorum hic agmen turgida fabra ciet.

XX.

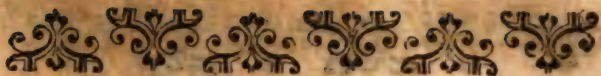
Ad Puerum Iesum in Bethlemio
præsepi iacentem.

ex illo. Job 13. Isteq. olli x.

Stipulam siccam persequeris.

T Error eras stipulis, superum Rex; vindice cælo;
Pallidus hinc paleis polluit ora pavor.
Arentes stipulæ tua nunc cum membrula pungunt;
In te num palcæ vindicis ira furit?

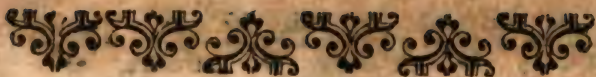

XXI.

De Pueri Iesu in Bethlemio
præsepi vagitu .

V Os, quibus aut Ganges, aut undis ditior Indus
Eois gemmis regia ferta tegit :
Vos quoque, quæ geritis baccata monilia collo,
Ifacidum lætæ, gens Solymæa, nurus;
Huc properate: Puer lacrymâ quos prodigit imbres,
Artifici in gemmas mox face vertet Amor.
Si datur his olim radiare monilia gemmis;
Victa suum condet lucida zona iubar.
Talia si frontem gemmantia ferta coronent;
Vile Ariadnæo vertice sidus erit.

XXII.

Ad D. Ioannem Durā Equitem Neapolitanum amoris cognominem.

Ex Anacreonte,

Et Dura res est amare.

Et non amare durum est.

Puero Iesu in Bethleemio præsepi
iacenti.

S Tramine, Diue Puer, duro tua membrula ponis;
Duraque te flabris Æolis ira ferit.

Te super in glaciem quàm durus labitur imber.

Omnia Amore, Puer, dura iubente subis.

Durum erat haud vñis cor amoris feruere flammis;

Durum, Amor, est flammis pandere corda tuis.

Quàm bene luminibus dant flebile flumen amantes;

Hinc minus vt durus sis, Amor, inter aquas.

XXIII.

In Adonidis Myrrhæ filij simulacrū;
 quod Ethnicorum astu ad Domi-
 ni præsepe centum circiter, &
 octoginta annorum spatio impi-
 issime perstitit.

ERgo vbi Rex superum Genitricis prodiit aluo;
 Flebili vbi omnipotens vagit ore puer;
 Bethlemio myrrhæ soboles stat Adonis in antro?
 Nec pudet immeritos commaculare lares?
 Inclyta virgineo nobis cunabula partu,
 Grata minus reddi Cypridis igne queant?
 Fœdera Myrrha parens, & Adonis iunxit: amaras
 Hic Domini vt cunas redderet, illa necem.

XXIV.

De Cerea Pueri Iesu effigie.

B Ethlemii Pueri, matris cum prodiit aluo,
 Ora, genas, artus dædala cera refert.
 Cerea castra sibi numquam felicius vllas
 Sicania Hyblæas figere vidit apes:
 Actica non tellus; viridans non vidit Hymettus;
 Non quæ Pæstano colle roseta rubent.
 Fortunata nimis, dulcedinis indiga numquam,
 Hic tibi mel melius condere, cera, datur.

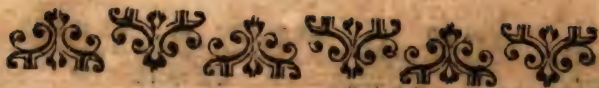

XXV.

In tabulā Puerum Iesum; Virginem
matrem, Ioannem puerum, eiusq;
parentem Elisabetham elegantis-
sime representantem.

Hic Puer omnipotens, vates puer, inclita Virgo
Cernitur; & senior vatis Elisa parens.
Hyblææ mihi dentur opes; populetur Hymettus;
Largius hunc supplex ut pia ferta feram.
Munus erunt Vati Laurus; Amaranthus Elisæ;
Disceat ut hinc annis vivere secula novis.
Lactea sint Genitrix tibi munera lilia virgo;
Donaque sint niuea cana ligustra coma,
Virgine nate Puer, carpam tibi ferta rosetis;
Morti inhians florum sanguine gaudet Amor.

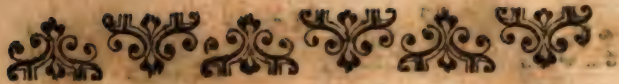

XXVI.

In Pueri Iesu Circumcisionem.

Matris amor, matrisque dolor, pulcherrime rerū,
 Innoculus filicis vulnera sæua subis.
 It roseus, Puer alme, tuo qui vulnere sanguis,
 Discolor ante ictum lacteus humor erat:
 Irriguas abijisse liquor cum vellet in undas;
 Quod fluat in guttas parcior, erubuit.

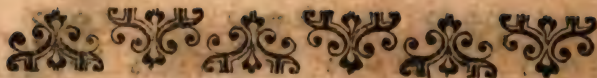

XXVII.

In Pueri Iesu Circumcisionem.

Sanguinei, Puer alme, fluunt tibi vulnere rores;
Expetit Isacidum flumina larga sitis.
Has, cælestis Amor, iacias ceu semina guttas;
Sanguinis hinc olim flumina, messis erunt.

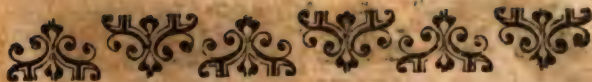

XXVIII.

In Pueri Iesu Circumcisionem !

Virgineo prodis gremio cum lucis in auras,
 In tua crudescunt vulnera saxa, Puer.
 At mutata eadem natiui oblita rigoris,
 Cædem saxa tuam fracta dolore gement.
 Scilicet & lapides olim mitescere discent;
 Si lapides madeant sanguine, Diue, tuo.

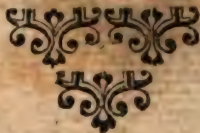

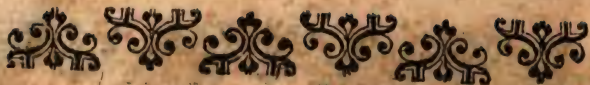

XXIX.

In Pueri Jesu Circumcisionem.
De lapideo gladio.

Sideribus rutilo certat fulgore pyropus;
Puro sideribus lumine certat onyx.
Oceano perfuse comas tibi Phosphore præfert
Indica natiuas lucis Iaspis opes.
Aureo chrysolitus tibi certat lucidus igne;
Remigibus referas cum Cynosura iubar.
At lapis, innocuo Domini qui sanguine roras,
Lux facibus cedat gemmea victa tuis.
Gemmæ oculis radiant; facibus tibi corda beantur:
Iudice me, haud videant lumina, corda flagrent.

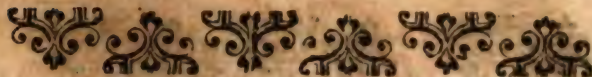
XXX.

In Pueri Iesu Circumcisionem.

HUc ades, Auroræ quæris qui littore gemmas;
 Cœlitis hic pueri fit noua gemma cruor.
 Aspice quàm dulces radiis procul euibrat ignes;
 Aspice quàm rutilans emicat inde iubar.
 Gemmarum hinc numerum augeri gatdebit Eous;
 Liuenti at tristis luce Pyropus erit.

XXX.

XXXI.

In Pueri Iesu Circumcisionem.

Qui petis Eoas ora Gangetidis undas;
 Gemmarumque audax per freta quæris opes;
 Verte ratem demens: Est tanti gemmifer amnis,
 Ut regat Æolidum turgida vela fides?
 Ut Notus ignotis puppim trahat improbus oris?
 Cautibus incautam vel Libys ira premat?
 Vnus ut articulus niteat, freta cæcula verris;
 Aure fit ut fulgor pensilis, æquor aras.
 Aspice purpureo rorantes vulnere guttas;
 Hic tibi fit Pueri gemmea bacca truoꝝ.
 Si micet hæc, dio quæ sanguine gemma coruscat;
 Eclipsi in media clarus olympus erit.

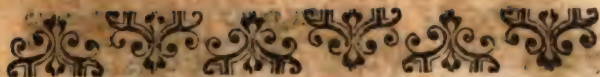

XXXII.

In Pueri Iesu Circumcisionem.

Qui premis impavidus celeri maria alta carina;
 Gemmarum ut ditet lucida gaze ratem;
 Huc properat; dio Pueri quæ sanguine gutta
 Prodit, in gemmam diriguiffe vides.
 Par regno pretium, gemmas Cleopatra recondat;
 Gemma hac non æther abnuat omnis emi.

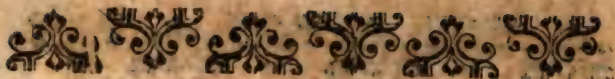

XXXIII.

De auri munere Puero Iesu ab
orientis Regibus oblato.
Ad Virginem Deiparam.

F Vrua dari fului ramum sibi præcipit auri
Persephone stygio nupta puella Ioui.
Talia Permessi ad ripas, aut per iuga Pindi
Garrula fallaci carmine fima canit.
Callalii sint mente procul mendacia collis;
Bethlemiaque oculos figere rupe iuuet.
Hic Genitrix Virgo natum complexa Tonantem
Ante pedes auri munera diues habet.
Hinc vana pallere autum formidine cesset;
Nec metuat cælonè, an Stygi munus eat.

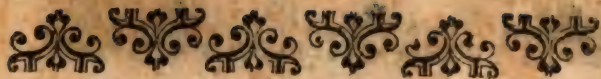

XXXIV.

De Thuris munere Puero Iesu
oblato,

E Oi Reges syluæ cum thura sabææ
Congererent, nato dona futura Deo :
Sylua nouo missura lubens sua munera Regi,
Fronibus hæc motis sibila verba dedit.
Thura damus tibi, Diue puer : sed sylua Sionis
Quadrifidam in formam lignea dona dabit.

XXXV.

De myrrhæ munere Puero
Iesu oblato.

B Ethlemio Omnipotens olim puer editus antro,
 Accepit tenera Myrrhea dona manu.
 Dehinc letho propior duro data victima ligno,
 Reppulit è siccis myrrhea vina labris.
 Sæpe paras, Mortale genus, conuiuia Myrrhæ;
 Hinc parit iste frequens tædia longa liquor.

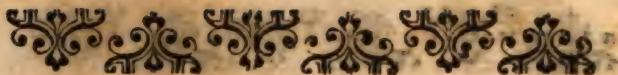

XXXVI.

De Puero Iesu in præsepi.
 Gasparis Eoi Regis admiratio.

M Armoris in faciem consurgunt æquore fluctus ;
 Grata Deo pubes dum Pharaona fugit.
 Cum sitis Isacidas exureret arida fauces ;
 E saxo gelidæ liquitur humor aquæ .
 Abramiquè que acies victrix dum prælia miscet ;
 Immotus spectat prælia fera dies .
 Fama loquax æui senioris murmura sistas ;
 Obuia sunt oculis en mage mira tuis .
 Quem nequeunt vasti sinuosa volumina cæli .
 Quem nequit ingenti condere terra sinu ;
 Hunc humili fultum stipula magalia condunt .
 Hic sol stet ; rigeant æquora , saxa fluant .

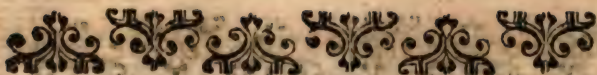

XXXVII.

De Puero Iesu in Præsepi.
Baltassaris Eoi Regis admiratio.

A Equor Erythræis ceu marmor sublitæ undis ;
Dum genus Isacidum cæcula regna subit .
Mox lapidum venæ laticum laxantur in usus ;
Arida cum profugis vreret ora sitis .
Sistit anhelantem summo sol æthere cursum ;
Dum cadit Abramidum gens inimica manu .
Prisca mihi posthac resono ne murmure iactes ;
Garrula Fama: nouis victa vetusta cadant .
Quem magni nequeunt cohibere immania cæli
Æquora ; vasta nequit terra fouere sinu ;
Hunc angusta, vident? pastorum septa coërcent .
Stet, rigeat , fluat hîc , Cynthus , vnda, silex .

XXXVIII.

De Puero Iesu in Bræsepi.
Melchioris Eoi Regis admiratio.

Ignis, Amor diuine, tui miracula nescit,
Si volucris posthac Fama ptiora canat.
Quid mage sit mirum, quod stet ceu marmor, Erythræ;
An nimio Numen diriguisse gelu?
Quid mage sit mirum, fluxit quod marmor in vndas;
An sibi quod lacrymis perluat ora Deus?
Quid mage sit mirum, medio mora solis olympo;
An quod parua Deo fascia membra liget?
Nec fluidus lapis, vnda rigens, stans Gynthus æquant;
Quæ vel lacrymula, Pupule, mira geris.

XXXIX.

Ad Christum Dominum in Augu-
stissimo Eucharistiæ Sacra-
mento latentem.

CUm Bethlæ paleas inter, meâ vita, lateres;
Non oculis paleæ te rapuere meis.

At ubi cana Ceres niueo nunc condit amictu;
Te nostris oculis inuidiosa rapit.

Coge mihi paleas, Cererem iam delere, messor;
Si largæ paleæ, si sit auara Ceres.

XL.

De Augustissimo Eucharistiæ
Sacramento.

Ex Gregorio hom. 14. Bonus pastor,
vt in Sacramento nostro corpus
suum, & sanguinem verteret; &
oues quas redemerat, carnis suæ
alimento satiaret.

Pastoris ficta sub imagine cessit Olympo
Æmonias visus pascere Phœbus oues.
Aonidum hæc cultrix cecinit maledocta vetustas;
Vera canas, fidos reiice, Fama, iocos.
Sol meus en petijt Cereris sub imagine terras;
Effet vt idem ouibus Pastor, & esca suis.

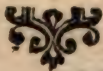

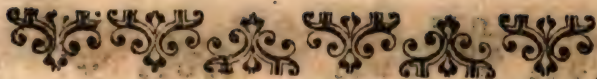

XLI.

De Iudæ proditoris osculo ; de infl-
cta Domino alapa ; eodemque
flagellis cæso.

Quas tulit Omnipotēs hominis sub imagine pænas,
Perpetuò memori cernere mente iuuat.
Os primùm dño dum proditor admouet ori,
Dat roseis fallax oscula fæda genis.
Sacra dehinc dextram cum vibrat in ora satelles ;
Cælestis diro verberare mala rubet.
Mox vbi turba minax multa vi brachia tollit ;
Purpurat immeritus barbara lora cruor.
Plura animus meminisse fugit . Sat proditor ore ;
Sat cruciant rabida brachia sæua manu .
Hoc os, hæc manus, hæc consent vbi brachia monstrū ;
Altera erit Stygijs danda Megæra plagis.
Creditur Aleëto furiarum maxima, mærens
Indolitura, noua visa sorore minor.

XLII.

Ad Christum Dominum crucis
affixum.

O Rbis honos, cælique decus, Patrisque voluptas,
Lux mea, te extinctam lumina nostra vident?
Agra mihi largo tabescant lumina fletu;
Molle cor in liquidas dissolvatur aquas.
Infelix hos ne cogar perferre dolores;
Arctoo cuperem monte rigere lapis:
Stare vel imitem cautes Marpesia in Eurum;
Eftera quam tumidi verberet ira maris.
Fallor; si Domini rorantia sanguine figas
Tela dolor; subeam vulnera, dulcis eris.

XLIII.

Ad Sanctam Crucem in eiusdem
 inuentione die 3. Mensis
 Maij.

DVm viridās frontē retegīt nemus omne comantē,
 Crux Erebi domitrix, tu quoque tolle caput:
 Plurima quæ teneris se frondibus induit arbor;
 Præproperis zephyris tempora verna refert.
 Sacra arbos, oculis hyemes, fer cordibus æstus:
 Ver abscede: pluant lumina, corda flagrent.

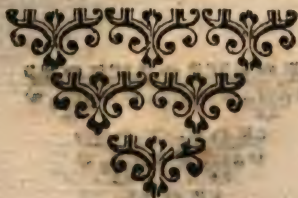

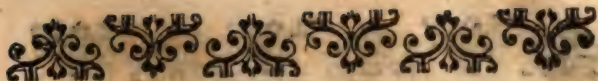

XLIV.

Ad Christum Dominum humani
generis assertorem. Ex illo:
Quæ te vicit clementia ?

TE patrio victum clementia traxit Olympo ;
Clementis posthac quàm bene nomen habes ?
Nempe Deo victrix indit clementia nomen ;
Dant alijs titulos regna subacta suos .

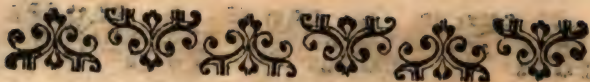

XLV.

Ad Sanctum Cruci deuinctum Latronem :

PRædator, gemino felix qui stipite pendes;
 Munera tu vitæ pro nece raptor habes.
 Olim ne celebrem sua furta Promethea iactent;
 Ne sua Mercurius præ tibi furta ferat.
 Brachia tu ligno vinctus rapis æthera; quid si
 Callida prædari libera dextra foret.

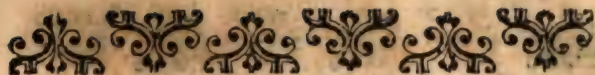

XLVI.

In Domini sepulchrum. BA

Condidit hoc cælestis Amor sua mēbra sepulchro;
 In silicis venis iam mea flamma latet.
 Hoc acuet rediuius Amor si spicula saxo;
 Irritus haud vllus pectoris ictus erit.
 Hoc religet dubiam si marmore nauita puppim;
 Nauifragas temnet tuta carina minas.
 Aut silicem, aut cotem, aut referat lapis iste cylindrū;
 Stant puppes, feriunt spicula, corda flagrant.

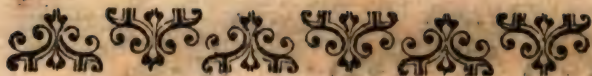

XLVII.

In Veneris simulacrum, quod Ethnicorum astu in Caluariæ monte centum circiter, & octoginta annorum spatio impiissime perstitit.

Regem vbi Cælicolùm mors funere meruit acerbo;
 Dius vbi irriguo se dedit imbre cœlor:
 Quà mortale genus domito caput extulit Orco;
 Et Stygio eripuit libera colla iugo:
 Proh scelus! hîc surgit Cythereæ marmore signum!
 Nubila, quid tegitis fulmina lenta sinu?
 Quid tonitru excusso vindex non fulgurat æther?
 Fulmineæque trahunt otia longa faces?
 Si mala Vulcani flagrabit fulmine coniux;
 Si Cypridem in cinerem tela trifulca dabunt;
 Intonuit læuum nunquam mage dexter olympus:
 Rectus & obliqui fulminis ictus erit.

XLVIII.

De Christo Domino resurgente
ad Solem.

E Oas primo lustras cum lumine terras,
Exeris è liquido marmore, Phœbe, caput.
At caput en duro mea lux è marmore tollit:
Dite triumphato cum rediuiua redit,
Surgeret & liquido mea lux è marmore: at illam
Extinctam marmor dum dolet, obriguit.

XLIX.

De gemino terræmotu obeunte,
& resurgente Domino.

Terra tremit letho, mea lux, cum lumina condis;
Cum rediuiua refers lumina, terra tremit.
Ista dolore labat, vitæ cum deseris auras;
Cumque redis, fulto murmure læta salit.
Mox etiam cælo tremere aurea sidera cernes;
Aurea cum victor sidera, Diue, premes.

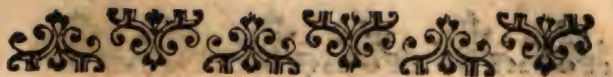

L.

De præmaturo Solis ortu Domino
rediuiuo, iuxta Chrysologum
serm. 88.

SOL, nuper Domini funus ne triste videres;
Condebas medio lumina mæsta die.
Quàm bene nunc domito Dominus cū surgit Auerno;
Præuius argenti lumina nocte refers.
Vesper eras, cæcæ tunc noctis nuncius: at nunc
I celer; Auroræ, Cynthie, sume vices.

LI.

De Solis defectu obeunte Domino;
eiusdemque præmaturo ortu
Domino resurgente.

V Idimus obscura mersum caligine cælum;
Æthere dum medio, Cynthie, carpis iter:
Mox, terram fuscis cum nox complectitur alis,
Præpropera retegis, Cynthie, luce diem.
Nil miror noctis, noua nil discrimina lucis;
Alma die latuit lux mea, nocte redit.

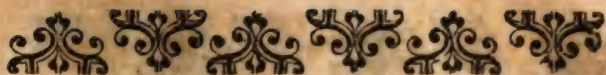

LII.

Ad Christum Dominum
resurgentem.
De plagis, quas rediuius retinuit.

A Emulus astrorum liquida si nocte cometes
Sanguineas retegat flammeus ore comas;
Ille nouas rerum series, noua regna monebit;
Præcinet ille noua sceptrâ regenda manu.
Sanguineis rediuiua notis iubar exeris; ò quos,
Lux mea, tu, Reges, quæ nona regna mones?
Sidereo regnator erit Mortalis olympos:
Quique olim cælo paruit, astra reget.

LIII.

Ad Dominum in cælum
ascendentem.

S Iste fugam; ne tam celeri, mea vita, volatu
Cælicolum repetas limina; siste fugam.
Necte moras, rapidos cælo compesce volatus;
Lux mea, luminibus ne rapiare meis.
Me si ferre negas tua post vestigia gressus;
Quò nequiere pedes, lumina tendat amor.
Lumina nec metuo perstringi cæca tuendo;
Lynceus meus est, Cypridis orbus Amor.

LIV.

Ad Dominum in cælū ascendentem.

In illud Cant. 5.

Caput eius aurum optimum ; crura
illius columnæ marmoreæ, quæ
fundatæ sunt super bases
aureas .

A Vreus es pedibus, tibi sunt è marmore crura ;
Vt Solymæa sacro carmine nupta canit :
Et tibi diuinum rutilo caput emicat auro ;
Phœbæam superas aureus ore facem .
Aureus es, nostris ne ferreus abnue votis :
Aureus es, votis annue, Diue, meis .
Sat tibi sit, caput ætherio si fulgeat auro ;
Fulciat ò dios ferrea planta pedes .
Mons in magnetem mutatus oliuifer omnis ,
Quàm facili dulces necteret arte moras !

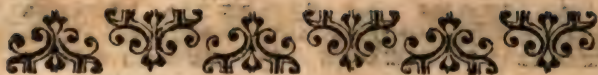

LV.

In Dominū in cælum ascendentem ;
 Nubes suscepit eum ab oculis
 eorum. Act. i.
 In nubem auersatio.

I Nuida quid tanto viduas me lumine nubes ;
 Patria dum victrix lux mea regna subit .
 Verte aliò tenebras ; aliò rape tetrior umbras ;
 Lumina dum dia pascere luce datur .
 Nigrior inde redi ; reliquæ tege tempora vitæ :
 Conde alios, nubes ; hunc mihi redde diem .

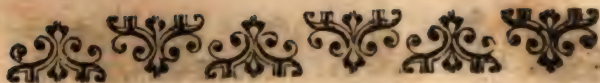

LVI.

In Dominum in cælum ascendētem
Nubis commendatio.

N Ate Deo , patrijs victor cum redderis astris ,
Te gremio nubes officiosa fouet .
Fortunata nimis , cæli quæ gaudia condis ;
Nullaque fers , nubes , fulmina sæua sinu .
Fortunata nimis ; nulla ò te flamina lædant :
Effeda nulla suum par tibi iactet onus .
Ter nimium felix , dia quæ luce coruscas ;
Phœbeæ nubes clarior ante iubar .
Talia si condant olim mihi nubila cælum ;
O mihi perpetuò nubilus annus eat ,

LVII.

Ad B. Virginem sine peccati
labe conceptam.

Cæli diua decus, genitrix intacta Tonantis,
Æmula in obsequium sidera cerne tuum.
Fulcit luna pedes, amicit sol, astra coronant:
Tu tamen hæc inter clarior vna micat.
Quàm bene te Titan radiorum cyclade cingit;
Quæ nitidos referas cælite luce dies!
Quàm bene sidereo redimis tibi tempora seroto;
Imperio æthereis quæ regis astra plagis!
Quàm bene, primæuæ fueris quod nescia labis,
Tecta rubet maculis sub pede luna suis!

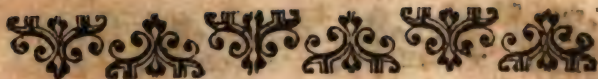

LVIII.

De Angelo ad Virginem Deiparam
misso nuncio, cuius visa est
sermone turbari.

N Vncius aspectu cum Virginis aliger hæsit;
Virgineoque ingens fulsit ab ore iubar;
Attonito similis stans alta silentia præfert;
Nec proferre sono nuncia verba datur.
Anceps ille diu est, terrisne sit hospes, an inter
Cælicolas ales segnior alstra premat.
Tandem, ni placidos Virgo turbaret ocellos;
Crederet haud superas deseruisse plagas.

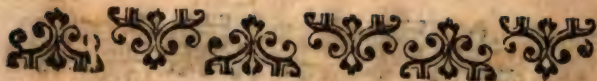

LIX.

De Angelo ad B. Virginem diuini
partus nuncio.

D Elegerit astra; citis terras petit Aliger alis;
Virgo vt sit partu cælite læta parens.
Post iter emensum, volucremque per àera cussum;
Nazaridis subijt tectâ beata domus.
Ast vbi virgineo radians iubar ore tuctur;
Cælicolum sedes deseruisse negat.

LX.

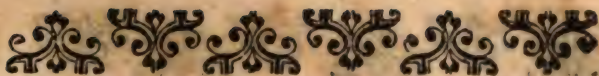
In B. Virginis Purificationis solennia.

Ex illo Psalm. 21.

Factum est cor meum tanquam
cera liquefcens.

Virginis augustæ fastis quid rite sacrandas
Artifices quæram, cerea dona, faces?
Cælite cor flamma veluti mihi cera liquefcit;
Grata magis fax hæc cerea munus erit.
Fictas arte faces ignis brevis eliquat ardor;
Fulgoremque illis hora, vel aura rapit:
Aura meam sed dia facem dat crescere in horas;
Nostraque restingui flamine flamma nequit.

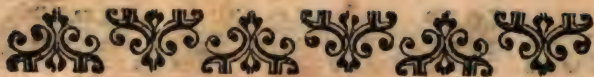

LXI

In B. Virginis Purificationis
solennia.

Qui tenet Eoas sylvas Titanius ales,
Ibat ouans, nullus par quod in orbe foret.
At postquam templo volucrum par obtulit, impar
Munus pro nato Numine Diua parens;
Viueret se nollet volucris sine compare Phœnix;
Virginæ posset munus ut esse manus.

LXII.

De B. Virgine in illud Lucæ 2.
Ecce Pater tuus , & ego dolentes
quærebatumus te.

ET Pater, & Genitrix cor iſtus vterque dolore
Quærimus en longa re, mea vita, via.
Hæc ait illacrymans, Solymi ſub tegmine templi
Cum ſobolem amiſſam repperit alma Parens.
Quid Patris nomen mauis præmittere Virgo;
Cum Patre te noſcas indoluiſſe magis?
Coniugis obſequium facit hoc; facis ipſa, dolore
Quod re, quod verbis non procul eſſe velis.

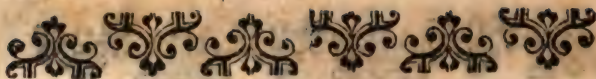

LXIII.

In Deiparæ Virginis imaginem

Virginis hæc almæ, & diæ Genitricis imago;
 Obuia quàm blanda lumine luce beat!
 Olli Cæsaries per lactea colla comarum
 Aurea flautes pandere gaudet opes:
 Nempe haud vlla pati dignantur vincula crines;
 Numen vbi Omnipotens implicuere comis,

LXIV.

In Deiparæ Virginis ceream
imaginem.

Cælitis effigies ut Virginis ora referret,
Cerea dona fauis dædala finxit apis.
Huc cæli decus omne, huc & pulcherrima rerum,
Contulit artificis læta labore manus.
Aurea lux oculis, roseo charis ore renidet;
Malarumque fouet purpura mista niues.
Hinc cælestis Amor quàm dulces elicit ignes:
Non alit hæc flammæ, sed, mage cera parit.

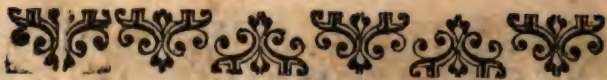
LXV.

De S. Ioannis Baptistæ Panegyri au-
thore Paulo Antonio Tarsia.

Ad S. Præcursorem in Eremo Sylue-
stri melle enutritum. Matt. 3.

TE, nemorum Cultor, primæ sub limina vitæ
Maternos perhibent deseruisse sinus.
Dum puer antra petis, ceu nutrix altera, quercus
Pabula sæcundo cortice larga dedit.
Illa tibi roseis, velut vbera, mella labellis
Immulgens, tenero depulit ore sitim.
Se fauus agrestem sensit liquisse saporem,
Cum tua sylvestris contigit ora liquor.
Dulcius innata si mel dulcedine reddis;
Quantum mel superas melleus ipse magis!
Hinc tibi, Diue, tuas celebrat dum Tarsia laudes,
Quàm bene in obsequium mellea vena fluit!

LXVI.

De Herodiadis filia post choreas caput S. Ioannis Baptistæ flagitante.

B Landa oculos , fucata genas , aurataquè crines ,
 Eois gemmis lactea colla grauis ;
 Par Herodiadi soboles , dedocta pudorem
 Ad Citharam gressus illecebrosa mouet .
 Obsequiumque prius demisso poplite præfert ;
 Incipit hinc plectri mollia iussa sequi .
 Leuiaque in numerum celeri pede marmora pulsat :
 Ocyor huc , illuc fertque , refertque gradus .
 Mox agiles medium cita vibrat in àera plantas ;
 Dehinc Parium parili circinat orbe solum .
 Hinc fidicen cantu niueos imitatur olores ;
 Mæandri hinc volucres dant simulacra pedes ,
 Tandem digna ferat chorearum vt præmia Virgo ,
 Innocui capitis dona cruenta petit .
 Proh facinus ! cruor an choreis est debita merces ?
 Estne aureum pedibus iusta corona caput ?

LXVII.

De S. Petro Apostolo.

AD Dominum properans cælesti feruidus igne
 Prefferat hic liquidas per freta falsa vias.
 Dehinc propior flammis trepida formidine pressus,
 Periura Dominum noscere voce negat.
 Quàm procul humano constantia pectore fugit?
 Quem glaciant ignes; arserat inter aquas.

LXVIII.

De S. Petro Apostolo.

Vix Aulam ingressus, malefido proximus igni
 Fregit hic ingrato territus ore fidem.
 At simul obtutus lux cœlitis alma refulsit;
 Periuræ linguæ perfida damna dolet.
 Igne hinc deserto, lacrymarum prodigit imbres:
 Qui perijt flammis, viuere discit aquis.

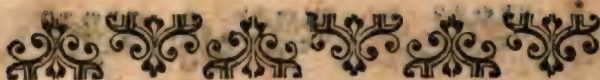

LXIX.

De S. Petro Apostolo.

Indere cui nuper poterat constantia nomen,
 Frangere periuro cernitur ore fidem.
 Nempe igni propior, brumæ dum frigora pellit,
 Mendaci Dominum noscere fronte negat.
 Nil mirum; supero quæ proxima voluitur igni,
 Inconstans etiam lumine Luna micat.

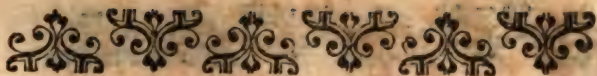

LXX.

Ad S. Ioannem Apostolum.
In illud : Fluenta ex ipso sacro Do-
minici pectoris fonte potauit .

T Er felix, dilecte Deo , cui cælitis haustus
Largior è Domini pectore vena fuit :
Hinc mihi si dulces fas sit libare liquores ;
Ore procul gelidæ sint Heliconis aquæ :
Mendacis valeant Phæbèia flumina Pindi ;
Nulla mihi Aonidum labra fluenta rigent .
Pegasus ales aquas Permesidis extulit vndæ ;
Nectareos latices exerit ales Amor .

LXXI.

Ad S. Ioannem Apostolum.
In illud : Fluenta ex ipso sacro Do-
minici pectoris fonte potauit .

F Ortunate nimis, felix conuiua Tonantis;
Cui datur è Domini cælite fonte latex :
Hinc mihi si liceat sacros haurire liquores :
Dulcius haud vnquam deferet ora sitis .
Hos si non latices imitentur Hymettia mella;
Melle fauos frustra sedula replet apis .
Ni tales Sicelis latices irroret arundo;
Dulcior haud calamis saccharis vnda fluat .
Talia ni, Superi, vestræ sint pocula mensæ ;
Nectar, & ambrosiam nomen inane rear .

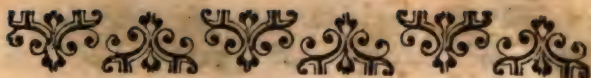

LXXII.

Ad S. Ioannem, qui supra pectus Domini in cæna recubuit.

Dive, olim licuit placidum cui carpere somnum;
 Pectus vbi Domini strata beata dedit:
 Fas foret hic mihi si dulces captare sopores;
 Despicerem Tyrios, Attalicosque toros.
 Irroret si noctis amans hic lumina somnus;
 Nox erit innubem clarior ante diem.
 Si sopor hic menti prænuncia somnia mittat;
 Somnia iam fraudes dedidicere suas.
 Hic si sopitos cordi sopor excitet ignes;
 Dulcius haud vllò sentiet igne faces.
 Hic si membra sopor foueat; me iudice, somni
 Mors erit haud olim, sed mage vita soror.

LXXIII.

Ad S. Ioannem, qui supra pectus
Domini in cœna recubuit.

DIue, sibi sobolem Tonitrus quem nomine polcit;
Quot tibi delicijs prodiga vena fluit!
Gratulor ætheriæ tibi mellea pocula mensæ:
Gratulor Aligerùm fercula digna fame.
Post epulas en dulce sopor tibi lumina condit;
Excipit & Domini pectore blanda quies.
Mira fides! alijs quàm candida lilia subdit,
Qui sibi dat paleis stramina dius Amor!

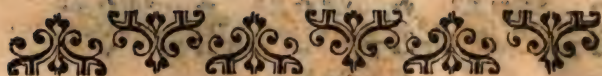

LXXIV.

De S. Martyre Sebastiano genere
Narbonensi.

Flmineo hostiles qui terruit ense phalanges;
 Cui Narbo generis nomina clara dedit;
 Cernis vt immiti deuinctus brachia trunco;
 Cuspilibus centum meta cruenta patet.
 Traijcit innocuos artus lethalis arundo;
 Vndique purpureo defluit imbre cruor.
 Missilium densata acies noua tela repellit;
 Vulneribusque aditum fixa sagitta negat.
 Cum scire sacro pudeat perfusa cruore;
 Mutata hinc clypei spicula munus habent.

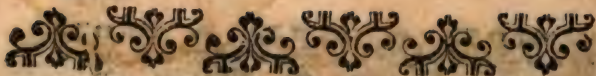

LXXV.

De S. Ianuarij sanguine, dum Nea-
poli celebri pompa in porticum,
cui à Nili statua nomen est,
inferretur.

C Rystallus roseo Ianuarij sanguine diues
Sede tua excipitur; detege, Nile, caput.
Arua Paræthonij iuuit liquisse Canopi:
Parthenopes præstat visere, Nile, plagas.
Coralia Ægypti foueat sibi cærulea Tethys:
Præ tibi coralijs ditior vrna rubet.

LXXVI.

Post Innocentium Bimulorum cæ-
dem, ad Herodis scelus detestan-
dum in Bethleemijs finibus
Pyramidis monumen-
tum excitatur.

Pyramis hæc te
Sistere gressus
Verat, viator; & monet
Hinc celerare fugam.
Nam cruentus hic Tyrannus
Bethlemitis innocuis puellis
Roscida lactis guttura guttis
Transfixit rabido militis ictu;
Matrumque protul gremio raptos
Immiti exanimes funere meruit.
Hinc abi velox: monitus monenti
Saxo reddere te ni similem velis
Immotum, attonitum sæuitie, scelere,
Hoc Patres marmor posuere nepotibus olim;
Damnet vt Herodem seris voluentibus annis
Ultura Infantes centum Fama excita linguis;
Milliaque ingeminet Dirarum iustior ætas.

LXXVII.

Post Sanctissimi Principis Hermenegildi necem ab impio parente Leonigildo Rege imperatam in Boetica ripa Pyramis excitata.

Fixa retorque

Lumina velox,

Hæc qui transis forte viator;

Iuuat incisas non nosse notas.

Sin legere stat, nostra miseratus fata fle;

Lacrymas nec infortunio neges pares.

Obscurior vt Hesperiae occasus foret;

Hic impio Parentis imperio occidit

Iberiae spes alma, delictum, & decus;

Pietatis Hermenegildus aureum iubar;

Lumenq;, columenq; inclytum occiduis plagis:

Cruore madidam innoxio fuge Regiam;

Reasque parricidij terras fuge.

Me stare ne mireris; haud possem diu

Mala hæc acerba ferre, ni lapis forem.

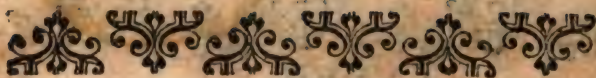
Pyramis hæc supplex caelo caput ardua tollit;

Inde vt fulmineos è nubibus euocet ignes

In scelerum eluuiem, monstrumque immanius orco;

Quod sol ne spectet, celerem se condit Ibero.

LXXVIII.

LXXVIII.

De S. Hieronymo saxo pectus
tundente .

IN pectus lapis ingeminat dum durior ictus;
 Ne furere insano verberare crede manum .
 Ne rigeat , docuit cor quærere semina flammæ
 In filicis venis abdita dius Amor .

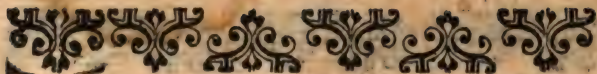

LXXIX.

S. Hieronymus saxo pectus
tundens .

IN me dum cernis duro sequere lacerto ;
Saucia ne nocua pectora crede manu .
Membra premat ne fæda lues, animumque ; medela est
Dius amor cordis , pectoris ista filex .

LXXX.

De S. Leone Pontifice. 1. 2.

T Ergemino sacros vinctus diademate crines
 Orbem Romulea rexerat arce Leo
 At primo tellus cum florea vere renidet;
 Lætior aëthrorum patria regna subit.
 Æthere cede Leo, rabidos qui prouehis æstus:
 Tempora verna Leo, qui ferat, astra tenet.

LXXXI.

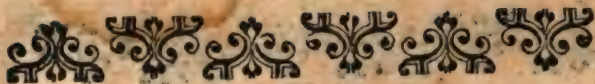

LXXXI.

De S. Martino Episcopo ; qui olim
miles nudo pauperi diuisæ chla-
mydis partem dedit: ac de Christi
Domini vestibus satellitibus cru-
ci adstantibus datis.

R Ex superùm gemino nudus dum stipite pender ;
Illius è spolijs dona satelles habet .
Pannoniæ Miles quò frigora pellat egenti ;
Olli diuiditur sectilis ense chlamys.
Largior est donis quàm longe milite Ductor !
Integra Dux , Miles tegmina secta dedit.

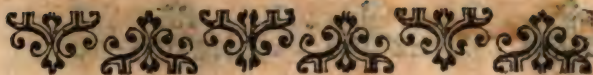

LXXXII.

Ad P. Antonium Beatillum è Socie-
tate Iesu scriptorem historiæ
S. Nicolai .

A Ntoni, celebri lustras dum luce legentum
Nicolei Xenophon Italus historiam ;
Par Latijs, par Actæis , par Scriptor Hetruscis ,
Sacrum opus eloquij flumine diues obis .
Quàm bene busta , sacri quæ fluminis vnda rigabat ,
Aurea nunc fandi flumina larga rigant .

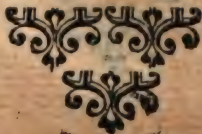

LXXXIII.

Ad Amicum concionatorem quo-
tannis mense Decembri de
S. Nicolai laudibus egre-
gie concionantem.

I Gnea voce iacis dum fulmina feruidus; ò quas
Corda mihi celeres corripuere faces!
Aurea cum lingua deuoluis flumina; fletus
Mi quoque luminibus flumina larga fluunt.
Eloquio, ceu lacte mihi quàm crescit in horas
Dius Amor, tua cum lactea vena fluit;
Corda flagrent, oculique fluant; cordisque per acres
Flammæ, perque oculi flumina crescat amor.
Auguror hinc; fandi facibus decora alta quotannis;
Exere Nicolei; feruere discet, hyems.

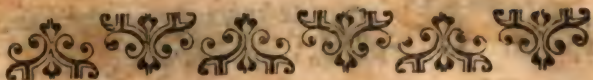

LXXXIV.

In laudem historiæ de S. Petro
Cælestino Pontifice ad
Lectorem.

P Anditur historica augustum tibi mole theatrum;
Rerum vbi cordato lumine cerne vices.
Nomine cælestis, cælestis moribus Heros,
Ereptus syluis, tecta Quirina subit:
Tergeminamque sacra præfert dum fonte Tiaram,
Orbem Romulea legifer arce regit.
Huic tulit exiguam ferri vis improba noctem;
Historiæ æternos dant monumenta dies.
Certavit clauo calamus; clauo occidit olim:
Excita nunc calami munere vita redit.

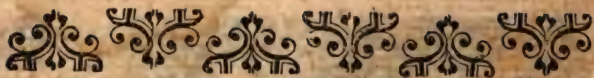

LXXXV.

In Pia opuscula S. Petri Cælestini ante annos ferme trecētos quinquaginta in Magellæ, & Moronis Montis Eremo scripta, nunc tandem typis in lucem edita.

P Risca ætas dudum venturis inuida seclis
 Cælitis ingenij quid monumenta tegis?
 Lucidus ætherei quæ flaminis edidit ardor,
 An Lethe latebris obruet atra suis?
 Fallimur; antidotum dius Podalirius effert;
 Toxicæ in exitium cum mage sæua virent.
 Noxia Tænarijs surgant aconita sub antris;
 Magellæ en oritur certa medela iugis.

LXXXVI.

In pia opuscula S. Petri Cælestini in
Moronis Eremo olim scripta,
recens edita.

Cælestis quisquis legis hic incendia amoris,
Noueris hæc gelidis sub niue nata iugis.
Pelignos apices quid Sicelis Ætna laceffit;
Quod glacie mistas nutriat illa faces?
Ætnæus Stygios mons vertice prodigit ignes;
Dia Moronæo culmine flamma flagrat.

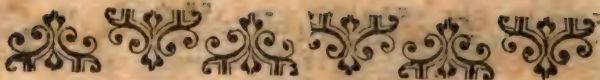

LXXXVII.

In opuscula S. Petri Cælestini in
Moronis Eremo olim scripta,
recens edita.

Flammigero nuper cum vertice Vesuius arsit;
Fumeus exustos obruit ignis agros.
Attonitæ trepidis nutarunt sedibus vrbes;
Diffusaque effusus polluit arua cinis.
Pallidulos matres pressere ad pectora natos;
Frigidaque exanimis perculit ossa pauor.
Nunc damna vt reparet nocui Magella Veseui;
Dant pia cælestes hinc monumenta faces.

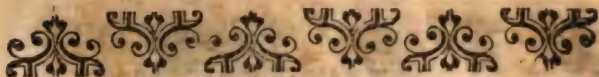

LXXXVIII.

S. Benedictus ad lasciuia stimulos
repellendos corpus in sen-
ticeto volutar.

A Spice, magnanimus lacerat se vepribus Heros;
Pellat vt impuras cælite corde faces.
Sæua cruentatis geminat dum vulnera membris,
Exanimis tandem Cypria victa cadit.
Spicula sunt Veneri semper fatalia vepres:
En spinæ, illam olim quæ pepugere, necant.

LXXXIX.

S. Benedictus ad lasciuiaē stimulos
repellendos corpus in sen-
ticeto volutat.

A Spice; vulnificis vepribus sacra membra cruentat
Pellat vt obscænam victor athleta Cyprim .
Quàm bene , quæ colit irriguis sibi prata viretis ,
Sedulus est dumis cingere Dius Amor!
Spina rosis vigil est custos ; sic cana pudoris
Lilia seruari vindice vepre vides .

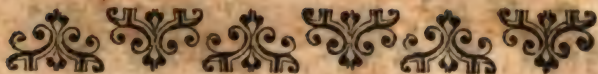

XC.

De S. Thomæ Aquinatis reliquijs;
brachio, quod Neapoli; dextera
quæ Salerni Neapolim pro-
pe seruatur.

CEntenis olim Tellus Briarea lacertis
Extulit; vt supera pelleret arce Iouem.
Centenis miscens mendacia mille lacertis,
Oribus hæc centum garrula Fama canit:
Audes, Parthenope, si fædere iuncta Tonanti
Ditis victrici perdere regna manu;
Brachia ne quæras Ægeonis; vnica Diti
Dextera Aquiniadæ bella cruenta ciet.

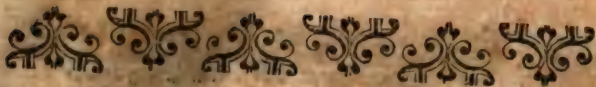

XCI.

De Sole S. Thomæ Aquinatis
pectus irradiante.

CUm pecus Æmonij ageret Latonius agris;
Luxit lucis inops ista dolore soror.
Nunc quoque Aquiniadæ coleret cū pectora Titan,
Dicitur aspectans indoluisse soror.
Cedere tunc cælo doluit; nunc æmula fratrem
Inuidet antiquas linquere posse domos.

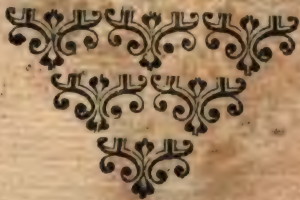

XCII.

De clepsydra, qua B. Aloisius Gonzaga adhuc puer in Hispaniæ aula ad orandum statuta tempora metiebatur.

Gonzagæ dulces gemitus, & Numinis haustus,
 Labilis alterno signat arena vitro.
 Cælestes metiri aude ne pulvis amores;
 Irrequieta tuas clepsydra siste vices.
 Dum Gonzagæ oculis lacrymarum defluit imber;
 Deciduis melior clepsydra manat aquis.

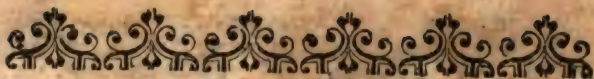

XCIII.

De eadem clepsydra.

Hic Aloisi olim pulvis signasse frequentes
 Dicitur è vitreo fusilis orbe preces.
 Dumq; animo ad superos Gonzaga inuectus olympo;
 Gaudet fidereas arduus ire vias;
 Præcipites iterum lapsu geminare labores
 Cogitur, & notum currere pulvis iter.
 Hic sit Olympiaco mage pulvere nobilis; olim
 Hunc tegat eiecto lucida gemma vitro.
 Aurifer huic fulua certet Pactolus arena;
 Phænicis certet diues odore cinis.
 Audeat hinc felix cælo contendere tellus,
 Cum Gonzaga suum pulvere signat iter.
 Cælite terrestres metimur lumine motus;
 Ætherium signas, amule pulvis, iter.

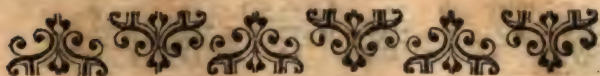

XCIV.

De B. Aloisio Gonzaga manu
lilia gestante.

ET rosa, & Hyblæis vernantia lilia campis
Sunt pariter niueas pandere visa comas.
Forte rosæ innocuas viridanti cespite frondes
Sanguine resperfit vepribus icta Venus.
Lilia ne Cypris inficeret, Gonzaga ruetur:
Custode haud poterant nobiliore regi.

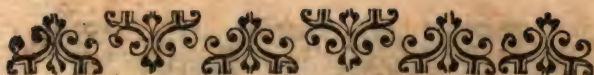

XCV.

De B. Aloisio manu lilia
gestante.

ET rosa, & irriguæ decora inclyta lilia vallis
Vertice candidulas explicuere comas.
Inde cruore rosas pede Cypria tinxit Erinnyss
Cypria vulnificis visa rubere rubis.
Lilia labe procul Gonzagæ dextera texit:
Hic sese abdiderat si rosa, cana foret.

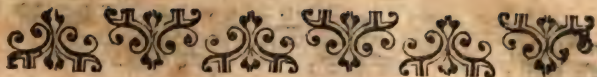

XCVI.

De B. Aloisio Gonzaga manu
lilia gestante.

S Ancia vepre Venus n̄ueos dum vulnere flores
Inficit, & no. uo prata cruore rubent:
Lilia Gonzaga palmis innoxia candent;
Æmula candori lilia visa manus.
Hic alijs cum dius Amor se vepribus armet,
Quàm metuit propius Cypria ferre gradum!

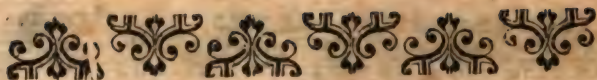

XCVII.

Idem Argumentum.

P Lurima, quæ Elysijs surgunt sata lilia campis ;
 Quæque Hyble Siculis , quæ parit Enna iugis ;
 Cum gestare vident Gonzagæ lilia dextram ;
 Cælite vbi æternùm vere virere datur ;
 Ocyus Hyblæas valles , atque ocysus Ennam ;
 Ocyus Elysijs deseruere plagas .
 Omnia Gonzagæ dextram sibi lilia poscunt ;
 Candoremque aliò tutius ire negant ;
 Inuidere tuos tantùm , Conuoluule nexus ;
 Custodem vt foueant arctius illa suum .

XCVIII.

Ad B. Aloisium Gonzagam manu
lilia, Dominique Cruci affixi
imaginem gestantem .

A Nni Phœbeo variantia tempora cursu ,
Artifici concors fœdere , Diue , refers .
Flammato nutris æstiva incendia corde ;
Cana geris manibus lilia , veris opes .
Irriguis lacrymarum humentia lumina guttis
Dant hyemis madidos imbre cadente dies .
Hæc inter procul autumnus ne pomifer absit ,
Quadrifida præcox arbore pendet Amor .

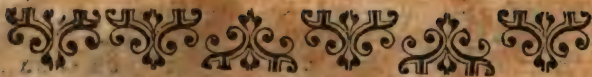

IC.

In B. Aloisium Gonzagam admotis
lateri calcaribus piè corpus affli-
gentem, in cuius orantis imagine
caput, pedesque Angelorum glo-
bus ambit.

D Vm celer arcano raperis super astra volatu;
Ætheriumque alacris mens vaga carpit iter;
It simul Aligerum denso comes agmine catus;
Hinc caput, inde ambit lucida turba pedes.
Libera vulnificis calcaribus ilia præbes;
Præ superum Obsequio num mage vulnus amas?

C.

B. Aloisius Gonzaga.

De prima sua ad diuinum famula-
tum illustratione.

CÆlite cum primùm flamma felicior arsi;
Quàm iucunda oculis attulit hora diem !
Illa dies roseo mihi lucida fulsit eoo;
Cum mea succendit pectora dius Amor .
Lætior ex illo terris procul , æthere versor ;
Fas ubi me superis inseruisse choris .
Fas vbi diuinis modulari carmine laudes ;
Fas vbi cælesti concinuisse lyra .
Hinc datur insidias , strepitumque , Acherontis auari ,
Et Stygias pedibus supposituisse minas .
Ter mihi grata dies memori celebrabere cantu ;
Te non vlla animo diuidet hora meo .
Non tamen es niueo mihi lux signanda lapillo ;
Nostra nequit niueas flamma subire notas .

F I N I S.

CENTVRIA
QVARTA.
HEROIDVM.

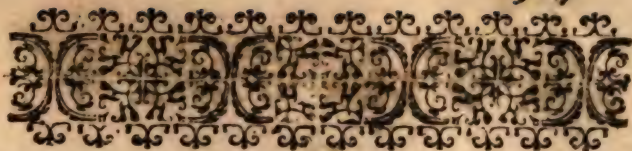

CLINTON

CLINTON

HEROLD

CLINTON

CENTVRIA IV.

HEROIDVM.

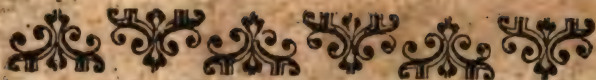
I.

Ad Mariam Magdalenam ante-
quam resipisceret.

F Erro aureos tereti conuoluís vertice crines,
Diuinæ non dum Magdala præda facis:
An quia quò valeas animorum flectere sensus,
Prædiscis flauas flectere fronte comas?
An quia fronte refert dum flexilis lrida crinis;
Bellatrix ficta prælia pace cies?
An quia cum medium crinis sinuatur in orbem;
Cæsaries arcum, telaque iuncta gerit?
An quia dum geminos imitantur lumina soles;
Lunatam speciem crine referre iuuat?
An quia forma fugax, ni vinciat orbe capillus,
Euolat, aligera dissoluenda die?
Irrita sedulitas? Vibres vt, Magdala, crines;
NVMINIS ignitos da religare pedes.

V. 3

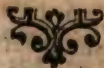
II.

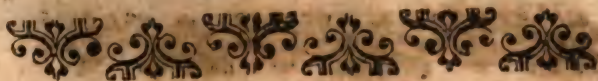

II.

De Maria Magdalena sub resipiscentiæ initium .

M Agdalin hæc iterasse ferunt; dum Cypridis ignes
 Inciperet victor pellere Dius Amor.
 Quæ noua flagrandi versant discrimina pectus?
 Quæ vis inuitos cor rapit in gemitus?
 Qualia corde hausi diuinæ incendia flammæ?
 Quale mihi Numen Nazaris ora tulit?
 Cælitis vt formæ se lux dedit obuia; mulcet
 Nulla quies noctu pectora, nulla die.
 Noctæ flagro tacita, redeunt suspiria mane;
 Alternant in me flamina, flamma vices.
 Solamen iuuat hoc; flammæ ne ventilet aura;
 Alternis flamen, flammaque corda premit.

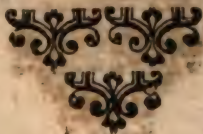

III.

De Maria Magdalena sub resipi-
scentiæ initium.

N Octe fleo tota, redeunt incendia mane;
Imperium discors imber, & ignis habent.
Nostra die ressuant largo si lumina fletu;
Non æstus metuet, Sirie, terra tuos.
Tanta meo si nocte flagrent incendia corde;
Non tenebris terras nox teget atra suis.
Magdalis has fertur modulata in carmina voces;
Cælite cum primas sensit ab igne faces.
Dum canit, in numerum geminabat pectoris ictus,
Musica dimensus tempora dius Amor.

IV.

De Maria Magdalena sub resipiscentiæ initium.

HÆc noua quæ blandè mihi pectore flàmula serpit,
 Vrit, & incendio feruere corde iuuat.
 Incipit en fædos arcere Cupidinis æstus;
 Cælite dum sensu nescia corda beat.
 Iamque prius tenues, sunt incendia flammæ;
 Quas anceps gaudet cor subijsse faces.
 Hos, reor, immisit rerum pulcherrimus ignes,
 Cui cunas puero Nazaris ora dedit.
 Hunc sequar. At renuit retinacula soluere vecors,
 Et fugienti aptat vincula dura Venus.
 Sæpe superare Cyprim; largos date lumina fletus;
 Occidat vñ lacrymis, nata Cytheris aquis.

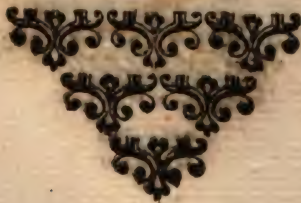

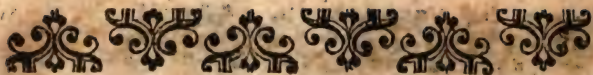

V.

De S. Maria Magdalena ad Domini
pedes prouoluta, eosque lacry-
mis irrigante.

M Agdalis, vndantes fundant tua lumina fletus;
In lacrymarum amnes cor abijisse velit.
At coma, natiuum quæ mollior explicat aurum,
Sit procul obsequijs ambitiosa suis.
Cum lacrymas large dederis, ne terge capillis;
Deflua cælestes obtruat vnda pedes.
Presserit Omnipotens fectis licet æquora plantis;
Pes vbi nunc madeat, flebile flumen amat.

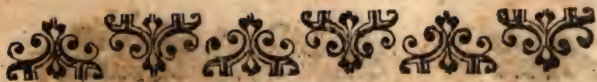

VI.

Ad S. Mariam Magdalenam ad Do-
mini pedes lacrymantem .

M Agdalis irriguos lacrymarum prodige riuos ;
Flebilis in sacros effluat vnda pedes .
Dum, fles, en Domini madidis pellucida plantis,
Indica gemma velut, plurima gutta micat.
Hic tu, quò lacrymas tergas, ne solue capillos;
Ne condas aureis gemmea dona comis.
Si nescis, pallens me tuit dum vincier aurum ,
Gemmarum gaudet nil radiare iubar .

VII.

De S. Maria Magdalena ad Domini
pedes lacrymante
Ex Chrysologo serm. 93.

N Vminis ora fugit, tergo vix ausa propinquat;
Fusa verecundas Magdalis igne genas.
Tum gemino irriguos deducit lumine fletus;
Pronaque caelestes proluit imbre pedes.
Haecenus è caelo pluvios terra hausserit imbres;
Mutata caelum nunc vice terra rigat.

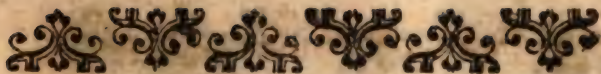

VIII.

De S. Maria Magdalena ad Domini
pedes prouoluta.

L Iquitur in lacrymas, & flexile verticis aurum
 Explicat ad Domini Magdala fusa pedes.
 Hæc patrio, Omnipotens, noua figas æthere signa;
 Sideraque hæ lacrymæ, sidera crinis erunt.
 Cede polo, Eridane, Ausonidum regnator aquarum;
 Et Berenicæ fama superba comæ.
 Hic lacrymarum annis radiet mage gratus olympo;
 Crinis hic ætherio gratior orbe micet.

IX.

De S. Maria Magdalena ad Domini
pedes prouoluta.

ARgenteos oculorum imbres, & verticis aurum
Magdala cælestis soluit amoris emax:
Abluat vt Domini plantas, dat lumine fletus;
Vt tergar, pandit, mollia fila, comas.
Irrita sedulitas: lacrymas ne tergite crines;
Abluc ne Domini flebilis vnda pedes.
Quid gemmis compar lacrymarum tergitur imber?
Planta quid abluitur nescia sordis aquis?

X.

Ad S. Mariam Magdalenam ex illo
 Cant. 4. Vulnerasti cor meum so-
 ror mea sponsa in vno crine
 colli tui.

Forte procul niuea sponsæ ceruice pependit
 Exilio crinis gratior ipse suo :
 Hic potis est Sponsi geminato vulnere pectus
 Figere; & hinc victor cor rapuisse potis.
 Ausa Deo certare, è collo mille fluentes,
 Magdala, tu crines, aurea tela, paras:
 His vincere olim, atque his vincere fortis amantes,
 Bellatrix, auro verticis arma moues.
 Nunc quoque certa manet victoria: led potes vno
 Si vicisse Deum crine, tot arma vacant.

XI.

De S. Maria Magdalena passis
capillis ad Domini pedes
prouoluta.

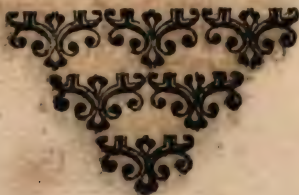
I Nclÿta|bellatrix Babylona Semiramis urbem
Dicitur effusis edomuisse comis.
Illius in laudes celebris monumenta Vetustas
Prodit, & Assyriam tollit ad astra Ducem.
Magdala, cum passis cælestia regna capillis
Aggrederis victrix, te mage fama canat.

XII.

De S. Maria Magdalena, cui post
vberrimas pœnitentiæ lacrymas
à Domino dictum est: Vade
in pace. Lucæ 7.

O Bruta cum pluuijs tellus caput extulit vñdis;
Inde oleæ germen blanda Columba tulit.
Flebilis eluuiæ lacrymarum vt substitit imber;
Magdala tu pacis par quoque pignus habes.
Chaonia at volueris deserto carcere fugit:
Aurea te cordis vincula ferre iuuat,

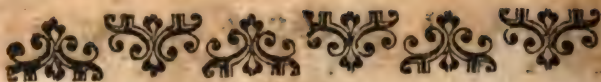

XIII.

S. Maria Magdalena, extincto
Domino.

M Agdalis infelix iusto data præda dolori
 Immorior; vitæ proxima meta vocat.
 Non mihi Pyramidum ad tumulum fastigia posco;
 Non Mausolei funebre culmen amem.
 Sit mihi pro tumulo, quam gestat Aqnarius, urna;
 Perpetuò vt Domini funera acerba fleam.

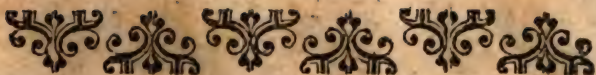

XIV.

De S. Maria Magdalena, Domini
corpore tumulato.

Fixa oculos, innexa manus, par Magdala saxo,
Dum Domini ad tumulum funera sæua dolet;
In lacrymas abijsse rogat; fletuque perenni
Irrigua, his tumulo destinat ossa notis.
Magdalis hinc tegitur: gens hoc Solymèia credas;
Cum lacrymarum vnda flebilis vrna fluat.

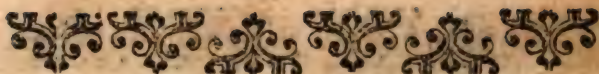
XV.

De S. Maria Magdalena sepulto Domino ad tumulum .

A Eterni occasum post Solis, & impia gentis
 Ilaciæ in Domini feruida vota necem;
 Magdala flens, oculos saxo defixa madentes,
 E tumuli velli marmore mæsta nequit.

SI MOVEAR MORIAR : dura hinc me funera vel-
 Concha velut videar cautibus apta suis : (lent;
 Largius hæc lacrymans iteras : tuus ilicet intra
 Argentem filicem, Magdalis, ignis erat.

XVI.

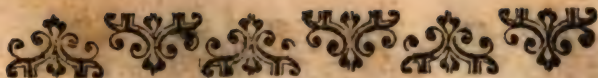
De S. Maria Magdalena in illud:

Mulier quid ploras?

Tulerunt Dominum meum, loa. 20.

M Agdala quid largo geminas suspiria questus?
 Mæstaque quid lacrymis flebilis ora teris?
 Exanimem quereris Dominū quod iniqua sepulchro,
 E viduo abstulerit marmore dextra rapax.
 Scilicet irroras largos dum prodiga fletus;
 Quò furtum redimas, gemmea dona paras.

XVII.

De S. Maria Magdalena in illud

Mulier quid ploras?

Tulerunt Dominum meum. Ioa. 20.

C Redula res dolor est; res est nimis anxia mæror;
 Falsaque sollicitum cor sibi damna timet;
 Exanimem Dominum prædonis Magdala dextra
 Et tumuli ereptum marmore mælla dolet:
 Tristis in effusas lacrymarum liquitur vndas;
 Et querulis largè fletibus ora rigat.
 Hinc reor edidicit dissoluier imbris æther;
 Nubila fulgentem cum rapuere diem.

XVIII.

De S. Maria Magdalena in illud
Mulier quid ploras?

Tulerunt Dominum meum. Ioa. 20.

M Agdala cum dulci viduatum pignore marmor
Cerneret; illi oculos nox inopina tegit.
Post largo geminata diu suspiria fletu,
Hos tandem lacrymis addidit ore sonos.
Me miseram, tantum liceat prædonibus ausum?
Raptores tantum dextra proterua iuuet?
Fur tulit hesternæ cælestia regna rapina;
Regnatorem alter nunc rapuisse potest?

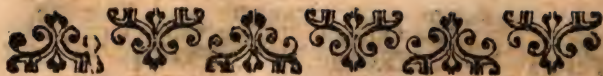

XIX.

De S. Maria Magdalena ad Domini
 tumulum ex illo Gregorij ho. 25.
 Amanti semel aspexisse
 non sufficit.

Sæpe oculos tumulo torantes Magdala figit;
 Sæpius huc, illuc lumina mæsta trahit.
 Angulus haud ullus, sua cum solatia quærit,
 Olli indagatus delituisse potest.
 Cogit amor lacrymis iterum modo visa tueri;
 Solamenque mali cor reperisse nequit.
 Aspexisse semel curas non explet amantis;
 Perque eadem obtutus ferre, referre iuuat.
 Vittatis oculis gaudet si Cypride natus;
 Lumina, Deus Amor, vix tibi mille satis.

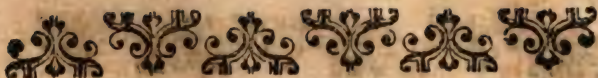

XX.

Ad S. Mariam Magdalenam vacuo
Domini sepulchro anxie
hærentem.

Flebilis hic ubi cælestem male quæris amantem,
Magdalis, incisis perlege verba notis.
Vana fides! Vrna hæc tumulati fertur Amoris:
Viuidus haud cineres ignis amoris habet.

XXI.

Ad S. Mariam Magdalenam redi-
uitum Dominum sub rustica
specie non agnoscentem.

L Vcis inops surgente die, quid roscida fletu,
Magdalis, inuentas anxia quæris opes?
An geminos soles lacrymarum nubila ocellos
Texere; & madidas circumiere genas?
Argus Amor, lacrymis centum qui lumina pandis;
Nulla aperis gaudijs lumina, cæcus Amor.

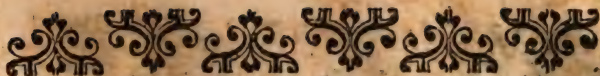

XXII.

De S. Maria Magdalena rediuiuum
 Dominum sub rustica specie
 non agnoscentem.

I Sacidum immerita Dominum prope funera pradam
 Terrore exanimis noscere, Petre, negas.
 Victorem Stygis agresti sub veste latentem
 Funera post Dominum, Magdala, nosse nequis.
 Par error; sed causa impar: te, Magdala, veſtis
 Rustica; te fallit rustica, Petre, fides.

XXIII.

De S. Maria Magdalena, in eiusdem
verba : Domine , si tu sustulisti
eum, dicito mihi vbi po-
suisti eum ; & ego
eum tollam .

Io. 20. 15.

MAgdala cælestem tumulo dum quærit amantem
Hinc sua, multa gemens, gaudia rapta dolet .
Mox videt agresti Dominum sub veste latentem ;
Creditur & furti cælitis inde reus .
Indica, ait, raptam mihi prædam, deprecor; vñis ;
Viribus haud impar, pondera grata feram .
Abnue ne precibus: fiat si cælifer Atlas,
Nullius Alcidaæ Magdala quæret opem .

XXIV.

De S. Maria Magdalena sub Domini
in cælum ascensum.

M Agdala cum lacrymis Domino viduāda maderet;
Dicitur hæc querulis verba dedisse modis.
Lux mea, quid volucres moliris ad æthera cursus;
Quid rapis aspectus mi, mea vita, tuos?
Siste fugam; Solymos inter quid deseror hostes?
Deferar Isacijs te sine præda feris?
Dixerat; atque aureos exoluit vertice crines;
Ausâ iterum pedibusnectere vincla comis.

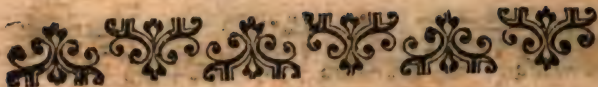

XXV.

S. Maria Magdalena, dum inermi
nauigio e ludææ portu soluere
cogitur.

Gens Solymùm, Stygij gens effera Ditis, inermi
Nos tumidum cogit currere puppe salum.
Isacidùm iuuat immiti decedere terra;
Excipient nostram Gallica regna fugam.
Inde meis votis Godefridus lucis in auras
Exurget, Solymis qui pia bella ferat.
Hic bello inuictus, Solymumque, Arabumque cruore
Purpureas Siloæ feruere coget aquas.
Vnum oro: scelerum post pœnam, exhaustaque bella,
Surgat ab hostili sanguine cana Fides.

XXVI.

**S. Maria Magdalena dum inermi
nauigio è Iudææ portu
soluere cogitur.**

Q Vis furor Ifacidæ? patrijs depellimur oris;
Exulibusque comes puppis inermis erit?
Ilicet vt subeat nullos sine remige portus;
Vt medio dubiam distrahat aura freto.
Vt profugam Libycis adiget cum Syrtibus Eurus,
Pendeat ancipiti fixa carina vado.
O quæ turba meis inhias Solymèla damnis,
Irrita Rex Superùm noxia vota dabit.
Puppe sedet cœlestis Amor, meus ignis; aquarum
Nil timeam exitium; portus olympus erit.

XXVII.

S. Maria Magdalena dum inermi
 nauigio è ludææ portu sol-
 uere cogitur.

L Ittore quid patrio, gens impia, soluere cogis;
 Ut ruat insanas linter inermis aquas?
 An quassam speres illidere Syrtibus alnum?
 An medijs cursum fluctibus aura neget;
 Pectus habet gemitus; cor spicula; lumina fletus:
 Hinc aderunt vndæ, remus, & aura rati.

XXVIII.

Ad S. Mariam Magdalenam.

Diva, comis licuit Domini cui tergere plantas;
 Mi tuus artifice crinis in orbe latet.
 Siue illum intueor, seu cernuus oscula figo;
 Flebilis ex oculis labitur vnda meis.
 Cerne vices! lacrymas crinis qui terferat olim,
 Nostro idem fletus flumina corde ciet.
 Tale abigit cælo pluuias, atque allicit Iris,
 Visa præire imbres roscida, visa sequi.
 Scilicet auricomæ tuus est par omnia crinis
 Iridi; at hoc vno, Magdala, dissimilis:
 Lunatum depicta refert Thaumantias arcum;
 Magdalis, aureolo spicula crine refers.

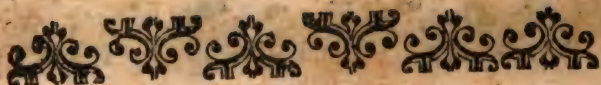
XXIX.

Ad S. Mariam Magdalenam.

Vulnerasti cor meum in vno oculo-
rum tuorum, & in vno crine
colli tui. Cantic. 4.

Divite, Diva, tuus mihi conditur orbe capillus;
Isque mei sedem pectoris hospes habet.
Sive oculis radiet, seu cordi incendia vibret,
Clara cometarum lumina luce refert.
Martia si Regum portendunt bella cometæ;
Præcine, Diva, aureis tu quoque bella comis:
Sidereis olim figebas vulnera ocellis;
Olim flauenti vulnere crine dabas:
Diuide bellandi posthac tibi munera; crines
Prælia portendant; lumina bella gerant.

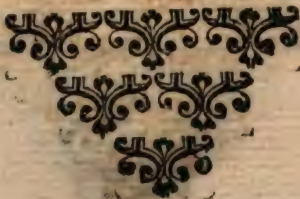

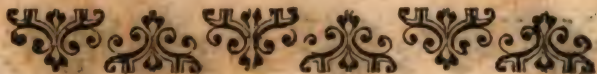
XXX.

Ad S. Mariam Magdalenam.
De eius crine in Electri
theca incluso.

Diva, tuus gemma clausus Phætontide crinis
Et latet, & gemmæ lumina luce præit.
Cur latet electro? flauenti concolor auro,
Auro debuerat delituisse coma.
Scilicet illacrymans pedibus blandita Tonantis,
Diceris aureolas explicuisse comas:
Hinc olim assuetus lacrymis comes ire capillus;
Nunc etiam Heliadum conditur in lacrymis.

[XXXI.]

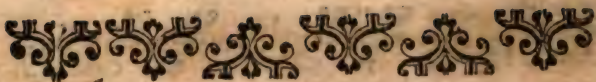
XXXI.

Ad S. Mariam Magdalenam.]

De eius crine in electri
theca incluso.

Diva, tuo quondam flauentem vertice crinem
Fida mihi custos Succina gemma tegit.
Penſilis hæc geminæ nexu deuincta catenæ,
Pectoris arcano carcere præda later.
Vincla pati tandem, nodosque ediscite crines;
Auſi olim Dios implicuiſſe pedes.

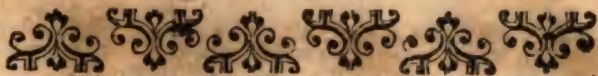

XXXII.

De S. Mariæ Magdalenaë imagine
intra rosam depicta.

PUlchra rosæ gremio tua, Magdala, fulget imago;
 Ausonias auges hic ubi veris opes:
 Gallia ubi assurgit, tumultum tibi lilia condunt;
 Lilia regalis gloria prisca domus.
 Scilicet hæc florum tibi munera blanda ferebat;
 Cum latuit ficto Rusticus ore Deus.

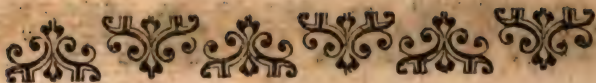

XXXIII.

De S. Maria Magdalena,
& de S. Ignatio Loiola vertente
mense Iulio, vtrique
natalitio.

L Ethali ferues curarum quisquis ab æstu;
Lethæo quisquis frigore corda riges;
Huc ades; ex oculis Ignatius elicit ignes;
Magdalis ex oculis flebile flumen agit.
Ignati arderent Borealia frigora flammis;
Deferueret aquis, Magdalis, Ætna tuis.

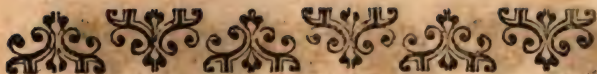

XXXIV.

De S. Maria Magdalena,
& de S. Ignatio Loiola ad impudici
medelam intra aquas obruto.

Nobile par Diuūm reuocat solennia templis;
Pone ades Ignati; Magdala prima præt.
Merfit se gemino lacrymarum Magdala riuo;
Obrutus, Ignati, diceris inter aquas.
Par amor amborum est Cyprias extinguere flammās;
Occidat vt lymphis edita Cypris aquis.
Causa impar; Loiolam aliena incendia mergunt;
Fax tua te largis, Magdala, merfit aquis.

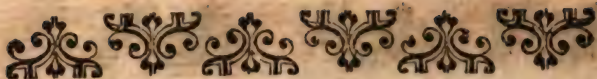

XXXV.

Ad S. Martyrem Luciam Virginem
Syracusanam .

Lucia Amazonidum cælestum gloria , Auerno
 Feruida bellatrix quæ fera bella moues:
 Inclyta Sicanio Virgo decus addita regno ;
 Ætheriisque choris addita Diua decus:
 Mellito calamos fæcundos nectare felix
 Educit gremio Sicelis ora suo :
 Melle mage Hyblæo ; Siculo mage nectare ferrum,
 Quod tibi transadigit guttura, dulce sapit.

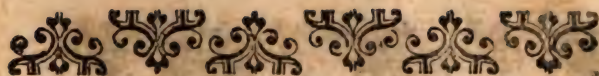

XXXVI.

De S. Lucia Virgine , quam Pascha-
sius impius præfectus irrita vi
ad impuditiæ fornices
trahi iussit .

Illa hæc Sicania laus inclyta gentis Amazon ;
Forma, Pudor, Virtus, lis vbi vestra foret:
Ambitione pari, studio non impare, vobis
Vnam tergeminis est decorasse labor.
Proh scelus ! Hæc Veneris subeat quò testæ, satelles
Urget præcipites accelerare gradus .
Virgo immota manet; qualis Marpesia cautes;
Qualia Rhiphæo robora querna iugo .
Hanc circum rapidis acies Vulcania flammis
Cum fureret, trepidans vrere flamma nequit.
Poscit opem Cypris Vulcano à coniuge: Virgo
Hoste sed è gemino bina trophæa refert .

XXXVII.

Ad S. Luciam Virginem, cui ab
Ecclesia dicitur:
Columna es immobilis Lucia
sponsa Christi.

M Armoreo, ut fama est, Solymæi in limine templi
Ornabat bifidas sculpta columna fores :
Diuite mole super dum candida lilia surgunt,
Insignit niueo flore cylindron apex.
Lucia, te stabilem præfers immota columnam ;
Virgineusque refert Lilia cana nitor :
Astra subi; ætheriæ foribus decus adde Sionis;
Sit minor hinc etiam quò Solimæa Sion.

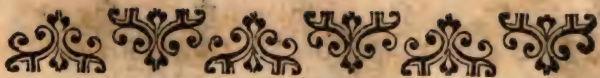

XXXVIII.

De S. Lucia Virgine , quam Pascha-
 fius Præfectus taurorum irrita-
 vi ad impuditiæ forni-
 ces trahi iussit.

Sicelis Heroïna faces exosa iugales,
 Ad Veneris trahitur cannabe vincula lares.
 Illa immota gradum , fixas imitata columnas
 Eludit stabili-Cypria vincla pede .
 Hinc biugus prona ceruice refigere taurus
 Irritus arcanum Virginis vrget onus .
 Si te iterum tauri sub imagine Iuppiter abdis ;
 Quam frustra Europæ furta nouanda putas !

XLIX.

Saxa in parietem diuinitus repente
constructa. S. Marcianam Vir-
ginem ab impudico
tuentur.

A Lite cum Virgo fugeret per devia cursu;
Insequitur prædo, tergaque pene premit.
Mira fides! lapidum confurgit in æera moles;
Obscænasque arcent marmora iuncta manus.
Hic si vallasset paries Minòia tecta;
Pressisset Thesei non Ariadna ratem.
Cautior hæc Helenæ, Menelae, repagula ponas;
Ægæas frustra findet adulter aquas.
Huic non dissimili munimine tuta, repellet
Ocyus infestos Penelopea procos.
Hac si texisset thalamum Lucretia mole;
Irrita Tarquinio Cypria flamma foret.
Hoc si saxorum latuisset in aggere Daphne;
Panderet haud virides Laurus odora comas.
Hoc se si Europe tutamine texerat olim;
Iuppiter incassum sub boue raptor erat.
Si Danaën detur tali circumdare muro;
Irritus aurato Iuppiter imbre fluet.
Sancte Pudor, tua rescindat ne iura Virago;
Non deest in cæno marmore cana fides.

XL.

S. Marcianam Virginem ab impudico
 saxa in parietem diuinitus
 repente constructa
 tuentur.

PRædonem velox fugeret cum territa Virgo;
 Cum propiore celer tenderet ille gradu:
 Protinus, abscedat dimissa vt Virgine prædo;
 In murum attolli cernitur alta filex.
 Si filicis venis Vulcani conditur ignis;
 E filice hac Veneris percita flamma fugit.

XLI.

Idem Argumentum.

CUm Veneris fugeret pellacia retia Virgo;
 Venatorque sequax cum prope terga foret:
 Celsior en paries tellure attollitur ima:
 Cogit & obscænos hinc procul ire pedes.
 Inuia congesto diuortia surgere saxo,
 Attonito Virgo lumine læta videt.
 Quid se Thebanæ iactet nunc conditor arcis,
 Structaque Dirceæ mænia celsa lyra?
 Cesset Echionias animantem Amphiona cautes
 Tollere mendaci garrula fama sono.
 Ocyus, amota pharetra, iaculisque relictis;
 Cernitur en muros condere dius Amor.

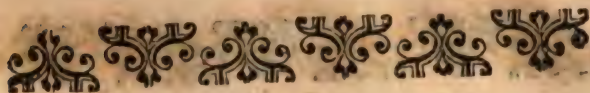

XLII

S. Marcianam Virginem ab impudico
saxa in parietem repente
diuinitus constructa
tuentur.

T Vta Dionæos vt Virgo temneret astus;
Opponunt socio fædere saxa latus.
Ocyus hæc properant subito succrescere muro:
Inde rapit trepidam Cypria pulsa fugam.
Hanc si ferrato Mauors petat ariete molem;
Cypridi iunctus amans, Mars quoque victus erit.
Vibret in hanc rapidos Veneris vir Mulciber ignes;
Vulcani, & Veneris territa flamma cadet.
Talia si fuerant Neptunia mænia Troiæ;
Irritus Argolicis ignibus ardor erat.
Ambiret similis si forte Ceraunia moles;
Irrita iactarent tela trifulca minas.
Quæ, cælestis Amor, bene fixa repagula ponis;
Vna tua excipiunt spicula, dius Amor.

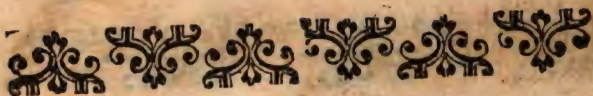

XLIII.

De Sancta Vrsula.

Clælia quid tantum transmissum Tybrida iactas?
 Virgine quid tantum sospite, Roma, fremis?
 Maior hyperboreo se attollit ab orbe Virago;
 Nobilius iactat terra Britanna decus.
 Clælia iter patrias ad sedes Tybride tendis;
 Oceano ad Superos Vrsula tendit iter.
 Aut iter, aut metam spectes minor æthere Roma:
 Romano Oceanus Tybride maior erit.

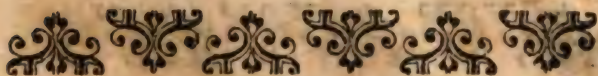

XLIV.

Ad S. Cæciliam:

SI Virgo ætherios potis es superare nitores :
 Teque minor rutilo Cynthus ore micat :
 Diuinis assueta oculos intendere flammis ,
 Te cæcam immerito nomine, Diua, refers.
 Lux mage debuerat tibi clarior indere nomen ;
 Quæ terris nitidos pandit eoa dies.
 At cæco Cypridis victo quod amore triumphes ;
 Cæcilæ, Virgo Lincea, nomen habes.

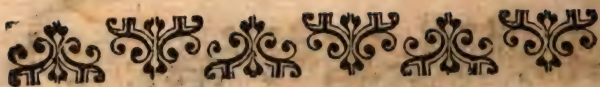

XLV.

De S. Columba Virgine, & M. quæ
Aureliani Cæsaris iussu in Lupa-
nar coniecta; inde intacta euasit,
Vrfa eius pudicitiam aduersus la-
scium iuuenem protegente.

Infames Veneris sedes, tecta impia, Virgo
Cogitur inuito dum subiisse gradu.
Barbarus en prædo Cythereæ percitus æstro,
Lasciuo Cyprias euibrat ore faces:
Virgineum, sed mira fides, tutata pudorem,
Impuras vindex reppulit Vrfa manus.
Hæc maris Vrfa vias, Cælo edita dirigat olim;
Naufraga ne Cyprio gurgite puppis eat.

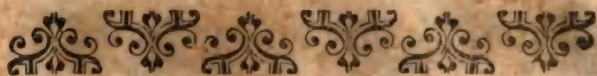

XLVI.

De S. Columba Virgine & M. quæ è
Lupanari Vrsæ patrocínio
intacta euasit.

Virgo, cui niuex nomen fecere columbæ,
Dum subit inuito Cypria tecta gradu;
Dente minax pauidæ custos en Virginis Vrsæ
Spirantem iuuenem prælia fæda fugat.
Si tua non alias habeat sibi biga columbas;
Cypri, tuas poteris iam pedes ire vias.

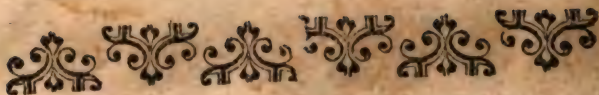

XLVII.

De S. Columba Virgine, & M. quæ
Aureliani Cæsaris iussu in Lupanar
coniecta, inde intacta euasit, Vrsa
eius pudicitiam aduersus lascium
Iuuenem protegente.

Nomine quæ, cordisque refert cādore columbam,
Cæsaris imperio Cypria tecta subit.
Inuita obscænis laribus datur hospita Virgo,
Idalio victus quò pudor igne cadat.
Virgini at innocuæ comes exilit ocyus vrsa;
Impiaque infestis territat ausa minis.
Adynaton Cæsar nequicquam perfide tentas;
Fæda erit haud vnquam cana columba lupa.

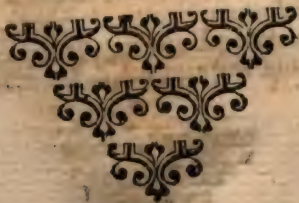

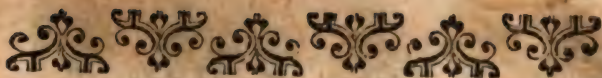

XLVIII.

Ad S. Cunegundam Augustam, quæ
ab igne illæsa suam virginitatem
Henrico coniugi probavit.

Virgineo candore fides illæsa iugalis.
Immeritam subeat ne, Cunegunda, notam;
Ire per innocuos interrita cerneris ignes;
Et premitur nudo pruna subacta pede.
Cum Cytherea suas in te vibret irrita flammæ;
Quam decet, ut frustra Mulciber igne furat.

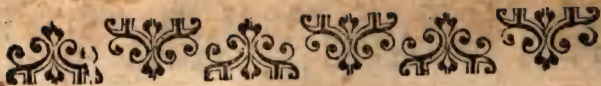

XLIX.

Ad S. Cunegundam Augustam, quæ
ab igne illæsa suam virginitatem
Henrico coniugi probavit.

Avgusta innocuo vestigia figis in igne ;
Vt face virgineas experiare niues:
Quas cælestis Amor iacit in præcordia flammæ;
Igne Dionæo te procul esse probant.
Verte gradus: cælo quæ lactea semita candet,
Dignior est, plantis quam, Cunegunda, premas:
Quod si nuda iuuat vestigia figere flammis;
Astra suas properant supposuisse faces.
Strata tibi iaceant argentea cornua Phœbes;
Ni maculet Phœben Endymionis amor.

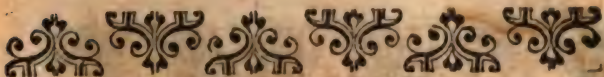

L.

S. Cunegunda Augusta ab igne illæ-
sa suam virginitatem Henrico
coniugi probat.

N Oſcat vt Henricus non læſi ſigna pudoris,
Virgineamque probet regia nupta fidem;
Sternitur igne ſolum, pruniſque aſarota coruſcant;
Perque ignes Virgo fertque, refertque gradus:
Sæpius illa faces plantis innoxia calcat;
Nec pauet ardentes ire, redire vias.
Quis neget innocuas propiore ſub æthere flammas?
Par cælo flammas en Cunegunda premit.

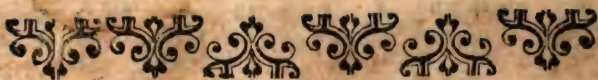

LI.

S. Cunegunda Augusta ab igne illæ-
sa suam virginitatem Henrico
coniugi probat.

I Mperij folio decus ingens addita Virgo;
Falsa subit Cypriæ probra pudenda facis:
Fida sed Augusto probet vt connubia coniux;
Ignibus instratis fert Cunegunda gradus.
Verte aliò gressus; meritos, Augusta, triumphos;
Cypride deuicta, non tibi flamma ferat.
Quem Venus ante alios astrorum diligit ignes;
Patria cum repetes sidera, Diua, premas,

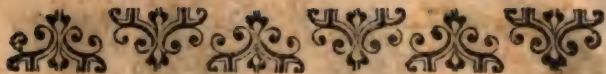

LII.

Julianus Antiochenus Martyr, & Basilissa Virgo nuptijs inter se celebratis; brumæ tempore rosarum fragrantiam in cubili collocati senserunt: cuius odoris suauitate capta Basilissa vnà cum sponso in Virginitate perseuerare decreuit.

M Ira fides! dum sæuit hyems, dum frigida cælo
 Ingeminant iras flabra Borèa suas;
 Naribus ecce rosæ blandas odor attulit auras,
 Coniugij subiit cum Basilissa torum.
 Hinc tua, sancte Pudor, vir soluere iura recusat;
 Sponsaque concordi fœdere iuncta viro.
 Cypri, rosam mentire tuo ne sanguine natam;
 Aspice virgineo germinat illa toro.

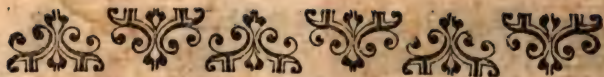

LIII.

Idem Argumentum .

C Vm Virgo thalamum subiit Basilissa iugalem;
 Connubijque faces fulgere gaudet Hymen :
 Aflat Dius amor fragrantia munera veris ;
 Purpureasque torus spirat odore rosas.
 Cypridis hinc tædas procul Heroïna repellit ;
 Virgineique sequi iura pudoris amat .
 Spinosas Erycina ferit sub pectore curas :
 Dona pudicitæ sint sine vepre rosæ .

LIV.

Lucinda Itala virgo sibi faciem ex-
 tincto carbone denigrat, vt im-
 puras amantis iuuenis faces
 extinguat.

Virgineos animos, pulsosque cupidinis ignes
 Virginea Aonidum promere voce iuuat.
 Innocuos operit vultus nigrore Virago;
 Ne niueo accendat Cypridis ore faces.
 Nigra tamen formæ quando nil officit; optat
 Linqvere candores Indica bacca suos:
 Lactea sidereo quæ semita fulget Olympo;
 Sit ne illi ab similibus, nigrior esse velit.
 Quodque atros vultu præfert Lucinda colores;
 Candidam Anaxagoras iam neget esse niuem.

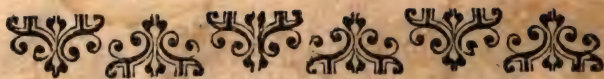
• LV.

Idem Argumentum.]

N Igritie Lucinda genas sibi sedula munit;
 Casta Dionæas dum fugit illecebras.
 O decus Aufoniæ, si quid mea carmina possunt;
 Nulla animis laudes eximet hora tuas.
 Interea labes vt tergas ore nigrantes,
 Quæ tibi candidulas occuluere genas;
 Natiua vt redeant squallenti lilia fronti,
 Calliope Aonio vertice fundit aquas,

LVII

LVI.

Idem Argumentum.

D Vm fædat Lucinda bonas nigredine malas:
 Tutus vt atrato se tegat ore pudor.
 Alba ligustra cadunt: nigra me vaccinia pellunt:
 Hoc gemit Idalius carmine mæstus Amor,
 Alba ligustra cadant; nigra me vaccinia seruant:
 Hoc canit exultans carmine dius Amor.

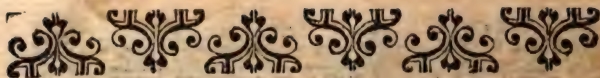

LVII.

Lucinda carbone nigra candidum
pudorem seruat.

Pieridum, Lucinda, tuas me carmine laudes;
Castaliaque iuuat concinuisse Lyra.
Candida præ niuibus tibi polluis ora, Virago;
Et Veneris soboles, quæ iacit arma, fugis:
Vna potes fædas nigrore repellere mendas;
Sordesque arceri sordibus vna doces.
Occule frontis ebur; malis superingere labes;
Sic albus iaculis non scopus vllus erit.

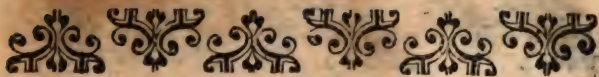

LVIII.

Lucinda carbone nigra candidum
ambibus pudorem seruat.

Fædauit roseas Lucinda nigredine malas;
 Cypridas vt Iuuenis vinceret insidias.
 Vicit iō:niuei custos nigror iste pudoris,
 Cælite fidereus lumine candor erit.

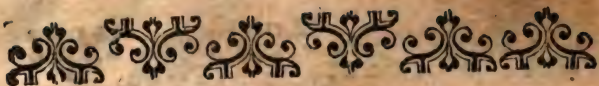

LIX.

Idem Argumentum .

L Vcindæ insidias inhians dum tendit amator;
 Illa sibi custos ora nigrore tegit,
 Conde genas, Virgo: tibi lactea colla reconde:
 Dulcia serpentes pocula lactis amant .

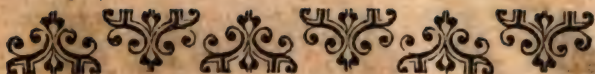

LX.

Lucinda carbone nigra candidum
pudorem seruat .

Virginis insidians, Erebo suadente, pudori,
Mille amens fraudes pectore versat Amans.
Illa Dionæum quò fulmina vibret in hostem;
Malarum obnubit fæda nigrore decus.
Hinc reor edidicit cælum, cum fulmina torquet,
Sidereas atra condere nube faces .

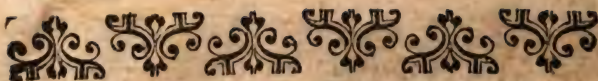

LXI.

Idem Argumentum.

O Lux Ausoniae, custos ò fida pudoris:
 Vt Cyprin eijcias, ora nigrore tegis.
 Conde genas, Virgo; nil delinire meretur
 Ardorem niuibus Cypria flamma tuis.

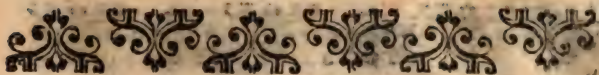

LXII.

Lucinda extincto carbone nigra
Veneris ignem depellit.

PUlchra pudicitiae serues vt Lilia Virgo,
Infcis immeritas labe nigrante genas.
Sic potes & Cyprias innoxia temnere fraudes;
Quæque minax natus Cypride tela iacit.
Quod si nigra genas Ægyptia forte videris;
Cælestis Solymæ candida ciuis eris.

LXIII.

Idem Argumentum.

DVm nigrore genas tibi polluis, inclyta Virgo;
 Quæ Cytherea iacit retia fæda fugis.
 Fucatus candor, superaddita purpura malis;
 Ornamenta oculis sunt male grata tuis.
 Parthænope ô tales foueat pulcherrima mille;
 Tegmine quas nigro delituisse iuuet.
 Idaliæ volitant ad candida recta columbæ;
 Pennis atra citis effugit ales Amor.

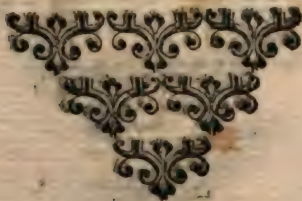

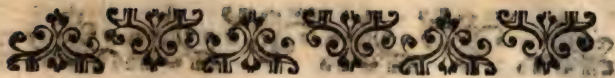

LXIV.

Lucinda extincto carbone nigra
Veneris ignem depellit.

Q Væ pòtes Arctoas candore præire pruinas,
Carbone innocuas polluis atra genas.
Suncet, vt fugias quæ Cypris / picula tendit;
Nigranti Virgo recta colore lates.
Hæc tibi nigrities, vbi fulgeat aurea Virtus,
Hercules lapidis grandius inllar erit.

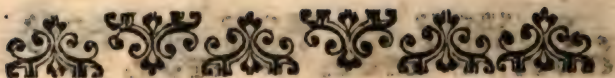

ILXV.

argia Idem Argumentum. sibi. I
 .alleqab mengi anenav

O Quam te memorem, Virgo? quo carmine laudes
 Pieris extollar Calliopea tuas?
 Lacteolis malis superingeris atra nieroem;
 Ut Veneris valeas exuperare dolos.
 Pulchrior inde miscat tibi, calo iudice, forma;
 Gravior exurgit fronte nigrante decor.
 Candida natiuis obnoxia Cynthia mendis,
 Quàm superet similes ducere fronte notas.

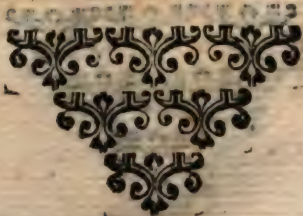

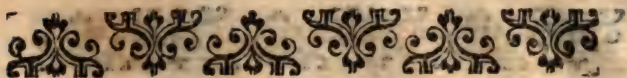

LXVI.

Lucinda extincto carbone nigra
Veneris ignem depellit.

In nuba amatoris Lucina exosa furorem,
Fædauit niueas terre nigrante genas;
Ausonides discant artes, quibus Itala miles
Hoste triumphato certa trophæa ferat.
Scilicet atratos subiit bona larua colores;
Cypri, nigro vt puerum terreat ore tuum.

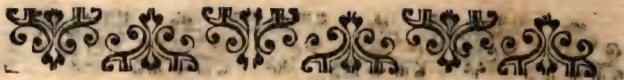

LXVII.

Idem Argumentum :

VT cupidi obtutus Lucinda repellat Amantis;
 Nigritie vultus occulit atra suos.
 Quàm bene flauenti sub crine nigerrima Virgo;
 Æthiopum auriferas indicat ore plagas!
 Quàm bene, sancte Pudor, cæli plaudente theatro;
 Atrato enituit tegmine cana Fides!

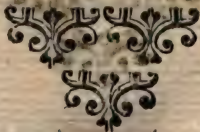

LXVIII.

Lucinda extincto carbone nigra
Veneris ignem depellit.

Lucinda innocui decus immortale pudoris,
Ausonias inter gloria prima nurus;
Ora Dionæo quò lactea condat ab hoste;
Attratas subiit recta nigrore notas.
Sed nigra Virgineum minuit nota nulla decorem;
Cælestumque oculis gratior inde micat.
Roscida si tales nox pandat ab æthere vultus;
Impiger Oceano, Cynthia, conde iubar.

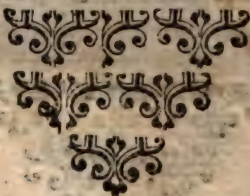

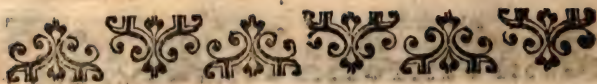

LXIX.

Argin Idem Argumentum.

CAndores anteire potis Lucinda niuales,
 Carbone aratis, polluit ora notis;
 Improbi vt infidias victrix superaret amantis;
 Impete quem cæco Cypridis ignis agit.
 Hinc niueos Virgo tutata nigredine vultus,
 Impauido insanas reppulit ore faces.
 Sancte Pudor, potes extinctis si vincere prunis:
 Quid iactet petulans ignea tela Venus?

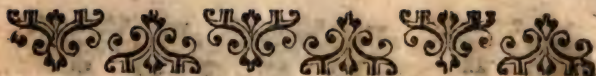

LXX.

Lucinda extincto carbone nigra
Veneris ignem depellit.

I Talidum Heroïna decus, Lux inclyta cætus
Virginei, Cypridis vincere docta dolos;
Mille cupit linguas mea Pieris, oraque mille,
Detur vt in laudes largius ire tuas.
Tu Venerem aduersus niueum tutata pudorem,
Fædasti roseas torre nigrante genas.
Extulit hunc Siculis torrem, si Mulciber antris;
Plectere iam didicit coniugis ausa suæ.

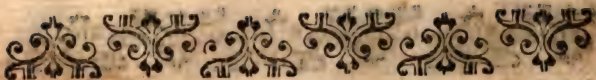

LXXI.

Itala Virgo corporis, animique doti;
 bus diues: fortunæ bonorum pau-
 perrima; cæsis capillis, eorum
 pretio Gelix matris extre-
 mæ egestati subuenit.

D Ira fames Gelix dum languida viscera torquet;
 Pallentesque artus esca nec vlla leuat:
 Maternam esuriem solers miserata Virago,
 Execuit flauas, aurea fila, comas;
 Venalesque dedit; pretioque alimenta parenti
 Apparat, & lethi proxima fata fugat.
 Stellæ instar Virgo, ne nunciet impia matri
 Funera, crinitum noluit esse iubar.

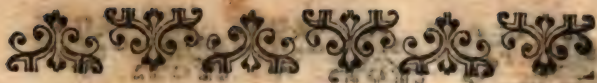

LXXII.

Idem Argumentum.

Cæsarie execta crines pia vendidit aureos
 Nata; genitricem quò dape pascat anum,
 Ora rigans lacrymis, luctu crescere fronte capillos
 Optat inops, releuet matris vt inde famem.
 Proh pietas! Tagus huc, vndaſque effundat Hydaspes;
 Pactoli gazas mittat arena ſuas:
 Vberiore ſinu ſe totum prodigat Hermus:
 Ferro aureas, Virgo, cadere parce comas.
 Sæuitiem pelagi, me iudice, vincitis amnes;
 Ni celerem huc aureo gurgite fertis opem.

LXXIII.

Idem Argumentum.

C Ogitur innocuum sibi cædere verticis aurum
 Maternam Virgo pellat vt esuriem.
 At ceruice iterum coma Virginis aurea surgat;
 Venalesque iterum dent alimenta comæ.
 Viue diu tanto ter felix pignore mater,
 Nestoreos superes sospite prole dies.
 Aureis empta comis ætas erit aurea posthac;
 In Mortem soboles aurea tela iacit.

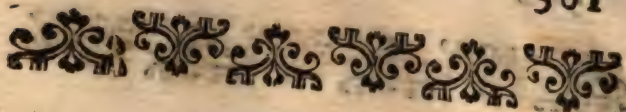

LXXIV.

Idem Argumentum.

S Emianimem matrem pia Virgo recreat esca;
 Quam niuea crinis fronte recisus emit.
 Hinc Libitina procul,procul hinc abscedat egestas;
 Spicula in has Virgo quam pretiosa gerit!
 Mater natæ habeas, vitalia fila, capillos:
 Vitam alijs Phryxi vellere Parca neat.

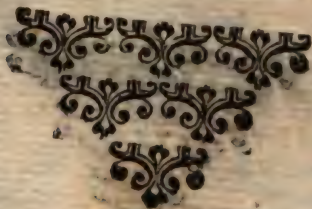

LXXV.

Idem Argumentum;

M Atris ut esuriem mihi depelleret esca;
 Hanc aureis emit sedula nata comis.
 Crinis inops Virgo, cæsis malè tecta capillis
 Cernitur, & lacrymis spargit egena genas.
 Cæsaries frustra Berenices æthere fulges:
 Quàm magè Virgineo vertice pulchra fores.

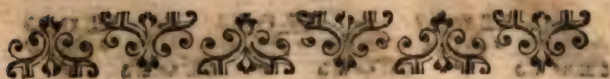

LXXVI

Idem Argumentum.

Crinibus auricomum viduat caput incluta Virgo:
 Ne matrem esurie fata suprema premant.
 Prisca quid infelix sua nomina Græcia lactat?
 Hesperiumque audet posthabuisse genus?
 Scylla patris crinem ferro secat impia: matri
 Virginis Ausoniæ dant alimenta comæ.

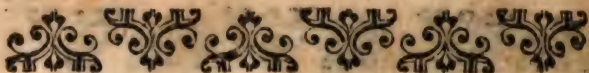

LXXVII.

De Sidonia Caracciola Marchionis
 Laimi vidua coniuge; quæ minitan-
 tibus Gallis captiui filij cædem, nisi
 arcem dederet; quatuor sibi filios
 pro Imperatore neci paratos super-
 esse respondit.

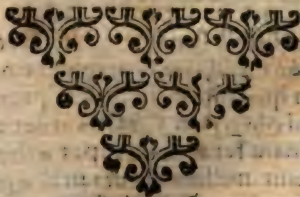
DUm captiuam hostis cernit Sidonia prolem,
 Obsessa inuicto mænia corde tegit.
 Olli Gallus atrox nati fera fata minatur;
 Ni excipiat muris Gallica signa suis.
 Sidoniam sobolis nil saua pericula terrent;
 Audet & hac rabidas temnere voce minas:
 Sunt super en quatuor mihi dulcia pignora nati;
 Hos perimi obsequio Cæsaris ardet amor.
 Cantu Heroinam ferat hanc super æthera Pindus;
 Cui dederunt nullam secula prisca parem.
 Par sortita foret si cor Sidonia Dido;
 Non tua, Pygmalion, præda Sichæus erat.

LXXVIII.

Iudith aduersus Holofernem!

B Ethuliæ columen, pulcherrima prodit Amazon,
 Certior Assyrij sternere castra Ducis.
 Olli nulla aureos premit ærea cassida crines;
 Blanda tegit nullus ferreus ora rigor.
 Nuda genas, audax galeæ munimina temnit.
 Pectore loricæ tegmina nulla subit.
 Illius arma decor: faciem si texerat armis,
 Assyrium aduersus, miles inermis erat.

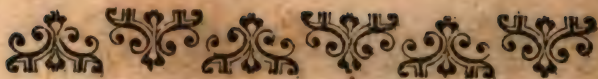

LXXIX.

Iudith aduersus Holofernem.

F Reta Deo monstrante viam Solymèia miles
 Prodit, vt Assyrijs bella cruenta ciat.
 Nulla sed intorquer pugnaci hastilia dextra;
 Hastata rudior prælia ferre manu.
 Illius hasta oculi, quorum si fulmina cernis:
 Creditur Æacidæ Pelias hasta minor.

LXXX.

Judith aduersus Holofernem
ex illo Judith 16.

Sandalia eius rapuerunt oculos eius.

I Nclyta bellatrix, Solymææ gloria gentis
Impauido subiit barbara castra gradu.
Primò hostem fixisse Syrum pede dicitur aureo;
Dehinc ferro Syrium dissecuisse caput.
Par laus est manibus, par pulchris debita plantis:
Summa dedere manus vulnera, prima pedes.

LXXXI.

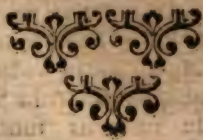

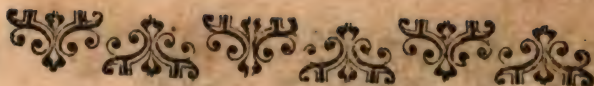
LXXXI.

Ad Iudith Holofern's castra peten-
tem ex illo Iudith 16.

Sandalia eius rapuerunt oculos eius.

O Quam te memorē Ifacidū pulcherrima miles,
Bellica Amazonidas vincere laude potis?
Te sua cum Assyrius subeuntem castra tuetur,
Formolis pedibus lumina fixa rapis.
Quin reor, ætherios Cœli cum presseris orbes,
Pellaci rapies ætheris astra pede.
Rapta tamen doleat ne sidera tristior æther,
Astra oculis cernet latior aucta tuis.

LXXXII.

Extinctæ Herodis perfidi coniugis
immanitate Mariamnæ Pyramis
innocentiæ testis extollitur.

Noscere ne te,
Quas cernis, pigeat notas;
Hoc sita tumulo Mariamna iacet;
Effero infelix data præda monstro:
Herodi vxor malè iuncta viro.
Conferas illi decus omne priscum;
Nullam Ifacides videre nurus;
Quæ sceptrâ dignius inclyta gereret manu;
Seu formam spectes, niuei seu iura pudoris:
Seu placidos mores, cordetq; pectora quæras.
Sæuius at Herode Libya haud monstrum tulit;
Neque inhospitale Caucasî vidit iugum;
Non Lerna, Nemea, aut horridæ Stygis lacus.
Huius tyrannide innocua subiit necem.
Mariamna, Solymùm spes, amor, columen decus,
Hic lacrymas nisi des, eris mihi par lapis.

LXXXIII.

Semiramis Assyriorum Regina, cum ei circa cultū capitis occupatæ nunciaretur Babylonem defecisse; altera parte crinium adhuc soluta, protinus ad eam expugnandam cucurrit: nec prius capillorum decorem in ordinem, quā tutā urbē in potestate suā redegit. Val. Max. l. 9. c. 3.

Cæsariem in nodum cohibere Semiramis auro.
Caperat, errarent cum sine lege comæ.

Interēa Babylon rapido fremit arma tumultu;

Temnit & excusso regia iura iugo.

Præcipitat Regina moras domitura rebelles;

Cernit & impauido cervice tela gradu.

Protinus ira cadit, tumidique insania vulgi;

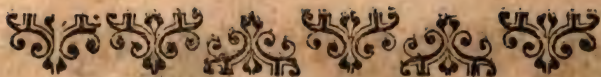
Pacataque minax pellitur urbe furor.

Regalem domita Babylone Semiramis arcem

Intrat, adhuc flauas irreligata comas.

Æthere crinitis foret hæc par omnia flammis;

Pelleret effusis ni fera bella comis.

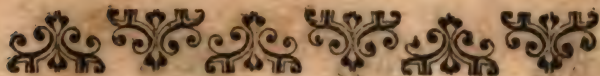

LXXXIV.

Idem Argumentum :

I Nnexo crines religare Semiramis auro
 Cæperat, haud vlla dum fuit arte coma.
 Turbidus interea sæuit Babylone tumultus;
 Detrectantque pati libera colla iugum.
 Ocyor incompertis prodit Regina capillis;
 Olli pacata subditur vrbe furor.
 Hinc arcis repetit regalia limina victrix;
 Pergit & effusas neçtere fronte comas.
 Exleges populos, fluidos sine lege capillos,
 Par Heroinæ est composuisse labor.

LXXXV.

Idem Argumentum.

L Axa semiramidi coma cæperat aurea cogi;
 Defecisse Syrus cum Babylona refert.
 Euolat illa ardens, passis post terga capillis;
 Notaque belligera corripit arma manu
 Incomptus sit crinis ait; coma libera nexus
 Crinales vittæ vincla rebellis erunt.

LXXXVI.

Idem Argumentum.

D Educit crines dum dente Semiramis Indo;
 Reginae Babylon iura subire negat.
 Arripit illa audax incomptis crinibus arma;
 Infert Cæsarie cura nec vlla moras.
 Ferrea præstat, ait, domito dare vincula collo;
 Aurea quàm passis neetere vincla comis.

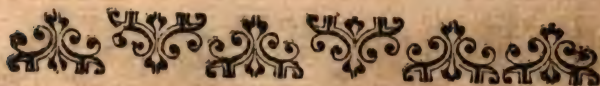

LXXXVIII

Idem Argumentum .

Vertice laxarat crinale Semiramis aurum;
 Crinē ut cryſtalli comeret arbitrio .
 Pars nodo excipitur : pars altera penſilis errat ;
 Liberiorque regit candida colla coma .
 Seditio intērea incendit Babylone rebelles ;
 Iurſque perfringi regia vulgus amat .
 Ocys accurrit paſſis Regina capillis ;
 Auguſtoque cadit petitus ore furor .
 Quod victos ſubigat populos, dehinc tempora vittis ;
 Orbeſemiramidem didita fama canat .

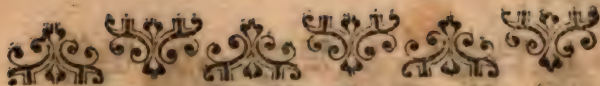

LXXXVIII.

Semiramis.

Heroïna Syris olim celeberrima regnis,
 Soluerat auricomam vertice cæsariem.
 Seditio interea Babylonïa mænia turbat;
 Regina incomptis corripit arma comis.
 Hastam dextra regit; rutilam subit ægida pectus;
 Fido sub clypei tegmine læua latet;
 Cassis obit crinale aurum; sic ferrea terris.
 Secula quondam aureos eripuerunt dies.
 Subditur hinc Babylon; ætas redit aurea; fuluæ
 Casside reclusa cum micuere comæ.

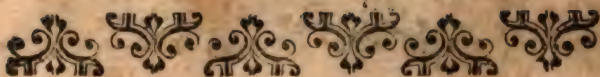

LXXXIX.

Semiramis.

Cæsariem Assyrij cum solueret arbitra regni;
 Lex vt crytallo iudice danda foret.
 Reginae trepidus miles Babylona rebellem
 Nunciat: incomptas deserit illa comas.
 Comimus incassum crines, ait; inde superba
 Executiat Babylon si diadema manu
 Sit coma ludibrium ventis: tibi ludicra hūnquam
 Sceptra Semiramidis, turba rebellis, erunt.

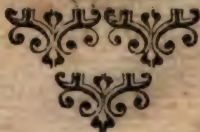

XC.

Dido Æneæ abeunti.

I Mprobe, tu ne Pij male debita nomina iactes?
 Te ne Dea natum, perfide, matre rear?
 Te genuit Cybeles Ida sub rupe leana:
 Ore refers matrem cyprida, corde leam.
 Ore vibras mendax fraterna Cupidinis arma:
 Pectore Gerulæ tigridis arma tegis.
 Effera quàm blando cæles præcordia vultu!
 Quàm placidis simulas mitia corda genis!
 En, quod in Argolico damnaras sæpius hoste,
 Mentita fallis tu mihi frontè fidem.
 Tros fueras olim; abscedis Carthagine Graius:
 Troiaque te ciuem, perdit Elisa virum.

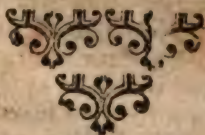
XCI.

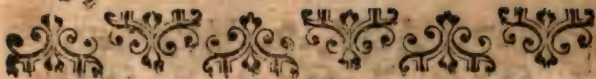

XCI.

Dido Æneæ abeunte.

Fleuimus, & flêdo haud nostros restinximus ignes;
 Extinxisse meas mors dabit igne faces.
 Funereis tædis penetrati in sede sub auras
 Stet pyra, quam Phrygiæ noxia donategant.
 Hic Anchisadæ exuuiæ, ferrumque relictum
 Dent mihi succento funera sæua rogo.
 Scilicet æquoreis tot aquis discrimina vidit
 Æneas, Dido quò face merfa cadat;
 Felix, heu nimium felix, si Dardana nunquam
 Pressisset Tyrias puppis iniqua plagas.
 Argolicum in Teucros vindex equus intulit ignem;
 Me miseram in flammis Trôia Tigris agit.

XCII.

Post Didonis Carthaginiæ Reginae
necem, ab Anna sorore in Punico
littore Pyramis excitata.

Qui fueram olim

Eloquij expertus,

Fandi ignarus, levis elinguis,

Mutas cogor promere voces;

Sculptasque gemens referare notas

Vell laxa pietas cogit, & dolor loqui.

Mendacij est, mihi crede, cador in ~~ius~~

Firmam, Viator, marmori præsta fidem,

Æneas Phrygius, Troiugenim genus

Huc e Dardania naufragus appulit:

Eruptus aquis Carthagini intulit faces;

Ereptus undis Hospitam rogo dedit;

Tadæque iunxit fûebres iugalibus;

Rupitque Reginae fidem, & vitam fugax.

Tyrijs cineribus ultor exurgat nepos;

Phrygijs sceleribus reddat ut vindex vices.

Hic lapidẽ Anna soror post funera ponit Elisæ;

Sidoniam illust cum Troius advena regno,

Laomedontææ repetens periuria linguæ;

Didonique tulit malefidæ incendia Troiæ.

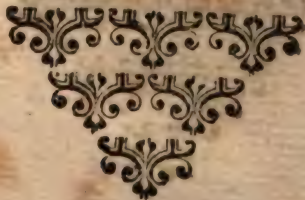
XCIII.

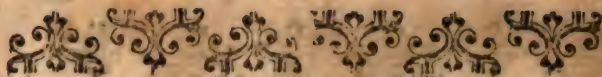

XCIII.

Amatæ Latinorum Reginae
tumulus.

Hoc gelido cineres tumulo servantur Amatæ;
 Quæ quondam Latio regia iura dabat.
 Dum mars natæ instat thalamum turbare iugalem;
 Matri feralem mors statuit tumulum.
 Quod generum extinctum credit, quod mænia flâmis
 Pressa videt, manibus deperit ipsa suis.
 Sic Troum indignata sequi regina triumphos,
 Cogitur inferias, Turne, præire tuas,
 Demeret ut seruis hostilia vincla lacertis
 Informi nodo libera colla dedit.

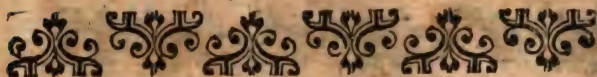
XCIII.

Ad Mariam Magdalenam Austria-
cam Archiducem Hettruriæ .

Auspice te, Maria, Austriacæ lux inclyta gentis,
Lætior Hettrulcos nrigat Arnus agros.
Olli Lydiaca inuideat Pactolus arena;
Inuideat rutila gemmifer Indus aqua.
Hinc noua venturis rerum discrimina seclis,
Æterna resonet viuuda fama tuba,
Florea torrenti pallescunt prata sub austro;
Tusca sub Austriaco lumine Flora viget.

XCV.

XCV.

In funere Margaritæ Austriacæ Hi-
spaniarum Reginae .

Cur nulli in eius obitu visi cometæ?

DVm cadit Austriadùm decus immortale, gemellas
Hesperias luctu procubuisse vides .

Tu tamen occasus Regum moniture cometes

Funesto nullas exeris igne comas .

An quia vera oritur cælo fax; illius ortum

Sidera mentitus præmonuisse nequis?

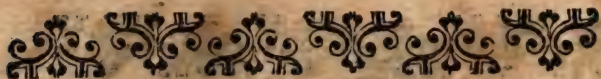
Anne comis cæsis, lacrymoso lumine , funus

Dum præis, radios oculuisse potes?

Scilicet in luctu tanto lugere cometis,

Quam lucere reor munera grata magis!

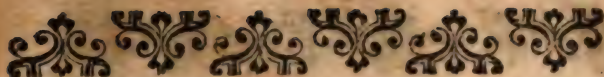
XCVI.

In funere Margaritæ Austriacæ Hi-
spaniarum Reginae.

De sideribus optico tubo recens
visis.

A Reifici nuper speculati lucida vitro
Sidera, sideribus vidimus aucta novis.
Sufficit an terris cœlum nova lumina; quando
Margaris occasum nox subit atra tuum?
An nova flebilibus facibus comitata feretrum,
Regij in obsequium funeris astra micant?
Anne oculis longinqua prius, certantia currunt,
Margaris, aspectus astra videre tuos?
Præscius anne novum dum Solem sperat Olympus;
Olli Luciferos præ iubet ire novos?
Quidquid id est: Augusta obijt: miserate dolorem
Terræ æther, fle oculis funera tanta novis.

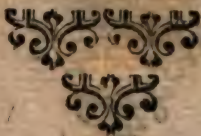

XCVII.

In funere Margaritæ Austriacæ
Hispaniarum Reginae.

A Etheris ante ignes adamas fulgore superbit ;
 Ante ignes niuea luce superbit onyx.
 Lucifer Oceano rediens, tibi cerrat Iaspis ;
 Cum matutinum sparseris ore diem.
 Nec tibi natiuis cedit flammis hyacinthus ;
 Cum grauis argento cornua, Luna, quatis.
 Diues Iaspis, onix, adamas, hyacinthus, Eoi
 Munera, erythræi dona superba maris.
 Cuncta tibi cedant, ò quæ fulgentior aureum
 Sidereo reſeras, Margaris, ore iubar.
 Orta ſolo, terris gemmarum lumina fulgent:
 Orta ſolo, ætherio, Margaris, orbe micæ.

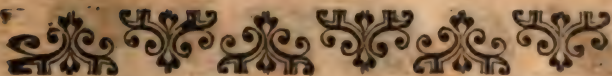

XCVIII.

De sicciore anni tempestate, quæ
Margaritæ Hispaniarum Re-
ginæ obitum antecessit.

I Ngruit acris hyems, fugit æthere serior æstus;
Arida nec pluuiam concipit herba Iouem.
Auster nulla suo vaga flamine nubila cogit;
Squalidaque exurit longior arua sitis.
Ænea iamdudum cæli vocat æquora, mærens,
Dura vocat votis rusticus astra suis.
Heu imbris veniet, iustum ne accersite tempus;
Cum ferus Austriadum tanget & astra dolor.
Quis scit an Æolias animas congesserit auster;
Rumpat ut in gemitus flamina pressa dolor?
Quis scit an hybernos cælum congesserit imbres;
Diues ut Augustæ funera fleret aquis?

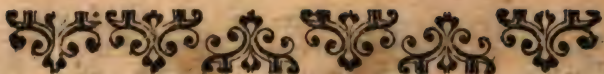

XCIX.

In Isabellæ Borboniæ Hispaniarum
Reginæ autumni tempore
obitum.

P Vlsa procul terras dum feruida deserit æstas;
Arentesque agros lenior aura beat:
Pomaque dum ramis maturior educat arbos;
Pendulaque incuruo stipite mala rubent:
Hesperia Regina dolor, decus addita Diuis,
Se nobis propero funere mersa rapit.
Munera an autumnno noua dat cum pomifer annus;
Cælum etiam è terris tunc sua poma legit?

C.

In Isabellæ Borboniæ Hispaniarum
Reginæ obitum.

A Vsoniæ profugis cum pax effulserat armis;
Ire iterum in luctus funera mæsta iubent.
Flagitat Augustæ meritos dum Nestoris annos,
Multa gemens Siren irrita vota dolet.
Sidera Elisa subit; sua secum lilia cælo
Vernant; nos lacrymis flebilis vrget hyems.

F I N I S.

CENTVRIA
QVINTA

PIA;
ET MORALIS.

ALYVTEZ

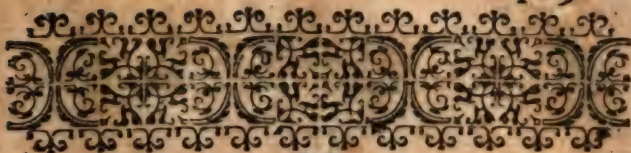
ATVVO

PIA

ETHORALLS

1773

1773

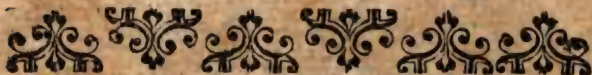
CENTVRIA V. PIA, ET MORALIS.

I.

De Templo S. Ignatio munificentis-
sima Cardinalis Ludouisij libe-
ralitate Romæ excitato.

P Rodigit argenti dum munera, prodigit auri;
Dum gemmarum effert millia larga manus:
Ingentes Heros Ludouisius excitat aras;
Quas alacri admirans lumine Roma videt.
In medio dios spirans Ignatius ignes,
Ferueret dat multa Romula corda face.
Fama quid Ionij memoras incendia templi?
En templum innocuo claris igne flagrat;

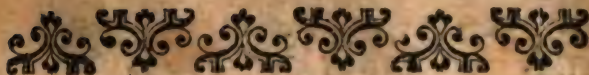

II.

In S. Ignatium Loiolam Societatis
Iesu parentem.

Nympha Polo traxisse faces Egnatia priscis
Creditor; hinc olli victima cæsa cadit.
Irrita credulitas ! medijs saltem ignibus umbras
Mendaces vera pellerè luce iuuet.
Fers Cæli, Ignati; fert Orci Egnatia flammæ.
Quàm simile ab simili nomen ab igne trahis.

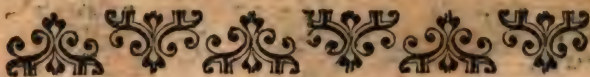

III.

In S. Ignatium Loiolam Societatis
Iesu parentem.

E Vocat è Cælo terris Egnatia flammæ;
Dixere hinc illam Romula sacra Deam.
Inde reor traxisse ignes, vbi tertius orbis
Ostentat Cypriam, lumina dira, facem.
At pepulisse olim Cyprios Ignatius ignes
Dicitur, 'algentes obrutus inter aquas.
Scipiadæ si victa suum dedit Africa nomen;
Victa tibi, Ignati, Cypria flamma dedit.

IV.

In S. Ignatium Loiolam Societatis
Iesu parentem.

Emblema:

Cuius pictura Saturnus.

Quid, Saturne, pigro metiris tramite Cælum?
Implicat hærentes quæ mora lenta rotas?
Aurea forte olim percurrere secula doctus,
Euoluis tarda ferrea secla via?
Rumpe moras; ferreos Ignatius expulit annos:
Aurea percurras secula, rumpe moras.

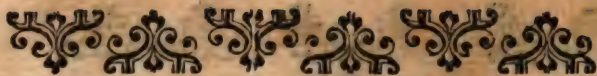

V.

In S. Ignatium Loiolam Societatis
Iesu parentem.
Emblema.
Cuius pictura Mercurius.

Quid tantum nocuam iactas, Cyllenius, artem?
Fallacique iuuat condere furta manu?
Loiolæ eloquium innocuo Mortalibus astu
Pectore vel medio cor rapuisse ferunt?
Raptorum bone Præses, Auo quid Atlante superbis?
Scilicet altum humeris æthera fulcit Atlas.
At victrix Erebi, Ignatî Cælo edita proles,
Nobile nutantem pondus Atlanta premit.

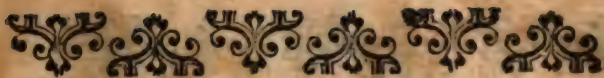
VI.

De S. Ignatio Loiola Societatis Iesu
parente tormenti bellici ictu
faucio, Emblema.

Cuius pictura silex chalybe icta
scintillans.

F Rigidus ante lapis, chalybis si personat ictu.
Protinus ardentes excitat inde faces.
Loiolam igniuomo cum Martia percutit are
Machina, cælesti flammiger igne micat.
Illum quàm doleas, Gradiue, laceffere flammis!
Illius igne cinis Cypridis ardor erit.

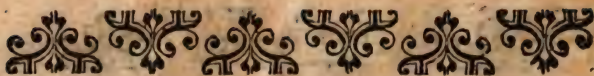

VII.

De S. Ignatio Societatis Iesu tormen-
ti bellici ictu saucio ;

D Vm tonat igniuomo ferus vndique puluere Ma-
Et pila fulmineo missilis ære volat: (uors,
Saucius ignito cadit hinc Ignatius ictu ;
Cælite mox illi pectus ab igne flagrat .
Quàm reuocasse globum Mauortia dextera mallet ;
Aurea dum fieri ferrea secla timet .

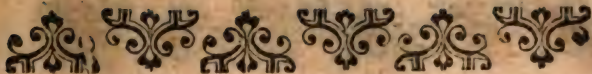

VIII.

De S. Ignatio Antiocheno à Leonibus dilacerato; & de S. Ignatio Loiola obeunte, dum Sol sub Leonis signo vehementius exarderet.

A Sfyrius lethali Ignatius vngue Leonum,
 Saucius ætherias fertur adisse domos.
 Tu letho propior, Loiola, inglorius heros,
 Ægra feres lentam carpere membra luem?
 Nulla theatra patent; tibi vulnera nulla Leonum;
 Victori superas dent meruisse plagas?
 Fallor; Olympi ingens referant conuexa theatrum;
 Inde necem Nemeæ vibrat ab ore Leo.
 Æmulus Alcidæ, Leo, sis. Ille æthere fulsit;
 Tu Loiolæa sidera luce beas.

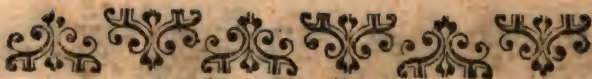

IX.

De S. Petri ad vincula, Sanctique
Ignatij Loiolæ solennibus.

H Erodis victor cum vincula, Petre, refringis;
 Vitæ etiam, Ignati soluere vincla potes.
 Dux utrumque præit cælestibus Aliger armis;
 Ætherioque flagrans lumine signat iter.
 Aurea Loiolæ, Petro se se ostia pandunt
 Ferrea: utrique impar hinc data meta viæ.
 Alter fidereæ subit ardua regna Sionis;
 Ast alter Solymæ tecta Sionis adit.
 Dispar hæc tempus discrimina fecerat: at nunc
 Vna dies ambos iungit, & vna Sion.
 Petre, refers filicem; filicisque Ignatius ignes:
 Hinc vos ignipotens fœdere iunxit Amor.

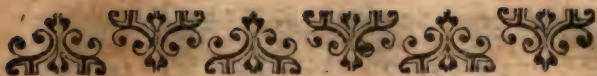

X.

De SS. Ianuario , atque Ignatio Loiola,
in eadem ara ad Neapolitanæ
ciuitatis præsidium depictis.

P Arthenope Ausonias inter felicioꝝ vrbes,
Prodiga te Diuum munera quanta beant !
Hinc celerem laturus opem Ianuarius adit ;
Hinc tua Loiolæ mœnia dextra tegit.
Vesuij Stygios arcet Ianuarius ignes:
Loiola ætherio deuocat orbe faces .

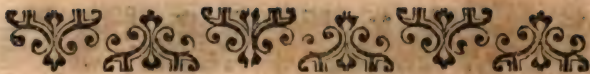

XI.

In S. Ignatium Societatis Iesu parentem , & B. Ioannem Columbinum auctorem Iesuatorum , qui ex pio instituto in aquarum distillatione se exercent .

LVx eadem Herois gemini solennia reddit;
 Hunc Tyrrhena, illum Cantabra terra dedit.
 Cypridis ambo ignes vicere: Ignatius illi
 Nomen, & huic indit Cypria nomen auis.
 Ductores sacras ambo struxere cohortes;
 Quarum armis Erebi Tartara victa cadant.
 Amborum soboles Coelo dilecta, Tonantis
 Degener haud vnquam nomina magna refert.
 Cætera conueniunt; vno hoc gens vtrique dispar:
 Hæc Lymphas terris prodigit, illa faces.

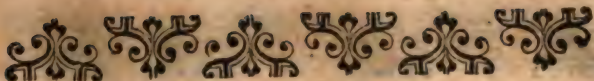

XII.

De SS. Ignatio, & Francisco India-
rum Apostolo; quibus in via Solis
antiquitus dicta, ara est excitata;
cum eos simul in Sanctorum nu-
merum relatos, festo die Neapolis
veneraretur.

HÆc via, quæ Solis dicta est maioribus olim,
Ignati radijs, Saberijque micat.
Heroes gemini Ledaæ ceu sidera fulgent;
Ne solis desint astra gemella viæ.
Si Cycni resonat Ledaæ prope sidera cantus;
Cognæum, Siren, suffice voce melos.

XIII.

De SS. Ignatio Societatis Iesu pa-
rente, ac Francisco Indiarum
Apostolo.

EN par Heroum, Loiola hinc igneus ardet;
Saberius dias prodigit inde faces.
Hesperiam lustrat cælesti Ignatius igne;
Saberique iubar regna Orientis obit.
Occidua est, Loiola, tuis minor ignibus ora;
Regnaque Saberius Memnonis arcta putat.
Par, cui terra impar, tellus laxarier optat;
Vos cepisse sinu possit vt ampla suo.

XIV.

Ad S. Franciscum Indiarum
Apostolum.

MEmnonidum vindex, Auroræ Legifer orbis,
 Prisca Heroa parem quem tibi fama canat?
 Surgis ab occiduis, oras percurris eoas;
 Memnonis ut populos cælite luce bees.
 Par Phœbo motu; meta tamen impare sistis;
 Occasum nullum quod subijsse queas.

XV.

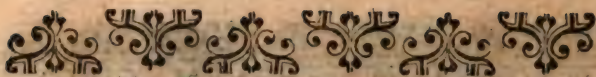
De S. Francisco Indiarum Apostolo
ad Indicam nauigationem so-
cios aduocante.

Emblema.

Cuius pictura Aquila pullos in-
struens ad volatum.

ARdua præpetibus pennis Regina volucrum,
Aerium soboli findere monstrat iter.
Præuius haud aliter socios Saberius heros,
Oceanum impauida currere puppe docet.
Dû mihi trans Indos Aquila hac datur auspice cursus;
Flante maris metuum nil Aquilone minas.

XVI.

De S. Francisco Indiarum Apostolo
Neapoli P. Marcellum Mastrillum
morti proximum incolumem ad
vitam reuocante .

Emblema.

Cuius pictura Leo Leunculum
excitans recens natum .

EXanimem sobolem primæ sub limina lucis,
Magnanimo resonans excitat ore Leo :
Semianimi adueniens talis Saberius ægro,
Vitali repulit proxima fata sono .
Hic si rugitu superas Leo perfonet auras ;
Fatifer incassum Cerberus ore latret .

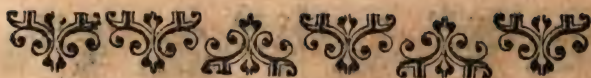

XVII.

De Iacobo Caracciolo Briëtia Mar-
chione, qui dum animam ageret,
eiusque ad feretrum pulla vexilla
gentilitio Leone insignia pararen-
tur. S. Francisco Indiarum Aposto-
lo voto nuncupato, sospes è morbo
conualuit.

DUm strato exanimis Caracciolus incubat heros;
Iamque Leo atratum stemmate syrma subit:
Arcet Saberius latitantem viscere pestem;
Membraque cœlesti languida firmat ope.
Corruptus diro quisquis prope funera morbo
Mox Lachesis dextra fila secanda times;
Pœônia quando nil profuit arte Machaon,
Saberio supplex feruida vota feras.
Arbitrator Eoi, atque auroræ legifer orbis,
Occidua est vitæ vincere fata potis.

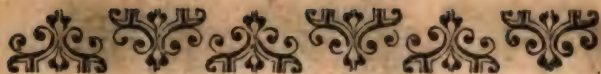

XVIII.

Ad B. Franciscum Borgiam, quo co-
hortante Carolus V. se regnis,
& imperio abdicauit.

TE monstrante viam, Francisce, & verba tonante,
Regnaque, & imperium deserit Austriades.
Fulmineam Periclis linguam quid Græcia iactet?
Illa licet populos sit domuisse potis.
Borgia cælestis vibrat dum fulmina linguæ,
Excutit è Regum sceptris superba manu.
In Regum fastus alia hic si fulmina mittat;
Regia quem decoret purpura, nullus erit.

XIX.

De insigni Christianæ Fidei præco-
ne Carolo Spinula è Societate
Iesu in Iaponia ab Ethni-
cis cremato.

I Nclyta cum Ligurū memorat mihi Fama triūphos,
Longe prisca nouis ausa minora reor.
Occiduas per aquas Indum quod repperit orbem
Tiphys adhuc Liguris didita fama viger.
Per Iaponum medios ignes tibi gloria maior,
Carole, cælestes est reperisse plagas.

XX.

De insigni Christianæ Fidei præcone
Carolo Spinula è Societate
Iesu in Iaponia ab Ethni-
cis cremato.

Ex illo Exodi tertio de Moyse: Ap-
paruit ei Dominus in flamma
ignis in medio rubo.

Cælesti Isacidum ductor dignatus amore,
Ad vaga ducebat flumina pastor oves:
Huic inter spinas ardore simillimus igni
Dicitur aspectus exernisse Deus.
Ostendisse Deo se Spinula fertur in igne;
Incendit Iaponum cum fera dextra rogam.
Ignem moliri doctus, spectacula amanti,
Dulcia per flammæ pandere nouit Amor.

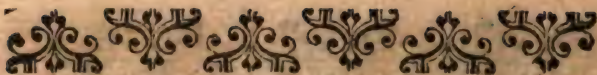

XXI.

De P. Bernardino Realino sanctimo-
nia insigni, qui Lupijs obijt, dum
vndecimum in Societate Iesu
lustrum ageret .

ME Carpi genuere, fouet mihi Luspia tellus
Membra; animum Cæli pars magè pura tenet;
Altrix Parthenope fuerat; ducè Numine cœpi
Cum Loiolæ nomina militiæ .
Peruia ne Alcidi bissero crede labore
Sidera; me vndenus vexit ad astra labor:
Ignati lustris vndenis signa secutus,
Perfruor æternas victor Olympiadas .

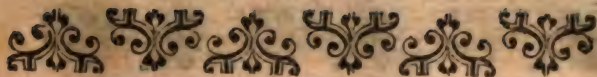

XXII.

Ad P. Iacobum Fuligattum scripto-
rem vitæ P. Bernardini Realini
viri sanctimonia, & vati-
cinijs insignis.

Historiæ mandare tibi bene contigit vni,
Qua Bernardinus presserit astra via.
Præcius ille frequens præfago protulit ore,
Abdita quæ gremio postera secla tegunt.
Tu priscae ætatis prohibes obliuia; vitæ
Cœlitis in lethæ nê monumenta cadant:
Victores annorum ambo; moderarier alter
Præterita, est alter secla futura potis.

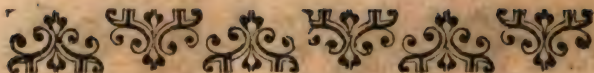

XXIII.

In P. Vincentium Mastareum è So-
cietate Iesu scriptorem historiæ
S. Francisci à Paula.

A Emoniam quisquis miratur Iasonis Argo;
Desinat Arguios tollere laude Duces.
Palliolo instrato, cymbæque, & remigis expers
Franciscus Nerei cærule terga premit.
Cum Diuûm gestis priscam Vincentius ornat
Historiam, & calamo poltera secla beat;
Traicere impauido potis est obliuia cursu;
Lethæoque leuem flumine ferre gradum.
Typhis vterque nouus Graiorum despicit orsus;
Amnis hic, ille maris doctior ire vtas.

XXIV.

Ad Franciscum Suarium Societatis
Iesu in Theologicis quæstionibus
dilucidandis eximium veritatis, ac
S. Thomæ interpretem.

LVx Ignatiadùm, sacri spes alma Lycei;
Cui calamo hæreseos figere monstra datur:
Ætheris arcanos lustras dum mente recessus;
Et Superùm terris abdita dona refers;
En tibi Aquiniadæ referat se pectore Titan;
Astra super fas est quo duce ferre gradus.
Venari Arcadicæ prædas dat Cynthia sylvæ;
Venari ætherias Sol tibi monstrat opes.

XXV.

Ad P. Franciscum Saxum è Societate
Iesu, auctoris Magistrum, tussi
laborantem.

DVm te sollicitat mala pectoris arbitra tussis ;
Iliaque assiduis pulsibus icta quatit;
Nostratuo quia corda diu sub pectore condis;
Nos eadem præceps impete tussis agit.
Intremimus, ceu nutantis tremit incola tecti;
Nauita ceu trepidat, cum ferit vnda ratem.
Quale tremit mortale genus, cum sedibus imis
Mobilis arcano turbine terra tremit.
Vt tremor abscedat, tumidas terra exerit auras:
Plurima dant gemitus flamina; tussis abi.
Vt tremor abscedat, referat noua flumina tellus;
Plurima dant oculi flumina; tussis abi.

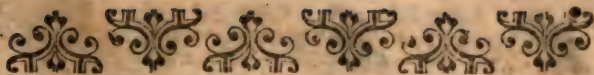

XXVI.

Pij Viri è Societate Iesu querimonia
in maledicum ex Hebræa
stirpe progenitum.

S Vs tibi cum videar, tu me cur improbe mordes?
Lex Solymæa vetat tangere dente fues.
Fallor; ne patriæ sis gentis degener hæres;
Cælare Isacidum ne videre genus;
Dicitur à te sus, indit cui nomen Iesus:
Perfide, sic iterum sectus Iesus erit?

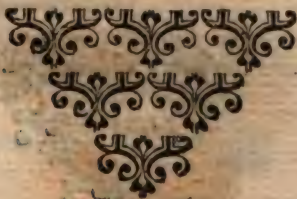

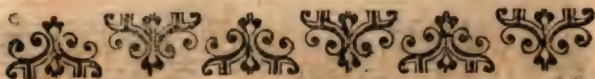

XXVII.

Lustralis aquæ ad sacrum baptisma
inscriptio.

HÆc primi labem tibi proluit vnda parentis;
Sis lacrymarum alias tergere fonte memor.
Si cordis sordes est imbre, aut igne luendum;
Tergere, quam flammis, nos iuuet imbre magis.

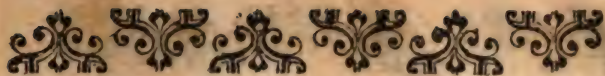

XXVIII.

Pro amici in Religionem ingressu
diuinæ opis imploratio.

ANxia sollicitis mortalis vita periclis,
Quàm velox dubio tramite carpit iter!
Ærumnas contra, & fraudum discrimina mille,
Omnipotens, dextræ cælitis affer opem.
Adde crucem, terris ne Sancius anxius erret;
Sancius vt viuât sanctius, adde crucem.

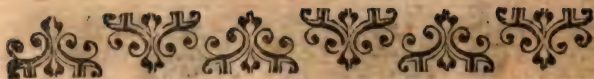

XXIX.

Vir religiosus religionis vota
dum nuncupat.

PRæfigit galeæ, clypeoque Insignia miles;
Discernitque suis belliger arma notis.
Ad pugnas me dius Amor vocat; arma capessam;
Feruida me tanto sub duce bella iuuant.
Ast ego quæ clypeo, galeæque Insignia figam?
Ingenij hic aciem dirigat acer Amor,
Finge mihi, Pictor, laxatum cornibus arcum:
VIRES VINCLA DABUNT: has super adde mo-
Est mihi cor arcus; vibret hoc vt spicula Cælq. (tas.
Vota sibi chordæ nexilis instar habet.

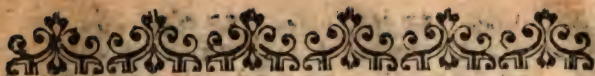

XXX.

In Votorum renouationem Societa-
tis Iesu consuetam.

A Rma truces cælestis Amor meditatur in hostes;
Acer & accito milite bella parat;
Vex illis auro rutilis intermicat arcus,
Cuj geminum cornu vincula nulla premunt.
VINCIAR VT VINCAM: titulo hoc inscripta no-
Plurima, quæ præeunt serica signa Ducem. (tantur
Quæque aciem latè densat lectissima Pubes,
Clangente hæc resonat carmina mista tuba.
Exleges alij Mauortia bella sequantur;
Libera bellantum dextra trophœa ferat.
Ductor Amor diuine, tuis qui militat armis;
Præmia Victoris non nisi victus habet.
Hinc, vt **OVARE** queam, **RENOVARE** ad prælia
Me Loiolæa cælitè lege iuuat. (nexus.

XXXI.

In laudem amici pietatis ergo rusti-
ca veste coniecti.

Fertur in Æmonijs olim Latonius agris
Exuvias aureis præposuisse rudes.
Nunc iubar Aufoniæ, & magnæ Sirenis alumnus
Anthymus agresti se quoque veste tegit.
Æmula Parthenope certent, & Thessala Tempe;
Rusticus his gaudet Sol latuisse plagis.

XXXII.

De duobus fratribus, altero constantissime acerbissimum exilium subeunte; altero pijsimis lacrymis fraternum infortunium dolente.

Cerne tuam sobolem, fratrum par nobile, Siren;
 Cui foret & geminis inuida Leda suis.
 Immoto aduersos subit hic dum pectore casus;
 Irriguis fratrem fletibus ille dolet.
 Mira orbi vnanimis ambo spectacula pandunt;
 Siue aret, pluuiis seu gena rore madet.
 Cor habet alter, vbi solum constantia fixit:
 Lumine, vbi Pietas assidet, alter habet.

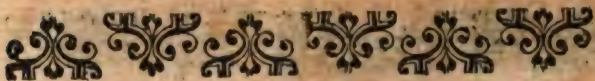

XXXIII.

Idem Argumentum.

Fama huc miratrix, oculorum millia flectas;
 Tale alibi Heroum par reperire nequis.
 Hos virtutē pares, fato licet impare, concors
 Quàm benè fraterno fœdere iunxit Amor!
 Alter, quos vibrat fors improba, despicit ictus;
 Exule fratre alter corda dolore liquat,
 It' comes huic Pietas, illi Constantia: at ambos
 Magni haud dissimiles Herculis esse rear.
 Hic par Alcidæ, exitium dum deflet in Oeta:
 Monstraque ut Alcides edomat, ille refert.

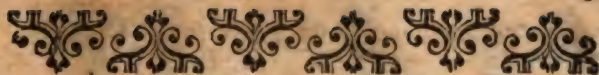

XXXIV.

In Ibin scelestum Hæreticum.

Q Vale lacû è Stygio Portentum protulit Orcus!
 Quæ noua Tænariis prodit Erinny's aquis?
 Fæx scelerum, funesta lues, vesanaque pestis;
 Labes nata hominum commaculare genus.
 Quàm pudet Eumenidem dici te prole parentem!
 Teque ibi prognatum Tartara fæda pudet.
 Ingemuit Tellus te viso: exterrita Virtus
 Visa est præceleri te procul ire fuga.
 Busirim redijssè iterum, Scirona, Procasten
 Rerum magna parens flebilis vsque dolet.
 Vos lætæ tantum Libycæ gaudetis arenæ;
 Sæua minus Libye quod sua monstra parit.

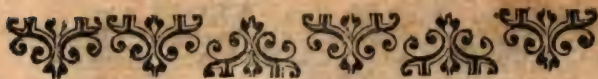

XXXV.

In profani Amoris sectatores.

T Riste diu longos lacrymando condere Soles;
 Mærentes vigili iungere nocte dies:
 Irrequieta vagæ traducere tempora vitæ;
 Ilia singultu rumpere lassæ nouo:
 Sectari foedas picta sub imagine laruas;
 Vulturis exhausto pellere corde sitim,
 Squalenti malas macie tenuare latentes;
 Pallida deformi membra notare situ:
 Funereis malefana fouere incendia flammis;
 Lubrica præcipites per iuga ferre pedes:
 Euripos inter, Syrtisq; vrgere carinam;
 Naufraga Scyllæo soluere vela freto:
 Debere insanis ludibria sæua procellis;
 Iactare immiti brachia lenta salo:
 Congestis opibus funestam explere Charybdim;
 Poscere per gemitus, maxima vota, mori:
 Lethales subiisse vices, æstusq; geluque;
 Haurire inuisa cæca venena via:
 Perfidiam, rixas, periuria, iurgia, questus;
 Frontis & imbellis pertimuisse minas:
 Ad Stygios properare lacus per deuia cursu;
 Cerbereæ fieri pabula dira famis:
 Hæc subit infelix; tua qui vexilla furenti
 Militia sequitur; Cypride nate Puer.

XXXVI.

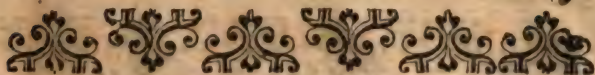

XXXVI.

In profanum amorem exprobratio.

P Lumbea Amor, si plura grauant tibi tela pharetrâ;
 Te instabilem semper quid leuis aura rapit?
 Omnia si penitis obtutibus, improbe, lustras;
 Quid male vittata lumina fronte geris?
 Si Regum Exuuias, spoliolorum & millia iactas,
 Tu tibi quid nulla corpora veste tegis?
 Pastus amaritie, mellis si nomina nescis;
 Vnde tuam nutrit perlita cera facem?
 Si claudum renuisse nequis, vesane, parentem;
 Pennata aligero quis tibi terga dedit?
 Inter aquas genita si matre Cytheride gaudes;
 Cur te degenerem feruidus ardor agit?
 Ignea si latè flammis tibi membra coruscant;
 Plura quid in largas lumina soluis aquas?
 Si tibi corda imo rapere est è pectore ludus;
 Quid malefano excors pectore viuus Amor?
 Centeno religare doces si vincula nexu,
 Quam das, cur nectunt vincula nulla fidem?
 Certos qui mores in Amore, & fœdera credit;
 Credit in Euxina fræna quietis aqua.
 Fallor; sæpe gelu rigida mare compede vincit;
 Ast Amor instabiles sumit ab igne vices.

XXXVII.

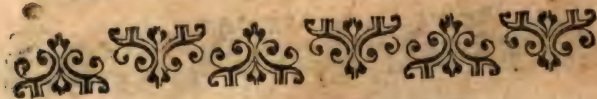

XXXVII.

De Pudico iuvene amatorias litteras, & munera comburente.

L Egit vt Euritiæ insanos Laurindus amores;
 Quos aperit blandis charta proterua notis;
 Munera vt inspexit dulci rorantia succo;
 Cypride quæ cura faucia misit Amans:
 Exosus nocuæ pellacia dona Diones,
 Muneraque in flammis, scriptaque verba iacit;
 Par, ait, est, Veneris Vulcano vt littera detur;
 Quæque Venus mittit, Mulciber ore voret.

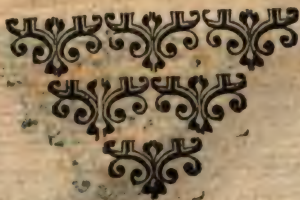

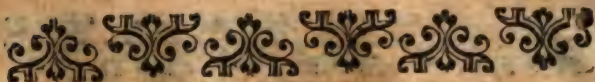

XXXVIII.

De Hæretica muliere quæ sponte
venenatum poculum
ebibit.

I Mpar Leucippe iuueni male nupta marito
Coniugis irati verbera sæpe subit.
Illa viri tandem rabidos pertæsa furores,
Vt vitam abrumpat, sæua venena bibit.
Leucippe, vt senior, fueras si sanior olim;
Nec tibi vir fuerat, nec tibi virus opus.

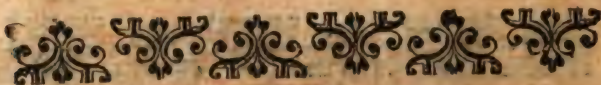

XXXIX.

De lasciua Veneris statua Vesuviano
incendio cinefacta.

ERumpens piceos vomeret cum Vesuius ignes;
Sulphureosque ageret fumea flamma globos;
Diffita diripiunt virides incendia campos;
Pagorumque æquant diruta testa solo.
Non procul hinc Cypridē referebat imagine marmor;
Lasciuo Stygias quæ dabat ore faces:
Incidit in flammæ, quas egerit ore Veseus;
Visa repente cinis, quæ modo Cypris erat.
Coniugio malefida Venus, violata pudoris
Quàm bene Vulcano vindice iura luit.

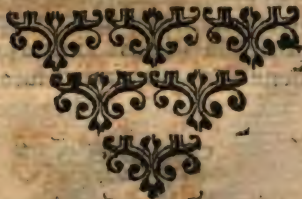

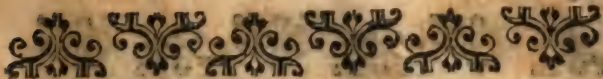

XL

In æneum Veneris simulacrum.

C Vi dedit immeritum thus olim Cypria tellus,
 Ora Corinthiaco nunc habet ære Venus.
 Vulcanus fragilem nimium cum Cyprida nosset;
 Hanc aliam Ignipotens extulit ære faber.

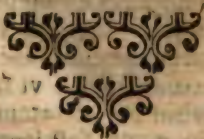

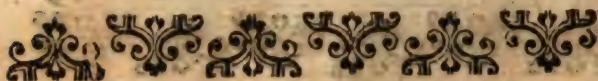

XLI

De impudicæ Veneris cerea
 imagine.

Quam bene sat facilem in vitiū Cythereida flecti,
 Arte laboratam cerea forma refert!
 At Veneri, dum tecta vigil sibi cerea fingit,
 Nescia coniugij quàm malè seruit apis!
 Aspicias, vt niueum Cytherea exosa pudorem;
 Obscæno nocuas euibret ore faces!
 Aspicias impuro quot lumine torqueat ictus;
 Mille audax molli frangere corda manu!
 Si prisco detur connubia iungere nexu;
 Hæc bene Vulcano Cypria danda foret.

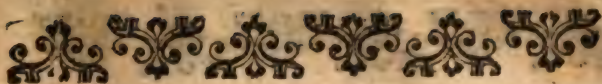

XLII

Cum Locrenſium lege vterque oculus adultero eſſet eruendus; cumque Zaleucus legis author legem in filio præuaticatore ſeruari vellet; populus verò remitti ſagitarẽt; Zaleucus vnum ſibi oculum, alterum filio effodi voluit; oculique lumen Iuſtitia candori poſthabuit. Ne potentium iſtibus lex vitrea foret, Vitricum præſtitit eſſe, quàm parentem. Cæcutire Legislatorem, quàm claudicare Iuſtitiam Legifer maluit: cum eius ſub fronte nocteſceret; ſuum Erigone ſidus exeruit, Venus occulnit. Tam illuſtris, cæcitatis caligo Troiani incendiij faces, ab adultero accenſas, felicius Hectore repuliſſet. Viſus eſt luſus nubilum cæcitate ſupercilium, clariffimum Æquitati monumentum, & triumphalem veluti arcum Gloriæ excitaffe. Melius ſponte cæcus adulterij vindex, quàm centum oculis Argus ſeuerus adulteræ cuſtos, celebriratem nominis eſt adeptus: Paſſus alterã ſibi aciem præſtingui, vt ad Themidis ſcopum acutius altera collimaret. Dignus ſanè vir, cui ſuos Fama mille oculos conſecrarit: vt in omnem conſequentium temporum poſteritatem fixis obtutibus tantæ virtutis documenta ſuſpiceret.

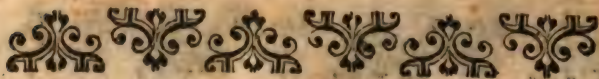
Ex Val. Max. l. 6. c. 3. & Æliano lib. 13.

XLII.

Z Aleuci soboles, alienæ coniugis audax
 Dicitur obscænum contemnerasse torum.
 Vindicet vt genitor violati iura pudoris;
 Orbum oculis natum legifer ire iubet.
 Absoluque reum poscunt prece supplice Ciuos;
 Æquus inulta negat crimina ferre pater:
 Lumen & vt geminum meritæ cadat hostia pœnæ;
 Hinc oculum proles eruit, inde parens.
 Hos Astræa oculos, gemina quæ lance coruscas,
 Sidereas cælo te prope redde faces.

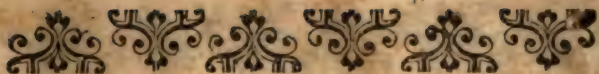

XLIII.

In marmoream Iouis statuam.

I Gnea quid ficta sub imagine fulmina iactas,
 Fulmineo afflari dignius igne caput?
 Hic, tibi mentitos qui fingere cogitur artus,
 Caucaseo mallet monte rigere lapis.
 An melius, Tyrij vt tauri simulacra referres;
 Cuderet artificis marmora cæsa labor?
 Sed cælare velis; veros vel pandere vultus;
 Sub Ioue prædator, sub boue raptor eris.

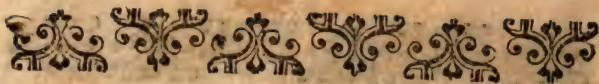
XLIV.

Lyſimachus apud Getas ſiti eo redactus, vt ſe cum toto exercitu in poteſtatem hoſtium dederit. Poſtea cum frigidam bibiſſet: Dij boni, inquit, quàm ob breuem voluptatem ſummam amiſi felicitatem.

Plutarchus de tuenda ſanitate.

Milite Lyſimachus Graio fera regna laceſſit;
 Fulmineoque hoſtes territat enſe Getas.
 Illius at Getico fauces ſitis arida Campo
 Occupat; ardenti nec datur vnda ſiti.
 Hinc, det vt optatæ Geta miles pocula lymphæ,
 Subdunt te Scythico regia colla iugo.
 Ambit mortalis quid tantum ſceptra cupido;
 Si modico in Cyatho naufraga regna vides?

XLV.

Idem Argumentum.

A Vdax Lyfimachus Graia legit agmina gentis;
 Sæuaque in infestos dirigit arma Getas.
 Cumque ferox miles Scythiæ deserta pererrat;
 Nulla est, quæ pellat, deflua lymphæ sitim.
 Hinc Getico Ductor se dedere cogitur hosti;
 Deur ut optatæ dulcior haustus aquæ.
 Ne tua nunc tantum, Mauors, incendia iactes;
 Extinguit modicus si fera bella latex.

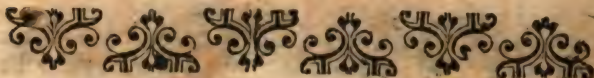

XLVI.

Idem Argumentum.

LYsimachi arduentes sitis opprimit arida fauces;
 Acer in aduersos dum mouet arma Getas.
 Hinc ille, optatæ det vt hostis pocula lymphæ,
 Hostili subdit libera colla iugo.
 Cerne vices: armis qui territat omnia Mauors,
 En, profugus molli Naiade victus abit.

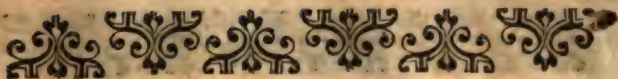

XLVII.

Idem Argumentum.

Arida Lyfimachus Scythiæ deserta peragrat;
 Vt Graio subdat barbara regna iugo.
 Cumque imbres cælum, cum tellus deneget vndas;
 Pacem orare ardens cogit ab hoste sitis.
 Lyfimacho haud vnquã mage turbidus horruit æther;
 Quàm nitidum ferret cum sine nube diem.
 Tunc tonitru pluuios dederat si Iuppiter imbres;
 Martia sensissent fulmina sæua Getæ.

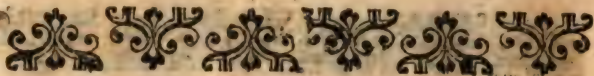

XLVIII.

Idem Argumentum.]

T Raijcit hostiles lecto dum milite fines
 Græcia, quò Scythiam sub sua iura trahat;
 Seque suasque acies infenso subijcit hosti
 Lyfimachus, vetitas ne neget hostis aquas.
 Rerum disce vices. Priamo regnum abstulit ignis;
 Armaque Lyfimacho, sceptraque tollit aqua.

IL.

Idem Argumentum.

L Ysimache, in Goticam misces dum prælia gentem,
 Immiti victus deferis arma siti.
 Hinc miser inuiso te tradere cogeris hosti;
 Arida quo dulcis perluat ora latex.
 Vicisses; Permessi auctor si Pegasus vndæ
 Belligeros inter forte fuisset equos.

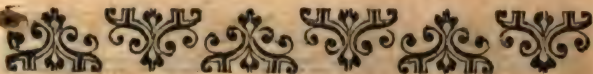
L.

Idem Argumentum .

LYsimachus bello Scythiæ dum regna laceffit;
 Illius angit atrox agmina lecta sitis :
 Incassum cupida quærunt indagine lymphas;
 Et pluuio ingeminant irrita vota Ioui .
 Parcite Cælicolæ : Cælo quæ pura sereno
 Cernimus , altra etiam sæuior ira premit.
 Graiugenis vetuit Tros ultor Aquarius imbres;
 Pergama vt immitis vindicet vsta sitis .

L

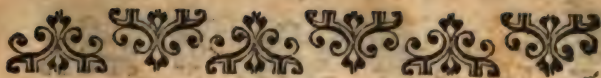

LI.

Temporis edacitas.

TEmpus edax rerum, tibi latè diffitus orbis
 Pabula quæ dederit quis numerare queat?
 Assyriis Persas, & Medis adijce Graios;
 Adijce Romulea regna subacta manu;
 Occiduus quidquid, quidquid Sol lustrat eous;
 Sunt hæc cuncta tuæ parciore sca famis.
 Obruta vix notis iacet Attica terra ruinis;
 Strata iacet medijs celsa Corinthus aquis.
 Littore quis Libyco quærat Carthaginis arces?
 Æquata en humili procubuerit solo.
 Omnia tempus edax rabido depascitur ore:
 Omnia falce minax mors violenta rapit.
 Quid, mortale genus, lethi indignabere legem?
 Ipsa etiam terris aspice regna mori.

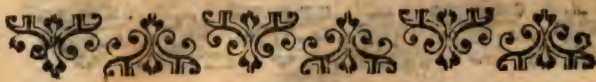

LII.

Post incendium, Vesuvij montis
inscriptio.

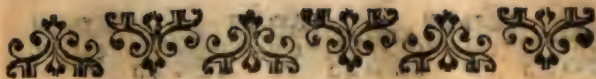
Vesuvius hic est, vuarum modo munere diues;
 Qui dederat tumido feruere musta lacu.
 Huic super Idæos apices, super & iuga Cynthi;
 Taygetumque super nobile nomen erat.
 Posthabito hunc coluit Nysæo vertice Liber;
 Pressaque Lenæos abluit vva pedes.
 Deserto hunc coluit Cirrhæo culmine Phæbus;
 Iussit & Aonias hic resonare Lyras.
 Gratia cum Nymphis, geminisque sororibus olim
 Hic Ioue sub placido ducere visa choros.
 Rusticus hic carpit curvis pendentia ramis
 Pomonæ facili prodiga dona manu.
 Carpit odoratos pubes lectissima flores;
 Addidit & flauis mollia fecta comis.
 Herculeæ hinc sedes, Pompeiaque, Thessala Naias,
 Delicias poterant exuperare tuas.
 Obruta cuncta iacent rapidis data pabula flammis:
 Sæpe sibi Eumenides hoc licuisse velint.

LIII.

Romanum Amphiteatrum.

EXtulit hæc Cælo propior fastigia moles ;
 Visa theatralem pandere vasta sinum.
 Hinc patrios iactans Romana potentia fastus,
 Pyramides vicit, barbara Memphi, tuas.
 Romula vti hic lato fremerent spectacula plausu ;
 Sæpe dedit Libycas Maurica sylua feras :
 Sæpe suas misit longinqua Hyrcania tigres ;
 Armeniumque dedit Caspia monstra nemus.
 Sæpe hic aduersus latrantes ore Molossos,
 Infilijt rabidis dentibus acer aper.
 Sæpe hic pugnaces geminant dum vulnera dextra,
 Sanguineos latices mollis arena bibit.
 Spartacus hic audax Threissæ gloria gentis,
 Fulmineo vltoric quot dedit ense neci !
 Tandem tempus edax, rerumque inimica vetustas
 Æquarunt humili culmina celsa solo.
 Ne mortale genus, vitam tibi crede perennem :
 Ipsa vides lapsa marmora mole mori.

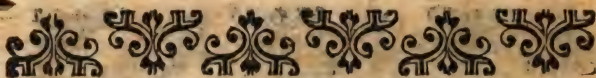
LIV.

Clepsydra

Humana vitæ specimen.

Pulvere metimur Vitam; cui meta cadenti
 Pulvis; habetque ortus pulvere Vita suos.
 Natio spargit geminas cum pulvere palmas,
 Sese ad luctamen præcia Vita parat:
 Utque sit humanæ pulvis par omnia Vitæ,
 It vitreo alternas refluus orbe vias.
 Sic dextra spirante aura, lævaque reflante,
 Alternat dubias vitrea Vita vices.
 Hoc dispar; gemino pulvis non effugit orbe;
 Fallax deserto carcere Vita fugit.

LV.

Clepsydra.
 [Tempus indicat præ alijs fugax.]

Indicat hæc, vitreus quam contegit orbis, arena
 Horarum volucres irrequieta vias.
 At prius illustri quàm carcere vincta lateret,
 Frænauit fluctus, Sicelis vnda, tuos.
 Scyllæos latè Sicelis parit vnda fragores;
 Sicelidesque vndæ monstra Charybdis habent.
 Fixa tamen potuit Siculos quæ sistere fluctus,
 Præcipites horas sistere arena nequit.

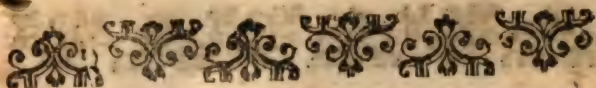

LVI.

Clepsydra?
Constantiæ argumentum.

Cryſtallus, gemino quæ carcere claudit arenam,
Olim inter ſocias Lympha fluebat aquas:
Cumque aluco flueret decliui fluminis, illam
Limite claudebat mollis arena ſuo.
Nunc ubi cryſtalli in ſpeciem vaga lympha rigeſcit,
Lege rigentis aquæ mollis arena fluit.
Claudit arena vndas; claudit cryſtallus arenam;
Sors & arenam inter ludit, & inter aquas.
Molles arce animos, conſtantia pectora ſerua:
Quando etiam lymphas obruiſſe iuuat.

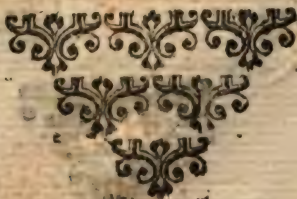

LVII.

Clepsydra.

Humanæ vicissitudinis
argumentum.

QUæ vaga crystallo gemina decurrit arena;
Quæque notat vitæ clausa volantis iter;
Fluminis, anne maris lectam de litore credam?
Et maris, atque amnis littus arena tegit.
Est maris, illa horas mihi cum metitur amarâs;
Cum dulces, placidi fluminis esse reat.

LVIII.

Horologij solaris Inscriptio.

H Ora fugax oculos fugiat ne præpete cursu;
 Hoc parat artificis textile rete manus.
 Rete subit Phœbus; Phœbi soror impigra nouit.
 Tendere ventrix, non subiisse plagas.

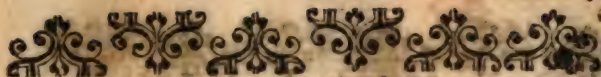

LIX.

De Solari Horologio in mar-
more inciso .

M Armore vitales quamuis incideris horas;
Mortis adhuc ictus vitrea vita subit .
Æternum vt viuas; mortalis tempora vitæ
Flebilis ex oculis clepsydra signet aquis :

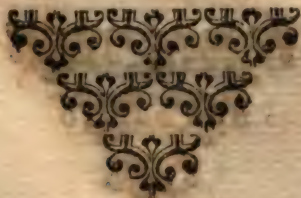

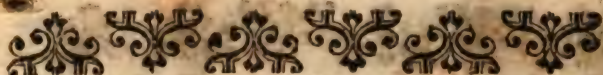

LX.

De solari Horologio in mar-
more inciso.

MArmone quid fragilis metiris tempora vitae
Quàm foret inscripto notior illa vitro.
Marmoribus præstat fatalem incidere metam;
Fixit atrox annis quam Libitina tuis.

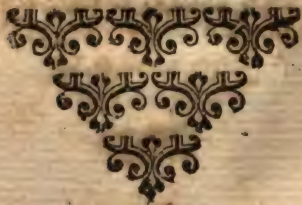

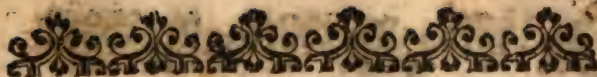

LXI.

De solari Horologio in mar-
more inciso.

M Armore dum vitæ candenti tempora signas;
Haud placidos niueus dat lapis ire dies.
Ne diuersa trahas mortalis tempora vitæ;
Concolor enumeret Lydius illa lapis.

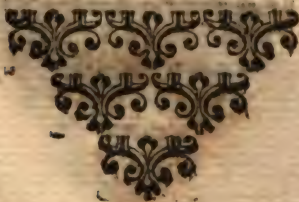

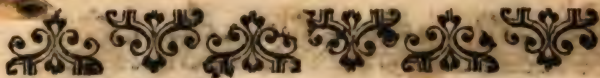

LXII.

De solari Horologio in mar-
more inciso.

M Armore in hoc vitæ Mortalibus indicat horæ;
Nigrior incisas dum subit vmbra vias.
Certa magis vitæ si noscere tempora quæris;
Quæ tumulum condunt marmora cerne tuum.

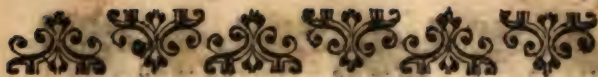
LXIII.

De Solari Horologio in mar-
more inciso.

Ex Plinio lib. 10. cap. 23.

S Vpento fama est cursum cohibere lapillo;
Strymoniae volant dum per inane Grues.
Marmore in hoc volucres quamuis aspexeris horas;
Marmoris haud illas prægraue sistet onus.

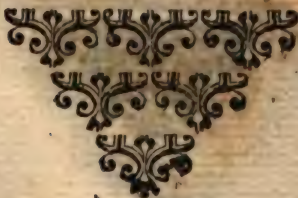

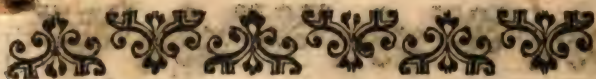

LXIV.

De Solari Horologio in marmore inciso.

Q Vos peragit cursus volucris Sol aureus axe ;
 Clarius hic certis indicat umbra notis.
 Segnius, aut citius Titan non transigit horas :
 Est in candenti marmore cana fides .

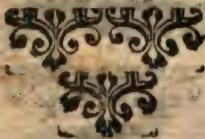

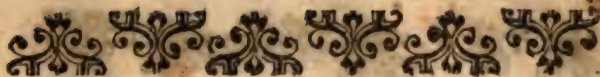

LXV.

De Solari Horologio.

TEmpora dimensus rutilo Sol aureus axe;
 Ætherias radians itque, reditque vias.
 Ferrea sed miseris cum sit mortalibus ætas;
 Indicat horarum ferrea cuspis iter:
 Occiduumque negans metiri lumine vitam;
 Sol horas umbra, non tibi luce notat,

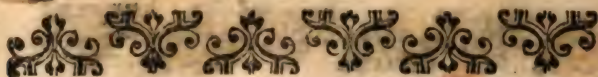

LXVI.

In mortis simulacrum.

HÆc, quæ nudatis pallens vix omnibus hæret;
 Quot Stygi funesta millia cæde dedit!
 Dextra gerit falcem, geminum tenet altera vitrum;
 Tramite vbi angusto mollis arena fluit.
 Scilicet humanæ ferit hic Mors inuida vitæ
 Semina, lunata quæ cita falce metat.
 Improba, si steriles vitam seris inter arenas;
 Quæ tibi consperso semine messis erit?

LXVII.

Anonymi tumulus , qui iecto felis
morsu digito interijt .

Flla mihi morsu rupit vitalia felis;
Hæc peragit Lachesis iam noua Parca vices .
Mors fidos experta canes Mortalibus olim,
Poscit venatrix improba felis opem .
Tartara nil metuens, Acherontia regna subibo
Felibus infenso, Cerbere amice, faue.

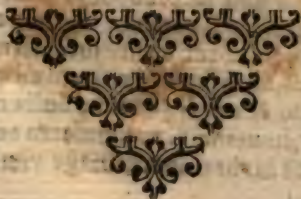

LXVIII.

Anonymi tumulus, qui icto felis
morsu digito interiit.

Ex illo Sap. 1. Manibus accersierunt
Mortem.

AD nutum celerem mortem properare, Vltor
Disce: ferit digitum felis, & intereo.
Primorum manibus mors est accita Parentum:
Me digito tantum fata vocasse vides.

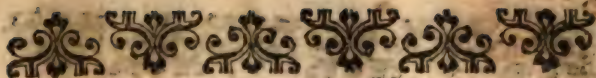

LXIX.

Humanæ vitæ breuitas.

S Vblimis mediò modicus vapor aëre, flammæ
 Icarius rabido cum vomit ore Canis;
 Arentes tumidi frondes ludibria Cauri:
 Flos tener æstiuæ deflua præda facis:
 Spuma maris, tenui quam ventilat aura flabello;
 Bullaque contorto ludere visa freto.
 Nix aduersa Austro per apricas labilis Alpes;
 Subiectoque fugax ocyus igne gelu.
 Fumea combusta stipula cælo edita labes,
 Quam pellunt trepida flabra Borea fuga:
 Umbra levis, pulsa cum fax Titania nube,
 Ereptum reuocat calite luce diem:
 Flos brevis, umbra, vapor, spumæ, folia arida, fumus,
 Nix, gelu, & exiguo flamine bulla tumens:
 Hæc, reor, humanæ vitæ simulacra referrent;
 Ni foret his breuior, ni mage vita levis.

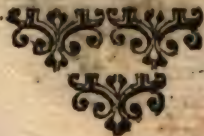

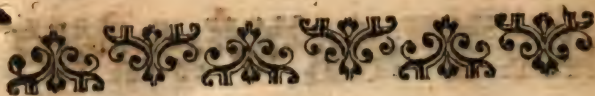

LXX.

Ex solari, vel arenario Horologio
Humana vita quàm futilis.

N È cita prætereant ignoto tempora cursu;
Sat nota artifici labitur hora via.
Lineolas certo vel digerit ordine pictor;
Temporis vt varias indicet vmbra notas:
Vel gemino puluis crystalli clauditur orbe;
Pulueris vt signet tempora lapsa labor.
Pulvere mortales vitam metimur, & vmbra:
Vel tenuis puluis, vel leuis vmbra sumus.

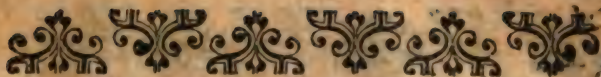

LXXI.

Hermolai Grammatici tumulus.

Mortis qui nomen produxi carmine semper;
 Mors ingrata cito me pede corripuit.
 Declinare suis qui casibus omnia noui;
 Declinare vnum casum obitus nequij.

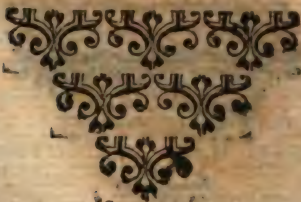

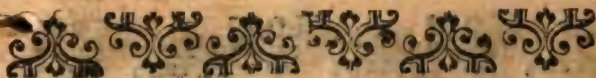

LXXII.

De Tuberone Hypocrita.

N Atalem Alcida vellet sibi Tubero noctem;
 Soles, fert quales frigida bruma Getis.
 Nempe vorax noctu, reuocat ieiunia mane:
 Gloriolæque inhibet futilis aura gulam.
 Helluo amat noctem, latebras vt repleat alui;
 Ytque oculos capiat tempora lucis amat.

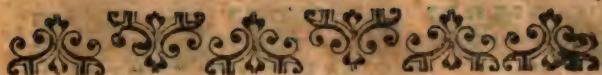

LXXIII.

De Pythagoræ statua à Gallo artifice,
plastico opere affabre elaborata.
In Amici Museo.

PRaxiteles Gallus per corpora plura vagantem
Cogit Pythagoran hoc animare lutum .
Posse reor Samjum facundas edere voces ;
Et Sophiæ eloquio promere dona suo .
At suadere silens cum prisca silentia vellet ;
Hinc tacitus nullos exprimit ore sonos .

LXXIV.

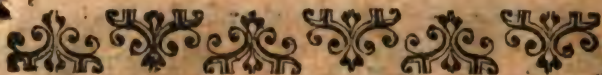
Ad D. Iosephum Baptistam Academicum Otiosum de eo, quod ens rationis Philosophi nominarunt.

Ænigma.

ME miserū, quàm cæca premit nox ! aurea tandem
 Huc precor ingenij lumina flecte tui.
 Si me non vsquam videas, indagine mentis
 Quære vigil; laqueis obuia præda ferar.
 Cumque vagæ admirans nil menti occurrere nosces,
 Fixa animo nostri tunc simulacra geres.
 Edita te patre sum soboles, nil cognita patri.
 Nil notum falsò dixeris esse nothum.
 Pauperiem innatam, præ qua locupletior Irus,
 Sæpe mihi adscita condere veste datur.
 Sunt tamen ampla inopi mihi regna; æqualia nunquam
 Æneadum imperio Roma superba dedit.
 Solerti si mente celer per inania curras,
 Hospita nostra tibi diffita regna patent.
 Latius illa patent, terræ quàm grandior orbis;
 Latius, Oceani quàm vaga regna patent.
 Latius astrorum pateant quàm lucida regna;
 Seu quidquam his maius fingere mente iuuat,
 Ambigis, & dubius mussas? non extera mendax
 Nolcere se jactet, qui sua nosse nequit.

H h

LXXV.

LXXV.

In avaritiæ ingluuiem.

L Ethalis potor, prægrandi plenior aluo;
 Fatiferis hydrops semper anhelus aquis :
 Dira lupi rabies, fauces exerta cruentas;
 Cui centena foret parciore esca pecus:
Vrsa inhians prædæ; Lybycos lea torua per agros;
 Cui foret haud villo pulsa cruore sitis:
Tigridis esuries, pecorum quam prodiga nunquam
 Armentis saturaret Thessalis ora suis :
Harpyæ, obscenæ volucres, Stympalia monstra:
 Queis vefanam augent pabula larga famem:
Libs immane furens; turbo imis excitus antris,
 Vellere Taygeti robora summa potis:
Flamma vorax, cui Gargani non plurima quercus :
 Non foret Atlantis pinea sylua satis :
Abruptum barathrum, quod nõ Tagus expleat vndis;
 Non Padus; aut gurgēs, turgide Nile, tuus:
Harpyæ, barathrum, flammæ, Gangetica tigris,
 Turbo, libs, hydrops, Vrsa, læna, lupus:
Tisiphonen, Alecto, & Cerberon adde trifaucem :
 Adde hydros etiam, sæua Megæra, tuos :
Eumenides omnes, stygiæ portenta paludis;
 Effera Tænarij congere monstra lacus :
Imparia hæc referunt fæda sub imagine pestem;
 Quæ satutari opibus nescia corda gerit.

LXXVI.

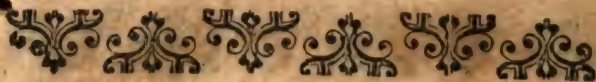

LXXVI.

Ad P. Carolum Palmam Societatis
Iesu amica munuscula
mittentem .

PLurima tu mittis mihi munera; plurima dicis
Danda olim: larga est quàm tibi, Palma manus !
Quæ spondes, seruare velis, non dactylus vnus,
Spondeus Palmæ sic quoque munus erit .

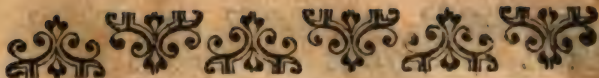

LXXVII.

Ad D. Claudium de Ponte .

Cordato claudis Sophia tibi pectore merces;
 Dulce tuo Charitum clauditur ore melos :
 Blandisque immotas claudis Sirenibus aures.
 Latidicum, Claudii, quam bene nomen habes!
 At celer effuso cum munera prodigis auro;
 Quam referas, dici Claudia dextra nequit.

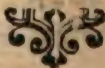

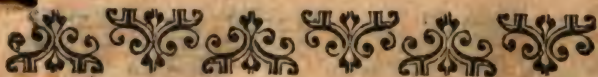
LXXVIII.

Ad Parthenopen.

M. Antonij de Ponte in Neapolitano
 foro Præsidis integritas laudatur
 nulli auri corruptelæ obnoxia
 De amne turritum pontem gentili-
 tium stemma subterlabente.

DEsere Tyrrhenum, Siren, Crateras; iuuabit
 Amne hoc te liquidas blandius ire vias.
 Peruigil hic arcis geminæ custodia nunquam
 Threiciæ classis barbara damna timet:
 Nullæ hic insidiæ scopulorum, nulla charybdis
 Vortice contortas sorbet hiulca rates.
 Scyllæi fremitus absunt; hic præpete nullus
 Flamine pacatas asperat Euræ aquas.
 Quod mirere magis; non vnquam turbidus auro,
 Ceu Ganges, undas decolor amnis agit.

LXXIX.

Ad Andream Marchesium Regij
Consilij Præsidentem.

De geminis alis in Marchesijs
Insignibus.

A Læ dum geminæ patrio tibi stemmate surgunt;
Iustitiæ nobis præscia signa refers.
Ætheria nam sede redux has induet alas;
Astræam terris cum remeare iuuet.
Ius olim haud aurum timeat: Marchesia nullo
Æqua potest auri pondere penna premi.

LXXX.

Prosper columna , dum Imperatori
 militat, in hostes ænei tormenti ictū
 dirigens, M. Antonium ex fratre
 nepotem in Gallorum acie inscius
 interemit .

V Ndique dum belli sæuit Mauortius ardor;
 Clangorumque minis Italis ora fremit:
 En par Heroum patrijs insigne columnis
 Oppositas acies fors dat iniqua sequi .
 Arduus insurgit Gallorum Antonius armis;
 Austriaci Prosper Cæsaris arma gerit .
 Hic æs igniuomum aduersus dum dirigit hostes;
 Fatalem Alecto fert per inane pilam .
 Hinc cadit exanimis lethali Antonius ictu;
 Prosper vt infelix Marte fauente foret .
 Bellorum hæc discant feri monumenta nepotes;
 Vis ne olim discors Itala corda trahat .
 Aduersæ Italides cum conflixere Columnæ,
 Fata tulit Patruī dexterā acerba nepos .

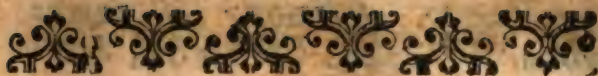

LXXXI.

In longiore coma cæsariatos.

A Vsonia infelix sectis dum crinibus, olim
 Seruilem in morem barbara vincla timer.
 Belligeros animos, Martisque exosa labores
 Cæsarie, Pubes Itala, colla tegis.
 Effusos pudeat deducere fronte capillos;
 Perque humeros flauas explicuisse comas.
 Cæsareas acies Gothicus dum demetit ensis;
 Quàm malè cæsariem vos aluisse iuuat:

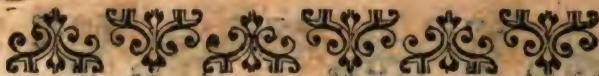

LXXXII.

Ad amicum Pictorem.
Ingens mæstitiæ affectus!

Q Vi rerum effigies animas, Mæroris imago
Spiret Apellæ, Pictor, ab arte velim.
Multa dolens, deiecta oculos, obtutibus ima
Despiciat; medio tramite fixa gradum.
Ora tegat macies pallentia, læuaque dextram
Implicet, aut feriat percita palma femur.
Adde genis lacrymas, suspiria fletibus adde;
Est tua si gemitus fingere dextra potis.
Sic Zeûsi melior nostros imitabere vultus;
Vera magis referet nec simulacra color.
Nil nocet argutam nequeas quod pingere vocem;
Elingui loquitur nam meus ore dolor.

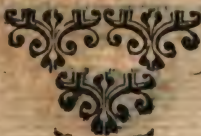

LXXXIII.

Mæstitiæ affectus.

A Erumnæ, pœnæ, luctus, mærorque, dolorque,
 Sit precor vnâ omnes cor lacerare pudor.
 Irruere in miserum glomeratim abîstite pectus:
 Post alios alijs ostia lata patent.
 Vestrum quisque suas certo trahat ordine turmas;
 Sæuitiæ hinc fastus, pompaque maior erit.
 Nulli aditum prohibere fide stet cælite fixum:
 Confertim rapido ne properate gradu.
 Dum loquor hæc frustra; irrumpit penetralia cordis
 Surdior in raucos turba proterua sonos.
 Flexissem Eumenides, Phlegetôtê, Cerberon, Hydram:
 Cordis monstra miser flectere nulla queo.

LXXXIV.

Ex illo ad Vesperam demorabitur
fletus, & ad matutinum lætitia.

Psalm. 29.

NOcte queror tota: reuehit solatia Titan:
Diuidit imperium par dolor, æquus amor.
Plumeus ò nocti, sit Soli plumbeus axis:
O meæ ne dentur plumea vota Notis.
Mercurius sua noctis equis talaria ne&at;
Vulcanique pares passibus ite dies.

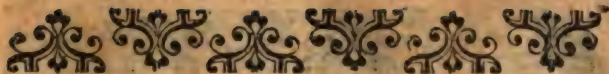

LXXXV.

Ad Volucres.

Q Væ pennis, Volucres, percurritis àëra, vobis
 Natura ingenium quàm rude parca dedit :
 Quò nequeo, celeri datur ocyus ire volatu ;
 Hic tamen àërias vos iuuat ire vias .
 Illic curarum lasso solamina cordi
 Delicijs diues prodigit alma quies .
 Vos tamen hic liquidum volitare per æthera cerno ;
 Mæror vbi stimulis tristia corda premit .
 Glutine cautus, Aues, lento vos implicet auceps ;
 Tam frustra pennæ si per inane ferunt .
 Venator vestras valido trahat impete plumas ;
 Tam temere ætherias cum secet ala plagas .
 Quid loquor ah demens? mens ægra volatilis errat ;
 Cum Volucrum cursus increpuisse velit .

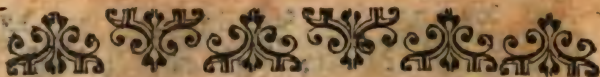

LXXXVI.

Ad Ventos discessurum Authoris
amicum iuxta votum à nauiga-
gatione remorantes.

Qui rapiditumido turbatis Nerea fluctu,
Cori, auræ cordis, flabraque grata mei:
Vos credam è superis spirare benignius oris;
Hippotadæ excitos non reor esse domo.
Naufraga si nautis vestro sit turbine pinus;
Quàm mea pacatum nunc mare puppis habet:
Vela alius tabidas metuens nunc contrahat vndas;
At mea sat felix lintea ventus agit.
Vos datis optatos Cauri mihi ducere Soles;
Vos datis alloquijs tempora blanda nouis.
Vestra precor geminate diù vaga flamina, Venti;
Æquoreas agitent Libs, Notus, Euris aquas.
His, Aquilo, præceps tua flabra celerrima misce;
Sic tibi det gelidas Mênalis Vrsa plagas.
Non alias dederit mage dulce Fauonius auras;
Gratior haud aliàs mî Zephyritis erit.
Æolia cor alo, nouus ipse Chamæleon esca:
Spes tamen est venti flamine nixa leuis.

LXXXVII.

Ad Pictorem de Inuidia.

PInge mihi, pictor, radijs Titana coruscum,
 Signat vbi lucis linea picta viam ;
Quà stylus aligeri discrimina temporis index
 Monstrat, & horarum ferreus vrget iter :
Emula Phœbei COMES ERRAT LVMINIS VM-
 Picturæ inscriptas has super adde notas : (BRA;
 Cælite ceu Phæbus radiorum lucidus auro
 Haud potis est umbram pellere luce leuem :
 Sic vbi clara ingens vestigia gloria figit,
 Inuida pone tenet par iter umbra sequax.

LXXXVIII.

Ad Marium Schipanum Poetam, &
medicæ artis peritissimum.

C Astalij collis lux inclyta, cui mare nomen,
Nectareum Siren cui dedit alma melos.
Pieridum decus, incedis par omnia Phœbo:
Ille lyra, iaculis, Peonis arte valet.
Peonis arte rapis mortalia corpora letho;
Letheisque lyra nomina tollis aquis.
Spicula tractandi veniat ne dira cupido:
Tela sit inuidiæ frangere posse satis.

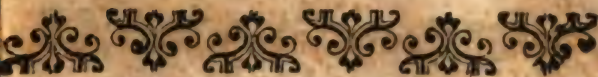
LXXXIX.

Ad Pictorem.

Ex Malis Punicis grati animi
incitamentum.

Dædalea mihi, Zeusi, tua vigil exprime dextra
Punica, quæ lacerò cortice poma rubent:
Blanda que natiuum series discriminet oltrum;
Purpureum bifido tegmine fragmen hiet.
Phœbi se radijs obuertât: SPECTET VT AVTHOR:
His bona dicantur Mala locuta notis.
Hinc, Mortale genus, pomis edisce magistris
Prodiga Cælicolùm munera nosse memor:
Exundant cæli largis cum pectora donis,
Authori hæc pateant grata theatra suo.

LXXXX.

Ad amicum de ligustris dono missis.

Candidulos nobis largiris, Didace, flores:
 Flammea pro niueis dona rependit amor.
 Alba ligustra cadunt natiuis deflua ramis;
 Nunquam animo exciderint hæc bene fixa meo.

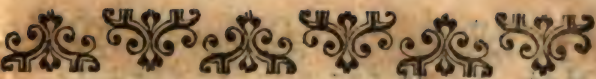
XCI.

Ad Parrhasium Pictorem ex Seneca
 Controu. lib. 10. Declam. 5.

Alma hominum Natura parens, & amabilis alerix
 Te contra Ars posthac æmula, an hostis erit!
 Parrhasius solers animare coloribus ora,
 Captium reus est exanimasse senem.
 Namque, vt Caucaſea religatum rupe Prometheus
 Exprimat artifiçi picta tabella manu;
 Urbis Olynthiacæ deuinctum compede ciuem,
 Ferro, igne, & vinclis excruciaſſe ferunt.
 Scilicet vt fictos referat pictura dolores,
 Verus in innocui ſæuiat oſſa dolor?
 Sic facis, haud pingis funeſte Promethea Pictor:
 Naufragum vt effingas, num tumulabis aquis?

XCII.

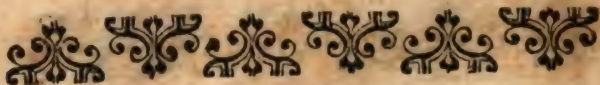

XCII.

Burgunda mulier Germanos milites
 octodecim Gallorum victoria pro-
 fugos, vberiori uino lethaliter lan-
 guidos sub mapalibus sæuissime iu-
 gulat. 1587.

DVm Galli niueis Victoria peruolat alis,
 Teutones effrænem corripuere fugam;
 Mox illos nimio languentia membra Lyæo
 Sternere humi lassos cogit anhelæ lues.
 Vnâque octodecim subijsse mapalia fertur;
 Vltima vbi vitæ cædua fila manent:
 Hos rabie malefana; humani nescia sensus
 Fæmina transfixo gutture cæde premit.
 Quàm bene, Liber, habes Tigres ad fræna iugales!
 En quos, Bacche, domas, sub Styga Tigris agit.

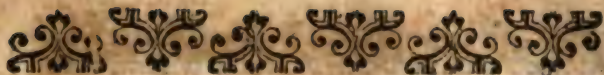

XCIII.

Idem Argumentum.
 Ex illo Maronis: Aut Ararim Par-
 thus bibet, aut Germania
 Tigrim.

DVm Germana cohors lethali languida tabe,
 Leniat vt pestem, rustica septa subit:
 Huic furijs excors, rabidoque excita furore
 Fæmina confosso gutture fata tulit.
 Parthia non Ararim, sed habet Germania Tigrim;
 Sanguine qui fluit hic, Tigridis amnis erit.

XCIV.

Ad Dalilam de Sansone ab ea Philistæis hostibus prodito.

COniugis immeriti cædis cum, perfida, crines;
 Vitæ etiam cæso stamina crine secas.
 Debueras potius pensis operata Myneræ,
 Coniugis in tegmen ducere fila colo.
 Ast infida Viro, fraudes dum subdola nectis;
 Ille fit hostilis præda superba manus.
 Hinc ferre impatiens hostis ludibria Sanson,
 Hoste haud incolumi funera sæua subit,
 Sic tres dum Parcas mendax sibi Græcia fingit;
 Auget Parcarum Dalila quarta chorum,

XCV.

De Dauide , & Ionatha 1. Reg. 18.

Diligebat Ionathas David quasi
animam suam; dedit ei
arcum suum.

Iffidz Ionathas ingenti captus amore
Pignus amicitiae iungere fædus amat:
Fædus Amor socians, largitus munera amanti
Dicitur; illa inter gemmeus arcus erat.
Mos in Amore nouus! dat dono largior arcum;
Spicula tantum olim qui dare nouit Amor.

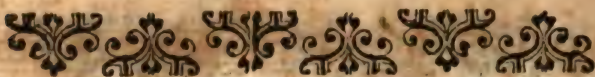

XCVI.

In Spem !

PArce precor cupidam, spes anceps, fallere mentem;
 Ludibrijs rapio iam mea vota tuis .
 Desine mentitos prætereundere perfida vultus :
 Non ultra illecebris libera corda trahes .
 Sit lusisse satis, spes irrita, subdola, fallax :
 Pellaces aliò dirige ficta dolos .
 Tu læta incesu, viridanti cyclade gaudes ;
 Mæsta mihi pallens inficit ora color .
 Dū loquor hæc, iterum spes credula pectora mulcet;
 Sæpe redux verso tramite, sæpe fugax .
 Ergone desperem spem pellerè posse proteruam?
 Mira fides ! ex spes spem repulisse nequit .

XCVII.

De Spe.

ME miserum cordis perfracto carcere tandem
 Dilapsa est celeri spes mea rapta fuga.
 Illius ò profugæ mihi quis vestigia sistat;
 Indicet aut tacitas quas subit illa plagas?
 O quicumque orbis lustras spatia ampla viator,
 Detege quò fugiens spes mea tendat iter.
 Æquoreis ni fallor aquis se credidit audax;
 Flebile sæpe olim visa natare fretum.
 An mage præpetibus velox petit àëra pennis?
 Quod levis est, faciles it per inane vias.
 Inde iterum repetat quò cor spes improba nostrum;
 Icare, nunc casus stat renouare tuos:
 Incensura olli pennas suspiria mittam;
 Vt cadat in lacrymas naufraga præda meas.

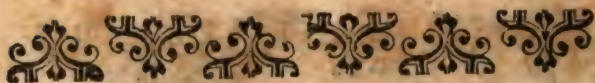

XCVIII.

De Humana spe volatica.

S Pes mea quàm leuibus volitare per àera pennis
 Gaudet ! quàm celerem se per inane rapit !
 Olli, Sol, radijs si incendas ignifer alas ;
 Quàm iuuat ad laudes tangere plectra tuas !
 Ipse plagas potius, laqueos, & retia tendam ;
 Libera ne liquidum spes vaga findat iter .
 Tu, cor, da lacrymas : sitit has spes improba lymphas :
 Vt cadat in casses, flebilis vnda trahet .

I.C.

Ad Spem!

Spes precor alma redi: cordis placidissima curas
 Solari a flatu tu potis vna meas.
 Sic tibi, quò cingas viridanti tempora ferto;
 Nutriat Aonydum myrtea sylua comas.
 Sic tibi, purpureæ niteant vt fronte corollæ,
 Det violis mistas Sicelis Hybla rosas.
 Spes bona, rumpe moras: modicæ nec gloria laudis
 Est Vatem immeritæ subripuisse neci.
 Aspice me macie vultum tenuasse: colorem
 Aspice deformi membra notasse situ.
 Triste cor ingenti curarum fluctuat æstu:
 Naufragus en lacrymis obrûor ipse meis:
 Seu furgat Titan, seu Tethyos occidat vndis;
 Cogor inops querulos ingeminare sonos.
 Audior: en cordi blanda spes luce refulget:
 Fundimus haud vacuas, irrita vota, preces.
 Cor suspiria siste: est spes tenuissima rerum;
 Si gemitus spirent flamina, pulsa fugit.

C.

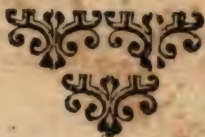
Ad D. Laurentium Crassum I. C.
In Aulicos.

C Or labyrinthæum; latebris mens abdita fraudis;
 Lucrum anceps; dubia certa pericla via:
 Infidæ illecebræ; vanis spes irrita votis;
 Ductæque per longas præmia lenta moras:
 Prodiga pollicitis mendacia; parcaque donis
 Dexteræ; & occultis gratia parta dolis:
 Obsequium fallax, mendax tutela, bilingue
 Murmur, & artificii subdola sensa sono:
 Fama loquax, vigiles centum quæ subrigit aures;
 Mille oculis Lynces exuperare potis:
 Liuor edax; vultu suspiria pressa sereno;
 Feruida se duro subdere colla iugo:
 Gloriæ, & immeritæ laudis vesana cupido;
 Effera opum rapido vortice Scylla vorax:
 Emptæque flauenti suffragia cæca metallo;
 Imperij tumidis iura subacta minis:
 Osor amor; risus pellaci proditor ore;
 Linguaque mellitis fallere docta notis:
 Palpantis piceata manus: fastusque, tumorque;
 Indignata inopes auris auara preces.
 Librata implexo pendentia verba susurro:
 Lex effrænâ; Fides naufraga, Larua bifrons:
 Hæc portenta oculis ubi se dent obuia quæres?
 Aula parit monstra hæc; has alit aura feras.

F I N I S.

CENTVRIA
SEXTA
VARIA.

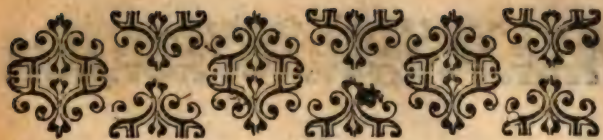

ALVTMO

ATZES

AIHAY

ALVTMO
ATZES
AIHAY

CENTVRIA VI.

V A R I A.

I.

Ad Excellentissimum Ducem Ar-
cobricæ D. Rodericum Ponze de
Leone Neapolitani Regni
Proregem.

Vere nouo, Zephyri spirat cum lenior aura,
Vrbs subit imperium Parthenopæa tuum.
Augurot hinc regimen, quo non felicius ullum:
Fatidicusque omen non leue Pindus habet.
Ægra iacet tellus squalentibus arida campis,
Flammiger ætherio cum micat orbe Leo.
At Leo, clara tuæ præfert qui nomina Gentis,
Luce sub innocua florida regna fouet.

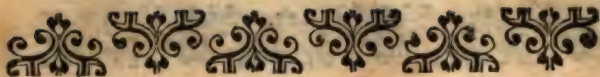

II.

Ad D. Franciscum Denticem
S. Iacobi Equitem :

F Errea in immeritos dudum cum sæuiat ætas ;
Inuidus haud vnum Zoilon orbis alit .
Assidet humano spectatrix turba theatro ,
Prompta Heliconiadum carpere dente chorum ?
Agmen at Aonidum paribus quò dimicet armis ;
Musarum ultores tu Synodontas habes.

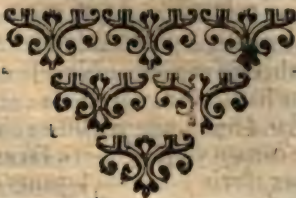

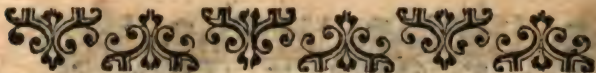

III.

Ad D. Franciscum Denticem
S. Iacobi Equitem.

A Grestum, ut perhibet, inter genus omne ferarum
Orpheus in sylvis edidit ore melos.
Fertur at æquoreas inter Delphinas Arion
Carmina pellaci concinuisse lyra.
Orphea si cantu, si vinctis Ariona; carmen
Dulce tuos inter quam Synodontas erit!

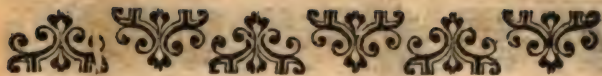

IV.

In noxiam aduentanti Viro optimo
authoris amico pluuiam.

I mportuni imbres, meus hac dum luce Viator
 Carpit iter, pluuiâ sistere nube iuuet.
 Vos, matutini rapitis quæ lumina solis,
 Nubila, Lethæas fœda bibistis aquas.
 Vos Stygiæ inuisos latices hausisse paludis;
 Vos Acherontæo flumine fœta reor.
 Parcite dum properat; rabidis mox lapsa procellis
 (Serò sit vt reditus) soluier vique licet.
 Flagrantes gremio tegitis si Nubila flammæ;
 Haud nostri inuisus pectoris ignis erit.
 Si fœdi cupitis spirantes flaminis auras,
 Non nostri gemitus irrita flabrâ rear.
 Intonuit læuum; Cæloque audisse sereno
 Credidero nostras nubila blanda preces.
 Vos ego & ambrosio mitissima Nubila rore;
 Nectareoque haustu vos ego pota canam.
 Vos ego puniceo, decus ingens, addita cælo,
 Phœbeasque canam vos cohibere faces.
 Vos ego cælestes terris fœcunda liquores
 Fundere, quo vireant florea prata, canam.
 Quas Vates refero, Nubes, ne temnite grates;
 Iuuerit Aonio vos quoque fonte latex.

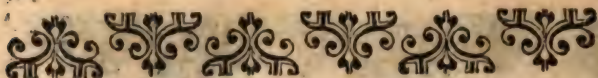

V.

Ad Boream, ut discessurum amicum
nauigare prohibeat.

TYrrhenum, Boreas, attolle superbius æquor,
Inuida, ne dirimat pectora amica, ratis;
Sic tibi non tædas neget Orithya iugales;
Sic profugo superes æmula flabra Noto.
Sic regnata tuo sint Caspia flamine semper
Culmina; sic Rhodophe, Caucasus Æmus, Athos.
Sic tibi ventorum vasto rex Æolus antro,
Carcere recluso, vincula nulla paret:
Imperioque tuo voto se supplice subdant,
Oceano quotquot turgida vela tument.
Plura loqui parcam; mea ne suspiria credas
Feruida se flabris opposuisse tuis.

VI.

Neapoli Surrentum nauigans ad Nereides.

STernite iter placidis, Nynphæ Craterides, vndis;
Cymbula Tyrrenas dum mea findit aquas.
Parthenopen fugio; curarum & millia linquo:

Lēniat ò tandem pectora lassa quies.

Vos precor ambages rauci procul ite Lycei:

Quos sitit, hos auida cor bibat aure sonos.

Quò feror, en illic collis pulcherrima Tempe;

Arcet vbi æstiuas laurea sylua faces.

Illic innubi lux alma sub æthere ridet;

Aëra vbi cantu garrula mulcet auis,

Me vocat en blandè cordi gratissima sedes;

Dulcis vbi alloquij perferet aura melos.

Ocyus optatum dabitur si tangere littus

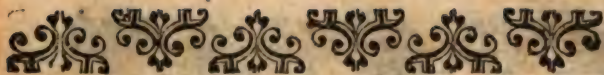
Vestra ope, Neptuni cærule progenies;

Præmia digna manent: vestras super æthera laudes

Iuuerit Aonia me celebrare lyra.

• Nereides, Phœbi quæ munera carmina temnunt:

Harum agitet vindex Thracia Luna plagas.

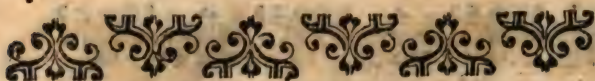

VII.

Neapoli Surrentum nauigans
ad remigem.

FInde celer fluctus, valida vi brachia tolle;
Æquoreas remex currere docte vias.
Urge iter; optata tandem potiamur arena:
Nobilior Graio tu mihi Tiphys eris.
Clara supra Æmoniam ratis hæc celebrabitur Argo;
Sidereas inter fulgere digna faces.
Rumpe moras; remis insurge, vndasque tumentes
Prorue; mox victrix littora prora premet.
Ecquid erit præmi? spumans cratere Falernus,
Et tua Mæonius proluet ora liquor.
Impavidus qui calcat aquas, subigitque rebelles;
Largior huic merces quàm bene Bacchus erit?

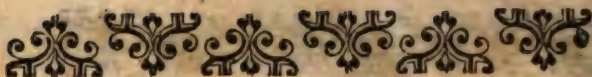

VIII.

Neapoli Surrentum nauigans ad
ad Ventos, ad Nautam.

O Mea quàm felix præteruolat æquora puppis;
Quàm blando Zephyro linthea plena tument!
Æolides animæ, placidi vaga flabra Fauoni
Pergite: me quantum flamina vestra iuuant!
Te tamen haud pigeat, bone Tiphys, impellere remos:
Præuertunt rapidos nam mea vota Notos.
Nil desiderium celeris mirabere cursus;
Sat bene si noris quò feror, vnde feror.

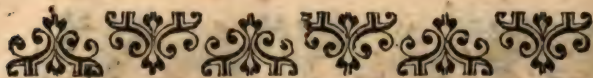

IX.

Ad Amicum.

Membra leo Libycis ostentat fortia campis;
 Esse nec inuidiæ robora tanta reor.
 Nil aciem inuideo, peracutaque lumina Lyncis;
 Cernere cui sylvæ diffita lustra datur.
 Viuida sint Ceruis longævæ tempora vitæ;
 Me non invidia secula longa premant.
 Lacteo Amyclæus candore superbiat ales;
 Hinc tamen invidia libera corda feram.
 Cum pictas volucris pandit Iunonia pennas;
 Nil sit ad invidiam gemmea pompa meam.
 Phœbeis radijs licet ignea lumina figat,
 Invidiæ fulvus non Iouis ales erit.
 Quæque nemus dulci mulcet Philomela querela
 Auribus haud nostris invidiosa canit.
 Sum volucrum, fateor, pernicipibus invidus alis;
 Ferret ad alloquium sæpius ala tuum :

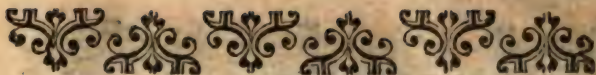

X.

Ad Amicum!

I Nuida quæ nostras dirimunt diuortia sedes,
 Tyrreno refluens occupat vnda freto.
 Frænat Hyperboreos glacies quæ compede fluctus;
 Cur non Euboicis vincula neçtit aquis?
 Quàm iucunda foret glaciali semita tractu!
 Indiga nil puppis quàm via grata foret!
 Cogerer haud Boreæ toties lenire furorem;
 Dentur vt æquorææ flabra secunda viæ.
 Quin votis peterem Borealia flamina supplex;
 Sterneret vt solidum mobile marmor iter.
 Parrhæsis huc ergo sua frigora transferat Arctos;
 Inque gelu ponti cœrula cogat hyems.
 Hoc si bruma negat: noua dent mihi secula Xersem;
 Tyrrhenum victor qui mare ponte domet.

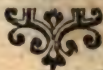

XI.

Ad Solem.

Sol qui terrarum flammis opera omnia lustras;
 Nil rutilo inuideo quod iacis ore iubar.
 Nil quod in-obsequium prono tibi Delia cornu;
 Et famulo astrorum lumine cætus eat.
 Nil quod & intonsi radient tibi fronte capilli;
 Floreat & roseis pulchra iuuenta genis.
 Nil quod Permessi felix sis arbiter vndæ,
 Aonia doctus concinuisse lyra.
 Nil quod odorata redimitus tempora lauro;
 Pieridum ducas per iuga culta choros.
 Inuideo optatæ figas quod lumina terræ:
 Quò toties absens alite corde feror.
 Cur tamen inuideam potis es si noscere causas;
 Quàm meritò Vatis Cynthie, nomen habes.

XII.

Amicum à venatione ad Poeseos
studium aduocat .

STemmate quos præfers Aquilamque, Canemq; ve-
tusto;

Hic agitare feras, altera gaudet aues.

At tibi venandi veniat ne dira cupido;

Innocuas seruet patria sylua feras.

Nec iuuat imbelles vrgere ad retia damas;

Nec leporem cursu torua Lycisca premat.

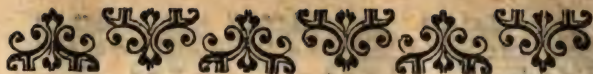
Sectari mittas nemorum per deuia ceruos:

Tuta sit àèreis turba canora plagis.

Ingenij velox Heliconâ indagine cingas:

Nobilior Pindi vertice præda manet.

XIII.

Ad eundem.

D Vm Canis, atque Aquilæ tua dant insignia formas;
 Discordes animas stemma referre vides.
 Nocte latrans lunare iubar canis ore laceffit:
 Regia Phœbeo lumine gaudet auis.
 Gētilis proautūm ne sit tibi tessera discors;
 Et pugnae, & pacis voluere disce vices.
 Cum vocat Aonidum lyra te Parnassia cantu;
 Dulcis Apollineæ sit tibi lucis amor.
 Cum fera te cornu ciet ad certamina Mauors;
 Victa fac vt ferro Thracia Luna cadat.
 Hinc tibi, seu pugnas, aures seu carmine mulces;
 Pierides fronti laurea ferta dabunt.

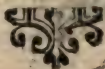

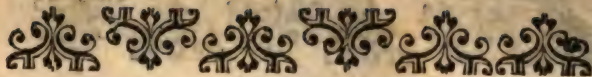
XIV.

Ad Hostiliani Principem.

Canoræ auiculæ tumulus extinctæ
in Sirenis villa sub Pausilipi
colle.

Conditur hic dulci Volucris celeberrima cantu;
Hospita Sirenis, par modulata melos.
Pausilipi quoties cum funderet æquora remex,
Præceleres visa est detinuisse rates.
Pictarum quoties socium genus omne volucrum;
Aëria est cantu sistere visa via.
Sæpius Eubæas cum verteret Africus vndas,
Pacare est Libycas visa canore minas;
Sæpius innaret vitreo cum gurgite piscis;
Squamigeram potuit sistere voce fugam.
Sæuitiem Lachesis poterat lenire canendo;
Næ Lachesis dura surdior aure foret,

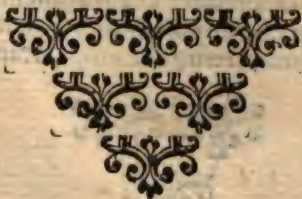

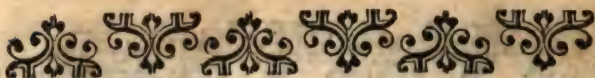
XV.

Ad Abellini Principem.

Tumulus canis venatione celeberrimi,
noxio rosarum pharmaco
extincto.

Sylvarum canis assuetus venatibus olim,
Concolor hoc niueo marmore membra regit.
Occidit infelix, roseo quod mista liquore
Hauferit è medica pocula prona manu.
Noxia sedulitas! Dianæ infensus alumno
Flos madidus Veneris sanguine fata tulit.

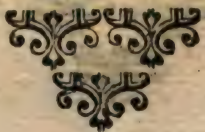

XVI.

Tumulus Iocoli canis ruris Vesu-
uiani custodis.

Hoc teger in tumulo crudeli tabe peremptus
Agrestum custos Iocolus acer opum.
Peruigil arbustis olim custodia vixi;
Seruavi vites, dum mihi vita foret.
Vitis vbi tumido resonat coma stabilis austro,
Flebilis exitium tum gemit illa meum.
Ante meum descent viduata arbusta sepulcrum;
Mæstaque diuellunt ad mea busta comas.
Quin gratum testata animum mea funera flebit,
Largior in lacrymas cum fluet vva suas.
Si me fata nouum transcribent sidus olympo,
Icatrium numerant inter vt astra canem;
Vestrum, arbusta, memor nocuos non vitibus æstus;
Mite sed autumnii tempora amica feram.

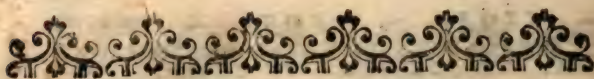

XVII.

Ad P. Io. Baptistam Masculum Soc.]
 Ies. Vesuuiani incendij
 scriptorem.

CUm parerent mōtes si quōdā est musculus ortus;
 Verius en montem, Mascule, mente paris.
 Corruit extinctus qui diro Vesuius igne;
 Altius attollit te genitore caput.
 Si partum gemines, metuet perterritus æther:
 Ne montes ergo montibus adde gigas.

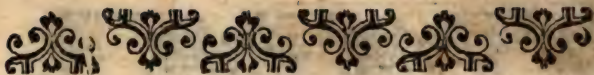

XVIII.

In laudem Io. Alphonsi Masculi
Regij Patrimonij Præsidis.

Fœminea Astræ læua quæ libra pependit ,
Æquior en illam, Mascula dextra regit.
Ne mirere : vagum, varium, & mutabile semper
Fœmina, ius certa pendere lance nequit .

XIX.

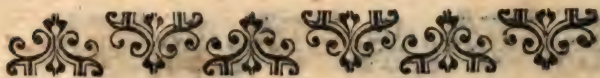
Ad P. Leonardum Annam Soc. Iesu.
 Leonardus Anna
 An Leo, an Nardus?

AN Leo, & an Nardus mage sis, mens ambigit
 anceps;

Es Leo, cum Phœbo proximus ore flagras :
 Cordibus eloquio cum latè incendia vibras;

Es Leo, sidereo qualis in orbe micat.
 Nardus es, Aonii lustras dum culmina montis,
 Nosque Aganippæo diues odore beas.

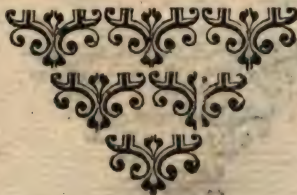

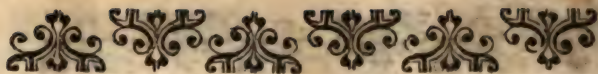
XX.

Ad P. Carolum Sangrum Soc. Ies.
florum munusculum.

NE cariem subeant felicia munera Veris,
En subit aspectus, Carole, Flora tuos,
Hi tibi, quò referant, Gentilia nomina, flores,
Aspice, sanguineis erubere notis.
Sic quibus in terris Heroum nomine surgant
Inscripti flores, Carole, nosse datur.

XXI,

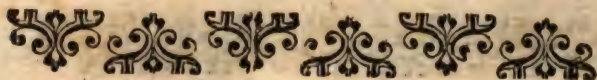

XXI.

Ad Amicum florum munusculum .

Ambigitur , rapiatne rosâs Aurora ruborem ;
 An det, & Auroræ murice vernet ager ?
 Quidquid id est ; alio mihi Ver bene fulget ab ostro :
 Nec mihi Leucothoës munere Flora rubet .
 Clarior hos amicit roseos cum purpura flores ;
 Sole , reor , nouus est exoriente rubor .
 Scilicet hîc radies cum Sol velut alter eous ,
 Purpureis flores erubuere comis .

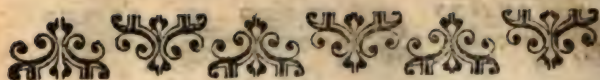

XXII.

In ficus laudem.

Pomonæ dulcis soboles, & amabile munus,
 Quæ tumido conditis mitia mella sinu :
 Arboreos inter cultu dignissima fætus :
 Vnica Hamadryadum sedula cura choris :
 Hyblæos succos, & Hymetti munera collis,
 Ambrosiæ illecebras exuperare potis :
 Quid tunicam laceras? quid colla tenerrima flectis?
 Quid lacrymas riguo nectare fusa cies?
 Nempe times, prodat cum te maturior ætas,
 Ne sis infestæ certa rapina manus.
 Parce metu; tumidas pes rusticus atteret vuas;
 Pollice te miti dextra tenella leget.
 Te calathi, flores inter, roresque niuales
 Excipient: vuas dolia cœra tegent.
 Æmula sic posito tibi cesserit vua tumore :
 Hoc solatiolo sit lacrymasse satis.

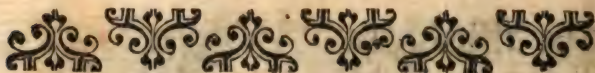

XXIII.

Malus Medica.

A Estrunco, pomis aurum, foliisque smaragdum,
 Argentumque arbor floribus vna refert.
 Hęc viret æternum; seu Sirius æstuet ardor,
 Seu Boreæ flabris sæuiat acris hyems.
 Lenior effusus rapit hinc Zephyritis olores;
 Qui prædas superent, aura Sabæa, tuas.
 Largior hæc nobis sua munera prodigit arbos:
 Parthenope hinc felix aurea mala legit.
 Indica terra sinu nimis inuida condidit aurum:
 Aurum effert natis Itala terra suis.

XXIV.

Bacchi tumulus.

H Oc Bromius tegitur, Soboles Semeleæ, sepulchro:
 Aspicias, extinctum dolia mæsta dolent.
 Æthere dum largos demittit Aquarius imbres,
 Aduersa perhibent occubuisse lue.
 Tristior ad tumulum fletus ne funde viator:
 Vuarum lacrymas nunc quoque Bacchus amat.

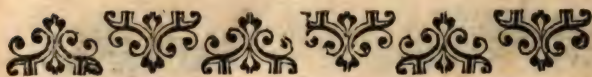

XXV.

Ænigmatis Ænigma.

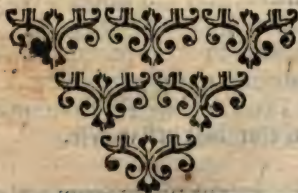
- I**lla ego, quæ nigra fata sum caligine proles,
 Omnia par matri, moribus, ore, genis.
 Centum me flexus, sinuosa volumina centum,
 Spirarum ambages texere mille iuuat.
 Cæca placet rerum facies, tacitasque latebras,
 Et Labyrinthæas implicuisse vias.
 Fallaces Laruas inter, simulacraque Veri
 Ficta, iuuat dubium ferre, referre gradum.
 * Cæcum lucis inops extinxi, hinc flebilis à me
 Græcia iure sibi lumina rapta dolet.
 Artes, atque astus Ithaci qui nouit Vlyssis,
 Decidit in nostras nescia præda plagas:
 Cui claram dederant Troiana incendia lucem;
 Hic nequijt latebras exuperare meas.
 Si me scire velis, aciem celer exere mentis;
 Hæc Ariadnæi staminis instar erit.
- * Ex Plutarcho Homerus piscatorum ænigmate victus
 interijt.

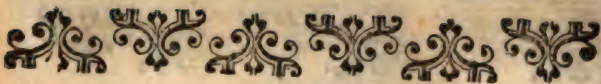

XXVI.

Cicindelæ, seu Noctilucæ ænigma.

T Erram habito terræ proles; tamen inclyta lumen
 Nomina dat : fugio cum redit orta dies.
 Vt mediis videar cæca sub nocte tenebris,
 Hesperere, nil egeo, nil face, Luna, tua.
 At tu quid tantum me, Cynthia, luce lacestis?
 Quidue meum gaudes oculuisse iubar?
 Sum te luce minor, Titan; sum lumine maior:
 Sphinx ea, quæ nostri est nescia, lucis inops.

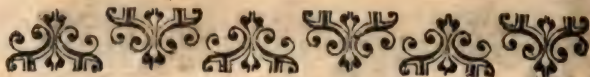

XXVII.

Ænigma Arithmeticum :

SI duo centum addas, tantum vno excesseris octo:
 Suntque decem, si sex addere quinque velis.
 Sunt duodena, semel geminas si millia tantum.
 Sunt septem, quatuor si numerare uelis.
 Octo si geminas, nihil hinc supereminet octo:
 Suntque nouem ter sex: nil nisi quinque nouem.
 Est unum quatuor; tamen æquant quattuor octo:
 Sex tria sunt; quatuor sunt tria; quinque decem;
 Me non fallaci metiri hæc carmine credes;
 Si tibi det numerum littera, non numerus.

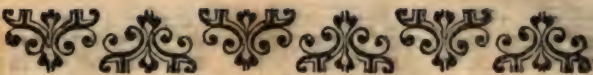
XXIX.

Est anseri vigil cura, Capitolio testa-
ta defenso, per id tempus canum
silentio proditis rebus.

Plin. l. 10. c. 22.

GAllorum nocturnus adit Capitolia miles;
Subdat ut hostili Romula colla iugo,
Sopitosque ciet dum anser clangore Quirites;
Latrator custos, proditor ore filet.
Mira odij rabies! Galli Lupa Romula præda
Exitio ut rueret, conticuere canes.

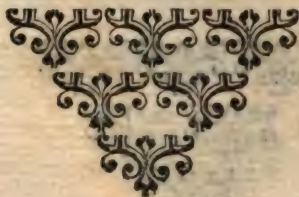

XXVIII.

Hesperia ad Pacem.

Candida Pax, superas inter pulcherrima Divas;
 Cui rutilum radiat cælite fronte decus:
 Cui niuei mores, cui pectoris igneus ardor;
 Ternaque purpureo cui nitet ore Charis:
 Huc ades; & tristes mihi ñepres corde reuelle:
 Mille feram intextis florea ferta rosis.

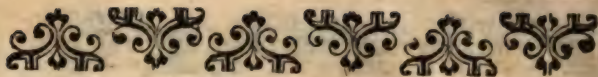

XXX.

Cleopatraz post Augusti de Ægipto
victoriam.

I Nclyta Niliaci quondam Regina Canopi
Dum renuit Latio subdere colla iugo:
Nudoq; admotus cum pectore serperet anguis;
Signasse his fertur verba suprema notis.
Quòd rabido nimium Lupa Romula sæuiat ore,
Vipeream iuuit me subiisse luem.

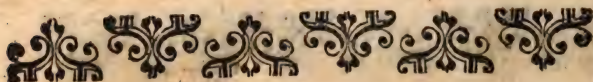

XXXI.

Anser clangore prodit insidiantem;
 sicut memoria tradidit in obsidio-
 ne Capitolij, cum aduentu Gallo-
 rum uociferatus est, canibus silenti-
 bus. Colūmella l. 8. c. 13. Liuius l. 5.

Incolumes anser fertur seruasse Quirites,
 Cum ferro irrueret Gallica turma minax.
 Disce vices rerum. Imbellis clangoribus ales
 Tutata est Latiae regna superba lupæ.
 Si malè candidulos anser strepit inter olores;
 Cum streperet Gallus, dulcior anser erat.

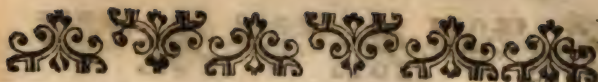

XXXII.

Inuadentibus Capitolium Gallis
Canes siluerunt.

TArpeiam Gallus cum noctu inuaderet arcem;
Immotum perhibent conticuisse canem.
Custos fide, queam quanàm te dicere causa,
Latratu hostiles non repulisse dolos?
Iuuerat ætherios tunc fors imitauer ignes?
Nil in Hyperboreos Sirius ore furit.

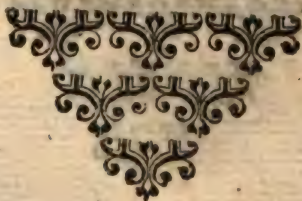

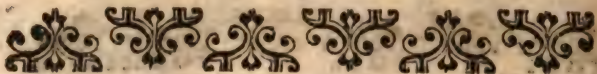

XXXIII.

Nocturnas Gallorum in Capitolium
insidias Romanis clangore an-
seres detexerunt.

Romulus vigilans sopitos excitat anser;
Tarpeij Gallus dum iuga nocte subit.
Hinc sua tutantur Capitolia celsa Quirites;
Vertit & hinc hostis præpete terga fuga.
Cerne vices! Anser Tarpèia mœnia seruat:
Regna Helenæ genitor Dardana perditolor.

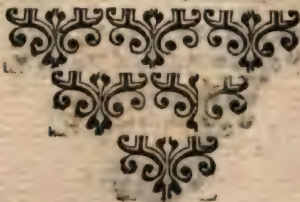

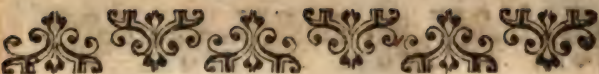

XXXIV.

Anser Romanis nocturnas Gallo-
rum insidias clangore detexit.

CUm Gallus noctu Capitoli inuaderet arcem;
Prodidit hostiles anser ab arce dolos.
Peruigil hinc ales dum Romula mœnia seruat;
Nosti, quàm volucris fors tibi, Roma, foret.
At, Romane, aquilas quid fers Insignibus? Illæ
Deplumes, anser ni vigilasset, erant.

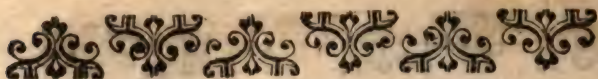

XXXV.

In funere Ioannis Baptistæ Mansi
Marchionis Villæ; qui suarum opū
cumulum sub Gentilitij montis
nomine ad piorum operum peren-
ne subsidiū eximia pietate legauit.

T Itanas perhibent congestis montibus aulos
Ætheria Superum scandere regna via.
Vana fides! Tityon, Briarea, Typhòea, Cœum
Mitte Helicon, falsa concelebrare lyra.
Inclytus Aonidum, & magnæ Sirenis alumnus,
Ardua verè vno sidera monte subit.

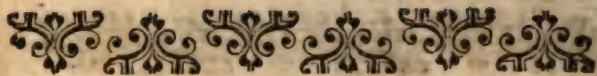

XXXVI.

Antiochus Rex Polygnotum pictorem, qui eum altero oculo cæcum, qualis erat, pinxit, in exilium expulit.

Pinxerit Antiochum captum quòd lumine pictor,
 Regis in innocuum sæuior ira furit.
 Vesano, Assyriæ regnator, parce furori;
 Nulla Polygnotum barbara pœna premar.
Aspice te pictum: muto dedit ille loquelam;
 Si luscum effinxit, lumine cassus eras.

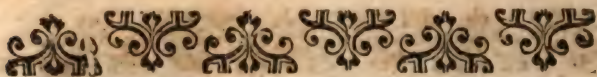

XXXVII.

Diocles pictor , ne Antiochum Re-
gem altero oculo cæcum , qualis
erat, pingeret; eius figuram partim
auersam effinxit .

A Ntiochum læua spectandum parte Diocles
Pingit; Rex oculi ne videatur inops .
Pictoris quatuor ditatur dextra talentis,
Regalique refert præmia digna manu.
Quid totum maius dicat nunc parte Mathesis?
Antiochi est toto pars pretiosa magis .

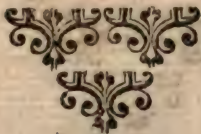

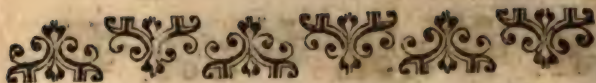

XXXVIII.

Diocles pictor, ne Antiochum Regem altero oculo cæcum, qualis erat, pingeret; eius figuram partim auersam effinxit.

Antiochum dextrâ auersum pinxisse Diocles fertur, ne lusco lumine forma foret.
 Quod cæcum innocuo Regem cœlauit astu,
 Illius hinc visa est ars oculata magis.
 Finxisset solers animata coloribus ora
 Integra si pictor, fecerat ille minus.

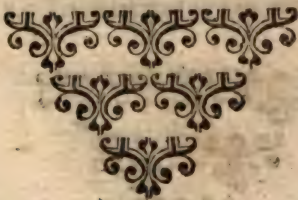

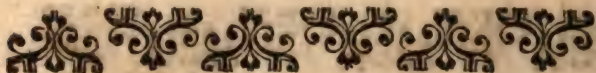
XXXIX.

Fabius Senator Prætor in lactis hau-
 stu vno pilo strangulatur.

Plin. lib. 7. c. 7.

FOrte, sitim Fabius lactis cum pelleret haustu;
 Lactea erant tenui pocula mista pilo:
 Hic arctas misero potis est occludere fauces;
 Mors sub lacte latens intulit atra necem.
 En, quod sæua pilo potuit perfringere Clotho;
 Quam fragili pendet stamine vita fugax,

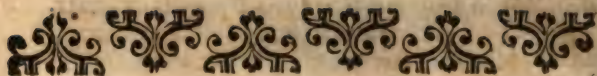

XXXX.

De eodem Fabio pilo strangulato,
& de Caio Comedone.

EXiguo Fabius præclusus guttura villo,
 Prisca vt fama refert, occidit ante diem.
 Felix, quem reddunt aliena pericula cautum :
 Cum Fabij legeret funera, Caius ait :
 Gutturis hinc nebulo potuque, esuque frequenti,
 Par Fabio ne sit funere, laxat iter ;
 Falleris, vt lethum effugias, si guttura pandis,
 Mors facile in fauces cum patuere, subit .

XLI.

Ad P. Ioannem Arnus è Societate
Iesu Gallorum Ecclesiasten
eximium .

NEstareo eloquio lingua dum mellea fundis
Flumina, cor nobis effluit in lacrymas .
Par Nilo , & Tanai lacrymarum defluat humor;
Obruat Ægeo largior ora liquor :
Doris amara suis oculos terat omnibus undis;
Cœlitis eloquii dum fluat aure melos .

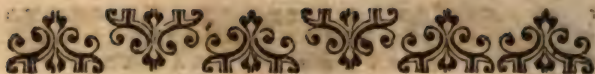
Iosua victori post Amorrhæos Reges quinque
deuictos in Gabaonitico agro Pyramis excitata.

Siste Viator,

Hic vbi celerem Cynthia cursum,
Et Sol præcipites sustinuit vias,
Cum dux Ifacides occiduo die
Regum fulmineis sterneret agmina,
Et victor premeret terga fugacium,
Spectator ætheria adstitit Phœbus plaga;
Victoriaque latus auricomum caput,
Frontem; pronus, fulgidum quatiens iubar,
Radiante vertice plaussit astrorum parens;
Suasque plaudens addidit Phœbe moras.
Opem insuper cœlestis vt noscas manus;
Grandinis in hostes densus imber decedit:
Sibi foederatum Cynthius vidit gelu.

Hinc excitata PYRAMIS, fastigio,
Superba, Cœlo proximum attollit caput,
Spectatque Solis fausta socialas faces.

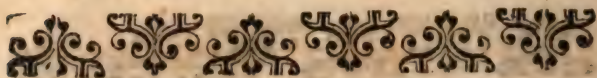
Post quinos domitos Reges, monumenta Vetustas
Hæc posuit; speret bella vt victricia Ductor:
Iustus in aduersos cum militat ensis Olympo.
Ni regat Omnipotens, vitro est par omnia ferrum;
Irritus Alcida est, atque irritus Hectoris ictus,
Irritaque Æacida, Tydida, & Cæsaris arma,
Discite iustitiam, nec iniquo insurgere bello
Vos iuuet, Europæ premitis, qui legibus orbem.
Armorum haud villos ferat Italæ ora tumultus:
Arma sed in Thraces vertat pulcherrima Siren,
Gallusque, Hispanusque, Aquilaq; Insignifer Ister:
Romulidumque acies priscis nil inuida seclis.
Cœlite morte sacram custos habet impius vnam:
Barbara & incassum Godefridus colla subegit:
Tuscaque nunc frustra celebrat pia prælia Clio.

XLIII.

Ad Fidem:

O Columen, fidæ dux ò pulcherrima gentis;
 Heroïna sacros inter adulta choros:
 Eumenidum turbæ domitrix, cœlestis Amazon,
 Sæpe Acherontæam vincere visa luem;
 Cana Fides, qua te tandem regione requiram?
 Perfidia Imperium te procul orbe fugat.
 Illa vides latè quàm dissita regna còercet:
 Omnia militiæ sub sua signa trahit.
 Apparat, alma Fides, in te fera prælia pugna;
 Cogit & innumeros, agmina dira, dolos,
 Tu ne cede dolis; sed contra audentior ito:
 Bellatricem hosti sit dare terga pudor.
 Ne belli terrere minis: vicisse proteruas
 Quàm facile est acies, est vbi nulla fides.
 Parce metu dilecta Deo; tibi militat æther;
 Aligerumque frequens expedit arma cohors:
 Aude animis: tibi læta citis Victoria pennis
 Mille dabit fraudum parva trophœa nece.
 Hoste triumphat o, iuga ne Tarpèia quæras:
 Cor Capitolini culminis instar erit.
 Afferuasse vigil Capitolia dicitur anser:
 Cordi acer custos assidet ales Amor.

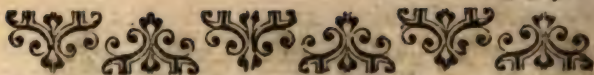

XLIV.

De Sancta Maria Magdalena ad
Domini tumulum.

M Agdalis vda genis, pallore simillima saxo,
 Exanimem raptum tumulo cū fleret amantem;
 Crebra per has tandem rupit suspiria uoces.
 Vita uale, Domini excipiar moritura sepulchro:
 Dius Amor, cui corda patent, mea lumina condat:
 Dius Amor mihi iusta ferat, mihi funera faxit:
 Sculptat Amor iaculo tumuli mihi marmore carmē.
 Magdalis hic tumulata tegor; mea gaudia cultos
 Infelix, seruasse meam, lapis improbe, uitam
 Quando nequis, serua cineres, & conde sepulchro,

Imperfectæ Centuriæ sequentia mi-
 scellanea suppetias ferunt.

I.

In funere Margaritæ Austriacæ
Hispaniarum Reginae.

Monodia.

S Vrgis eoa Doride madidus,
Nuncie lucis Lucifer aureæ;
Iubar occiduo Nereo Vesper
Exeris vda nuncie noctis.
Hæc, quæ patrio reddita Cælo,
Lux Hesperias deserit oras,
Vicisse tuos Lucifer, ortus,
Potis est, vesper, super ire tuos,
Lucere potis, ceu super ignes.

Luna minores:

Augere potis formose tuos

Phœbe nitores.

Rutilus Indis temperat vndis

Flammas adamas, purpurat vndis

Erythræa Thetis rubra coralia.

Hæc quæ folio nuper Ibero

Gemma refulsit, decus hinc patrio

Addita Cælo, vicit honores

Erythræa tuos, Thetis Inda tuos;

Gemmas vicit Doridos omnes:

Gremio similes parturit vllas

Non Zephyritis:

Nutrit similes æquore nullas

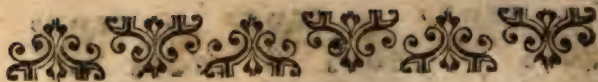
Oceanitis.

II.

Tyrio diues fulget amictu
 Rosa Pæstani roscida campis :
 Sicelis Hyble lilia iactat;
 Verna ligustris Enna superbit .
 O qui terris nuper ademptus,
 Flos Austriaco germine , nuper
 Duro Lachesis pollice messus ,
 Ver ætherium gratior aues ;
 Tibi purpureos veris honores
 Flora viretis ;
 Tibi gemmarum subdit honores
 Æquore Tethys .

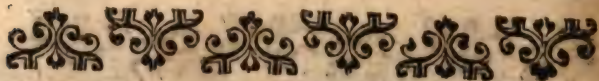
Vetus omne decus noua miratrix ,
 Conferat æui fama prioris :
 Canat Harpalycen , canat Hippolyten ,
 Italamque canat fama Camillam ;
 Leuis Aonides Græcia iactet :
 Decus Hesperia nuper , olympi
 Nunc decus ingens , regia Virgo ,
 Hæ tibi cedant : te minor olim
 Attica doctam culta virago
 Pallada nouit :
 Te minor audax Martis Amazon
 Prælia mouit .

II.

Ad Cardinalem Decium Carasam
Neapolitanæ vrbis & ciuem, &
Archiepiscopum.
Patriæ Prosopopeia !

Patriæ natum, patriæ an parentem
Te, Deci, blanda memorem camæna ?
An pater matris, patriæque natus
Dicier idem ?
At prius quid me iuuat ? anne nati,
Me quibus matrem vereare, honores ?
An quibus natum foueas, tenelli
Patris amores ?
Quin vices mutant ; amor hinc honoris
Cernuus mites imitetur artes ;
Lenis arcanas honor inde leges
Discat amoris.

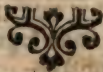
Tu meas ne delicias iniquis,
 Roma, despectes oculis; amicum
 Tempus exurget, tua regna nosser
 Cum reget Heros.

Tempus ò felix, iuga Vatican
 Cum premet, iusto sacra iura nutu
 Cum dabit terris placidus volentis
 Arbiter orbis.

Iam timor Thraces quatit : hic catenas
 Barbaras Soluet solymis ; viamque
 Hic potis sacro tumultu ruinis
 Sternere Thracum.

Romulo præses, noue Phæbe, Cælo
 Pande festino radios Eoo :
 Luna mox fracto fugiet rebeli
 Thracia cornu.

Muta iam cesses lyra; iam triumphos
 Musa prælagit grauiore plectro
 Thrace deuicto canere, Italæque
 Prælia pubis.

III.

Ad religiosæ vitæ teporem expellendum vitis allegoria.

P Arua cultori male grata vitis;
 Vitis incaſſum reſoluta terris
 Quid diu reptas; renuiſque fidi
 Vincula truncæ?

Vota quid mendax toties agreſtum
 Decipis, largis opulenta ſemper
 Frondibus, largo viduata ſemper
 Vana Lyæo.

Vineæ quamuis genus, & Falernum
 Sæpius nomen generoſa iactes;
 Et tuo Heroum maduiffe quondam
 Ora liquore :

Vberes inter male iuncta vites
 Degener ſerpis; pigra nunc Iaccho
 Nec rubes; vlllo noua nec ſuperbit
 Palmite gemma.

Quid diu dulces ſociæ grauaris
 Populi nexus? iterum reſume
 Vincla; laſciuo pede lata mitte
 Prata vagari.

Spumeos ſubdas iterum premendos
 Querneſo prælo latices; videbis
 Lata quos olim pateris, & auro
 Feruere Regum.

IV.

In Sanctorum omnium
solennia.

Blanda, quas Diuum celebrare laudes
Aurea sumes cithara, Thalia?
Cuius augustum resonabit Echo
Garrula nomen?

Siue vbi flauo Tiberinus alueo
Martia latè rigat vrbis oras;
Siue Iordanis nemus vnde sacras
Ebibit vndas.

Aut vbi leni placidus susurro
Mincius Cycnos alit; aut camœnis
Hic vbi Siren sat amica, mulcet,
Æquora cantu.

Te lyra hic primùm memorem Virago
Diua cœlestum decus alma Vatum
Diua, cui magni referare olympi
Limina fas est.

Culta non Pindi iuga fabulosi
Vatibus pandis; Superum sed oras:
Nec mihi lauro caput; at frequenti
Sidere cinges.

Inde vos Diuos referam, ciere
Fas quibus Phœbi iubar occidentis,
Siue surgentis, celerique cursu
Aetheris ignes.

Te

Te nouæ dicam columen Sionis
 Ianitor cœli. Tibi, qui Tonantem
 Abluis lymphæ venient amica
 Carmina Vates.

Hæresum pestis neque te silebo
 Victor, Antoni, neque te ferarum
 Qui colis saltus, aciesque victor
 Temnis Auerni.

Tibiæ qualem reperet canorem
 Cypriæ victrix generosa flammæ,
 Nubilis cœlo nurus, & maritæ
 Nescia tædæ.

Virgines fusi resonet cruoris
 Inclytas ostro; resonet peremptos
 Cælites, nullo necis indecoræ
 Vulnere carmen.

Te recens dicam, metuende Diti
 Sidus Ignati, sociumque fulmen
 Sabèri dicam, Stygias Eoo
 Qui quatit arces.

Grande, Iesside, mihi carmen imple;
 Seu Palæstino iuga nectis hosti;
 Seu lyra diri furiata regis
 Pectora flectis.

Magna dum paruis tenuamus orsis;
 Hæret os linguæ: rapit en olympo
 Blandus intentas meliore plectro
 Aliger aures;

In solemnia Domini natalitia Pastoritia ode.

CErnis hybernis Libani pruinis
Candidum culmen, furit en Orion;
Corruit nuper saliente præcep

Grandine nimbus

Sæuit en cœlo glacialis Vrsa;
Montibus cessit pecus omne; septis
Abditus fugit furiata Cauri

Frigora taurus.

Pastor ah demens hyemis furentes
Quid minas temnis Boreæ flagello
Quid gregem torques? Pecus ah rigenti

Subtrahere nocti.

Territus bruma studio hæc inani
Iaëtat Alcedon: sociumque damnat;
Desides curas, metuens niuales

Anxius iras.

Sidus, Alcedon, glaciale temne;
Nil time sæuas aquilonis iras:
Mitte sectari iuga, quo locorum

Flamina pellant.

Parcit Orion p ecori, nec audet
Fundere immites apimas procellis
Africus creber; iuga nulla montis

Asperat Eurus.

Nuper

Nuper en Bethlæ Puer ortus antro,
 Sol velut vernos reuocat tepores :
 Hac iuuat cœli face sæuientem

Temnere brumam.

Pulchrior Phœbo, Puer hic olympo
 Editus, torquet geminis ocellis
 Spicula; hæc contra iuuat ire nudo
 Pectore tela.

Cede iam Titan; roseam rēcondis
 Cum sinu frontem Thetidos, tenebris
 Conditur tellus, patiturque cœcæ
 Frigora noctis.

At Puer Matris gremio coruscat
 Luce maiori; rapit inde corda
 Blandus obtutu Puer, inde dios
 Elicit ignes.

Impari hæc latus calamo canebat
 Thyrsis; & festis celebrat choreis
 Virginis partum; docilisque cantu
 Affonat Echo.

In Domini spineam coronam.

E Bria dio sanguinis haustu ,
 Spina cruento viuida succo ,
 Quales geminas durior ictus ,
 Fera proh quales popularis opes :
 Nimis ause , nimis Domini vepres
 Vulnere felix , tibi Diuini
 Licuit capitis sugere nectar ;
 Dio licuit tingier ostro
 Tibi odora suum conferat Hybla
 Decus, haud renuat cedere, vireat
 Licet æterno veris honore ,
 Tibi concedat siqua superbè
 Rosa natiuo purpurat ostro .
 Ornat acutos hinc rosa vepres ;
 Hinc spina rosas armat inermes ,
 Roscida Domini spina cruore ,
 Tibi tu decus es, tu tibi custos ,
 Sat sanguineo rore decora :
 Sat natiuo tuta rigore :
 Quanta rigori vis lædendi ,
 Tanta medendi crede, cruori est .
 Tibi ne certet, siqua rubore
 Rosa natiuo blanda superbit .
 Aurora rosis si caput ambit ,
 Sol meus ambit tempora dumis ;
 Si rosa odores naribus afflat ,

Spina

Spina medullis figis amores.
 Tu nimis audax, nimis & felix,
 Et acuta nimis, Domini capite
 Condita, certo vulnere discis
 (Velut arcano docta Lyceo)
 Pectoris imo figere amores.
 Audax Cœlo genus Iapeti
 Terris nocuos intulit ignes.
 At mage sapiens impune vepres
 Domini subiit caput, inde faces
 Intulit orbi. Flagret his facibus
 Medio præceps gurgite Rhenus :
 Septena flagrent ostia Nili ;
 Medio flagret Tybride Roma :
 Cratere flagret medio Siren ;
 Ardeat æther, ardeat orbis ;
 Flagret oceano medio Nereus :
 Eoa flagret, flagret occidua
 Feruida medijs Doris in vndis :
 Flagret auroræ lucidus orbis ;
 Solis flagrent regna cadentis.
 Tu quoque patriam fera sæuitiem
 Reiice tandem pectore, Solyme ;
 Tuus hos Siloes sentiat ignes ;
 Sacra Iordanis sentiat vnda .
 Ardeat æther. ardeat orbis ;
 Vltima Thule flagret, & Indus .

Vitæ rusticæ laus.

Promicat arduentes Cælo iam Sirius æstus;
 Iam leo lethales promicat ore faces.
 Blanda vale Siren, turræque mania; vestro
 Sat gremio longas præterijſſe niues.
 Sat Sophia dedimus; duro ſub falce laborum
 Horrida nos dudum feruere vidit hyems
 Blanda vale Siren; nos hinc procul vrbe Fauoni
 Garrula pellaci murmure ſylua vocat.
 Nos vocat vrbe procul, leni quæ lapſa ſuſurro.
 Lambit odoratos flexilis vnda ſinus.
 Munera vbi Floræ, Pomonæ vbi munera Naias
 Deſtinat, Aonijs hospita blanda choris,
 Mulcet vbi molli languentia lumina ſomno
 Carmine, dum ſocias prouocat Arthis aues,
 Panditur hic folijs virides imitata ſmaragdos,
 Vitis, datque aurum penſilis vua ſuum.
 Largior hic ramis frondola fraxinus vmbra
 Arcet Phœbeas officioſa fates,
 Illa mihi dulces laſſo tentata ſopores,
 Excipiet denſis ignea tela comis.
 Hic Pallas Sophia longos exoſa labores,
 Otia Dianæ latior hospesaget.
 Rura colet Pallas, linquet quas condidit arces;
 Ruſticus es, duces quiſquis in vrbe moras.
 Rumpe moras, vocat en biſida quæ molè Veſeuus
 Appetit elatis cornibus aſtra biceps:

En vocat intonsa viridis te Vesuius umbra:
 Quà lauit vndantes nobilis vna lacus.
 Ambrosiam quàm sponte liquat tibi ficus; & ictus
 Castaneæ poscunt spinea texta tuos.
 Prunaque deducunt lentos hic cerea ramos;
 Prodigit hinc mitis pendula poma pyrus.
 Mala hic natiuos violant lactentia sensim
 Candores ostro semicolore suos.
 O quæ, grata sinu tellus alis otia, saluæ;
 Salue iterum votis debita terra meis.
 Sit profugæ ætatis, sitis ah quam reppulit auri,
 Fas reuocare tuis aurea secla iugis.
 Felix fraudis inops, oci mihi diues egestas,
 Aurea sub tuguri tegmine secla feras.
 Quisquis opum studio rapitur, colat edita Cælo
 Mænia, congestas inter egenus opes.
 Auro inhians, celebres cole fraudi obnoxius vrbes;
 Mille vbi sæua tegunt aulica tecta dolos,
 Lydius aurifera tibi det Pactolus arenas,
 Largaque det gemmas Doris eoa suas.
 Tempestas pretiosa Tagi tibi misceat vndas:
 Aurifer occiduas fundat Iberus opes:
 Flauentesque auro lymphas tibi prodigat Hermus,
 Parcaque diuitijs nec sit Erythra suis.
 In tua fundat Arabs patrias conuiuia merces;
 Fundat odoratas prodiga mensa dapes.
 Annosum gemmaque bibas, auroque Falernum;
 Arentemque fugent Massica vina sitim.
 Me procul à luxu syluæ solatia mulcent;
 Anxia cor auri cura nec vlla premit.
 Ceruus, aper, lepus hinc acri sit præda Molosso;
 Cassibus hinc volucrum garrula præda cadat.

Nec

Nec largi Lenæ pater, mihi muneris vsquam,
 Cum sitis arde scit feruida parcus eris,
 Sæpe haurire canis vndas è flumine palmis.
 Iuuerit, aut puro pellere fonte sitim:
 Me fiscella iuuet niuei custodia lactis;
 Labenti pateat quâ via rara sero.
 Sat fiscella, leui quam vimine texit hibiscus;
 Nobilior Regum fercula condat Onyx.
 Lana alijs Tyrios bibat ebria muricis haustus;
 Erret in extremos purpura fusa pedes.
 Regum alijs trabeas, & Serum vellera quærant:
 Me molli mitis vellere condant ouis,
 Strata superba toro surgant, plumaque frequenti
 Lenta alijs languens otia somnus alat.
 At nemorum mihi grata quies, vbi gramine somnos
 Excipient curæ nescia prata meos.
 Quisquis opum studio rapitur colat anxius vrbes:
 Tecta vbi sollicita regia fraude fremunt
 Mane salutantum te largior excitet ordo,
 Mî somnum excutiat nuncia lucis auis.
 Arte, auroque fores tibi Dædala dextra laboret,
 Aerias condant trabs operosa domos.
 Atria centenis tibi fulciat Ida columnis;
 Prodigat artifices barbara Memphis opes.
 Porticus exurgat Siculo sudata Myroni;
 Ostendet memorum quæ simulacra Ducum.
 Illa vel Herculeos spirantia signa labores,
 Nobile Mygdonio marmore monstrat opus.
 Proferat Ætheria seu sede Promæthea lapsum;
 Quæue tulit Tellus æmula monstra Ioui.
 Enceladum, Tityon, sæuūque Typhoea cælo;
 Lactantem centum seu Briarea manus.

Picta tibi referant celebres aula triumphos;
 Raptaque Gangaridum mille trophæa plagis.
 Heroum effigies, Regumque insignia mille
 Monstret. Opellæ viuudus arte color.
 Ast opibus Regum, tectis iucundior aureis.
 Sit mihi vernanti gramine pictus ager,
 Dulce rosas aurora suo mage purpurat ostro;
 Quam potis artifice pingere rore color.
 Prataque dulce suo mage sol discriminat auro;
 Aureo quàm Zeuss pinxerit imbre labor.
 Vrbs sua blanda sibi seruet spectacula; sensus
 Subdola nequicquam pellicit illa meos.
 Agresti Dorilas mulcet mihi carmine syluas,
 Illius argutum mulcet auena nemus.
 Illius hîc dulci resonat mihi fistula cantu;
 Cogit vbi fruges arealata nouas.
 Quàm iunat è specula mæssis spectare labores,
 Dum crepitat valido verbere pulsa Ceres:
 Rusticus in numerum cœtus dum brachia tollit;
 Assonat alternis area trita flagris:
 Hinc paleæ volitant tumidis ludibria flabris;
 Siue tuis Autter, seu lenis Eure tuis.
 At mox vinetis vbi duxerit vua colorem;
 Ad tua nos dulcis præla Liæ vocas.
 Hîc tua Bacche premit pede munera vinitor udo:
 Vndantique fluunt spumea multa lacu.
 Quàm iunat hæc longos spectando condere soles;
 Et rerum pedibus supposuisse vices;
 Interea Oceano se lapsu præcipiti Sol
 Obruit, & resonæ Thetyos antra petit.
 Ætherios noctis Vesper prænuncius ignes
 Exerit, & seras candida Luna faces:

Quorquæ

Quotque tegit terris vmbra nox inuida flores,
 Sidereis totidem detegit astra plagis.
 Optet Olympiacas alius sibi quærere palmas;
 Stantiaque in plausum festa theatra iuuent:
 Pompa alium augusto rapiat Romana triumpho:
 Sit mihi sidereas cernere dulce faces
 Ætheris vrbe procul mihi purius astra renident,
 Vrbe procul cœlo liberiore fruor.
 Hinc vatum repetam lusus, transcriptaque olympo
 Sidera, quasque feras signifer orbis alit.
 Hic aureis aries reuocat qui cornibus annum,
 Cœruleo primus tramite signat iter.
 Ille olim fugiens, Athamantia pignora vexit;
 Audax indomiti findere terga maris.
 Proximus ætherið Phœnix micat æquore taurus;
 Vernaque pœata tempora luce ciet.
 Germanos ignes Ledeia sidera iungunt;
 Sidera, quæ pelago naufraga puppis amat.
 Castora cerne suum Pollux complectitur; illos
 Quàm iuuat alternas ire, redire vias.
 Tu quoque cœlestes porrectus brachia tractus
 Æstifer ignito lumine cancer obis.
 Mox etiam inuisos ægris mortalibus ignes
 Exerit, & toruo fulgurat ore Leo:
 Hic Nemeæ terror, prædatus culta Molochi;
 Herculeæ sensit vulnera sæua manus.
 Temperat Erigonæ vesanas æthere flammæ;
 Spiceaque egelida munera luce refert:
 Huic vicina vides concordis pondera libræ;
 Æqua dat hæc noctes, diuidit æqua dies.
 Tatifer en nocuos ostentat scorpius ignes:
 Primaque pone sequens territat astra minax.

Proximus Æmonio Chiron sua dirigit arcu
 Spicula, sidereis sæpe timenda feris.
 Huc precor, huc velox tua tendas spicula Chiron;
 Phillyride, huc certa dirige tela manu:
 Neptuni Ægoceros proles tibi proximus errat;
 Hic, age, sit iaculis præda petenda tuis.
 Ægoceros tibi præda cadat gregis invidus: heu quàm
 Ille gregi gelido noxius imbre micat.
 Lumina cum referat, Iani cum tempora reddit;
 Grandine quot pecori, quot nive damna refert.
 Ægoceri pluuios imitatus Aquarius ignes
 Squamigeris aperit larga fluentia suis.
 Hic, terras puer irrorat qui prodigus urna,
 Natus erat sceptris Dardana terra tuis.
 Tros pater huic olim lætus Troiana parabat
 Imperia, & Phrygijs addita regna plagis.
 At puer ingenti nemorum perculsus amore,
 Dicitur his patrios posthabuisse lares.
 Idæas adiit sylvas, & lustra ferarum;
 Quà xanti placido labitur vnda sinu.
 Leuia qua præceps Simois per saxa volutus,
 Florea sæcundo gurgite prata beat.
 Hic humiles inter, pastoris tecta, penates,
 Dardanias gaudet temnere delicias.
 Mollia sæpe vigil venatibus otia pellit;
 Priscaque præ sylvis sceptra minora canit.
 Aureus ex humeris sonat arcus; eburnea tergo
 Telorum custos Cressa Pharetra sonat.
 Impiger innexa saltus indagine cingit;
 Impiger excitas territat ore feras.
 Hàc cursu pauidos lepores, damasque fatigat;
 Hàc iaculo capreis hospita resqua premit.

Hàc

Hâc arcum intendit, vibratque volatile telum;
 Hâc agitat volucres per iuga summa canes.
 Vetus equo spumante celer subit ardua montis;
 Et rabidum in casses feruidus vrget aprum.
 Venanti quoties adeunda his sidera fertur
 Cynthia fatidicis præcinuisse modis:
 Alme puer, dudum ecce te regia syluis
 Inuidet; hinc inter sidera sidus eris.
 Quod si tanta tenet venandi corda cupido;
 Ne geme; venatus magnus olympus habet.
 Suntque feræ, vasto quas tu venabere, cælo;
 Me quoque venantum sidera numen habent:
 Ille refert: ò luce tuo Latois alumno
 Cara magis; prædas cui vouet Ida suas;
 Stellanti suus est Cælo venator Orion;
 Certaue Phillyrides æthere tela iacit.
 Arctos Phillyridæ timeat fera vulnera; dum se
 Doridos occiduis condere nescit aquis.
 Æoliisque lepus formidet Orionis ictus;
 Quique polo coluber lubrica terga trahit.
 Nos Cybelæ syluas, saltus lustrabimus Idæ;
 Corda nec ætherei luminis vrget amor.
 Sidereusque alios fulgor, lucisque cupido
 Æthere sublimes ambitiosa trahat.
 Sylvæ noster amor; placeant super omnia sylvæ:
 Huc subeat sero cana senectæ pede.
 Sic, licet incassum, Phrygius puer æthera quondam
 Posthabuit syluis, Ilias Ida, tuis.
 Quid memorem Hippolytum, folio qui Cecropis alto
 Prætulit Actæi deuia lustra iugi?
 Quid patrij memorem Phœbum decus ætheris, aureo,
 Qui reuehit nitidum lucidus axe diem?

Æthere pastoris ficta sub imagine cessit;
 Et pecus Æmonijs rusticus egit agris.
 Hæc olim Pindo cecinit male docta vetustas;
 Mendacique Helicon peritrepit vsque sono.
 Me celerem nemus hinc felix abducit Idumes;
 Quo tulit haud vllos ludrica fama gradus.
 Quà sacra tumidus resonat Iordanis ab vrna;
 Largior Isacidùm quà fata læta petit:
 Blandior aut tacito Syloes quà murmure sensim
 Labitur; & patrios lenis oberrat agros.
 Huc olim potum primis assuevit ab annis
 Paruus Iessides ducere pastor oues.
 Pastor oues duxit, Solymùm quem regna manebant,
 Sub tuguri clausit tegmine pastor oues.
 Ille gregi quoties prædas vlturus adeptus,
 Dicitur immanes dissecuisse feras.
 Ille etiam immitis Terebynthi valle Gigantis
 Victrici secuit colla superba manu.
 Inde Sionis agit Capitolia ad alta triumphum;
 Regna idem imperio dehinc Solymœa premit.
 Pastor Iesside, nemorum bona gaudia linguis.
 Hinc solio euectus regia tecta subis.
 Quot casus, quæ dura subis discrimina rerum!
 En cadis insidijs hostia, præda dolis.
 Fax mala tè immemorem, te Cypridos vrit Erinnyes;
 Atraque vesano pectore flamma furit.
 Purpura malarum, niueum decus oris, ocelli
 Fulgor, odoratis lactea colla comis;
 Eloquij charites, & labra corallina, flammæ
 Flamina, sunt damnis semina prima tuis.
 Te trahit Idalijs coniux Hetheia nodis.
 Iuxit Idumæas quid domuisse feras?

Lædere connubij tædas male sana cupido;
 Cæca iubet vetitos vis temerare toros.
 Quin scelus vt sceleri sit par; effunditur insons
 Hostili immeriti coniugis ense cruor.
 Exilio hinc meritas das cælo vindice pœnas;
 Et profugus luctu iura refixa luis.
 Quin tua progenies, sanguis tuus, arma rebelli
 Corripit aduersus patria regna manu.
 Inunc, & nemorum male cautus gaudia linque;
 Tecta inhians opibus regia quisquis amas.
 Noxia cum subeant regalibus otia tectis;
 Tendit ibi mollis retia mille Venus.
 Nos alacres Dryadum syluas, & lustra sequamur;
 Quâ subiecta biceps Vesuius arua videt.

VIII.

Post autumnales ferias scientiarum studium renouandum.

O Quibus alma suos Siren afflauit honores,
 Ingenijque addit, patria dona, faces:
 Mollia vicinis sat duximus otia syluis;
 Siue tuis Prochyte, siue Veseue tuis.
 Jam nunc Pausilypi tempus dissoluiet vlnis;
 Hortatur penitos quærere bruma lares.
 Diffugere æstus, æstusque sequacia longè
 Ocyus hinc raptant otia lenta fugam.
 Jamque vigil labor exoritur; premat ardua mentem
 Cura; pigro fugiat pectore pulsa quies.
 Populeos viden vt ramos, vitesque maritet
 Rusticus, & segnem vomere verset humum.
 Tu segnem patiare animum caue sedulus; illum
 Sæpe agitet Phœbo, Pallade sæpe labor.
 Pastor, ne Boreas, ne frigidus obsit Orion,
 Peruia contorto vimine septa nouat:
 Tuque fores occlude animi; sit vt inuia damnis
 Mens tibi, quæ vulgi garrula turba parit.
 Cum vigili lucem cantu prænunciat ales;
 Emollit chalybum pondera dura faber:
 Cum lux prima vocat, velox subtegmina textor
 Inferit, & radio Palladis vrget opus;
 Regibus inficitur Sarrano hinc purpura succo,
 Hinc Tyrios haustus murice lana bibis.

Regibus illa manent; maneant: nihil inuida virtus;
 Regum pacato pectore remnit opes.
 Ausonia quidquid feruens terit area messis;
 Quodque secat Syrijs falce colonus agris.
 Occidua diues quidquid fodit incola terræ;
 Quodque aurei voluit discolor ynda Tagi:
 Seu Parium marmor, seu postibus aula superbis,
 Plurimaque àèria pressa columna domo:
 Eois crines gemmis; redimita smaragdis.
 Tempora quidquid aquis gemmea concha fouet.
 Diuite quidquid opum gremio tegit Amphitrite
 Imparia ingenio præmia cuncta rear.
 Nobiliora parat virtus non futilis. ò quæ
 Præmia munifica prodigit illa manu!
 Ingenio maiora manent: huc dirige gressus,
 Fortia cui laudis pectora thyrsus agit.
 Deses abi; Nereo soles qui condis inertes;
 Cuique graui torpor pondere corda premit.
 Te iuuat aut viridi segnem recubare sub antro;
 Quæne sequax refugas riuius vrget aquas.
 Quæ summæ lento curuantur murmure syluæ;
 Mollibus aut pella floribus halat ager.
 Ast ò quàm linquit florum citò gaudia tellus!
 Quam citò deperdit frondea sylua comas!
 Ante Notos, Zephyrosque leues cita labitur ætas;
 Ocyor ante Euros annuus orbis abit.
 Viuat at ille diu; docto primæua labori
 Tempora quem vitæ contribuiffe iuuat.
 Dulce huic Oceano iucundos condere soles;
 Dom fouet Aonidum pectora delicijs.
 Sape animo blandos sophiæ digressus in hortas;
 Ver vbi perpetuum ditior aura fouet;

Mente

Mente agitat rerum, tenerique exordia mundi;
 Vulgi quæque oculis culta Minerua tegit.
 Materies vt nata chaos antiquissima rerum,
 Non eisdem societ corpora prima locis.
 Ambiat vt cœli loca proxima purior ignis,
 Cognatas ardens sidera nosse faces.
 Vtque aer magnum fusus per inane, Volucres
 Innocuus liquidas gaudeat ire vias.
 Cesserit vt cœlo natis accomoda tellus;
 Vt graue natiuo pondere libret onus.
 Vt terram iuxta circumflua brachia tendens
 Doris in amplexus læta sororis eat.
 Pectora quis facibus sociantem fingat amorem;
 Frigus alit terris fœdera, frigus aquis.
 At calor has inter primos simul ingerit æstus;
 Terram arcet sotijs sediciosus aquis.
 Illaque vt incaluit, tenues exhalat in auras;
 Ni friget, patrijs exulat vsque plagis.
 Regibus hinc nunquam surgens impune cometes,
 Haud vnquam imperijs funebre lumen alit.
 Qualem atra nuper noctis spectauimus vmbra;
 Dum reteggit tristes prodigiale comas,
 Illum vicinus dum seruat plaustra Bootes,
 Extimuit, veteres increpuitque moras.
 Oceano condi septem cupiere Triones;
 Fas vbi lethales exuperare faces.
 At me nulla minax flammaram terreat ira;
 Dum fluat Aonijs Pieris vnda iugis,
 Non me funesto perterreat igne cometes:
 Sacra comas circum dum mihi laurus eat.
 Sidera mentiri gaudet si crine cometes;
 Me tecum famulo lumine, Phœbe color.

Vatum sacra cohors , Phœbi iustissima cura;
 Temnat, quas Reges extimuerè faces ?
 Largior ergo sacris, Clio, mihi fontibus vndam ;
 Largior Aonium prodige , Diua, melos .
 Te sine nil altum mens inchoat ; abdita tecum
 Naturæ, & rerum semina prima canam .
 Fulgeat vt pernox aliena Cynthiâ flamma ;
 Vt radijs niteas , lucide Phœbe, tuis.
 Quid tantum hiberni properent ad Nerea soles,
 Brumalis teneat quæ mora noctis iter ?
 Quisue die , noctisque vias , annique meatus
 Dirigat ; & certis sidera lapsa vijs .
 Vnde tremor terris, pelago tumor vnde minaci ;
 Illius & mollis frænèt arena minas.
 Vnde rudi frumenta solo lactentia surgant .
 Vnde beent sylvæ veris honore comas .
 Cur hominum mortale genus caput efferat astris,
 Ætheriasque oculis ambiat exul opes .
 Ah genus infelix, genus ò qui ducis olympo ,
 Quæ mala te patria depulit arce lues ?
 Ætheris astra vides , vastoque volumina tractu
 Ætheris ; illa tibi Regia culta foret .
 Sunt ibi, quæ cernis, vitæ bene cuncta perenni ;
 Vitæ ibi non Lachesis cœdua fila rapit .
 Tristior inde procul fugit inclementia mortis ;
 Inde fugax retrahit curua senectâ pedes .
 Non ibi lethali defæuit Sæuis igne ;
 Non fera Rhiphæo frigore sæuit hyems.
 Non ibi veris opes deperdit odorifer annus.
 Vel furat Ægoceros imbre, vel igne Leo.
 Non ibi lætitiæ sedes immitis amaror
 Asperat ; inde procul iussus abire dolor .

Ille fugax, cœlo terris genus omne malorum
 Explicat, & trepido certa pericula metu.
 Exul tu cœlo, terræque incautior hospes,
 Quo nimis ah præceps in tua damna ruis?
 Ah genus infelix; tantæ pars vna ruinæ
 Longum ego præcinctus syrma tragœdus eam.
 At mea Permessi dulces miscere liquores
 Melpomenes lacrymis, Calliopea vetat.
 Tempus erit, turbent mea cum suspiria cantus,
 Turbet & Aonias flebilis humor aquas.
 Interea tua, Diua, sequar vestigia; nostris
 Dum sophiæ penas mentibus addet amor.
 Seu te maiorum percurrere carmine laudes;
 Seu iuuet Historiæ consuluisse vices,
 Præliaque Heroum, reuolutaque secula quæram;
 Dardanidum pugnæ, Æneadumque genus.
 Romulidum quæram soboles, Albanaque regna,
 Quaque sit Ausonia gloria nata via.
 Mira canam; Martis seruaret vt vberem prolem;
 Altricem pueris procubuisse lupam.
 En cunis seruire feras viden illius; olim
 Arbitra cui rerum seruiat Italia.
 Romulus hinc magnæ fertur Mauortia Romæ;
 Mænia septenis imposuisse iugis;
 Huc ades Heroum cœtus; properate latina
 Lumina, Romanæ pandite laudis iter.
 Roma mihi laudum referat spectacula mille;
 Romulæ vbi historiæ blanda theatra patent.
 Hic Numa primus ades ramis insignis oliuæ;
 Dijs quo Rege frequens victima cæsa cadit.
 Tarquinius viden eiectum, atque abrumperè Brutus;
 Audentem Latij regia vincula plagis.

O Mihi quos, Virgo, laudum succendis amores;
 Dum patriam medijs Clælia quæris aquis!
 O præceps quantum tollis tua nomina Cocles;
 Dum ruïs, & lapsu patria regna tegis!
 Tybri pater quonam possim te dicere plausu
 Victori molles supposuisse sinus.
 Aduersos didicit Tuscus timuisse Quirites;
 Anceps an stantes, præcipitesne velit.
 Roma Heroum altrix nunquam labentibus annis
 Romuleæ gentis non memor orbis erit.
 Seu noua, sen senior Romano fama theatro,
 Spectantum celebri lumina laude rapit.
 Hic Decios cernas, Marios, magnosque Camillos;
 Hic Fabij lenta parta trophæa mora.
 Scipiadæ hinc gemini victricia prælia miscent;
 Pompeij hinc acies, Cæsaris inde fremunt.
 Hæc, duce te, mentis velox indagine lustrem,
 Arbitra Phœbei Calliopea chori.
 Quin gelidus prohibet ni circum pectora sanguis
 Ausim fidereas arduus ire vias;
 Numinis arcanos iuuat hinc deprendere sensus;
 Venari hinc sophiæ nobilioris opes.
 Cælestes ignes inter, flammam inter amoris,
 Despicirem Pindi, Castalidumque lacus.
 Quæque madens gelida cecinit Permessidos vnda;
 Fundere Musa hausto disceret igne melos.

IX:

In Candelariæ festum B. Virginis
purificationi sacrum.

EN matris reuocat solennia Virginis annus;
Accenso niueas lumine ferte faces.

Virginis vt referat candorem, altaria circum
Cereus accenso lumine candor eat:

Virginis vt referat flammæ, altaria iuxta
Cerea candenti lumine flamma flagret.

Ast vbi præcipitem se fluctibus abdiderit Sol;
Ætheriasque plagas densior vmbra teget.

Fax sacra Virgineis fastis, mihi pelle tenebras;
Ignis vbi meus est, quærere nocte iuuat.

Virgineis fastis sacra fax, da vincere noctem;
Dirige tu dubium, fax sacra, noctis iter.

Luce tua, sacra flamma, meus se detegat ignis;
Te duce, dius Amor lumina nostra beet?

O quicumque tenes Solymeia mœnia custos,
Nostin, vbi noster se procul abdat Amor?

Illius os, frontisque decus quàm certa tuenti
Produnt signa, animo non abolenda meo?

Mira oris species: candori mista niuali,
Mista eadem flammis lactea mala rubet.

Igneus, & niueus meus est; vidistis amantem?
Nostis vbi latitans se meus abdat Amor?

Purpurat, & candet: Vigiles vidistis euntem?
Dicite, vbi noster deuius erret Amor?

Dulce illi vertex natiuo fulget in auro;

Dulce illi roseo ridet in ore Charis.

Cœlestem resonat par melli lingua loquelam:

Blandum ibi crediderim condere nectar apes.

O quicumque tenes Solymeia mœnia custos,

Nostin, vbi noster se prœcul abdat Amor?

Pars animæ mage grata meæ, pulcherrime rerum,

In nostra eloquij vox sonet aure tui.

Stat casus superare omnes, dulcissime rerum,

Cara mihi affatus reddat vt hora tuos.

O quicumque tenes Solymeia mœnia custos,

Indica, vbi noster deuius erret Amor?

Dulcia eloquia tua super mel. psal. 118.

Alloquium Domini sic melle fragrantius Hyblæ

Quærebat ceræ sponsa flagrantis ope.

X.

De Pueri Iesu in Ægyptum
fuga.

Terra Phari felix, mihi fortunata Canopi
 Cara nimis tellus, inuidiosa nimis;
 Quis nouit hic, Ægypte, tuas petit incola sedes;
 Cui retegis patrios hospita terra sinus?
 Delicias Superum felicibus excipis oris,
 Hospitio Domini facta beata mei.
 Hospita terra Deo, si fas, suspiria felix
 Elicies Superis, hospite læta tuo.
 Ætheria ò quoties visa te, sidera cernes
 Inuidia tristes occuluisse faces?
 Feruere; & aëthrorum quoties spectabimus ignes;
 Dum sedes, ardent incoluisse tuas!
 Te visa quoties venturæ Cynthia lucis
 Immemor, hærenti protrahet axe moras!
 Ægypti quoties visurus gaudia Titan,
 Tardior occidua Tethyos antra petet!
 En tibi quæ dudum latuerunt aurea cælo,
 Felices properant secula datura vices.
 En præceptis patrios Nilus visurus honores;
 Arcano cupidum detegit amne caput,
 Numinis hospitio iucundior ille, Canopi
 Ditiore irriguo gurgite culta beata.
 Fœcundat magis diues agros; ubi plenior olim

Sponte

Sponte sua flauas tollet arista comas :
 Quin bruma media grauibus seges aurea culmis ;
 Cœdua messoris plurima falce cadet .
 Aureolum trahet hyberno sub sole colorem ,
 Incultosque premet pensilis uua rubos .
 Rusticus haud Euri rabiem, Boreæque pauebit ;
 Quæ viti excutiat dona, Lyæ, tua .
 Vinitor inde bibat succos, quibus inuida Cretæ
 Spumabunt pleno pinguia musta lacu .
 Exere Nile caput, campisque illabere diues ;
 Inde adeas tacitis tardior æquor aquis :
 Nile, tibi dudum pallentibus inuidus vndis"
 Patria Iordanis decolor arua subit .
 Hospite Nile tuo felix, tibi cedat Hydaspes,
 Qui rigat eoas aurifer amne plagas .
 Fortunate nimis, cedat tibi pallidus auro,
 Lydia Pactoli qui beat arua liquor .
 Quàm mage lætus eris, Domini si forte licebit
 Lambere festiuo, Nile, liquore pedes ?
 Fortunata nimis, quot figes oscula plantis ;
 Inde quot excipies, feruida lymphæ, faces ?
 O quoties, Domini premeris quæ gressibus vnda,
 Segnius optato margine lenta flues ?
 Gaudia erunt quæ Nile, tuus te dum aspicit hospes ;
 Illius effigies cùm referetur aquis ?
 Felix Nile, tuos Domini cum dextra liquores
 Hauriet, & roseo pellet ab ore sitim .
 Flumen anhela sitis, Domino dum pellitur, vret
 Acrius ; vnda pati discet amore sitim ,
 Fortunata sinu nostras Ægypto beato
 Delicias, cœli gaudia corde foue,

XI.

De Solis defectu, effusisque Cœlo tenebris obeunte Domino.

F Ax cœli melior, Sol Luminis arbiter aurei,
 Quo medio trepidos æthere vertis equos?
 Aspectus quid, Phœbe, tuos mortalibus abdis?
 Cynthia, quid media lumina luce tegis?
 Sidereos Vesper nondum prænuncius ignes
 Exerit, aut vigiles roscida Luna faces.
 Occiduo nondum vicino gurgite Nereus
 Spumea quadriiugis soluere colla monet.
 Ætherio quis, Phœbe, tuos procul expulit orbe
 Alipedes? certas quis negat ire vias?
 Quam terris noctem, quæ, Cynthia, nubila linquis;
 Dum celeres agitas deuius axe rotas?
 Dicite cœlestes ignes, quæ causa nitentes
 Obnubit radios; quæ tegit ora lues?
 Anne iterum Ditis recluso poste Gigantes
 In superos audent ingeminare minas?
 Phlegæis iterum via montibus ardua surgit?
 Altane Thessalicum Pelion ossa premit?
 Trux iterum Ætnæa reiecta mole Typhœus
 Creditur inde minax exeruisse caput?
 Naturæ prælo solvuntur fœdera nexu;
 Luna timet dubia prodere nocte iubar.
 Quæque diem reuocat surgens Aurora, dolebit
 Metiri incerta nescia lege moras.
 Dicite cœlestes ignes, quæ causa nitentes
 Obnubit radios? quæ tegit ora lues?

Horrida Phœbeos funestant nubila vultus;
 Funestant Phœbes nubila cœca iubar.
 Hæc mortale genus cœlo portenta minaci
 Dum spectat; trepidus pectora terror agit.
 Ambigitur cœli facies quid torua minetur;
 Quæ terris minitans horrida fata canat.
 Nescia mens scelus haud æqua formidine pendit:
 Impare meritur tristitia monstra metu.
 Auctori lugubre suo Natura parentat;
 Illius & tenebris funera mœsta dolet.
 Omnipotens Solymum subiit fera vulnera Numen;
 Funerea hinc cœlum lumina nocte tegit.
 Quadrifida pendere Deum trabe vidimus: ò quem
 Pressere immeritum membra cruenta torum!
 Cynthie crudelis nimium, tibi si nitor oris,
 Si rutilum extincto Numine lumen erat.
 Tu quoque, dum tristis cœlestia funera desles,
 Nocturnum condis quàm bene, Luna, iubar.
 Aspiceres mersum dum Cynthie, funere Numen;
 De bueras aureas oculuisse comas.
 Exanimem Dominum dum funere, Cynthia, cernis;
 Par erat argenteas oculuisse faces.
 Lumina nulla iuuent extincto Numine Phœbum;
 Nulla etiam Phœben, / ni lacrymosa iuuent.
 Tuque etiam, mortale genus, tua crimina mærens
 Fle; Domini lacrymans funera sæua gemas.
 Criminibus damnata tuis datur hostia Numen,
 Vt tua non merito funere damna luat.
 Gens simul Isacidum patrios exosa furor,
 Immitem Domini fle miserata necem.
 Saltem dura nega in tumultum ne corda: sepultum
 Corda tegant Dominum frigida facta silex.

XII.

In Sanctā Mariam Magdalēnā cum
Massiliæ coleret syluas.
Elegia Pastoritia.

O Quæ Massiliæ rerum noua surgit imago !
(Hoc dubio Dorilas rettulit ore sonos)
Hyberni vis tanta Iouis quæ reppulit itas ?
Vnde nouo vernus gramine ridet honos ?
Pastores, cui læta parit nona gaudia tellus ?
Cui reteggit roseas florea sylua comas ?
Dicite, cui profugis vernantia prata pruinis
Veris odoratos explicuere sinus ?
Vndique ver, teneras ager vndique turgēt in herbas ;
Nescius oblatas incola miror opes.
Ditior hinc blando rosa murice purpurat ; inde
Ostentant niueas cana ligustra comas.
Natiuo florens Hyacinthus flagrat in ostro ;
Candida lacteolo lilia rore nitent .
Hinc halat Narcissus : & hinc se attollit Acanthus :
Vndique se in flores induit almus ager .
Impar Massiliæ Siculis caput occulat agris .
Delicias vinci nec neget Hybla suas.
Æmula Massiliæ Pæstana rosaria cedant ;
Æmula concedat floribus Enna suis .
Æmula Massiliæ nil certent Thessala Tempe :
Delicijs, Siren æmula, cede tuis .
Bis venit ad mulctram, binos alit vbere fœtus,
Quæ vaga Massiliæ montibus errat ouis .

Vellera

Vellera quin miros referunt intonsa rubores,
 Ardorem Tyrij muricis agna refert.
 Veracano; memoranda cano, quæ diditus orbis
 Audiat; haud Dorylæ carmen inane ratus.
 Pigra mihi nondum renouarunt iugera tauri;
 Duraui nondum fossor in arua manus:
 Nondum falcis opem, rasti aut discrimina sensit;
 Nec grauido excepit semina terra sinu:
 Quid mihi gaudet ager flauis inaratus aristis;
 Pendula vinetis quid rubet vua meis?
 Arcet amaritiem tumidis labrusca racemis:
 Dedidicitque oleæ fallere bacca fidem.
 Blanda que nectareos exudat sylvæ liquores;
 Fusa que mellitis labitur vnda fauis.
 Vnde Arabum foecunda seges, Panchæaque surgunt
 Cinnama, & hærenti balsama lapsa via?
 En foetu pendente grauis, stupet inscia bacca.
 Vnde sibi dulces innuba laurus alat.
 Miraturque novas frondes, alienaque poma,
 Agrestes inter quæ modo Malus erat.
 Nescia miratur pomis pendentibus Alnus;
 Nescia miratur floribus aucta nouis.
 Quis scit, an & glebas lacrymarum rore maritet
 Magdalis, & syluas hæc noua Diua beet?
 Mira fides! lacrymis ridentia germina surgunt;
 Germina quæ gemitus ditior aura fouet.
 Parce precor gemitu; fletu, Solymeia, parce;
 Obrue ne lacrymis, hospita Diua, genas:
 Post imbres reuera geminos tua lumina soles;
 Irriguosque iubar, Diua, serenet agros.
 Parce precor luctus; ne fle; sat prata biberunt:
 Post imbres Solis lumine gaudet ager.

XIII.

Magdalena ad rediuiui Domini Sepulchrum.

Q Vid, malefide lapis, spectantibus obuia prodis,
 Quæ tibi credideram mea gaudia? ficcine cœli,
 Improbe delicias reuoluto tegmine seruas?
 Illis en viduata iaces, malè sedula custos,
 Infelix, infida silex. Texisse tenebris
 Ah potuit prædam per amica silentia noctis
 Crudelis raptor. Noctis cur ipsa tenebris
 Territa, complexo potui me auellere saxo?
 Improba nox, mea damna paris; mentita quietis
 Diceris esse parens; curarum millia, luctus
 Mille paris, genitrix animo fœcunda dolorum:
 O mihi vos tanti non inscia lumina furti,
 Cœlestes astrorum ignes, quibus improbus oris
 Diuinas prædator opes, mea gaudia, condant.
 Dicite: sic vobis, bona sidera, deneget aurei
 Luminis haud vnquam nitidissima munera Titan;
 Condere sic aureos audentia nubila vultus,
 Æolijs tumidus flabris fuget æthere Caurus.
 Vos precor æther, ignes; teque arbitra noctis,
 Luna vigil, vestro pateat mihi lumine raptor.
 Si lateat terris, hæc mecum per iuga montis
 Venatrix, lustres raptam mihi, Cynthia prædam.
 Quærendus mihi Amor meus est: sat debita posco:
 Quid quod mox etiam vitales surget ad auras

Dius

Dius amans? nullus labor ergo indaginis obſtet.
 Illum oris, frontisque decus quàm certa tuenti
 Signa notant: olli candori fida niuali
 Lactea mala rubet, ſurgentibus hospita flammis.
 Dulce illi vertex molli flauescit in auro;
 Florentis referunt crines noua germina palmae.
 Dulce oculi ridet; & diæ frontis honores
 Lumina, cærulei prope plena fluenta Caystri
 Lacteolo referunt perſulas rore columbas.
 Areolis Arabis ſimilis gena meſſis; odoras
 Cultor ubi fruges, Panchaia dona, labore.
 At labra coccineæ veluti flagrantia vittæ
 Multifidas eboris ſeries quæ roſcida cælant,
 Lilia ſunt Myrrhæ primis rorantia guttis.
 Diues opum manus, in rutilum tornatilis aurum,
 Ornat munificos hyacinthis plena lacertos.
 Illius in niuea radians diſcriminat aluo
 Natiuum Sapphirus ebur, cui crura columnas
 Marmoreas aureo nixas fundamine ſingunt.
 Hyblæas olli dulci ſparſiſſe liquore
 Guttur apes, patrio ſeu cælum neſtare credas.
 At demens fruſtra quid inanes alloquor auras?
 Ah tua ni cupidis aſfulſerit ocyor oris
 Aura oculis, mea vita, tuo hoc tumulanda ſepulchro
 Occumbam exanimis: fratri clementior olim
 Qui vitam dederas, germanam funere merges.

XIV.

Ludicrum trudicolorum
certamen.

A Lma quies, oti genitrix, seu mollior Hi blæ
 Valle iaces, viridis seu te frondosa Veseui
 Culta tenent; seu colle fouet te pulcher amæno
 Pindus, & Aonijs iuuat indulgere choreis,
 Huc ades; huc ægris animis placidissima semper
 Labere; sollicito mentem furata labori.
 At tu curarum mala pectoris hospita nubes,
 Mente procul vigiles tecum rape tristior umbras:
 Dum lenes spirant Zephyri, dulcesque susurro
 Ver animas geminat, cordique allabitur aura.
 Nulla mihi Sophia, Latij mihi nulla Lycei
 Tangat cura animum: iuuat ò mage libera vitæ
 Orsa sequi, collumque iugo soluisse laborum.
 Me ludicra iuuent Pallas, quas excolis artes;
 Tu solatiolis longos miserata labores,
 Blanda foues animum duro sub fasce gementem.
 Te duce sanguineus pertæsus prælia Mauors,
 Mentita dextram passus mitescere pugna,
 Bellaque deposito simulata ciere rigore,
 Ludicrus orbe nouum subiit certamen eburno.
 Lata, oblonga abies, æquo par omnia campo,
 Nil vbi subsidit, nil prominet vndique, fulcris
 Nixa suis, pugna pandit spatia ampla futura.
 Durior ast asser, nil vt certantibus obstat,

Duratea intexto consternitur area villo.

Quattuor hîc Indi nitidissima munera dentis,
Marte pilæ aduerso discordes prælia miscent.

His labor est validis limen, pontemque tueri
Ictibus, atque hostes aditu prohibere ruentes;

Quasue negant hosti, foribus succedere tentant.
Mille vias ebur agglomerat; repetitque meatus

Mille per obliquos flexus; vltroque, citroque
Prouocat occursum hinc hostem, cauet inde recursu:

Sæpe minax, & sæpe fugax; audetque, pauetque.

Ast hostis si forte pilam procul expulit; arcem
Aggreditur tandem victor; repetitaque longa

Obsidione subit lunati limina pontis.

Sunt & certandi leges, seriesque laborum;

Sunt rata venturos non irrita iura per annos.

Bis pontis mandat malefida subire trementis

Ostia, lex atavis olim iurata vetustis:

Bis arcum caue funesto læsisse labantem

Excidio, medio fixus vestigia campo.

Haud aliter fugit bijugis auriga propinquis,

Cautus Olympiaco metam violare theatro.

Dædalus haud aliter natum consurgere in auras

Edocuit medias: humilem vicina volatu

Ne grauet vnda; neque ala flagret sublimior igne.

Ast ebur innocuum cum bis traiecerit arcum;

Non pugnae tunc partus honos; non meta labori

Vlla datur; tremulique satis non ostia pontis

Præterisse: manet campo certamen aperto;

Callida mille manent ludenti retia, mille

Insidia, & profugo vitanda pericula tergo.

Hostibus haud vnquam veniat tibi prona cupido

Associare latus: campi vacua æquora circum

Plu-

Plurima latè inhians referat patula ora vorago.
 Huc inimica furit cœco detrudere lapsu
 Te pila. tu velox hostis molimine cautus
 Eludas procul auersus : Parthumque fugacem
 Sit simulare decus ; pulchra formidine fatum
 Frustrari laus est. Tutum te margine campi,
 Seu secura tegas fidi post cornua pontis.
 Mox vbi maiores animo nil territa virtus
 Sufficiet vires, maioraque robora dextræ;
 Si cor vlla tenet ludicræ gloria palmæ;
 Tolle animos ; vltro trepidos audacius hostes
 Aggredere impavidus : medio illos æquore pulsos
 Trudiculo procul amoneas; celer impete certo
 Disijce ; præcipites imo detrude barathro.
 Hoe tibi ni præsens ausum fortuna secundet ;
 Regis adi solium ; fessos vbi meta laborum
 Mulcet; Idumæas palmas, vbi præmia centum
 Larga triumphanti spondet victoria dextræ.
 Cautus iter meditare anceps, te deside passu
 Ire iuuet, lentoque prius tentanda meatu
 Est via, qua reduces solio Rex excipit alto.
 O quoties summis illi vix oscula labris
 Figet ebur, tenui præceps cum labitur ictu:
 Et comitata fugit Regis victoria lapsum.
 Hanc tibi si grauior præfagit dextra ruinam;
 Mente dolos versare, nouas percurrere fraudes
 Ne pudeat, tremulamque iuuet mēs callida dextrā.
 Obtutum speculari hostis; cum lumina campo
 Torserir; occulto tacitus seu glutine, nexu
 Seu piceo Regis campo vestigia fige.
 Subdolus hoc quondam fertur Cyllenius astu,
 Inuentor fraudum fratrem nil tale timentem

Decepisse; dolis risit cum Phœbus apertis:
 Detegit insidias Phœbus. Quis lumina fallat
 Sol tua; qui rapidus flammis opera omnia lustras
 Terrarum, tractusque maris, cœlumque profundū?
 Tu quoque fide tuo ludenti Cynthie vati,
 Infidas fallax quisquam si misceat artes,
 Detege; victoremque sacra me Daphaïde cinge.
 Sæpius Aonias ludicro Marte sorores
 Me Pindi cernes, Cyrrhæque laceßere campo:
 Hæc me bella iuuent. Alius cui pectora circum
 Horrrent tergemino munita volumina ferro,
 Teutonicas adeat glacies; Istrique rigentis
 Terga premat: secet aut tumidis freta cœrula velis;
 Pugnaesque acles Germanis interat oris.
 Turgida vbi Cæsar bifidi prope flumina Rheni
 Fulminat horrifonis armis; trepidosque rebelles
 Edomat: Austriadumque subit capitolia victor.

XV.

AD PHILOSOPHIÆ
STVDIVM.

PROLVSI O.

*Philosophiæ necessitas, cum pleraque
mentiantur.*

SI Romani Demosthenis oraculo Cic. pro
Cælio.
ea vis est Veritatis, vt contra fal-
sitatis insidias facile se per seipsā
nullius extranei egena præsidij
tueatur: si non minora sidera, sed solem Pierius
l. 4.
ipsum luminiū reliquorum parētem,
& principem ad veritatis hieroglyphi-
cum delegit Antiquitas: si apud vete- Idē ibid.
res sapiētes ad manifestam Veritatis lu-
cem significādam, nudam Veritatis fin-
gitur simulacrum; frustra omnino nul-
la laudis mercede, nulloq; gloriæ præ-
mio philosophicas struimus machinas;
frustra compactiles syllogismos ad Ve-
ritatem è latebris extrahendam, veluti
tractoria organa expeditimus. Si fides ex-

perimento habeatur; non ad Veritatem
 suis ē penetralibus; sed ab humano ca-
 pite cerebrum eruendum, philosophan-
 tium machinamentis nullos faciliores
 apparatus, instrumēta nulla dixeris ap-
 tiora. At philosophicis dimissis ambagi-
 bus veritate nihil clarius experimur,
 si in eam ingeniti luminis ductu tantis-
 per mentis aciem intendamus. Profecto
 prodet se nobis ex ipsa rerum facie ob-
 uia veritas, nisi illam clamoris lycei cō-
 tentionibus territam arceamus. Ar-
 duam enim in præsentia & esse, & vide-
 ri Veritatem non inficior; sed eam no-
 biscum versari cupientem, in sublime
 volantem disceptantium clamores, atq;
 litigia expulerunt. Conquiescat rādem
 ingenium; obmutescat lyceum, libro-
 rum congeries oculos, manusq; ne op-
 primat; pennæ, calamiuē procul auo-
 lent; animus otietur: itā certē fiet, vt
 nullo intelligendi labore, nullaq; desu-
 dantis ingenij industria apertissimē Ve-
 ritas mētis oculis obseruetur. Ferarum
 mores, ferinum genus ingenuæ verita-
 ti tribuit; qui ad eam indagādam, odo-
 randam, apprehendendam sub dolos
 elenchos, celeria euthimematā, tenaces
 syllogismos, veluti molestos, & venati-

cos canes immittit . Quibus sanè fit, vt
 veritatem fugemus potius , quàm asse-
 quāmur ; quippe quæ naturalis luminis
 fatu in apertissimo cœlo procreata, ibi-
 què educata , atq; adulta nequaquam
 sub asperrimarum vocum senticeta, du-
 bitationum tricas , quæstionum ambi-
 guitates redigi patitur. Sunt igitur om-
 ninò irriti , frustra q; suscepti Philoso-
 phantium labores : atq; vtinam irriti
 tantum forent ; nisi etiam eos per sum-
 mam iniuriā humanis ingenijs noxios
 obscurata veritatis luce experiremur.
 Etenim , si verum fateri apertissimè li-
 beat, philosophicis disciplinis discimus
 ignorare: philosophiæ studijs nesciendi
 scientia cōparatur . Infelices Argonau-
 tæ Philosophi triennij nauigatione in-
 hospita maria ad Cimmerios, vt reor,
 populos transmittunt , dubiarum opi-
 nionum tenebras mercaturi . Quoties
 acerrimo iuuenes ingenio è Philoso-
 phiæ primordijs , veluti è portu soluen-
 tes, rerum plurimarum non ignari, eo-
 dem multo post reduces perpetua ani-
 mi fluctuatione rerum omnium insciji
 appulerunt ! Quod si inexpertus quis-
 piam, quæ dicimus, maledicendi studio
 tribuat; adeat is Philosophiæ limen, re-

seratisq; foribus introspeciat humanæ mentis pistrinum. Quæ monstra, quæ portenta primis obtutibus habebit obuia? Inferorum eò sedem translatam, non iniurius dixerit.

V. cib. al. m. ante ipsum, primisq; in faucibus borrent
Cynoleones, Hippocentauri, Onantropi, Aprotauri, Struthiocameli, Lycodracones. Itane sapientiæ studio desipiendum est; vt Veritatem, cui cœlestis est generis origo, apud inferos, veluti Persephonen quæritemus?

Hactenus simulationi locus. Habeatur sanè non vulgaris vestræ humanitatis beneficentia adeo toleranter mentita simulationis larua audijsse personatum: ne extra moderationis limites vestra insolentius patientia protrahatur, mendacem calumniatoris personam exuamus. Nihil admodum vereor, ne cui vestrum ex meo potius sensu, quàm ex ignauorum hominum calumnijs hactenus deprompta videatur oratio. Iampridem nostis quibus ignorantis affectu maledictis præclarissima philosophiæ studia insectentur. Veritatis lucem obtendunt homines ignauissimi, vt suam ea ignauiam contegāt. Adeo ne consilij inopes sunt, vt non

alio integumento, quàm veritatis can-
 dore suæ incitiæ labem oculere mo-
 liantur? Merito, nemo ibit inficias, Ve-
 ritatis hieroglyphicū sua sol luce præ-
 monstrat; non tamen propterea datur
 sine vlllo philosophandi labore Verita-
 tis lumen mentis oculis ihtueri. Quot
 enim falsitatum nubibus in litterario
 cælo, veluti sol, Veritatis splendor ob-
 ducitur? Ad frequētem hanc nubium
 caliginem remouendam è philosophiæ
 penetralibus flamina euocantur. Meri-
 to ad ingenuum Veritatis candorem,
 demonstrandum, nudum Veritatis si-
 mulacrum veteres effinxerunt; quid
 tamen nostra refert ad cognitionis fa-
 cilitatē nuda Veritatis effigies, si Veri-
 tatem ipsam falsitas infinitis propemo-
 dum inuolucris obnubit? Vna veritas
 est, ad hanc euertendam, vel occultan-
 dam multiformes falsitatis larvæ è re-
 rum omnium latebris prodeūt; vt pro-
 pterea mirum esse non debeat, si tanta
 animi contentione pro tuenda, atque
 illustrāda Veritate in amplissimo scien-
 tiarum theatro aduersus errorum illu-
 niem philosophis sit dimicandum. Re-
 rum vniuersitatem celerrimo mentis
 obtutu mecum circumspicite. A. ple-
 raq;

raq; vt Veritatem obruant, vt falsitati seruiant, mentiuntur. Vultis exempli vobis causa ponam simplicia corpora; quæ certè maiorem parient admirationem, si ea ad humanos sensus, humanamq; intelligētiam decipiendam minus simplicia, atq; sincera reperiemus.

Principio terra è mari eminet, & vndiq; ipsa in se suis nutibus conglobata, mediam mundi sedem, veluti ad docendum nacta suggestum, frequenter pro concione mentiendi arte technisq; socia imbuuit elementa. Gaudet in primis temporum mutationibus fallaciter illudere; furentibus enim solis accessu æstiuis caloribus, suis in penetralibus terra frigus, hyememq; mētitur, eadem aliquanto post horrescente hyeme vehementes calores suum intra sinum excitat, studio certè fallendi; ita vt quæcunq; terræ gremio cōtinētur, eo quod communi parenti fidem præstent, æstate hyemare, hyeme æstatem ingruere credant. Subterraneam hanc frigoris, calorisq; intempestiuā varietarem maiores nostri Antiperistasiū nominarūt; vocetur potius terræ mendacium, fallendi studium, decipiendi consilium. Quiescentibus omnibus desuper ventis,

tis, àère, mariq; , tunc maximè inopinati terræ cientur motus; cur? In promptu causa est; terra, quæ hyemali tempore calores simulat, æstivo frigora; eadem quietis tempore trepidationes; Claud. c.
1. sphaera fragores, casusq; mentitur. Hic ego credulitatem potius, quàm inscitiam Samij Aristarchi vehemèter excusè; cui suis terra-mendacijs ita fallax imposuit; ut rudiori philosopho cœlestes orbes stare, terrestrem vero globum perpetua vertigine circumuolui maxima cum sapientium omnium irrisione persuaserit. Porro ab orbe condito, quem omnium primum mendacem fuisse legimus? sacrae Geneseos testimonio primū serpentis ore mendacium conflatum, Gen. c. 3. accepimus. Cur serpentis potius ore, quàm alijs animantis? Ex eo dixerim, quod præ animantibus cæteris vnus coluber terræ toto corpore incumbat; ut propterea è terræ afflatu, atq; (ut ita dicam) contagio ad componenda mendacia artem extuderit. Cur quæso vos A. subobscuri criminis reos distortis post terga brachijs è terra in sublime tolli iudices iubent? An, ut brachiorū, & diducti pectoris dolore veritas extorqueatur? Assentior: sed est præterea
aliud

aliud quidpiam, quod ad sublime illud torquendi genus imperandum iudices mouet; nimirum, ut reus quo longius à terra mendacijs scaturiente distat, eo verius facinora inuitus aperiat; quæ certè pertinax occultaret; si ad mentientdū efficaciores è terræ contactu, ac primogenea cū terra cognatione vires assumeret; indeq; ad obluendū veritati fortior veluti Antheus alter insurgeret.

cap. 5. Sed è terra ad aquas digrediamur; nobisque ad moderandum orationis cursum per immenses aquarum tractus Tiphym se præstet indagandæ Veritatis amor. Ex aquarum fortasse regno exule eiecta falsitate, ibi visu facilem, nullo philosophandi labore obuiam veritatem habebimus. At hoc sperare luculentum sacrarum litterarum testimonium prohibet; quod apud Ieremiæ vaticinium apertissimè aquarum infidelium mendacium execratur. Etenim ut leuitate terram aqua, ita longè inconstantia, perfidia, & mentiendi studio antecellit; ac propterea omnia, quæ aquarum intra sinum excipiuntur, falsitatis integumento obducta intuitum oculis obuersantur: recta corpora curua; exigua se ipsis maiora; fixa velut mobilia

lia aquis obruta representatur. Si quando obtutum in subiectum aliquem fontem porrecta ceruice defixeris, quam subito, quam apposita ad exemplaris normam tuam ipsam speciem in interiori aqua expressam aspicias; sed vltro neum illud simulacrum, veluti adulterinum, si sapias, respue: fallax illa repente oculis oblata effigies vix inter aquas orta mentiendi artem didicit; proinde læuum oculum, læuā simul totius corporis partem tamquam dexteram; oculum vero, latusq; dexterum veluti læuum tibi spectandum per fraudem, & fallaciam offert. Atqui spectantium oculos fallere tolerabilis esset fraudis artificium; nisi etiam ad palatum decipiendum aquæ fraus instrueretur. Si enim vel ad abluendam, vel ad perfrigerandam pomorum vim magnam in aquam immerferis; ex ijs statim deteriora enatant, suauiora imò fundo poma retinentur: scilicet, vt eo delectu acerbioribus oblati, mitioribus subductis, palato aqua per ridiculam fraudem illudat. Quod si philosophicis argumentis fraudulentæ aquarū insidias detegimus; gratosque gulæ fructus deligere, iniucundos rejicere discimus; profecto

fecto Epicurum philosophiæ operam
 nauasse non pœnitet. Quoniam vero in
 Epicurum incidimus; audiat is gulæ stu-
 diosus, quibus fallacijs aqua prædoni-
 bus alitibus ad delicatas carnes venan-
 das opituletur. Columbas accepimus
 post longiorem volatum in amnium,
 autriuulorum margine frequenter in-
 sistere: idq; , vt ab accipitre sibi caueât;
 quem cum primùm desuper aduolare
 à subiecto riuo tâquam à speculo præ-
 monentur, præproperæ fugâ arripiunt.
 O irritam industriam, ô noxiam credu-
 litatem! Euenit plerumque. A. vt cre-
 dulum hoc auium genus ab ijs ipsis,
 quibus suæ vitæ tutelam commiserat,
 aquis prodatur. Etenim mendax illa
 expressa aquis imago; dum hostis à ter-
 go insilit, illum ipsum per fallacem spe-
 ciem ex aduersa fronte aduolare de-
 monstrat; itaq; imbelles columbæ re-
 uolantes, vt pectori consulât, ceruicem
 obuam accipitri tradunt; ipsaq; fuga
 in hostem incurrunt, quam, vt hostem
 effugerent, capeſſebant. Sed quoniam
 frigidior anni tempestas diù nos aquis
 prohibet immorari; strictim plurima
 percurramus. Euoluâtur naturæ histo-
 riæ, in ijs quàm multa aquarum præsti-
 gia

gia fontium, amniumq; miracula me-
 moratur! Iouis Hammonis fons inter-
 diu frigidus, veluti subiecto igne nocti-
 bus feruet. Dodonæus fons apprime ge-
 lidus accensas faces extinguit; idemq; si
 extinctæ admoucantur, accendit: Ecba-
 tani fontis aqua accensis lychnis sufficit
 alimenta. Tantane ad veritatem occul-
 tandam rerum conspiratio est; vt vel
 aquæ, flammæq; innatæ dissensionis
 oblitæ, inter se arcano necessitudinis
 fœdere deuinciantur? Age, cur in Æ-
 thiopia solis fons dulcis, & circa meri-
 diem maximè frigidus; mox paulatim
 tepescens nocte media feruidus amare-
 scit? Cur in Traglodytis lacus ter die
 amarus, salsusq; redditur, ac deinde
 dulcis; totiesq; etiam noctu? Cur, nisi
 ad humanum ludificandum ingenium
 iuxta Carrinensem Hispaniæ agrû fons
 aurei coloris omnes ostendit pisces, ni-
 hil extra illam aquam cæteris differen-
 tes? Cur, nisi ad humanæ mentis ludi-
 brium, è Cassiteridis insulæ fonte epo-
 tis aquis lacrymabilis risus ita concita-
 tur, vt perimat? In Ciconum flumine,
 atq; in Velino lacu lignum deiectum,
 quod fracescere crederes, lapideo cor-
 tice obducitur. In flumine Silari non

Plin. l. 2.
 c. 103.

Plin. l. 3.
 2. cap.

Petrar-
 cha car.
 31. l. 1.

Plin. l. 2.
 c. 103

vir;

virgulta modo immersa, verum & decidua folia lapidescunt: ita, vt Dionæus ille magister verius recineret:

Ouid. de
arte. l. 3.

*Quid magis est durum saxo? quid mollius onda?
Dura tamen molli saxa creantur aqua.*

scilicet inopinatas aqua efficientias, discordesq; inter se vicissitudines ostentat; vt humanos sensus, humanamque intelligentiam ab aperta rerum cognitione egregia prestigiatrix abducat. Porro quicumque adeo manifestam rerum naturam, veritatemq; prædicas; qui tamquam irritos philosophiæ labores aspernaris; in monstrosa ista aquarum varietate, in tam multis fontium, amniumque portentis, quæso te mirificorum effectuum reconditam causam nobis inuenias; difficultatum Gordianos nodos nouus Alexander vel expedias, vel infringas. Vbi nunc philosophiæ obrectator tuum illud nullius opis egenum ingenium? Vbi nunc Zoilus acer, & illa excita vis animi? Si fortasse ex gelidarum aquarum propinquitate,

Et Virg.
Georg.
l. 3.

*Has ne possis naturæ attingere causas,
Frigidus obfliterit circum præcordia sanguis;
ingenij, mihi crede, imbecillitati vel palinodia, vel saltem verecundo silentio cōsule. Nostra vero antequam ex aquis emer-*

emergat oratio , Euripum versus mare
 trajciat. Audito Euripi nomine, non
 immerito Peripateticus mœrēs expal-
 luit. Hic ille est angustissimus Ægei ma-
 ris tractus Aristotelis reus interitus . Se-
 pties fretum hoc die, ac nocte intume-
 scentium fluctuum agitationes acces-
 su , recessuq; reciprocatur : idemq; æstus,
 vt admirationes maiores efficiat, septi-
 ma , octaua , nonaque luna triduo in-
 mense consistit. Hanc aquarum verti-
 ginem (si martyri Iustino , Procopio, Plin. l. 2. c. 97.
 & Nazianzeno Gregorio fidem præ-
 stemus) hanc Euripi in motu recipro-
 cando constantiam Stagiritæ diu con-
 templatus , eoquod illius causas as-
 sequi nequiret ingenio , è littore in-
 eundem gurgitem se præcipitem ex-
 turbauit . O exitium miserandum !
 Occidentem solem in mare demer-
 gi poetæ fabulantur ; at præclarissi-
 mum sapientiæ lumen præstantissi-
 mum Lycei solem in maris sinu occi-
 disse non fabuloso commento , sed ve-
 ro luctu Philosophi lamentamur. Qua-
 re satis opportune hoc loco monemur,
Heu fuge crudeles undas, fuge littus auarum. Ex Virg. l. 3.

Relictis aquis , aer est proximus; in

Qq co

eo libentius ad veritatis aucupiū orationis indaginē explicabimus. Si lucis àër est receptaculum, eoque nihil frequentius nostris oculis obuium, magisque pellucidum, fierine poterit, vt vel in liquidissimo corpore cuniculi, latebræque contineantur, quibus veritas occulatur? Vtinam fieri nequaquam posset. Præ cæteris ipsa àëris natura satis in occulto delitescit: frigidā si àëri vim, naturamque tribuas, erit sane tibi, vt àërem ab aqua discrimines, desudandum. Quod si calidam àëris naturam admittas: cur in medio àëris sinu congeliato imbre grandines, niuesque gigni, indeque frigore deprimente ad terram decidere experimur? Carmen in sacris Bibliorum monumentis legimus ab innoxio puerorum choro non ad Heliconis aquas, sed ad Babylonis flammam suauissime emodulatum: ab eo imbres, rores, auræ, pruinae, glacies, omnia fere, quæ àëre, vel parente, vel altore gignuntur, ad diuinas decantandas laudes aduocantur. Cur igitur decora cœli torques, roris alumna, lucis filia Iris omittitur? Cœlestis ille arcus, quem adeo concinnis coloribus non

Apel-

Apellis penicillus, sed Apollinis radius
cauæ nubi immissus, repulsaque acie,
in ipsum solem refractus, vaporum,
temperie, àëris, luminisque depingit,
cur veluti profanus à diuinis emodu-
landis laudibus prohibetur? Ex eo di-
xerim, A, quod Iris ab àëris, nubiumq;
gremio, fictis coloribus partus prodeat
adulterinus; propterea diuinis promul-
gandis laudibus idonea non videtur,
quæ in ipso lucis theatro picturato co-
lorum mendacio opprimit veritatem.
Est sane arcuatum illud ostentum, quod
rudiores homines suspiciunt, arx falsi-
tatis; vbi decepta, deuictaque huma-
ni sensus acie, conuexi illi colorum tra-
ctus, tamquam vexillum ad victoriam
attolluntur. Profecto à veritate nun-
quam aberrauero; si Iridem rear ra-
diati àëris fuisse rudimentum, cum pri-
mo cudendi fallacias artem addisceret:
qua quidem in fallendi arte, ita subti-
lissimum àëris profecit ingenium, vt
exiguo temporis interuallo innumeras
excitare larvas ad humanos oculos lu-
dificandos facillime possit. Omittantur
reliqua; instar omnium Phasmata, quæ
in Salentina ora frequentia sunt, falla-

ces àëris præstigias indicabunt. Neritinus àër vaporibus obsitus Africano sole monstrorum fericitate pene præcellit: eius regionis incolæ, cum primo mane, cœlo silente, leuiter tâtum Austro spirante extra urbem camporum planitiem peragrant, vbi reverane vestigium quidem sit ædificiorum, alijs sub aspectum veniunt præcellæ arcis propugnacula; in ijs cōspicuo fastigio turriû pinnae, & murorum latera prominentia partim, partim introrsus sinuata spectantur. Hinc non procul alij ex insperato in vrbis speciẽ incurrunt; in ea magnificarû ædium, templorumque culmina, mania, latitudo, & excelitas oculos ad se rapiunt intuentium. Eodem temporis spatio aliò digressi in sublimiori àëre hominum equis insidentium, peditumque pone incedentium agmina maiori capti admiratione suspiciunt. At non multò post ingruëtibus solis radijs, vrbes, arces, aciesque nusquam apparent; deceptorque viator pudore, àër vero deceptor luce suffunditur. Illud pene animo exciderat, quod eruditissimus vir Galatæus memoriæ prodidit. Ante centesimum

tri-

trigesimum annum in eo, qui ab Hydruntino sinu ad Garganum montem maris tractus interiacet, ingens sub auroram classis velificare visa est: creditū est illico Thraces ad Iapygiæ perniciem aduolare; exterritiq; incolæ ne per Adrianas aquas suarum urbium adueheretur incendium, metuebant: proinde plurimi huc, atque illuc celerimi nuncij excurrunt; repentinus omnibus timor incutitur, sed breuissimus: illucescente enim cœlo vnâ cū imaginaria illa classe metus omnis euauit. Solis aduentu Thracias lunas occidisse credideris. Sed si vera non ficta barbarorum classis illa fuisset, quinam ad illius vsum illic debuissēt remiges damnari? Meo iudicio Philosophiæ calumniatores; qui (vt ipsi prædicant) decipiuntur numquam, nulloque philosophandi labore veritatem vbiq; intuentur: inanissimi homines. apti potius ad littora legenda, quam litteras, didicissent tandem ventorum iniurijs ventoso ingenio temperare. Quod hominū genus, vt in omnibus planè mēdax deprehendamus, ignis etiam sphæram nostra peruestiget oratio necesse est.

Quis

Quis scit an in igne medio veluti Salamādra Veritas viuat, ibiq; saltē nullo falsitatis integumento occultari gaudeat? At ignis, qui suapte natura nunquam à splendore seiungitur, e sua tamen sphæra nostris oculis nihil omnino collucet. Si igitur in suæ sphære latebris (vt ita dicam) ignis se ipsum abdidit: indenè humanis oculis, mentiq; manifestam Veritatem aperiet? Auxiliares potius copias aduersus Veritatem ab igne falsitas habet. Hinc, vt reges terreant, vt rudiores decipiant, vt spectatores aucupentur, cometæ per fraudem astrorum speciem imitantur. Hinc ad fucatæ maiestatis ornatum Pogonijs inferiori ex parte longior iuba promittitur. Hinc deciduæ stellæ ignaris cœlestia corpora corruptioni esse obnoxia persuadent. Hinc intortæ flammarum spiræ in seipsas recurrentes, vel igneū Meandrum, vel cæcum flammis ipsis labyrinthum mortalium oculis fabricatur. Hinc formidoloso ostento ignitas militum acies, vel clypeatas, vel hastatas in superiori àëris agone inter se conflictari vidit antiquitas. Hinc Acontia in iaculi morem vibrantur. Hinc pal-

pallentes xiphia, radiorum expertes, in mucronem fastigiati suspiciētibus minas intendunt. Hinc flammatae trabes bellici arietis formam mētiuntur. Hinc denique teretes, & oblongiores ignes musicarum Tibiarū speciem referunt; vt in fallaciarum triumpho humano subacto ingenio victoriam canant. Verum enimvero in componendis mendacijs ignis coeli propinquitatem causatur; inde plures fallaciarum laqueos ad humanos decipiendos oculos depluere asseuerat. Cur enim appetente sole sub auroram nigricat coelum? scilicet vt accedente luce per fraudem tenebrarum simulet accessionem; ideoq; scientibus fidei minus candidæ nigror ille coelestis indicat argumentum. Atqui solem quis dicere falsum audeat? ausit experientia; sub Occasum sol, quam in Ortum maior apparet; cur? scilicet, vt prope defectum per fallacē speciem intuentibus augescere videatur. Columba volatiliū nulla simpliciori; hæc tamen vix solis radijs obuerritur; cum illico gutture instruere fraudem, fictos colores induere, mendacem collo torquem ostentare gaudet; mirum

sane est quàm subito simplicitatis auis
 studiosa, sole magistro veritatem de-
 docta, mendaciola conflare didicerit.
 Quod si in columbæ gutture falsitatis
 notamprehendimus; vbi gentium
 apertam Veritatis speciẽ reperiemus?
 Stat casus superare omnes; Philoso-
 phię exantlentur labores. Diuina ope,
 & Philosophiæ ductu animum ad Veri-
 tatem indagãdam expedio; vt hoc exe-
 qui securus adoriar, sociam Neapoli-
 tanam iuuentutem exposco. Vester
 ille studiorum ardor, ornatissimi iuue-
 nes; candor ille animi vester fronte pel-
 lucidus; vestrum illud ingenij lumen
 cum primùm affulserit; repente igno-
 rationis caligo, falsitatis laruæ, erroris
 præstigia euanescent.

*Miscellanea reliqua typis alijs
 reseruantur.*

I N D E X.

A.

A <i>Bsalon.</i>	<u>pag. 147. 148. 149</u>
<i>Adonidis simulacrum ad Domini præsepe impiè collo-</i> <i>catum.</i>	227
<i>Æneæ, & Lauiniae nuptiæ.</i>	86
<i>Ænigmatis ænigma.</i>	537
<i>Ænigma arithmeticum.</i>	539
<i>Ænigma Noctilucae.</i>	538
<i>Alexander Macedo.</i>	142
<i>Alexander Farnesius.</i>	18
<i>Alexander Card. Vrsinus.</i>	28
<i>Alfonsus Senior, Ferrariae Dux.</i>	46
<i>Alfonsus Iunior, Ferrariae Dux.</i>	47. 48. 49
<i>Alfonsus Masculus.</i>	530
B. <i>Aloisius Gonzaga.</i>	<u>296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304</u>
<i>Amata Latinorum Regina.</i>	399
<i>Ametibus; Æthiops.</i>	200
<i>Amiclaeus.</i>	439
<i>Amici videndi desiderium.</i>	521. 522. 523
<i>Amicum à venatione ad Poeseos studium aduocat.</i>	524
<i>Ad eundem.</i>	525
<i>Amoris profani sectatores.</i>	443
<i>Amoris profani exprobatio.</i>	444
<i>Andreas Brancaschius, Dominus Villarnensium.</i>	96
<i>Andreas Capanus.</i>	81
<i>Andreas Marchesius Præses.</i>	488
<i>Angelus ad B. Virginem missus nuncius.</i>	262. 263
<i>Anonymus morsu felis enectus.</i>	476. 477
<i>Anseres Capitolium tuentur.</i>	540. 543. <u>544. 545. 546</u>
<i>Antiochus Rex.</i>	548
<i>Antonius Card. Barberinus.</i>	26
<i>Aqua lustralis ad Baptismum.</i>	435
<i>Ascanius Card. Philamartinus.</i>	31
<i>Augustæ ingluuiæ.</i>	484

Augu

I N D E X.

Augustissimum Eucharistia Sacramentum.	243.244
Auicula tumulus in Sirenis villa, ad Hostiliani Principe.	526
Aulici.	309
Austriaci Imperatores.	3

B.

B Acchi tumulus.	536
Benedictus.	292.293
Bentivolius Card.	30
Bernardinus Realinus Soc. Iesu.	429.430
Biberius hereticus.	169.170.171
Boreas discessurum amicum nauigare prohibens.	517
Burgunda mulier milites octodecim simul interimit.	501.502

C.

S. Cecilla V.M.	350
Cesar Aualos, magnus Camerarius.	76
Casariati.	490
C. Caligula.	124.125.126
C. Iulius Caesar Imperator.	87.88.89.90.91
Calvinus.	159.160.161.162.163.164
Canis tumulus, venatione celeberrimi, ad Abellini Principem.	527
Canis tumulus Vesuntiani ruris custodis.	528
Capua laus.	43
Carolus V. Imperator.	4.5.7
Carolus V. & Franciscus Gallie Rex.	11
Carolus Sabaudie Dux.	20
Carolus Austriacus Archidux.	34
Carolus Spinula Soc. Iesu.	447.418
Carolus Sangrius Soc. Iesu.	532
Chiappinus Visellius.	19
Christophori Columbi tumulus.	79
Claudius de Ponte.	486
Cleopatra.	542
Clepsydra.	296.297.463.464.465.466
S. Columba V.M.	351.352.353
Coniux impudica, heretica.	101.202

*Crux sancta.*247*Cunegunda Augusta,*

334.355.356.357.

D.

D *Alila Samsonem hostibus tradit.*303*David Pastor, David Rex.*555*David, & Ionathas.*504*Decius Carafa Card.*559*Didacus Pimentelus.*80*Dido.*396.397.398*Diocles Antiochi imaginis pictor.*549.570

E.

E *Ns Rationis.*483*Extenses Duces.*45

F.

F *Abius Maximus.*104.105.106.107.108*Fabius Senator pilo strangulatus.*551.552*Ferdinandus Austriacus, Ferdinandi Imp. & Marie Austriacæ filius.*56.57*Ferdinandus Ribera, Alcalænsium Dux.*55*Ficus laus.*534*Fides.*555*Florum munusculum.*38**S.** *Franciscus à Paula.*43**S.** *Franciscus Xaverius, Indiarum Apostolus.*420.421.422.423.420.475**B.** *Franciscus Borgia.*426*Franciscus Card. Barberinus.*35*Franciscus Suarius Soc. Iesu.*432*Franciscus Saxus Soc. Iesu.*433*Franciscus Dentice.*514.515*Fratrum duorum laus.*441.442*Fuluia M Antonij Triumviri coniux.*109*Fur claudus.*180.181.182.183.184*Furis tumulus.*188.189

H.

H *Ebrea mater filio pascitar.*110.158Hector

I N D E X.

<i>Hector Capycius Latio, Tauvelli Marchio.</i>	95
<i>Hector Pignatellus, Montis Leonis Dux.</i>	77
<i>Heretica mulier venenum sibi propinat.</i>	446
<i>Hereticus turpi caluitie deformatus.</i>	107
<i>Hereticus scelestus.</i>	142
<i>Hereticus vinolentus.</i>	X72. 173
<i>Hereticus discordias disseminans.</i>	775
<i>Henricus IV. Gallie Rex.</i>	12. 13. 14. 15
<i>Henricus idem, & Alexander Cardinalis Vrsinus.</i>	15
<i>Henricus VIII. Anglie Rex.</i>	153. 154. 155. 156. 157
<i>S. Hermenigildus.</i>	28
<i>Hermulai tumulus.</i>	480
<i>Hesperia ad pacem.</i>	541
<i>Hetruria magnus Dux.</i>	44
<i>S. Hieronymus.</i>	282. 283
<i>Hispaniarum classis.</i>	75
<i>Historie monumenta iucunda.</i>	581
<i>S. Homobonus.</i>	206
<i>Horologium solare.</i>	467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474
<i>Humane vite breuitas.</i>	478. 479
I.	
<i>Iacobus Caracciolus, Briensie Marchio.</i>	425
<i>S. Ianuarius.</i>	279. 418
<i>S. Ignatius Loyola.</i>	339. 340. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415.
	416. 417. 418. 419. 420. 421.
<i>Iesus in p'sepi.</i>	208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217
	218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 240. 241. 242.
<i>Iesu pueri cerea effigies.</i>	228
<i>Iesu pueri, Virginis matris, Ioannis pueri, eiusq; parentis Elisabethae imagines simul depictae.</i>	229
<i>Iesu pueri Circumcisio.</i>	230. 231. 232. 233. 234. 235. 236
<i>Iesu puero auri munus oblatum.</i>	237. Tburis munus oblatum.
	239 Myrrhae munus oblatum.
<i>Iesu in Aegyptum fuga.</i>	598
<i>Iesus Cruci affixus.</i>	246. Eodem obunus, Solis defectus.
	587
<i>Iesus humani generis assertor.</i>	248
	Iesu

I N D E X.

Iesu spinea corona.	666
Iesu sepulcrum.	250
Iesus resurgens.	<u>252.253.254.255.256</u>
Iesus in Cælum ascendens.	<u>257.258.259.260</u>
Imploratio diuina opis.	436
Innocentes pueri.	280
Inuidia.	496
Inuidus.	198
Ioannes Baptista.	269.270
Ioannes Apostolus.	<u>274.275.276.277</u>
Ioannes Austriacus.	6
Ioannes Arnus Soc. Iesu.	553
Ioan. Baptista Mansus Marchio Villa.	547
<u>Ioan. Baptista Masculus Soc. Iesu.</u>	<u>529</u>
Ioannes Barclaius.	98
Ioannes Columbinus.	419
Iosue Victor.	584
Iouis marmorea Statua.	412
Isabella Hispan. Regina.	<u>425.407</u>
Italia laus.	35
Italia bellorum tumultus.	36
Iuda proditoris, & inflata Dño alapa, eiusdēq; flagellla.	<u>245</u>
Iudex furax. & bibax.	<u>194</u>
Iudith.	384.385.386.387
Iulianus M. & S. Basilissa V.	353.359
Iulius Cæsar Récupitius Soc. Iesu:	<u>49</u>
L Adulaus Polonia, & Suetia Rex.	<u>61.62.63.64.65.66.</u>
<u>67.68.69.70.71.72.73.</u>	
Latro Sanctus.	249
Leo Pontifex.	284
Leonardus Anna Soc. Iesu.	331
Ligustra dono missa.	469
Lingua locutulesus.	103
Liuis Tiberij mater.	111.112
Locuplis amicis parcus.	195
Loquax, & somnolentus.	197
	S. Lu.

I N D E X.

<i>S. Lucia V. M.</i>	341. 342. 343. 344.
<i>Lucinda carbone nigra candidum pudorem seruat.</i>	360. vsq.
<i>ad 376.</i>	
<i>Eutherus.</i>	138
<i>Lyfwachus Rex ob aquæ calicem. se hostibus tradis.</i>	4
<i>454. 455. 456. 457. 458. 459.</i>	
M <i>Ala Medica.</i>	523
<i>Mala Punica.</i>	49
<i>Maledici tumulus.</i>	185. 186
<i>Marcellus Mastrillus Soc. Iesu.</i>	424
<i>Marcellus Spinellus Soc. Iesu.</i>	109
<i>M. Antonius de Ponte, Præses.</i>	487
<i>S. Marciana V.</i>	345. 346. 347. 348
<i>Margarita Austriaca Hisp. Regina. 401. 402. 403. 404. 557</i>	
<i>Maria Austriaca Imperatrix.</i>	50. 51. 52. 53. 54
<i>S. Maria Magdalena. 307. & deinceps; vsque ad pag. 340 356</i>	
<i>Præterea pag. 589. 591.</i>	
<i>Maria Magdalena Austriaca Archidux Hurruric.</i>	
<i>400.</i>	
<i>Mariamna Herodis contux.</i>	388
<i>Marcus Palmerius.</i>	84
<i>Marius Schipanius.</i>	497
<i>S. Martinus Episcopus.</i>	280
<i>Mauritius Sabaudie Princeps.</i>	221
<i>Mendacia terra. 602. aqua, 604. aeris, 610. ignis.</i>	614
<i>Mendax.</i>	196
<i>Mæroris affectus.</i>	491. 492
<i>Mæroris & latinitæ vicissitudo.</i>	498
<i>Munsculorum promissio.</i>	48
N <i>Atalis Domini dies.</i>	207. 464
<i>Neapoli Surrentum nauigans.</i>	518. 319. 520
<i>Neapolitanorum laus.</i>	32
<i>Nero.</i>	127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136
<i>Nicolaus.</i>	286. 287
O <i>Claudianus Augustus.</i>	92. 93. 94
<i>O. Octavius Card. Aquiniuius.</i>	24

I N D E X.

<i>Otho Cetheberus hereticus.</i>	165.166
P <i>Arrhastus pictor.</i>	500
<i>Patauij Urbis laus.</i>	40
<i>Petrus Apostolus.</i>	271.272.273.411
<i>Petrus Galesinus.</i>	288.289.290.291
<i>Petrus Aloisius Card. Carrafa.</i>	32.33
<i>Petrus Ferie Dux.</i>	78
<i>Philosophie neoesitas, cum pleraque mentiantur.</i>	507
<i>Pluuia aduectanti viro optimo noxia.</i>	516
<i>Poeseos genera varia, epist. ad lectorem.</i>	187
<i>Poeta insulsus.</i>	391
<i>Polytropos.</i>	176
<i>Promissor vanus.</i>	489
<i>Prosper, & M. Antonius Columna.</i>	445
<i>Pudicus iuuenis amatorias literas comburit.</i>	205
<i>Pueri tres in Babylonis fornace.</i>	482
<i>Pythagoræ statua.</i>	434
<i>Querimonia in maledicum.</i>	561
R <i>Eligiosæ vitæ teporis allegoria.</i>	39
<i>Robertus Card. Bellarminus.</i>	513
<i>Rodericu, Ponze de Leone, Dux Arcobrigæ. Neapolitani Re-</i> <i>gni Prorex.</i>	141
<i>Roma capta ab Arnulpho.</i>	103
<i>Romæ post Cannensem cladem querimonia.</i>	152
<i>Romane legiones Ierosolymam obsident.</i>	41.85
<i>Romanorum laus.</i>	462
<i>Romanum amphisbeatrum.</i>	568
<i>Rusticæ vidæ laus.</i>	143
S <i>Amson.</i>	542
<i>Sanctorum omnium solemnia.</i>	74
<i>Sarmatiæ virtus bellica.</i>	244.145.146
<i>Saul.</i>	185.286
<i>Scabie absumpti tumulus.</i>	577
<i>Scientiarum Studium renouandum.</i>	278
<i>Sebastianus M.</i>	121.122.123
<i>Seianus.</i>	561

I N D E X.

- Semiramis.* 389.390.391.302.393.394.
Seneca rex, Neronis iussu 137.138.139.
Sidonia Caracciola, Marchionis Laini coniux.
Sigismundus III. Poloniae, ac Sueciae Rex. 58.59
Spes. 505.506.507.
Symmachus iactantia nobilis. 177.178.
T *Emporis edacitas.*
Thomas Sabaudiae Princeps.
S. Thomas Aquinas. 294.
Tiberius Caesar. 113.114.115.116.117.118.119.
Torquatus accepius.
Torquatus Tassus.
Trudiculorum certamen.
Tabero Hypocrita.
V *Veneris simulacrum ab Ethnicis in Caluaria monte*
pie positum.
Veneris statua cinesacta.
Veneris aneum simulacrum.
Veneris cerea imago.
Venetae Urbis laus. 37.38.
Ventorum imploratio, ut amicū a navigatione remorentur.
Versipellis. 192.
Vesuvianum incendium.
Victoria naualis e Turcis reportata. 89.
Victorius Priulus Venetus.
B. Virgo sine peccati labe concepta.
B. Virginis Purificatio. 264.265.
B. Virgo inuento in Templo Filio.
B. Virginis imago. 267.
Volucrum obiurgatio.
Vota Religionis. 437.
Urbanus VIII. P.M.
Ursini Romani Proceres.
Z *Aleucus sibi, filioque oculum eruit.*
Zodiacus.

F I N I S

